

ΚΑΝΑΚΗ Ι. ΓΕΡΩΝΥΜΑΚΗ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΔΗΜΟΣΙΕΜΕΝΑ ΣΤΟΝ ΤΥΠΟ ΚΑΤΑ ΚΑΙΡΟΥΣ

4

ΚΑΤΟΧΙΚΟΣ ΜΠΟΥΦΕΣ

- 1) Χαρούλια στο κόσκινο
- 2) Παστολιές στην πήλινη λεκάνη
- 3) Στον τενεκέ άγρια αχλάδια από το βίσος
- 4) Από τη μέση της κμαάρας πάντα κρέμα για τουφέλι

ΚΑΝΑΚΗ Ι. ΓΕΡΩΝΥΜΑΚΗ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΔΙΚΑ ΜΟΥ ΑΡΘΡΑ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΑ ΣΤΟΝ ΤΥΠΟ ΚΑΤΑ ΚΑΙΡΟΥΣ

ΚΑΤΟΧΙΚΟΣ ΜΠΟΥΦΕΣ

- 1) Χαρούπια στο κόσκινο
- 2) Παστολιές στην πήλινη λεκάνη
- 3) Στον τενεκέ άγρια αχλάδια από το δάσος
- 4) Από τη μέση της καμάρας πάντα κρεμασμένο ένα τσιγκέλι

ΒΟΥΒΑΣ 2009

Το παρόν βιβλίο αφιερώνω στις αδελφές μου Χρυσούλα και
Ανδρέα Ζουλάκη και Γεωργία Σπ. Μαρολάκη

Τα σκίτσα στα εξώφυλλα είναι έργα του συγγραφέα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Αρχές της δεκαετίας του 1960 εδιορίστηκα γραμματέας στην κοινότητα Ασφένδου. Από αυτή την δεκαετία άρχισα και να αρθρογραφώ στις εφημερίδες. Τα αποκόμματα των εφημερίδων που περιελάμβαναν δικές μου εργασίες τα εφύλαγα. Νομίζω ότι αυτά αποτελούνε ένα καθρέφτισμα εποχών και καταστάσεων και ότι έχουνε λαογραφικό ενδιαφέρον και αξίζει να τα διασώσω, διότι και τώρα αξίζουνε, μα και όσο περνούνε τα χρόνια θα αξίζουνε περισσότερο. Τα δακτυλογράφησα λοιπόν, τα πιο πολλά σε 850 σελίδες, σε τέσσερα χωριστά βιβλία α) από όσα αφορούνε τα Σφακιά, β) όττι αφορούνε τη λαογραφία, γ) γύρω στα 150 ποιήματά μου (επιλεγμένα από τα εκατοντάδες που έχω γράψει) και δ) θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος.

Δεν τα εξέδωσα σε τυπογραφείο γιατί δεν μπορώ να διαθέσω το αντίτιμο, όμως εφωτοτόπισα τα δακτυλογραφημένα, σε από λίγα αντίτυπα για λίγους φίλους και για τα παιδιά μου και αργότερα μπορεί κάποιος να τα χρηματοδοτήσει να εκδοθούνε (Δήμος, Νομαρχία...)

Στο παρόν, όπως και στα προηγούμενα τρία βιβλία, μερικά κείμενα είναι ακριβές αντίγραφα. Από πολλά άλλα έχω κάνει περικοπές, ή που περιλαμβάνεται η περικοπή σε άλλα κείμενα, ή που δεν τη θεωρώ απαραίτητη. Όμως και πάλι μπορεί να συναντήσουμε φράσεις που είναι γραμμένες σε περισσότερα από ένα κείμενα διότι εγραφήκανε αυτοτελές το καθένα σε διαφορετικές χρονολογίες και σε διαφορετικές εφημερίδες και υπάρχει περίπτωση που, αν αφαιρέσεις μία φράση, επειδή και αλλού είναι γραμμένη, ευνουχίζεται το κείμενο. Ακόμα σε κάποιες περιπτώσεις προσέθεσα στοιχεία που εκ των υστέρων έπεσαν στην αντίληψή μου ή και επέφερα βελτίωση σε ορισμένες φράσεις, από ότι είναι στο αρχικό κείμενο.

Από τα άρθρα που εγραφαί στις εφημερίδες, και ει-
ρήως εδωσα αντίγραφα στα χονιά και μιν τα γραφωτα
δεν υπεροχότη για να τα έχω φαζέτωτα, μιν μιν τα κώμικα
ή δαν

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΔΙΑΦΟΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΤΑ ΔΡΑΒΙΛΑ

Δράβιλα λέγαμε πιο παλιά τα φρούτα και κυρίως τα καλοκαιρινά επειδή τα φρούτα τότε ήτανε συμπλήρωμα του σιτηρέσιου και ήτανε ζωτικής σημασίας και επειδή τα πιο πολλά φρούτα ωριμάζουνε τον Αύγουστο λέγαμε: «*Αύγουστε καλέ μου μήνα να 'σουν δυο βολές το χρόνο*». Στα μαύρα χρόνια της κατοχής δε σηκωνόμαστε από το τραπέζι χορτάτοι από φαΐ, όμως τα καλάθια με τα φρούτα συμπληρώνανε τα κενά. Ήτανε τότε που το ψωμί το είχανε σε μεγάλη υπόληψη και άμα γλιστρούσε από τα χέρια του ανθρώπου ένα κομματάκι ψωμί και έπεφτε χάμω, το έπιανε, το φιλούσε και έλεγε: «*Μπέψε το Θεέ μου όπου το λείπουνται*». Ήτανε τότε που λέγανε ότι το σπίτι που έχει ψωμί και λάδι δεν είναι φτωχό. Το αλέτρι το θεωρούσανε «ιερό σύνεργο» και πιστεύανε ότι, όποιος θα κάψει αλέτρι δε θα βγει η ψυχή του, στα τέλη του, μα θα βασανίζεται μέχρι να φέρουνε ένα αλέτρι να του το ακουμπήσουνε να τον συγχωρέσει. Πολλές φορές κάναμε «αποδείπνι» με τα φρούτα. Όπως εκαθίζαμε μαζεμένοι στο τραπέζι για το φαΐ, έτσι καθίζαμε μαζεμένοι και στο αποδείπνι με τα καλάθια τα φρούτα.

Δεν είχαμε τότε ψυγεία για να διατηρούμε τα φρούτα «Κάθε πράμα στον καιρό ν-του και τον Αύγουστο σταφύλι» λέγανε. Εκάναμε όμως ξερά σύκα, εκάναμε «φελιά» τα απίδια και τα ξεραίναμε στον ήλιο και τα φυλάγαμε για τους μήνες που δεν είχανε νωπά φρούτα. Επίσης εκάναμε σταφίδες από τα λιάτικα σταφύλια. Δεν κρατούσανε όμως για πολύ καιρό αυτά και τη θέση τους παίρνανε για αποδείπνι τα χαρούπια και οι παστολιές, που τα φέρναμε σε μεγάλες λεκάνες τις ελιές και σε κόσκινα τα χαρούπια και που και που τα μεν και τις δε στα πιθάρια τα φυλάγαμε. Εμαζεύαμε και από το δάσος από τις άγριες αγλαδιές τα άγρια αγλάδια και τα τρώγαμε. Ήτανε πάρα πολύ στυφή η γεύση τους, μα μας αρκούσε που δεν δηλητηριάζανε. Τα φέρναμε μέσα και όπως ήτανε κομμένα μέσα ωριμάζανε και μαλακώνανε, όταν εμαλακώνανε, που τα λέγαμε «κουνάλια», τότε ελιγόστευε κάπως η στυφάδα τους. Ήτανε τότε πολύτεκνες οικογένειες και είχανε συνοχή. Ολόκληρη η οικογένεια, μαζεμένη επήγαινε και βεγκέριζε σε άλλη πολύτεκνη οικογένεια και μαζεύονταν γύρω στα 20 άτομα και αδειάζανε στη βεγγέρα ένα κόσκινο χαρούπια.

«*Αγώνας της Κρήτης*» 24-7-2002

Η ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΣΣΑΣ ΣΕ ΠΑΛΙΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ

Όπως έλεγε η γιαγιά μου, όταν εγέννησε τον πατέρα μου εθερίζε στον «Κολοκασιανό Κάμπο». Απόσταση από το σπίτι της περίπου 1.500μ. επήγε και γύρισε με τα πόδια της. Δεν περίμενε αυτή τη μέρα τη γέννα, μα με το περπάτημα και την κόπωση επισπεύστηκε. Όταν κατάλαβε πως είναι για γέννα ήρθε στο σπίτι της και ίσα που πρόλαβε και μπήκε μέσα και εγέννησε.

Μία γυναίκα από τη Χώρα Σφακίων είχε ελιές στην περιοχή του Βουτά. Αν και ήτανε από αρχοντόσπιτο ήρθε να μαζεύει τις ελιές της, ενώ ήτανε σε προχωρημένη εγκυμοσύνη. Μα και σ' εκείνη επέσπευσε η κόπωση και κατάλαβε ότι είναι για γέννα και αφού ήτανε απόσταση για το δικό της σπίτι ήρθε και γέννησε στις γιαγιάς μου που ήτανε ξαδέρφη της. Ξέρω και άλλα παραδείγματα, μα φτάνουνε αυτά τα δύο.

Οι δυσκολίες και στην εγκυμονούσα, και στην ανατροφή των παιδιών και γενικά στη ζωή ήτανε πολλαπλάσιες από ότι είναι τώρα. Οι άνθρωποι όμως εκείνου του καιρού είχανε και την τόλμη και τη βούληση να υποβληθούνε σε θυσίες για να φέρουνε παιδιά στον κόσμο. Τώρα ειδικά η γυναίκα δεν είναι διατεθημένη να υποστεί τις συνέπειες της εγκυμοσύνης και της ανατροφής των παιδιών και προτιμούνε να μείνουνε με ένα παιδί ή το πολύ δύο. Είναι λίγα και τα δύο μα προπάντων άμα είναι ένα, όχι μόνο που αν του συμβεί κανένα κακό ρημάζει το σπίτι, μα είναι ακόμα που, από τη μεγάλη αδυναμία που του έχουνε, του κάνουνε όλα τα χατήρια και γίνεται τύραννος για τους γονείς και αυτό διαμορφώνει κακό χαρακτήρα που το επιβαρύνει στη ζωή του. Ακόμα το παιδί έχει ανάγκη να μεγαλώσει με αδερφάκια. Βέβαια μία γυναίκα υπάλληλος δυσκολεύεται να ανταποκριθεί παράλληλα και στον ρόλο της υπαλλήλου και στο ρόλο της μάνας για να φροντίζει μωρά, όμως βλέπομε ότι και αυτές που ασχολούνται με τα οικιακά μένουνε στο ένα ή στα δύο παιδιά. Οι γυναίκες του παλιού καιρού, εθερίζανε, εμαζεύανε ελιές, εκάνανε ζυμωτά και μπουγάδες, εφένανε, εκλώθανε, εράβαν ρούχα με τη βελόνα, δεν είχανε ηλεκτρικές συσκευές μα εγεννούσανε «ωστ' απόυ θελεν ο Θεός». Από τις σημερινές δε θα ήθελα να κάνουνε και 10 παιδιά, μα το να σταματούνε στο ένα και στα δύο είναι εγκληματικό.

Στα σημερινά δεδομένα δεν είναι δύσκολο να τα αναθρέψεις, μα το δύσκολο είναι να τα παραδώσεις σωστους ανθρώπους στην κοινωνία γιατί σήμερα στην ανατροφή και στη διαμόρφωση του χαρακτήρα του παιδιού παρεμβαίνει πολύ αρνητικά η «κακαναθρεμμένη» T.V. και η σαπισμένη κοινωνία και βάζει τα παιδιά στο λούκι των καταραμένων

κουκουλοφόρων και των αντεξουσιαστών και χούλιγκανς ή των τρομοκρατών.

«Ρέθεμνος» 30-8-2008

ΤΟ ΚΟΥΚΟΛΟΪ

Σήμερα τα παιδιά των 14-15 ετών πηγαίνουν στα σχολεία τους. Οι γονείς τους δεν τα παίρνουν από το σχολείο για να τα στείλουν σε ανάγκες του σπιτιού. Έχουν το ποδήλατό τους ή και το μηχανάκι τους, το κινητό τους τηλέφωνο και το κανονικό τους ντύσιμο. Πριν από μισό αιώνα, οι ανάγκες οι δυνατότητες και γενικά οι προϋποθέσεις ήτανε εντελώς διαφορετικές. Υπήρξε περίπτωση που το παιδί τα δούλεψε το ίδιο τα πρώτα παπούτσια που εφόρεσε. Στις ελαιοπαραγωγικές περιφέρειες και μεγάλοι μα κυρίως παιδιά, μετά το τέλος του μαζωχτού εβγαίνανε στο «κουκολό». Σε κάθε ελαιόδενδρο δεν μπορεί παρά μερικές ελίτσες δεν κατάφερε να τις βρει ο ιδιοκτήτης του δέντρου όπου με καιρό ωριμάζουν και πέφτουνε. Οι κουκολόγος λοιπόν γυρίζει σε όλο το λιόφυτο και στο ένα δέντρο θα βρει 2-3 ελιές, στο άλλο 5-6 και μπορεί να βρει σε μία μέρα 5-6 οκάδες λιόκαρπο.

Μία φορά δύο κοπελιδάκια τα στείλανε οι μητέρες τους στο κουκολό και τους υποσχεθήκανε πως αν γυρίσουνε τις ποδιές τους θα τους δίνανε από ένα τάλιρο. Ανάμεσα στις πρώτες ελιές που επισκεφτήκανε τα κοριτσάκια μας είδανε ένα σακί σ' ένα γύρω γεμάτο λιόκαρπο και εγεμίσανε από εκεί τις ποδιές. Θα καταλαβαίνανε οι μητέρες τους ότι θα ήτανε προϊόν κλοπής και δεν θα τα δεχόντουσαν. Εκρύψανε κάπου τις ποδιές με τις κλεμμένες ελιές και αυτά παίζανε πιο κάτω για να καταναλώσουνε την ώρα. Όμως δεν είχανε καλά κρυμμένες τις ποδιές και όταν ο άνθρωπος που είχε το σακί επήγε να το πάρει επήρε το μάτι του τις ποδιές που δεν ήτανε καλοκρυμμένες και όπως ήτανε με τις ελιές τις έβαλε στο σακί του και τις πήρε και έφυγε.

Σε λίγο τα κοριτσάκια πήγανε για να πάρουνε τις ελιές τους να φύγουνε μα δεν βρήκανε ούτε ελιές ούτε ποδιές. Αυτά περιμένανε με χαρά ότι θα πάρουνε τα τάληρα. Οι μητέρες τους περιμένανε ότι θα ερχόντουσαν με γεμάτες ποδιές μα αυτά μήτε ποδιές μήτε ελιές δε φέρανε. Δύσκολη θέση δύο κοριτσιών. Τι να λέγανε τώρα; Μα η κάθε κλεψιά πηγαίνει μαζί με την ψευτιά. Είπανε τα κοριτσάκια πως ένα κακό κοπέλι τους τις πήρε με τη βία. Η μητέρα τους δε δεχτήκανε

ανεπιφύλακτα την εξήγησή μου, καθώς δεν ήτανε και σοβαρό το γεγονός δεν φρόντισαν να το εξιχνιάσουν.

Το βράδυ ο άνθρωπος που είχε το σακί με τις ελιές διηγήθηκε στο μαγαζί το περιστατικό και έπεσε φως στη σκοτεινή παιδική παραβατικότητα, γιατί και ο πατέρας του ενός κοριτσιού ήτανε στο καφενείο και άκουσε την κουβέντα.

Αξίζει όμως να συγκρίνομε εκείνα τα χρόνια με τα τωρινά. Ετότε μία οικογένεια από το πρωί ως το βράδυ συχνά δε φόρτωνε το γαϊδουράκι της. Ετότε δεν έπρεπε να χαθεί ούτε μία ελίτσα. Τώρα μία οικογένεια από δίχτυα μπορεί να μαζέψει 50-60 σακιά. Τώρα πολλές ελιές δεν μαζεύονται καθόλου. Τότε όποιος μάζευε ξένες ελιές, από τρία καλάθια έπαιρνε ένα ή από επτά τα δύο. Τώρα ο ιδιοκτήτης διαθέτει και τα δίχτυα και πάλι δίνει το μισό καρπό.

«Χανιώτικα Νέα» 22-12-2007

Ο ΧΕΙΡΟΜΥΛΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΦΕΔΟΜΥΛΟΣ

Ο χειρόμυλος ήταν ένα «φουχέρι» που δεν μπορούσε να λείπει από κανένα νοικοκυρεμένο σπίτι. Εκεί αλέθαμε το στάρι για να κάνομε τον ξινόχοντρο, μα και για να γεμίσομε τις οματές τα Χριστούγεννα, ειδικά στην κατοχή που δεν ήτανε ρύζι, γενικά όμως ο χόντρος υποκαθιστούσε το ρύζι στην κατοχή. Αλέθαμε ακόμα τη φάβα και ^{τα χασούπια} σπαραγγίζανε καλά και μετά τα κοπανίζαμε με το σκεπάρι και γινόταν μικρά κομματάκια και στη συνέχεια το αλέθαμε στο χειρόμυλο δύο και τρεις φορές μέχρι να γίνουνε αλεύρι, όπου το ανακατέβαμε με κριθαράλευρο ή με ταϊδάλευρο και εκάναμε ένα πράμα που το λέγαμε ψωμί, μα αυτό ψωμί δεν ήτανε μα στην κατοχή «σαν ούλα μας» μα ακόμα λέγανε πως «η μαύρη πίτα ζυγώνει τη μαύρη πείνα. Ακόμα και πρινοβέλανα εβάνανε στο φούρνο και μετά τους εβγάνανε το τσόφλι και τ' ανακατέβαμε με άλλο αλεύρι και το λέγαμε ψωμί και αυτό που κάναμε με τα βελάνια. Μα στο χειρότερο ψωμί που φάγανε άνθρωποι ήτανε αυτό από το «βρωμόρρυζο». Είχανε ~~π~~νοιζέι οι Γερμανοί ένα αγγλικό καράβι που είχε φορτωμένο ρύζι. Άμα τέλειωσε η μάχη εκατεβαίνανε δύτες και βγάζανε από τη θάλασσα τα σακιά με το ρύζι και τα πλύνανε με γλυκό νερό και τα βάζαμε στον ήλιο και στέγνωνε και μετά το αλέθαμε στο χειρόμυλο και το κάναμε «ψωμί», μα αυτό το ψωμί, όχι μόνο στο στόμα έδινε αποκρουστική γεύση, μα από απόσταση ανέδυνε αποκρουστική οσμή. Αυτή ήτανε η

κατοχική πείνα. Με το κρίθινο αλεύρι ανακατεύανε ακόμα κάστανο αφού το βράζανε καλά και γινότανε σαν ζύμη ή και βραστές πατάτες, μα αυτά τα τελευταία δεν ήτανε καθόλου αρνητικά. Ένα ψυχανθές, που είχαμε για κτηνοτροφία ειδικά για βόδια το κάναμε και αυτό αλεύρι και το ανακατεύαμε με άλλα αλεύρια μα αυτό είναι τοξικό για τον άνθρωπο και άμα το κάναμε αλεύρι το βάζαμε σε μεγάλα δοχεία με πολύ νερό και το αλλάζαμε αρκετές φορές για να φύγει λίγη τοξικότητα. Έκανε ωραίο ψωμί και δεν είχαφ αρνητική οσμή, ασφαλώς όμως δεν ήταν υγιεινό. Το ρόβι το τρώγαμε και σαν όσπριο, όμως το βράζαμε πολλές ώρες και του αλλάζαμε το νερό κάθε τόσο, για να φύγει η τοξικότητα. Εβγάζαμε ρόβι και έχω φάει ροβόψωμο.

Ο καφεδόμυλος εχρησιμοποιείτο προπολεμικά. Αγοράζανε άλεστό καφέ και τον καβουρδίζανε και τον αλέθανε. Τον νοθεύανε με καβουρδισμένα ρεβίθια ή και καβουρδισμένο σιτάρι. Τα καβουρδίζανε μέχρι να κάμουνε του καφέ το χρώμα. Άμα έπιασε η κατοχή και δεν ευρίσκετο καφές, εκαβουρδίζανε σκέτο στάρι γιατί και τα ρεβίθια δεν υπήρχανε και τα αλέθανε στον καφεδόμυλο και τα βαφτίζανε καφέ μα βέβαια με τον καφέ δεν είχανε καμία συγγένεια.

«Αγώνας της Κρήτης» 3-2-1999

ΤΟ ΚΑΚΑΝΑΘΡΕΜΕΝΟ ΓΑΪΔΟΥΡΑΚΙ

Εκείνα τα χρόνια ότι κινητό είχε κανείς, ζώο ή αντικείμενο, αν δεν το έβλεπε το έχανε. Τα σπίτια στα Σφακιά τα πιο πολλά ήτανε καμαράτα. Η καμάρα εγύριζε στο κέντρο του σπιτιού, είχε άνοιγμα γύρω στα 6 μέτρα και αυτό ήτανε η σάλα. Από κάθε μεριά του σπιτιού εδημιουργούνταν δύο «σπάλες». Τη μία σπάλα συνήθως την κάνανε «καμινάδα» (κουζίνα). Τις άλλες, αν θέλανε και τις τρεις τις κάνανε διώροφες. Επάνω κρεβάτια για ύπνο και κάτω αποθηκευτικοί χώροι. Στα χρόνια υψηλού κινδύνου για τη ζωοκλοπή εβάζαμε τα ζώα, τα οικόσιτα μέσα στα σπίτια από τον «σοφά» που εκοιμούνταν τα αφεντικά, μισό μέτρο πιο κάτω ήτανε οι ράχες των βοδιών ή των γαϊδουριών. Κακή ήτανε η ζωή να ζούνε μαζί με τα ζώα μας μα ειδικά εκείνα τα χρόνια, δίχως τους δεν μπορούσαμε να ζήσουμε. Η συγκατοίκησή μας συνεπάγετο βέβαια και διάφορα αρώματα. Ευτυχώς τα φυτοφάγα δεν είναι πολύ αηδιαστικά. Ενώ όμως συμβαίνει κάπου – κάπου να

ερχόμαστε σε σύγκρουση με τους δικούς μας που συγκατοικούμε, η συγκατοίκησή μας με τα ζώα ήτανε αρμονική.

Άλλο χαρακτηριστικό εκείνων των χρόνων ήτανε ότι άμα εβραδιάζετο κανείς σε ξένο χωριό ήτανε υποχρέωση να τον ταΐσουνε και να τον κοιμήσουνε. Δεν ήτανε τότε ούτε αυτοκίνητα ούτε ξενοδοχεία στην ύπαιθρο.

Ένα βράδυ εβρέθηκε στο χωριό μας ο κ. Ειρηνοδίκης. Ένας χωριανός τον πήρε σπίτι του να τον φιλοξενήσει. Άμα εδειπνήσανε, το ανδρόγυνο εβγήκε στον ένα σοφά για ύπνο και τα παιδιά στο άλλο. Στον κ. Ειρηνοδίκη εστρώσανε να κοιμηθεί στην πεζούλα που ήτανε στο χώρο που εχρησίμευε για σάλα. Τη γαϊδουρίτσα είχανε δεμένη κάτω από το ένα σοφά. Το γαϊδουράκι της είχε άδεια ελευθέρας κυκλοφορίας σε όλο το σπίτι. Τη νύχτα εσβήσανε το λύχνο γιατί πολλοί δεν μπορούνε να κοιμηθούνε με αναμμένα φώτα.

Κάποια φορά ο κ. Ειρηνοδίκης άκουσε αναπνιά κοντά στο πρόσωπό του. Νέος ήτανε και λεβέντης, μα δεν είδε στο σπίτι γυναίκα νέα για να το θεωρήσει ερωτική επίθεση. Όμως η αναπνοή ήτανε πραγματικότητα. Άπλωσε λοιπόν και τα δύο του χέρια, όχι για να υποδεχτεί, μα για να ελέγξει και έντρομος διεπίστωσε ότι ήτανε κάτι ζωντανό, μαλλιαρό, μα όχι ανθρώπινο. Σε πρώτη φάση ετρόμαξε γιατί το θεώρησε φανταχτό στη συνέχεια είδε πως ήτανε το γαϊδουράκι.

Το καλοκάγαθο γαϊδουράκι με όλη την αθωότητα, με όλη την καλοσύνη επλησίασε και δε φανταζότανε ότι θα τρομοκρατήσει τον άνθρωπο, εμείς πάντως και γαϊδουράδα του το χρεώσαμε και κακή του ανατροφή.

Το μικρό αυτό κομικοτραγικό περιστατικό που είναι αληθινό εκατό τοις εκατό 100% μας παρουσιάζει μία εικόνα της ζωής κατά το 1946 που, ενώ είχανε φύγει οι Ναζί είχε μείνει για κάποια χρόνια η φτώχεια, η αναρχία και η ζωοκλοπή.

«Χανιώτικα νέα» 25-03-2001

ΤΑ ΚΑΘΑΡΟΜΟΥΣΤΙΑ

Στις πρώτες του Σεπτέμβρη ετρυγούσαμε νε τ' αμπέλια κι εβγάναμενε κι εσοδεύαμενε τα κρασιά. Εχρειιάζοντανε όμως δύο μήνες τουλάχιστον για να καθαρήσει μία ουλιά ο μούστος και ν' αρχινήξει να πίνετε. Όπως ο τρύγος, το θέρος και το μαζωχτό, γη τα

αμυγδαλοτσακίσματα, (όπου βγάνουνε πολλά αμύγδαλα) ετσε δα και τα καθαρομούσκια, χαρακτηρίζουνε μίαν εποχή. Πρώτα – πρώτα οι κρασόφιλοι και τα σπίθχια ν-τωνε είχανε μπόλικο κρασί μα, αν είχα μπουνε και σε άλλο σπίτι, μπόλικο κρασί ευρίχνανε, και για να σας-ε πω την αλήθεια, εκείνα τα χρόνια τα μαυροπαντέρμα τα λευτά ήσανιε ντίμπις λίγα και πολλές βολές το θέλανε το κρασάκι μα εδυσκολεύουντανε να αγοράσουνε. Επειδής εδά τσι 3 του Νοέμβρη τα 'χανε αρχινησμένα τα κρασιά, απού 'ναι τ' Αγί-Γιωργιού, κι εγυρίζανε στσοί Γιώργηδες και εμεθιούσανε, εκολλήσανε το παρανόμι του Αγίου κι εβγάλασίν τονε «Μεθυστή» κι αυτός δε φταίει σε πράμα. Μα μεγάλη σημασία είχανε για τσ' αρραβωνιασμένους τα καθαρομούσκια γιατί, για να μην αγοράζουνε το κρασί του γάμου, το ορίζανε πολλές βολές κι εγίνεντονε τα καθαρομούσκια. Μα όντεν ελέγανε πως θα κάμουνε το γάμο τα καθαρομούσκια δεν εσκέφτουντανε μόνο το κρασί. Ήτονε απού είχανε λιασμένα τα καρύδια, τα ξερά σύκα, τσοι σταφίδες απού εκάναμενε τσι μαύρες σταφίδες απού τα λάτικα, όπου δεν είχαμε σταφιδάμπελα. Μα ακόμη και τα αίχνη, ετότες απού δεν τα ταΐζανε, μόνο το ψιμοκαίρι ήσανιε μια ουλιά παχιά κ' είχανε καλό κρέας. Εσανιέ, γιατ' απού λέτε και κρασιά και τσικουδιές μπόλικα μα και μεζέδες και του κρασιού και τση τσικουδιάς. Μα ελέγασινε και τσι μαντινάδες για τα καθαρομούσκια:

*«Παράδες δεν εγύρεψα, κουράδια γη σουλούσχια
το γάμο μας θα κάμομε εις τα καθαρομούσχια.
Σαν καθαρίσει το κρασί θα κάμομε το γάμο
θα 'ρθω να σε στεφανωθώ δική μου να σε κάμω»*

Εβόλευεν η εποχή το γαμπρό και τη νύφη μα εβόλευε και το χωριό απού αυτή την εποχή εμπόριε να πάει κιανείς για κανίσκι ένα ασκί κρασί γη μια νταμετζάνα τσικουδιά, μα και αν είχαν πάει σφαμένο οζό αυτή την εποχή είχενε καλό κρέας. Εδά μωρέ κοπέλια, πολλές βολές δεν τρώεται το κρέας απού τα πολλά ξίγκια, μα εκείνα τα χρόνια δεν ετρώουντανε πολλές βολές επειδής ήσανιε ντίμπις ζωφφά.

Ετότες είχανε τα κρασιά, είχανε τσοι ρακές και εκάνανε και πολλούς μεζέδες τση ρακής. Εσιάζανε τα πατητά και τα παξιμαδάκια οι γυναίκες και βέβαια είχανε τα κρέατα και μόνο αστραγκαλοφόντικα αγοράζανε.

Οι γάμοι απού εγίνουντανε τα καθαρομούσκια ήτονε εποχή απού αρχινά το μαζωχτό και «η άδεια γάμου» δεν εκράθχιενε για πολύ. Η νεόνυμφοι τσοι πρώτες μέρες δεν επχιαίνανε γαμήλιο ταξίδι, μα στο μαζωχτό.

Ο ΣΚΥΛΟΣ Ο ΚΑΛΟΣ ΟΡΤΑΚΗΣ ΤΟΥ ΒΟΣΚΟΥ

«Ορντού» ελέγανε οι Τούρκοι τα στρατιωτικά τάγματα και τους στρατιώτες που τα αποτελούσανε τους λέγανε «ορτάκηδες». Εδώ η λέξη Ορτάκης εννοούμε ότι σημαίνει σύντροφος. Πολλοί βοσκοί είχανε δώσει το όνομα «ορτάκης» στο σκύλο τους και ήτανε πολύ εύστοχο. Πραγματικά, δεν υπάρχει πιο «μπιστικός» ορτάκης από τον σκύλο. Βέβαια όλοι ξέρομε τον σκύλο, μα εμείς στην ύπαιθρο τον ζήσαμε και τον είδαμε από κάποιες πτυχές του που δεν θα δοθεί ευκαιρία άλλη φορά να ξανά παρουσιαστούνε. Πιο παλιά π.χ. πάντα και παντού πηγαίναμε με τα πόδια μέρα και νύχτα κάποιιοι είχανε διαφορές με άλλους και κινδυνεύανε. Ο σκύλος τους, είχε μπει στο νόημα και όταν επήγαινε κάπου νύχτα το αφεντικό, ο σκύλος έμπαινε μπροστά 300-400 μέτρα. Άμα ανακάλυπτε την ύπαρξη ανθρώπου, δεν γάβγιζε μόνο γύριζε και τριβότανε στα πόδια του αφεντικού του και έκανε σιγανά «φι,φι». Έβγαινε από το δρόμο το αφεντικό και ο σκύλος μα δε γάβγιζε για να μη προδώσει το σκύλο του και σε αυτή την ιδιότητα. Άμα έκανε λοιπόν κάπου για λημέρι, αν ετύχαινε να περάσει κανείς από κοντά τους του άγγιζε το αφεντικό στο σβέρκο και εκαταλάβαινε και έκανε «σουζα». Όταν θέλανε να πιάσουνε δικό τους πρόβατο «εμπάχιζε» όπως όταν κυνηγά τον λαγό, άμα κυνηγούσανε να κλέψουνε ξένο πρόβατο, δεν έβγαζε άχνα για να μην τους πάρουνε χαμπάρι.

Παντού επήγαινε ο άντρας με τον «ορτάκη» του. Αν ετύχαινε να τσακωθεί το αφεντικό του, όταν άρχιζε να ανεβάζει τη φωνή του, ο «ορτάκης» έδειχνε τα δόντια του. Όταν επχιάνονταν στα χέρια, ο «ορτάκης» ορμούσε με τα δόντια του και δάγκανε τον αντίπαλο του αφεντικού του. Είναι ικανός κλέφτης, όμως ποτέ δεν κλέβει από το σπίτι του αφεντικού. Αν βρει αφύλαχτο το ξένο σπίτι μπορεί να μπει να αρπάξει κάτι και να τρέξει να το φάει μακριά. Καμιά φορά ξυπνά το θηρίο μέσα του και αισθάνεται την ανάγκη να σκοτώσει ζώα. Πηγαίνει 5 ή 10 χιλιόμετρα και συνήθως με παρέα 2,3,4 σκύλοι και μπορεί να σκοτώσουνε και 10 πρόβατα, πάντα νύχτα και γυρίζει στη βάση του και κάνει την πάπια.

Άμα θα βρει ένα πρόβατο ψοφημένο κάπου θα φάει όσο μπορεί, το υπόλοιπο πηγαίνει κάπου και σκάβει με τα πόδια του και το θάβει και το έτρωγε άμα ξαναπεινάσει.

Τότε που είχαμε ελεύθερα τα οικόσιτα εγνώριζε τις κότες και τους χοίρους τους, και αν πλησίαζε ξένο ζώο στην αυλή το έδιωχνε.

Όχι μόνο ήτανε καλός συνεργάτης του κυνηγού, μα συχνά έβγαине από μόνος του στο κυνήγι και έφερνε τους λαγούς στο σπίτι. Δεν τους έτρωγε και ας πεινούσε. Στο βοσκότοπο μπορεί να έσφαζε ο βοσκός ένα πρόβατο. Άφηνε τον σκύλο να το βλέπει. Δεν άγγιζε το κρέας, κι αν πεινούσε.

«Χανιώτικα νέα 24-5-2016»

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΖΕΥΓΑΣ

Για να δώσει κανείς στους νέους να καταλάβουνε τι τραβήξαμε εμείς που τώρα είμαστε υπέργηροι στα χρόνια της τρυφερής μας ηλικίας, αρκεί να αναφέρουμε ορισμένα πραγματικά περιστατικά που τα ζήσαμε τότε.

Στα 14 μου χρόνια, δεν πήγαινα στο Γυμνάσιο μα πήγαινα στο ζευγάρι. Εξευγαρίζαμε μαζί με τον μπάρμπα Μανώλη που ήμαστε συζευγάδες. (έτσι λεγόντουσαν αυτοί που ζευγαρίζανε συνεταιρικά). Κάθε πρωί, πριν ξημερώσει εξυπνούσαμε και εφροντίζαμε τα ζώα μας, ετρώγαμε κάτι, εκανονίζαμε το σπόρο που θα παίρναμε, εβάζαμε και στο σακούλι μας μόνο χαρούπια και νερό και πηγαίναμε για να βρεθούμε στο χωράφι λίαν πρωί. Αυτός οδηγούσε το ζευγάρι, εγώ έσκαβα όπου ήτανε αραιές οι αλετρές και έβγαζα τους θάμνους που δεν ήτανε ξεπατωμένοι από το αλέτρι. Το μεσημέρι τρώγαμε λίγα χαρούπια και πίναμε «μια τζαγκάδα» νερό. Αυτό ήτανε το γεύμα μας. Εσπέρναμε γύρω στις 4 οκάδες καρπό την ημέρα, γιατί τα χωράφια μας ήτανε φτωχά και ο σπόρος έπεφτε αραιός. «Στου βουγιού την πατιά,» ^{δεν πείναμε} ~~δεν πείναμε~~ τρία τα κουκιά ενώ σε πιο καλύτερα χωράφια πυκνότερα (έξε και εφτά). Δύσκολα επερνούσε η μέρα από την πείνα και την κούραση. Ευτυχώς ο Μπαρμπα Μανώλης μου έλεγε ιστορίες από τους Βαλκανικούς πολέμους (που είχε λάβει μέρος και είχες τραυματιστεί) μα και από τη Γαλλία που είχε εργαστεί στο εργοστάσιο του Ρενώ και απορροφούσανε λίγο τη σκέψη μου από την κακή ζωή. Το βράδυ γυρίζαμε πεινασμένοι, κουρασμένοι και τρώγαμε πάλι ότι βρίσκαμε.

Τον καιρό του θέρους τον είχανε πάρει οι Γερμανοί, για διερμηνέα, μα εδιατάζανε κάποιον άλλο και τον αντικαταστάουσε στον θέρο. Γύρω στις 40 ζευγαρές κάναμε (τόσες μέρες δηλαδή ζευγαρίζαμε). Ερίχναμε γύρω στις 150 οκάδες σπόρο και σε μέτρια χρονιά εβγάζαμε 600 οκάδες καρπό. Έπρεπε όμως να κρατήσουνε καθέννας τους από τους συζευτάδες 70-80 οκάδες για σπόρο της επόμενης χρονιάς. Υπολογίζω ότι αν λογαριάσομε τα μεροκάματα ζευγάρισμα, θέρος, αλώνισμα δεν θα αντιστοιχούσε πάνω από 2,5 οκάδες κριθάρι την ημέρα, μα ήτανε

καταναγκαστική προσγείωση. Δεν εύρισκε κανείς δουλειά να κάνει, για μετανάστευση δεν ήτανε τότε εύκολο. Σε καράβια δεν απασχολούσανε πολλούς. Λάδι λίγο έβγαινε. Τα πρόβατα δεν μπορούσαμε να διαθέσομε κτηνοτροφές και κάθε χρόνο «εκακοχρονίζανε» και αυτά. Είχαμε οικόσιτα, είχαμε το κηπαράκι μας, εμαζεύαμε χοχλιούς και χόρτα από τον αγρό. Δεν ήτανε όμως η ζωή τότε απαιτητική. Στην κατοχή πολλές φορές φάγαμε χωρίς ψωμί τα χόρτα. Πολλές φορές εδειπνήσαμε με το «λαδόψωμο» συνήθως δε σηκώνομαστε χορτάτοι από το τραπέζι. Θυμάμαι στην κατοχή ένα παιδάκι ξυπόλυτο, τσουλιάρικο και έκλεγε και ζητούσε ψωμί. Δε ζητούσε ρούχα και παπούτσια, δε ζητούσε παιχνιδάκια, που βέβαια δεν είχε, ψωμί ζητούσε μα δεν υπήρχε. Ελάτε στη θέση των γονέων του.

«Χανιώτικα νέα» 13-8-2004

ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΑ

Παρακινούμενος από άρθρο που έγραψε στην έγκριτον εφημερίδα σας ο αγαπητός μου ξάδερφος Νίκος Ψαρός, στο φύλλο της 4-9-2006 με τον τίτλο «γλωσσολογικά», θα ήθελα να γράψω κι εγώ δύο λόγια σχετικά. Εγώ νομίζω πως δεν είναι σοφοί μόνο αυτοί που σπουδάσανε σε σχολές και Πανεπιστήμια. Συχνά και ο λαός διαθέτει έμφυτη σοφία. Πολλοί άνθρωποι του λαού θα μπορούσανε να είναι κορυφίοι επιστήμονες, μα οι συνθήκες ήτανε τέτοιες που δεν τους επέτρεψαν ούτε τον εαυτό τους να αξιοποιήσουνε μα ούτε στην κοινωνία να προσφέρουνε. Αυτή η σοφία του λαού διακρίνεται στις παροιμίες, στη λαϊκή ποίηση και στον τρόπο που αντιμετωπίζανε τη ζωή. Αυτοί οι σοφοί του λαού ήτανε και γλωσσοπλάστες. Συχνά η ίδια λέξη έχει κατά τόπους άλλη σημασία. π.χ. η λέξη «αλληλοϊσμένος» αλλού σημαίνει ότι άλλαξε γνώμη και αλλού ότι έχασε τα λογικά του. Όχι μόνο προφέρονται διαφορετικά, έχουνε διαφορετική σημασία, μα διαφέρουνε και ορθογραφικά, αν και γενικά στις ιδιοματικές λέξεις εφαρμόζονται χαλαρά οι κανόνες της γραμματικής.

Ο Μιχάλης Κανκαλάς ήτανε και μεγάλος στιχουργός και μεγάλος γλωσσολόγος. Στο βιβλίο του «Τρόχαλος» γράφει το «ίντα» κάποιες φορές με γιώτα, γράφει όμως στη σελ.4 ότι είναι σωστό να γράφεται με έψιλον γιώτα «είντα»

Το τελικό «ν», το οποίο θα μας απασχολήσει πολύ στο παρόν κείμενο, υφίσταται μεγάλη περιπέτεια στην κρητική ιδιοματική διάλεκτο.

Αλλού το θέλει η γραμματική μα εμείς δεν το θέλομε, μα αλλού δεν το θέλει η γραμματική μα το θέλομε εμείς. π.χ. λέμε «τω Σφακιώ», «τω γυναικώ», «τω γαϊδάρω». Στην ονομαστική και στα τρία γένη δεν βάζομε το τελικό ν εκτός, α)αν η επόμενη λέξη έχει αρχικό γράμμα φωνήεν β)αν έχει αρχικό γράμμα κ,τ,π, ή τα διπλά ξ και ψ ή το όποτε: αν η επόμενη λέξη έχει αρχικό τ, ν-τ=ντ (δε ν-τραγουδώ). Αν η επόμενη λέξη έχει αρχικό κ το τελικό ν γίνεται γ+κ=γκ (δε γ-κατέχω). Αν η επόμενη λέξη αρχίζει από π το τελικό ν γίνεται μ+π=μπ (δε μ-πάω). Αν η επόμενη λέξη αρχίζει από ψ προφέρομαι «το μπ-ψύλλο». Αν από ξ προφέρομε «δε γκξανοίγω». Αν από τσ- «τη τζικουδιά» επίσης, όπως η κυπριακή διάλεκτος σε κάποιες περιπτώσεις κάνομε κατάχρηση στο τελικό ν. π.χ. θα πούμε «τα παιδιά ν-του» και όχι τα παιδιά του». Επίσης συχνά βάζομε το ν για να αποφευχθεί η χασμοδιά ιδιαιτέρως στην ποίηση. π.χ. ...πουλάκιν είχα στο κλουβί...» ή «... κάθεται αιητός...». Συχνά το τελικό ν προφέρεται ενσωματωμένο στην επόμενη λέξη. Φρονώ ότι ενδείκνυται να βάζομε μια παύλα όταν το ν είναι κολλησιάρικο όπου να φαίνεται. Όπως και ο Καυκαλάς στο βιβλίο του «Γρόχαλος» σελ. 77 γράφει: «...Γιάε μωρέ μια μ-πέρδικα...»

«Χανιώτικα νέα» 16-9-2006

ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ ΚΗΔΕΙΕΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

ΑΣΘΕΝΕΙΑ: Όταν αρρωστούσε κανείς σ' εκείνα τα χρόνια, δεν κατάφευγε στο γιατρό, μα κατάφευγε στα γιατροσόφια, στις γητειές, στις εκκλησίες, μα εξητούσε τη γνώμη και από τους γείτονες, μήπως του δώσουνε καμία σωστή οδηγία. Ειδικά με τους Αγίους κάνανε παζάρι και είχανε τη γνώμη ότι κάποιες Παναγίες π.χ. ήτανε σαν τους μεγαλογιατρούς και ανάλογα με το φακελάκι θα φροντίζανε τον πιστό. Εγώ νομίζω ότι ένας είναι ο Θεός και μία η Παναγία και είναι πάντα και παντού ίδιοι και όχι ανάλογα στο ναό που θα προσευχηθείς και ανάλογα με το «λάδωμα». Όταν αποδεικνύονταν αναποτελεσματικά όλα τα παραπάνω πηγαίναμε καμιά φορά και στο γιατρό μα πολλές φορές ήδη ήτανε αργά. Δεν ήτανε πρόβλημα μόνο που έπρεπε να τα πληρώνομε όλα τότε. Πρόβλημα ήτανε και η μεταφορά του ασθενούς μέχρι τον γιατρό ή μέχρι τον σταθμό του λεωφορείου. Και ο ασθενής εξετήθητο στις καιρικές συνθήκες και μεταφορείς εταλαιπωρούνταν. Εκάναμε ένα πρόχειρο φορείο και σηκώναμε τον ασθενή 4 άντρες μα, επειδή θα έπρεπε να τον μεταφέρομε μέχρι και δεκάδες χιλιόμετρα, επηγαίναμε 10-

15 άντρες για να αλλάζομε. Πολύ συχνά, τα καταφέρναμε και πεθαίναμε χωρίς γιατρό και χωρίς φάρμακα.

ΘΑΝΑΤΟΣ: Συχνά εβασανιζότανε μέρες ο ετοιμοθάνατος μα δεν ξεψυχούσε. Τότε εφαρμόζανε λίγο την «ευθανασία». Τον γυρίζανε «νεκρικά» πιστεύανε ότι πιο εύκολα ξεψυχά ο άνθρωπος αν τον γυρίσουνε νεκρικά (το κεφάλι προς τη δύση. Έχομε και σχετική μαντινάδα:

*«Γυρίσετέ με νεκρικά να γοργοβγει η ψυχή μου
δικούνε με τα βάσανα που 'συρε το κορμί μου»*

Αμέσως του έβαζαν ένα σταυρό ~~από~~ κερι στα χείλια του. Δεν ήτανε καθιερωμένο το φέρετρο. Κάθε ενορία είχε ένα φορείο για τους νεκρούς που το λέγανε «καδελέτο». Το φέρνανε λοιπόν και βάζανε το νεκρό μέχρι να τον πάνε στον τάφο. Αν ήτανε νέος οι συγγενείς του γυναίκες εκόβανε τα μαλλιά τους και του τα βάζανε στο στήθος και αρχίζανε τα μοιρολόγια. Αν ήτανε παιδί αβάφτιστο το βαφτίζανε πριν φύγει ο νεκρός από το σπίτι. Αν επρόκειτο για νέο εβάφανε πορτοπαράθυρα, τα ρούχα που βάζανε, τα καναπελίκια, τραπεζομάντιλα, μαξιλαροθήκες κλπ. Τα ρούχα του πεθαμένου και τα στιβάνια του τα δίνανε στους φτωχούς. 40 μέρες άναβε καντήλι πάνω από το κρεβάτι του νεκρού, 40 μέρες εκάνανε θυμιατό. Ψήνανε καλό φαί και το θυμιάζανε και το πηγαίνανε σε φτωχά σπίτια.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ: Τα κόλλυβα τα βράζανε στο σπίτι του νεκρού. Τα ξενυχτούσανε οι συγγενείς του γυναίκες και αν ήτανε νέος εμοιρολογούσανε. Το όνομα και το σταυρό τα κάνανε με κουφέτα ή και με καφέ. Μαζί με το στάρι πηγαίνανε και ένα κόσκινο με πατητά όπως αυτά του γάμου και ένα δίσκο μυζηθοκαλίτσουνα και βέβαια μία μπουκάλα κρασί. Στην εκκλησία καθίζανε με σειρά πρώτα οι άντρες και μετά τα αγόρια και στην απέναντι πεζούλα πρώτα οι γυναίκες και μετά τα κορίτσια.

«Αγώνας της Κρήτης» 16-12-2005

Η ΚΑΤΑΛΗΞΗ «ΑΚΗΣ» ΣΤΑ ΚΡΗΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ

Πολύς λόγος γίνεται τελευταία σχετικά με την κατάληξη «άκης» στα κρητικά επίθετα. Ας μου επιτραπεί να εκφράσω την άποψή μου.

Έχομε παρατηρήσει ότι σε κάθε περιοχή το υποκοριστικό στα αντικείμενα μα και στα παιδιά έχει διαφορετική κατάληξη και βλέπομε ότι η κατάληξη αυτή είναι κατάληξη και στα επίθετα της περιοχής αυτής.

Στην Κρήτη π.χ. τη μικρή ελιά τη λέμε λιδάκι. Το μικρό σπίτι σπιτάκι, το μικρό παιδί του Καγιά το λέμε Καγιαδάκι. Στη Μυτιλήνη το υποκοριστικό έχει κατάληξη «έλι» στον στρατό ήμουνα με Μυτιληνιούς και όταν μας δώσανε σκινοκαθαριστήρες και πανάκια για να καθαρίζομε τα όπλα αυτός είπε ότι του δώσανε ένα «πανέλι» και ένα «σπαγκέλι» για να καθαρίζει το όπλο του. Πολλά επίθετα στη Μυτιλήνη καταλήγουν σε «έλης». Ακόμα ο μεγάλος νομπελίστας είναι Ελύτης κατά το ψευδώνυμο μα το κανονικό είναι Αλεπουδέλης.

Στην Πελοπόννησο το υποκοριστικό του μικρού είναι «όπουλο» και τα πιο πολλά επίθετα καταλήγουν σε «όπουλος».

Στα Σφακιά αντίθετα από τα υποκοριστικά εχρησιμοποιούσανε μεγεθυντικά στα επίθετα, ιδιαίτερα άμα ήτανε κανείς σωματώδης: Μανούσακας, Ανδρούλακας, Γιάνναρης, Σήφακας (Ο Σήφακας από τη Νίμπρο καταγότανε). Αυτά τα επίθετα ξεκινήσανε από βαφτιστικά, μα και άλλα βαφτιστικά τα λέγαμε μεγενθυσμένα στα Σφακιά μα δεν γινήκανε επίθετα. Αντρούλα, Χαραλάμπα, Μάνωλας, Μανώλα. Ακόμα στα Σφακιά κανένα επίθετο δεν προφέρομε με το «άκης». Το 1915 εδιδάλυσαν τον νομό Σφακίων και η επαρχία Σφακίων επήγε στο νομό Ρεθύμης. Το 1925 την απέσπασαν από το Ρέθυμνο και την προσάρτησαν στα Χανιά. Τότε έγραψαν από την αρχή τα Μητρώα Αρρένων. Δημοτολόγια δεν είχανε τότε. Οι αγράμματοι γραμματείς όμως εκείνου του καιρού εκακοποίησαν τα επίθετα των Σφακιανών, επειδή τα επίθετα στα Χανιά και στις άλλες πόλεις εκαταλήγανε σε «άκης» ενομίζανε ότι τα εξευγενίζανε και όταν λέω ότι τα κακοποίησανε εννοώ ότι έπρεπε να τα γράψουνε όπως τα προφέρομε. Σχεδόν ένας αιώνας τώρα έχει περάσει, από τότε που εγράψανε το «άκης» μα επουδενί να το συνειδητοποιήσομε και να το προφέρομε. Το ότι το «ακης» υποδηλώνει την από Κρήτη προέλευση του ατόμου αποτελεί τιμή, όμως το γεγονός ότι αλλιώς προφερότανε και αλλιώς το γράψανε ήτανε παραποίηση. Ακόμα σε επίθετα που είχανε το μεγενθυτικό «...άκας», τότε που ανανεώσανε τα Μητρώα Αρρένων, σε πολλές περιπτώσεις, έγινε «...ακάκης».

«Χανιώτικα νέα» 28-3-1997

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Χίλιες τετρακόσες παροιμίες εμάζεψα και τις έκαμα χίλιες τετρακόσες παροιμιακές μαντινάδες και τις έγραψα στο βιβλίο μου

«ΚΡΗΤΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΠΟΙΗΣΗ». Από τότε όμως επέσανε στην αντίληψή μου ακόμα κάμποσες και θέλω να τις γράψω να τις διασώσω και αυτές τις παροιμίες.

- Όποιος θέλει να κοιμάτε ήσυχα να μην δίνει δανεικά μήτε βερεσέ.
- Βούλωσε το στόμα σου να μη σου το βουλώσουνε.
- Ο άδικος σπόρος μπορεί να φυτρώσει, μα δε μπορεί να καρπίσει.
- Άλλα μου 'λεγεν η θειά μου, κι άλλα ακούσανε τ' αφτιά μου
- Δε χάνεις απού το τάξιμο, μα μόνο απού το δόσιμο.
- Από ψηλά στα χαμηλά κι από πολλά στα λίγα.
- Πρώτος είναι στο συνάφι όποιος έχει το χρυσάφι
- Από ένα οζό δε βγαίνουνε δυο προβές
- Αλλού τα πράματα κι αλλού τα θάματα.
- Δεν επλήρωσε τα χρέη, μα μας πήρε και το βούι
- Εκειά απού πάει ένα κακό του ακλουθούνε κι άλλα
- Όποιοι σε αγριοθωρούνε, πλιά πολύ σε αγαπούνε.
- Κόρακα θωρείς, «κρα» θα ακούσεις
- Βουβός βουβούς εμάζωξε να κάμει συναυλία.
- Όποιος δε γνώθει το πρωί δεν έχει τακτικά φαί.
- Ότι γίνεται καλά, γίνεται σιγά – σιγά
- Κάθε καινούρια ώρα φέρνει καινούριες υποχρεώσεις
- Όντε γελούνε δυο κάτι ξέρουνε, όντε γελά ένας τροζός είναι.
- Να διαλέεις πρινένια δοκάρια και βουνίσια παλικάρια
- Τ' αντόντι ν-του πονεί, μα τ' αφτί ν-του σκαλίζει.
- Δεν έχει ο φτωχός μα έχει ο Θεός.
- Πολλά παιδιά, πολλές φροντίδες. Δίχως παιδιά, δίχως ευτυχία.
- Η παγίδα απού στείνεις πρόσεξε να μη σε πιάσει.
- Έχεις γρόσια; Έχεις γλώσσα
- Αλάργο από άδικο κι από κακή γυναίκα.
- Αν ελλείπανε οι παλαβοί, ίντα θέλα γινούνε οι γι έξυπνοι
- Στο σπίτι του εργατικού δεν πάει η φτώχεια.
- Τα κόλλυβα δε γίνονται με το κλεμμένο στάρι.
- Αυτά απού επεράσανε οδηγούνε αυτά απού έρχονται
- Στον ίσιο δρόμο δεν έχεις τρόμο.
- Κατά το πάπλωμα είναι και το ξάπλωμα
- Καλλιά να τα 'χεις καλά με το διάκο παρά με το δεσπότη
- Ομπρός πήγαινε μα κι οπίσω ξάνοιγε
- Ο λύκος αλλάσσει τρίχα μα δεν αλλάσσει γνώμη
- Λίγα λέγε κι όμορφα κι ούλοι θα σε γροικούνε
- Μην ξυέσαι όπου δεν τρώεσαι
- Η ξερή συκιά μουδε καρπό μουδε ~~σπατά~~ ~~αδκιά~~ (Γκιά)

➤ Όποιος νοιώθει λίγα, λέει πολλά.

«Αγώνας της Κρήτης» 12-12-2003

ΛΕΞΕΙΣ ΠΟΥ ΕΠΙΒΙΩΣΑΝΕ ΜΕ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΚΑΙ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

Από τη συμβίωση με κατακτητές και από τις συναλλαγές με άλλους λαούς, πολλές λέξεις επεράσανε στο ελληνικό λεξιλόγιο. Πολλές από αυτές τις ξενόφερτες μα ακόμα και της αρχαίας ελληνικής αποβάλλονται σταδιακά. Ακόμα πολλές απεβλήθησαν από τα δικά μου τα μικρά χρόνια μέχρι σήμερα. Όμως θα απαριθμήσω μερικές που επιβίωσαν στις παροιμίες και στις μαντινάδες.

1. Πολύ πάει στο εμπί. Την φορολογία στους καρπούς της γης την λέγανε «μπουκατά» επί τουρκοκρατίας. Αυτό που έδινε ο παραγωγός για φόρο το λέγανε «Εμίρι». Την παραπάνω φράση τη λέγανε εννοώντας «πολλά μας τα ζητάς».
2. Εβγήκα από το μάνι μου. Ιμάνι πίστη. Εθύμωσα πολύ, εβγήκα από τα όρια της πίστης μου.
3. Κάνει τον εσπέχη. Σπαχήδες ήτανε τα έφιππα τάγματα των Γιαννιτσάρων. Κάνει τον εσπέχη = κάνει τον νταή (εσπέχης=σπαχής)
4. Είναι βέλανος. Οι Ενετοί φεουδάρχες είχανε στα φέουδά τους και υποτακτικούς, καθυστερημένους, άξεστους. Ήτανε σαν εξαρτήματα του φέουδου. Άμα το πουλούσανε επουλούσανε μαζί και τους βιλάνους. Βέλανος = καθυστερημένος, ασήμαντος.
5. Ορντού. Έτσι λέγανε τον στρατό των Γιαννιτσάρων. Ορντού = πολύς λαός.
6. Σε 1.000 μίστατα νερό μαγαρισιά δεν πιάνει. Μίστατο = ογκομετρικό δοχείο υγρών που μετρά 10 οκάδες. Η παροιμία εννοεί ότι σε μεγάλη ποσότητα υγρών, λίγη ακαθαρσία δεν τα αχριστεύει.
7. Που πάρει χίλια πέρπυρα και κακουριά γυναίκα, τα πέρπυρα θα φύγουνε μα η κακουριά πομένει (πέρπυρα = υπέρπυρα, ενετικό νόμισμα)
8. Τα πρόβατα είναι προβές κ' οι μέλισσες κοφίνια, μα οι παντέρμες οι ελιές βενέτικα τσικίνια. Οι ελιές ήτανε η σταθερότερη και η καλύτερη περιουσία και τις παραβάλανε με τα χρυσά βενέτικα τσικίνια.
9. Ψιμηθευτή μου κοπελιά λεβέντισσα του τόπου. Με την πολλή σου ομορφιά σαλεύει ο νους τ' ανθρώπου (ψιμήθι = καλλιτεχνικό νοικοκεράτο).

10. Ολόπλουμή μου κοπελιά, λουλούδι ξομπλιασμένο με την πολλή σου ομορφιά μ' έχεις ξεμυαλισμένο (Πλουμί=διακόσμημα, ξόμπλι=στολίδι)
11. Τση παπαδιάς τα πρόβατα είνιε ένα κεντινάρι....
Κεντινάρ=εκατοντάδα. Βυζαντινή λέξη. Τους εκατόνταρχους τους λέγανε «κεντινάριους»
12. Μα τσ' Ασίς. Επιπόλαιος όρκος που λεγότανε παλιότερα (Μα τους Αξιους)
13. Σπολαϊτή σου. Ευχή εις πολλά έτη σου. Ευχή που λεγότανε πιο παλιά
14. Πλέει στα ολίστια. Πνέει τα λοίσθια είναι στην αρχαία ελληνική και σημαίνει περνά της ύστερες στιγμές. Έχει πάντως ίδια έννοια.
15. Καμάρι πάνε τα οζά, καμάρι παν κ' οι αίγες. Καμάρι παν κ' οι κοπελιές με τσοι μαμουντιγέδες. Μαχμουντιγέδες ήτανε τουρκικά χρυσά νομίσματα και τα κρεμούσανε στο λαϊμό όπως τις χρυσές λίρες.

«Χανιώτικα νέα» 23-10-2002

Η ΕΛΙΑ ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΒΑΘΡΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ο Ηρόδοτος έλεγε ότι «Αίγυπτος είναι ο Νείλος». Εννοούσε αυτό που είναι η και αυτό που ήτανε η Αίγυπτος, στον Νείλο το οφείλει. Έτσι και για την Κρήτη μπορούμε να πούμε ότι εν πολλοίς οφείλει την ανάδειξή της και την ανάπτυξή της στην ελιά. Δεν μπορούμε να φανταστούμε την Κρήτη χωρίς ελιές. Και ο Μινωικός Πολιτισμός δε θα γινόταν χωρίς ευημερούσα οικονομία και οπωσδήποτε από τότε η ελιά συνετέλεσε στην οικονομία της Κρήτης Γενικά στην Ελλάδα το σπουδαιότερο εξαγωγίμο γεωργικό προϊόν ήτανε το ελαιόλαδο από πάντα. Τα τεράστια πιθάκια που βρεθήκανε στην Κνωσσό, ασφαλώς τα είχανε για λάδια και για κρασιά. Πάντα οι ελιές ήτανε οι καλύτερες περιουσίες και το λάδι ήτανε το καλύτερο εισόδημα. Ο Όμηρος το χαρακτηρίζει «χρυσό υγρό» λέγανε την παρακάτω μαντινάδα για τις ελιές.

*Τα πρόβατα είνιε προβές κ' οι μέλισσες κοφίνια
μα οι παντέρμες οι ελιές βενέτικα τσικίνια.*

Ακόμα η ελιά είναι μία περιουσία που και αν μείνει ακαλλιέργητη για κάποια χρόνια δεν καταστρέφεται, όπως τα αμπέλια που θέλουνε τακτική παρακολούθηση.

Η ελιά έδινε ψωμί στον ιδιοκτήτη της, στους μαζοχτάδες, στα ελαιουργεία, στους ελαιοτριβιδιάρους, στα πυρινελαιουργεία και στους

εργάτες τους, στα σαπουναριά και στους εργάτες τους, στους μεταφορείς, στους καλλιεργητές, στους λαδέμπορους κλπ. Έμμεσα όμως έδινε σε όλους τους Κρήτες διότι ανέβαζε την τοπική οικονομία και άμα έχει κανείς λεφτά θα πάει και στον μπακάλη και στον έμπορο να του κάνει κατανάλωση.

Η ελιά είναι αειθαλής, πολυετές δέντρο που ευδοκιμεί στα εύκρατα κλίματα και δεν θέλει υψόμετρο. Αρέσκειται σε μέρη που αναπτύσσονται μέση θερμοκρασία 16 βαθμούς C. Δε θέλει πολλή ζέστη, δε θέλει πολύ κρύο. Προτιμά αργυλώδη εδάφη, ξηρικά, χαλκιιάδες. Ανήκει στην οικογένεια των ελαιιδών (δικοτυλήδονα) τα φύλλα της είναι αντίθετα λογχοειδή και είναι από έξω βαθυπράσινα και από μέσα ασημί. Ο καρπός της στις πιο πολλές ποικιλίες μοιάζει με μικροσκοπικό λεμόνι και στο μέγεθος ανάλογα με την ποικιλία, σαν ένα φασόλι ή σαν ένα βύσσινο και έχει χρώμα αρχικά πράσινο και όσο ωριμάζει λίγο κίτρινο ή λίγο μελιτζανί. Τα άνθη της είναι μικρά, τζαμπιά, ασπροκίτρινα και γίνονται στις μασχάλες των φύλλων. Ο καρπός ωριμάζει και μαζεύεται τον χειμώνα.

Κατά την Ελληνική μυθολογία, όταν θέλανε να δώσουνε όνομα στην Αθήνα, η θεά Αθηνά και ο θεός Ποσειδώνας εσυνηρίστηκαν τίνος από τους δύο το όνομα θα δίνανε στην πόλη. Ο Ποσειδώνας υποσχέθηκε το άλογο ενώ η Αθηνά υποσχέθηκε την ελιά και αφού έγινε το χατίρι της Αθηνάς αυτή εφύτεψε στην Ακρόπολη την πρώτη ελιά, χτυπώντας στη γη με το κοντάρι της. Πέραν της μυθολογίας είναι εξακριβωμένο ότι πρώτη επί της ευρωπαϊκής ηπείρου εκαλλιεργήθηκε η ελιά στην Ελλάδα.

Το λιομάζεμα

Καμιά σχέση δεν έχει το λιομάζεμα όπως το ξέρομε σήμερα με το λιομάζεμα που γινότανε πριν μισό αιώνα. Εμαζεύαμε τότε ένα – ένα τον λιοκαρπο, από χάμω, από πάνω ή και από τρίποδες σκάμνες. Επροσπαθούσαμε να μη χαθεί ούτε μία ελίτσα. Όλη η οικογένεια, σε όλο το διάστημα που είχε φως η μέρα και πολλές μέρες δε μαζεύαμε αρκετό λιοκαρπο να φορτώσουμε το γαϊδουράκι μας. Αρχίζαμε το λιομάζεμα αρχές Νοεμβρίου και συνήθως τελειώναμε μέχρι τα Χριστούγεννα. Από τη δεκαετία του 1970 χρησιμοποιούμε δίχτυα και ραβδιστικά μηχανήματα και αποδίδει πολύ περισσότερο. Πριν τον πόλεμο, στο χωριό μου, που εθεωρείτο το «λαδοχώρι» των Σφακίων, σπάνια που θα έβγαζε ο καλύτερος νοικοκύρης 1.000 οκάδες λάδι, μα μεταπολεμικά εφυτευτήκανε πολλές ελιές και τώρα βγάζουνε και 8 τόνους. Όποιος δεν εμάζεψε ο ίδιος τις ελιές του, έβαζε μαζόχτρες και από 3 καλάθια που του μαζεύανε επαίρνανε το ένα ή και από 7 τα δύο.

Το άλεσμα της ελιάς

Μέχρι τις αρχές του 20^{ου} αιώνα, όπως λέγανε οι γέροι τότε που εγώ ήμουνα παιδί, στη στρώση που αλέθανε τις ελιές ήτανε στη μέση ένα όρθιο ξύλο. Εκεί είχανε στερεωμένο ένα ξύλο, το «σταβάρι». Ένα μόνο μύλο είχε η στρώση και από το νταμπάνι του μύλου επερνούσε το σταβάρι και περίσσευε πολύ προς τα έξω. Με τα χέρια και με το στήθος έσπρωχνε ένας άντρας το σταβάρι και γύριζε τον μύλο και 'άλεθε τις ελιές. Ένας άλλος επετούσε από λίγες - λίγες τις ελιές γιατί αν θα ήτανε πολλές από την αρχή θα εξορίζετο αυτός που γύριζε το μύλο. Την πρώτη δεκαετία του 20^{ου} αιώνα ήρθε στον Βουβά η πρώτη «φάμπρικα». Ιπποκίνητο ελαιουργείο, που επίεζε τις ελιές με βίντσι, ενώ μέχρι τότε τις πιάζανε με «μποτζεργάτη». Ένα χοντρό ξύλο όρθιο στερεωμένο στο πάτωμα και στη στέγη. Με σταβάρια το γυρίζανε και αυτό και τυλίζανε το καραβόσκοινο που τραβούσε την «τσιτά» (τον μοχλό που επίεζε τις ελιές). Το 1938 φέρανε στον Βουβά το πρώτο πετρελαιοκίνητο ελαιουργείο που ήρθε στα Σφακιά. Το 1950, επί Πρωθυπουργού Σ. Βενιζέλου έφερε η τράπεζα 90 ελαιουργεία σύγχρονα για την εποχή τους. Τα 60 edώσανε στην Κρήτη και επειδή εθεωρήθει ότι ήρθανε με υπόδειξη του Βενιζέλου, edιάβασα σε Αθηναϊκή εφημερίδα την ακόλουθη μαντινάδα:

*Ο κύριος Πρωθυπουργός, ο Βενιζέλος ήτοι
ο γιός της Κρήτης πουθενά δεν την ξεχνά την Κρήτη*

Το λάδι, εκτός από βρώσιμο χρησιμοποιείται στη σαπωνοποιία φαρμακοποιία και αρωματοποιία. Ο Ιπποκράτης έλεγε ότι ωφελεί σε 60 παθήσεις. Στην Κρήτη από τη δεύτερη χιλιετία π.Χ. εκμεταλλεύονταν τις ελιές, διότι στην Κάτω Ζάκρο βρεθήκανε στις ανασκαφές ελιές που χρονολογούνται από τδ 1450 π.Χ. μέσα σε ένα δοχείο.

Σήμερα υπολογίζεται ότι υπάρχουνε στον κόσμο 800.000.000 ελαιόδενδρα και τα 750.000.000 είναι στις παραμεσόγειες χώρες. Κυρίως στην Ευρώπη. Πρώτη ελαιοπαραγωγός χώρα είναι η Ισπανία, δεύτερη η Ιταλία και τρίτη η Ελλάδα. Στις παραμεσόγειες χώρες παράγεται το 95% της παγκοσμίου παραγωγής ελαιολάδου και σ' αυτές τις χώρες καταναλώνεται το 91%.

Από στατιστική της Κρητικής Πολιτείας φαίνεται ότι η Κρήτη είχε το 1890 6.926.000 ελαιόδενδρα και παρήγαγε 17.363.000 οκάδες λάδι. Στην δεκαετία 1931-1940 με μέση παγκόσμια παραγωγή 789.365 χιλιάδες τόνους, η Ελλάδα έβγαζε 14.000 τόνους. Το 1975-1976 η

παγκόσμια παραγωγή ελαιολάδου ήτανε 1.600.000 τόνους και η Ελλάδα έβγαλε 190.000 τόνους.

Σήμερα η Κρήτη έχει 1.718.481 ελαιόδεντρα και το 2003-2004 παρήγαγε 154.421 τόνους λάδι. Ο νομός Χανίων παράγει κατά μέσο όρο 31.200.000 τόνους. Στην Κρήτη κυρίαρχο γεωργικό εισόδημα είναι το ελαιόλαδο και η Κρήτη είναι η μεγάλη ελιοπαραγωγός περιφέρεια της Ελλάδας.

«Χανιώτικα νέα» 9-9-2006

Η ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΖΟΥΡΙΔΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Στην έγκριτον εφημερίδα σας, στην 3 σελίδα της 20-9-1998, γράφει ο «ΣΗ.ΠΕ.» λίγα λόγια για την αύξηση της ζουρίδας. Γράφει ότι κάτι πρέπει να γίνει «...γιατί η ζουρίδα θα μείνει μόνη στην Ασιγωνιώτικη, και όχι μόνο ύπαιθρο...» Πιστεύει όμως, όπως γράφει, ότι το σημειώμά του αυτό δεν θα αρέσει στους οικολόγους. Αντιθέτως εγώ νομίζω ότι οι οικολόγοι πρέπει να αναλάβουν πρωτοβουλία γιατί οικολογική υποχρέωση είναι, όχι μόνο να μην διαταράσσομε την ισορροπία της φύσεως, μα ακόμα να επεμβαίνομε όταν η ισορροπία αυτή απειλείται από άλλα αίτια. Ο υπερπληθυσμός της ζουρίδας στην Κρήτη αποτελεί αναμφισβήτητα μία διατάραξη της φυσικής ισορροπίας. Όλοι οι κυνηγοί και όλοι οι άλλοι εχθροί του λαγού και της πέρδικας μα και άλλων πουλιών του δάσους δεν προκαλούνε τόση ζημιά όση προκαλεί η ζουρίδα. Ενώ άμα καταφέρει να μπει σε κοτέτσι σκοτώνει όλες τις κότες, όχι μόνο ότι της είναι απαραίτητο για να φάει. Πριν από κάποιες δεκαετίες η γούνα της ζουρίδας έπανε μία χρυσή λίρα και, καθώς ήτανε δύσκολα τα χρόνια, τις κυνηγούσανε συστηματικά. Τώρα και η γούνα της ζουρίδας δεν πιάνει λεφτά, μα και ο κόσμος έγινε «υστερόπλουτος» και δεν καταδέχεται να κυνηγά ζουρίδες. Εκείνα τα χρόνια για να περάσεις νύχτα από τις Βρύσες στα Σφακιά θα μπορούσες να δεις και 7 λαγούς μα δεν έβλεπες ζουρίδες. Αν περάσεις τώρα νύχτα αυτό τον δρόμο θα συναντήσεις οπωσδήποτε ζουρίδες, μα λαγό δεν θα δεις. Όταν ήμουνα σε ενεργό υπηρεσία στην κοινότητα Ασφένδου επροκάλεσα ένα έγγραφο, γιατί από τότε η ζουρίδα επαρουσίαζε υπερπληθυσμό, μα δεν έφερε αποτέλεσμα....

Τώρα η παμπόνηρη ζουρίδα έχει αντιληφθεί ότι δεν την κυνηγά ο άνθρωπος και συχνά τις βλέπομε μέρα στη μεσοχωριά.

ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ

Δεν είμαι κάτοικος της πόλεως των Χανίων, όμως τα Χανιά μας όλοι οι κάτοικοι του νομού Χανίων τα αγαπούμε και τα νιώθουμε δικά μας. Παίρνω λοιπόν το θάρρος να προσθέσω την γνώμη μου σχετικά με τις επισημάνσεις του κυρίου Γρηγοράκη, λέγοντας κατ' αρχήν ότι ο κύριος Γρηγοράκης προσφέρει σημαντική υπηρεσία στον τόπο με τις κατά καιρούς επισημάνσεις του επί κακώς κειμένων....

Στο φύλλο της 25-8-1996 των «Χανιώτικων Νέων» γράφει για την τσιμεντοποίηση στο Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας και μου θύμισε μία δική μου παλιά εντύπωση.

Παραμονές δημοτικών εκλογών, ευρισκόμενος στα Χανιά, πέρασα από την πλατεία 1866 (Νέα Καταστήματα) και έγινα αυτόπτης μάρτυρας της κακοποίησης της όμορφης αυτής πλατείας. Ένα συνεργείο έβαζε τσιμεντοπλακάκια με ωραία σχέδια, στο μεγαλύτερο μέρος του πάρκου της πλατείας. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την ωραιότητα των σχεδίων. Διερωτώμαι όμως, πως βρεθήκανε άνθρωποι που νομίζουν ότι τα ωραία αυτά σχέδια μπορούν να είναι ωραιότερα από τα λουλουδία που θα μπορούσαν να κρατούνε αυτή τη θέση. Μα ας αφήνανε τη θέση αυτή να την καλύψει η φύση με τσουκνίδες. Θα ήτανε πιο ωραίες από το τσιμέντο. Ο κάτοικος της πόλης διψά να δει χόμα και πρασινάδα. Από τσιμέντο και από ασφαλτο έχει «μπαφιάσει». Δεν είναι λοιπόν ανάγκη, όπου υπάρχει λίγο χόμα να το θυσιάσομε και αυτό στη λατρεία του τσιμέντου. Εδιάβασα κάποτε σε Αθηναϊκή εφημερίδα που έγραφε κάποιος ότι συνταξίδευε με αθηναϊκή οικογένεια και όταν το λεωφορείο εβγήκε από την πόλη και τα παιδιά είδανε τη φύση, εφώναζαν ενθουσιασμένα: «Μαμά, γη, γη» όπως τους μυρίους του Ξενοφώντος που φωνάζανε: «Θάλαττα, θάλαττα», όταν αντίκρυσαν το Αιγαίο. Όπως γράφω παραπάνω ήτανε προεκλογική περίοδος όταν ετσιμεντώνανε την πλατεία και δεν ήτανε ενδεδειγμένο να γράψω τότε.

Η χρήση του τσιμέντου είναι και αναγκαία και αναπόφευκτη μα όχι και η κατάχρηση.

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΙΝΑΚΙΔΩΝ

Κύριε Διευθυντή,

Στην έγκριτον εφημερίδα σας και στο φύλλο της 17-5-2006 εδιάβασα ότι θα γίνει αντικατάσταση στις πινακίδες των οδών.

Δεν είμαι κάτοικος της πόλεως μα έχω εντοπίσει σφάλματα σε κάποιες πινακίδες π.χ. παράλληλη της οδού Νεάρχου Βορειοανατολικά είναι η οδός Ψυλλάκη προς τιμή του Β.Ψυλλάκη, όμως ούτε μικρό όνομα δεν γράφει μα και ανορθόγραφα είναι γραμμένη. Αυτός ήταν Ψιλάκης, στο Ηράκλειο γράφουνε στην πινακίδα όνομα, επίθετο και ιδιότητα του τιμώνου. Αν αφορά τόπο, γράφουνε το γεγονός για το οποίο έχει διακριθεί ο τόπος. Δίνονται ονόματα στις οδούς για να διευκολύνουμε τον προσανατολισμό του κόσμου και παράλληλα τιμούμε ένα πρόσωπο ή ένα γεγονός, μα χρειάζεται διευκρίνιση με δύο λέξεις, γιατί τιμάται το όνομα του ατόμου ή του τόπου αυτού

Έχομε π.χ. οδός 8^{ης} Δεκεμβρίου. Ασφαλώς υπομνημίσκει την ημερομηνία του δημοψηφίσματος του 1974, μα πρέπει και να το εξηγήει.

«Χανιώτικα νέα» 23-5-2006

ΟΙ ΜΩΡΗ ΑΖΟΥΔΗ

Τέσσερα βιβλία ετύπωσα στην Αθήνα μα με δευτερες εκδόσεις, επήγα πολλές φορές. Εδώ θα διηγηθώ ένα περιστατικό που το συνάντησα εν πλω:

1) Πρόσφατα πηγαίνοντας στην Αθήνα στο πλοίο όπως καθόμουνα στο σαλόνι, στη μια μου μεριά ήτανε μία ηλικιωμένη με την όρη της και στην άλλη 5-6 νεαρά παιδιά αγόρια και κορίτσια. Δεν είχα δική μου παρέα και περνούσα την ώρα μου παρακολουθώντας και κλέβοντας τις συζητήσεις των άλλων. Όταν είχαμε φτάσει στο λιμάνι του Πειραιά είπε η κοπελίτσα στη μητέρα της «*Εδά απόυ θα κατεβούμενε, θα σηκώσομενε τα πράματα να πάμενε στον ηλεκτρικό*» μα η μάνα είπε: «*Οι μωρή άζουδη, αλάργο είναι και θα μαϊνάρουμε ώστε να πάμε γιατί είναιε βαρέ μα θα πάρομε ταξί*».

Τα «εξελιγμένα» παιδιά πήρανε τη φράση και την κάνανε ανέκδοτο. «*Οι μωρή άζουδη*» ελέγανε και ξανά λέγανε. Σε λίγο πήγε να μετακινηθεί μία κοπέλα και πάτησε λίγο μία άλλη μα φαίνεται πως επόνεσε αυτή και εφώναξε δυνατά «*Ω.....γ*» εγώ είχα πειραχτεί που εκοροϊδεύανε την ηλικιωμένη και αυτή τη φορά της είπα «*Οι μωρή άζουδη δεν έχεις τα μέσα να κάνεις αυτό που λείεις*» Αμέσως έμεινε άφωνη η παρέα, ούτε αυτή με το τολμηρό ντύσιμο που έδειχνε αρχηγική παρουσία δεν ξαναμίλησε. Η ηλικιωμένη γυναίκα ασφαλώς δεν θα είχε

τις προϋποθέσεις για να σπουδάσει. Της έλλειπε η εξέλιξη μα δεν της έλλειπε η αξιοπρέπεια εν αντιθέσει με τα νεαρά παιδιά που νομίζανε ότι είναι εις θέση να κοροϊδεύουνε εκεί που οφείλουνε σεβασμό.

2) Ακόμα ένα περιστατικό μου συνέβη πριν από πολλές δεκαετίες. Ερχόμουνα με άδεια από το στρατό. Ετότε εταξιδεύαμε κατάστρωμα μα ήμουνα λοχίας και με την κατάσταση επιβιάσεως εδικαιώμουν κρεβάτι. Ένα ναυτάκι με πήγε στην καμπίνα μου (έτσι ενόμιζε). Όταν επήγα για να κοιμηθώ, ο άλλος συνεπιβάτης της καμπίνας είχε πρωτοπάει και ήτανε ξαπλωμένος. Σε πολύ λίγη ώρα ανοίγει μία ωραία κοπελίτσα και άρχισε να γδύνεται για να πλαγιάσει. Εγώ που νόμιζα ότι ήμουνα στην καμπίνα μου της είπα: «*Ε κοπελιά θα μου άρεσε η παρέα σου μα εδώ είναι η καμπίνα για άντρες*». Μόλις άκουσε αυτά τα λόγια ο προηγούμενος επιβάτης (που ήτανε επιβάτιδα) εξεδίπλωσε μία γλωσσάρα και μου έκαμε μεγάλη επίθεση: «*Άμε στο διάολο βρωμοκόπελο, ίντα γυρέεις εις τσοι καμπίνες τω γυναικώ;*» εγώ εγύρισα πλάτη και εντύθηκα και ούτε λέξη δεν είπα ούτε για δικαιολογία δεν έψαξα. Που τις ξέρω, που με ξέρουνε. Επήρα τον γυλιό μου και εβγήκα έξω και βρήκα ένα ναύτη και του έδειξα το εισιτήριό μου και είδε ότι με είχανε πάει λάθος αρχικά και με πήγε στην πραγματική μου καμπίνα.

«Χανιώτικα νέα» 7-10-2003

ΟΜΟΦΥΛΑ ΑΝΔΡΟΓΥΝΑ

Πάντα υπήρχανε και πάντα θα υπάρχουνε ομοφυλόφιλοι. Πολλοί αποχτούνε την ιδιότητα επίκτητη. Όμως υπάρχουνε και πολλοί που έχουνε μία τέτοια τάση και οφείλεται σε ανωμαλία των ενδοκρινών αδένων που παράγουνε τις γεννητικές ορμόνες. Εν πάση περιπτώσει και αυτής της κατηγορίας οι άνθρωποι έχουνε όλο το δικαίωμα να διαθέτουνε το κορμί τους όπως θέλουνε. Κανένας νόμος και καμία δύναμη δεν μπορεί να τους το απαγορέψει αφού αυτό είναι η επιλογή τους. Δεν παύει όμως η κοινωνία να το βλέπει σαν γενετική διαστροφή, όπως και είναι. Τη λέξη «*πούστης*» την γράφω για την περίπτωση, μα ούτε λέγεται, ούτε γράφετε γιατί είναι λέξη που ντροπιάζει. Είναι η μεγαλύτερη βρισιά για έναν άντρα, όμως κάποιοι το έχουνε τρόπο ζωής και τη βάζουνε καπέλο. Η λέξη «*λεσβία*», αν δεν εννοεί κάτοικο της Λέσβου γυναίκα, εννοεί ομοφυλόφιλη. Οι κάτοικοι της Λέσβου το θεωρούνε κακοποίηση στο όνομα του όμορφου νησιού τους.

Έχουνε το δικαίωμα να είναι «*περήφανοι*» για την ιδιότητά τους αυτή. Είναι όμως παράλογη η αξίωσή τους να θέλουν να αναμειγνύονται ισότιμα με τα κανονικά αντρόγυνα. Τα δικαιώματα του κάθε ατόμου και της κάθε κατηγορίας ατόμων, φτάνουνε μέχρι εκεί που αρχίζουνε να ενοχλούνε άλλα δικαιώματα. Εν προκειμένω τα φυσιολογικά ανδρόγυνα

δεν αισθάνονται άνετα όταν ένα ζεύγος «αντροάντρες» ή ένα ζεύγος «γυναίκογυναίκες» θα εισχωρήσουνε στη παρέα τους και θα συστηθούνε σαν αντρόγυνο που το ενώνει η σεξουαλική διαστροφή.

Μα ακόμα πιο αποκρουστικό είναι η αξίωσή τους να μπορούνε να υιοθετούνε παιδιά. Ποιον από τους δύο θετούς γονείς θα λέει μπαμπά και ποιόν θα λέει μαμά. Και πως θα αισθάνεται το παιδί που θα μεγαλώσει σε ένα τέτοιο περιβάλλον όταν θα αρχίσει να νιώθει; Μπορεί να αισθάνεται στιγματισμένο εφ' όρους ζωής, γιατί ίσως να σκέφτεται διαφορετικά από τους «γονείς» που του δώσανε.

Εμολύναμε στην εποχή μας τη γη, τον αέρα και τη θάλασσα, μα ήρθε η ώρα να μολύνομε και το ανθρώπινο γένος.

Ας ζει ο καθένας τη ζωή του όπως τη θέλει, όμως ας μην δημιουργεί αναταράξεις στην κοινωνία...

Εγώ παραδέχομαι ανεπιφύλακτα το δικαίωμα του κάθε ατόμου να διαθέτει όπως θέλει το σώμα του. Ακόμα και στην περίπτωση της ευθανασίας είμαι θετικός... Δική του είναι η ζωή και όταν θα καταντήσει ανυπόφορη και δεν υπάρχει ελπίδα θεραπείας, πρέπει να έχει το δικαίωμα να πει ότι δεν τη θέλει αλλά και ακόμα με σώας τας φρένα μπορεί να υπογράψει υπεύθυνη δήλωση και να διευκολύνεται η επιθυμία του, έστω δια της διακοπής της φαρμακευτικής αγωγής.

«Αγώνας της Κρήτης» 19-6-2000

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Αγρότης εμεγάλωσα και εν μέρει τουλάχιστον, πάντα είμαι αγρότης και πάντα συμπάσχω με τον αγρότη. Ένα ηχηρό χαστούκι για τον αγρότη είναι η κατάργηση της αγροφυλακής. Η ευθύνη για την σημερινή αυτή κατάσταση βαρύνει την κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου και αποτελεί μία αρνητική ενέργεια του σημαντικού κατά τα άλλα αυτού πολιτικού. Τώρα κάτι γράφει στα «Χανιώτικα Νέα της 24-1-1999» ο ΣΗ.ΠΕ. για την αγροφυλακή και θα ήθελα να τον συγχαρώ γιατί και άλλες φορές βλέπω ότι σωστά εντοπίζει και καυτηριάζει τα κακώς έχοντα, ενώ ασχολείται και με την ιστορία αλλά και την πολιτιστική κληρονομιά του τόπου μας.

Από τότε που καταστήσανε ανύπαρκτη την αγροφυλακή έχουνε γίνει χιλιάδες καυγάδες, έχουνε γίνει χιλιάδες αγροζημιές, έχουνε γίνει και φόνοι. Τον Αγροφύλακα τον βλέπουνε σαν εξουσία και τον υπολογίζουνε και επιβάλλει την τάξη ανώδυνα μα δεν συμβαίνει το ίδιο όταν βρεθούνε αντιμέτωποι ο ζημιωτής με τον ζημιωμένο.

Βλέπομε ότι πολλές καλλιέργειες εγκαταλειφτήκανε από τότε που εγκαταλείφτηκε και η αγροφυλακή. Είναι επίσης βέβαιο ότι πολλές

καινούριες καλλιέργειες θα εδημιουργούνταν αν αισθάνονταν την κάλυψη της αγροφυλακής. Τα αιώνια θύματα, οι γεωργοί θα ήταν ευγνώμονες σε όποια κυβέρνηση θα εκάλυβε αυτό το κενό, και θα εδιόρθωνε ημαρτημένα προηγούμενων κυβερνήσεων

«Χανιώτικα νέα» 25-2-1999

ΕΙΧΑΜΕ ΚΑΠΟΤΕ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Η παρούσα εκλογική περίοδος δεν διαφέρει από τις προηγούμενες προεκλογικές περιόδους.

Όπως πάντα η κυβέρνηση θα απαριθμήσει τα καλά που έκανε και θα ζητήσει πίστωση χρόνου για μία τετραετία ακόμα, που να κάμει όλα όσα δεν πρόλαβε να τα κάνει. Η αξιωματική αντιπολίτευση θα απαριθμήσει τα καλά που έκανε, ως κυβέρνηση και τα καλά που θα κάνει μόλις πάρει την εξουσία στο χέρι της. Τα μικρά κόμματα, ευρισκόμενα μονίμως στη συχνότητα των μικρών θα εξαπολύσουν κατηγορίες προς όλα τα σημεία και ειδικά στους δύο μεγάλους που δεν αφήνουν και για τα μικρά λίγη εξουσία. Γενικά όμως, από πάντα τα κόμματα της αντιπολιτεύσεως στην Ελλάδα, δεν παίζουνε εποπτικό ρόλο στο κυβερνητικό έργο, μα προσπαθούνε με κάθε τρόπο να τορπιλίσουνε την κυβέρνηση έστω και αν αυτό βλάπτει τα εθνικά συμφέροντα. Δεν ενεργούνε εθνικά ή έστω κομματικά μα μόνο αντιπολιτευτικά. Δεν επέρασε καμία κυβέρνηση που να μην έκαμε και κάποια καλά. Δεν είδα ποτέ ελληνική αντιπολίτευση καλοπροαίρετη. Πολλά υπόσχονται που ξέρουνε ότι δεν θα τα κάνουνε μα *«τάζει ο κάτης τση κατσούλας ώστε να του πει το "ναι"»*.

Δεν μας είτε κανείς ότι θα μας επιστρέψουνε αυτά που μας πήρανε. Ένα μικρό επίδομα ευγνωμοσύνης εδίνανε στην πολύτεκνη μητέρα που έδωσε ένα μεγάλο μέρος από τη ζωή της για να γεννήσει να αναθρέψει και να δώσει Ελληνόπουλα μα της το κόψανε... ένα πολύτιμο εργαλείο είχε ο αγρότης, την αγροφυλακή μα του το υστερήσανε, μα και πάλι θέλουνε τον ψήφο του.

«Χανιώτικα νέα» 19-3-2000

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ

Κάθε κυβέρνηση κάνει και σωστά πράγματα, μα κάνει και λάθη που τα πληρώνει ο λαός. Επί κυβερνήσεων Ανδρέα Παπανδρέου εδialύθηκε σταδιακά η αγροτική ασφάλεια και μετετράπηκε σε αγροτική ανασφάλεια. Ο αγροτικός κόσμος αυτό το δέχτηκε σαν πλήγμα και ο λαός (όπως και τα άτομα) μπορεί να σου ξεχάσουνε το καλό που τους έκανες, μα ότι δεν τους αρέσει μένει ανεξίτηλο στην μνήμη τους.

Τώρα που γίνεται μία κίνηση για να προστατευτούνε και οι περιουσίες του αγρότη έγινε «τρύπα στον ουρανό». Αυτοί που κάθονται στις περιστρεφόμενες καρέκλες και που εν μέρη πληρώνονται και από τον ιδρώτα του γεωργού, ενώ μόνο με το αυτοκίνητο περνούνε από την ύπαιθρο, δεν θέλουνε αγροτική ασφάλεια. Μα είναι δικαίωμα του γεωργού και υποχρέωση της πολιτείας να του παρέχει ασφάλεια των καλλιεργειών του. Αυτό συνεπάγεται και οικονομική υποστήριξη του γεωργού και ενθάρρυνσή του να επεκτείνει τις καλλιέργειές του και κίνητρο για να παραμείνει σ' αυτή την άχαρη απασχόληση προς όφελος και της εθνικής οικονομίας διότι σαν αγρότης συντελεί στην παραγωγικότητα, μα αν τα παρατήσει και πάει στην πόλη, θα ασχολείται παρασιτικά).

Εξ' αιτίας της διάλυσης της αγροτικής ασφάλειας και φόνοι έχουνε γίνει, και καυγάδες γίνονται, και με το όπλο σου πρέπει να προστατέψεις την περιουσία σου αφού η πολιτεία σε αφήνει ακάλυπτο. Πολλές περιουσίες ερημάξανε και πολλές που θα μπορούσανε να γίνουν, δεν έγιναν, αφού δεν υπάρχει αγροτική ασφάλεια. Μα η Ελλάδα είναι γεωργική χώρα. Η βιόμηχανία μας καταρρέει. Τις μικρομεσαίες μας επιχειρήσεις τις «φάγανε» τα πολυεθνικά σούπερ μάρκετ, οι Κινέζοι και το παραεμπόριο. Ο τουρισμός, σε μία «αναμπουμπούλα» δεν επιβιώνει. Η γεωργία είναι ο μοναδικός παραγωγικός κλάδος «παντός καιρού», μα αντί να βοηθηθεί για να επιβιώσει, βρίσκεται υπό διωγμό. Η «Χανιώτικη Ελευθεροτυπία» 31-8-2005 γράφει: *«Με αρκετά αιχμηρή επιστολή το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος, Τμήμα Δ. Κρήτης εκφράζει την αντίθεσή του ως προς την επανίδρυση της αγροφυλακής»* Και τα «Χανιώτικα Νέα» της ίδιας μέρας πάλι από την επιστολή του Τ.Ε.Ε. *«Θεωρούμε χρέος μας, ως θεσμοθετημένος Τεχνικός Σύμβουλος της Πολιτείας, τόσο σε κεντρικό, όσο και σε περιφερειακό επίπεδο να συντονίσουμε τις προσπάθειές μας ώστε να αποτραπεί η ψήφιση των δύο παραπάνω νομοθετημάτων, με τη*

μορφή που έχουν σήμερα (Το άλλο αφορά κατασκευές). Ας βγούνε μια βόλτα στα ορεινά χωριά οι αρμόδιοι να πάρουνε μία γεύση από την κατάσταση του αγρότη, που κάποιοι των καταπολεμούνε την ώρα που του αρνούνται το πολύτιμο εργαλείο της αγροφυλακής».

Αν έχει κάποιες ατέλειες το νομοθέτημα, ας τις διορθώσουμε όχι όμως αβασάνιστα να αρνούνται την κάλυψη του γεωργού.

Μην πυροβολείτε τον γεωργό, βοηθήστε τον να αισθανθεί αποκούμπι την αγροτική ασφάλεια και αν θέλετε θα βρείτε πολλά άλλα κακώς έχοντα να στρέψετε τα βέλη σας.

«Χανιώτικα νέα» 10-9-2005

ΔΙΩΓΜΟΙ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ

Τα Σφακιά συμπαρίστανται

Ο λαός των Σφακίων με ενδιαφέρον παρακολουθεί τα προβλήματα των αδελφών επαρχιών Κισάμου και Σελίνου, πολλά των οποίων αφορούν και εμάς, έμμεσα ή και άμεσα.

Το μεγάλο πρόβλημα της επαναφοράς του Μητροπολίτου Ειρηναίου στη θέση του στην Κίσαμο δεν αφορά μόνο τις δύο αυτές επαρχίες. Προεκτείνεται σε πρόβλημα νομού και σε πρόβλημα εκκλησίας, διότι ο Μητροπολίτης Ειρηναίος προσφέρει στη Μητρόπολή του στο νομό Χανίων, γενικά στην εκκλησία, και γενικά στο νησί μας. Μεγάλο μέρος του λαού των Σφακίων είναι διατεθειμένο να λάβει ενεργό μέρος στον αγώνα για την επαναφορά του Μητροπολίτου Ειρηναίου. Μα διερωτώμαι «γιατί αυτοί οι 4 ψήφοι εδημιούργησαν αυτή την κατάσταση;» Την απάντηση βρίσκω στην αρχαία Αθήνα που κάποιος πολίτης εψήφισε να εξοριστεί ο Αριστείδης γιατί κουράστηκε να ακούει να τον λένε δίκαιο. Παραξενεύομαι όμως που βρήκαν το θάρρος 4 άνθρωποι να πάνε κόντρα σε 40.000 και πως μπορεί τελικά να νικήσουνε τον λαό. Οι πατριάρχες υπομένουνε το βάρος τους και υποτιμούνε το βάρος των δεκάδων χιλιάδων του λαού. Ούτε η κρίση τους αλλά ούτε η θέλησή τους δεν μπορεί και δεν πρέπει να νικήσει τον λαό. Μπορεί μέσα στον λαό των δύο επαρχιών να υπάρχουνε λίγοι ουδέτεροι μα αντιθέτως δεν υπάρχει κανείς για την επαναφορά του Ειρηναίου.

Είναι βέβαιο ότι τελικά θα νικήσει ο λαός, μα είναι επίσης βέβαιο ότι αυτοί οι 4 αρνητικοί ψήφοι εκάμανε μόνο κακό και άξιζε πολύ αυτό

που δικαιούται ο λαός να μην τον φέρνουνε στην ανάγκη να αγωνιστεί για να μην το χάσει.

«Χανιώτικα νέα» 6-9-1980

ΠΕΡΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

Την κοινωνία σήμερα την απασχολούνε πολυάριθμα προβλήματα κοινωνικά, οικονομικά, ηθικά, ανεργία, ακρίβεια κλπ. Πριν από κάποιες δεκαετίες πεινούσαμε και ήμαστε ρακένδυτοι. Τώρα δε μας λείπει το ψωμί και τα ρούχα μα τα προβλήματά μας είναι τώρα πιο πολλά, διότι η ζωή εγίνηκε απαιτητική

Η εκκλησία, από ανέκαθεν, από τα μεγαλύτερα μέχρι τα μικρότερα προβλήματα της κοινωνίας, μα και της οικογένειας ενδιαφερόταν και αγωνιζότανε για να βρει την καλύτερη λύση. Τώρα κάποιιοι ιεράρχες, όχι που δε λύνουνε, αλλά που δημιουργούνε προβλήματα.

Στη συνείδηση του κρητικού λαού, το καμάρι της εκκλησίας είναι ο αρχιεπίσκοπος και οι δύο Ειρηναίοι. Ίσως από φθόνο τον μάχονται μα ο λαός πάντα βγαίνει νικητής και αν χρειαστεί θα αγωνιστεί. Μα γιατί ταλαιπωρούν τον κόσμο και διασύρουνε την εκκλησία; Γιατί να φέρουνε τον κόσμο στην ανάγκη να αναμετρηθεί μαζί τους; Γιατί δίνουνε το δικαίωμα στον κάθε πολίτη να τους πει: *«Σεβασμιώτατοι, «Αγαπάτε αλλήλους» «Ειρήνη υμίν», «Στώμεν καλώς»,* όπου αυτοί τα λένε για μας μα δεν τα τηρούνε εκείνοι; Δεν μας έχουνε ανάγκη. *«Ελέω Θεού»* τους έχομε, μα ας ρωτήσουνε να μάθουνε πόσο πέφτει η δημοτικότητά τους από τέτοιες ενέργειες. Θα πούμε ακόμα ότι κάποια πράματα δεν είναι δικά τους προβλήματα, μα είναι του κρητικού λαού, ο οποίος έχει και την τελευταία λέξη.

«Χανιώτικα νέα» 12-6-1983

Η ΠΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

Δεν είμαι κάτοικος Κυδωνίας και Αποκορώνου. Δεν είμαι και θρησκόληπτος. Δεν είμαι όμως και άσχετος με τα δρόμενα στα Χανιά και

η Ιερά Μητρόπολη και ο Δήμος Χανίων και γενικά η πρόοδος της πόλης μας, μας ενδιαφέρει όλους τους κατοίκους του νομού.

Τώρα θα θέλαμε να φωτίσει το Άγιο Πνεύμα τους Αγίους Πατέρες της εκκλησίας της Κρήτης να κάμουμε σωστή επιλογή για την πλήρωση της Ι.Μ.Κυδωνίας και Αποκορώνου. Μία φορά και ένα καιρό, όταν 30.000 κάτοικοι Κισάμου και Σελίνου θέλανε την επαναφορά του αγαπητού τους Ιεράρχη Ειρηναίου στη Μητρόπολή τους και το επιθυμούσανε διακαώς, τέσσερις μητροπολίτες είχανε διαφορετική γνώμη. Δεν τα καταφέρανε. Καταφέρανε όμως τότε να βλάψουνε την εκκλησία και να στενοχωρήσουνε τον λαό. Αυτή τη φορά θα πρέπει να ληφθούνε υπόψιν οι ικανότητες και τα εχέγγυα του πανοσιολογιότατου Ιγνατίου Χατζηνικολάου μα και η αγάπη του και το δέσιμό του με τον λαό. Είναι συνηθισμένη η προσφώνηση «Πάτερ» στους κληρικούς. Όπως η παρουσία του πατρός Ιγνατίου στην κοινωνία είναι πατρική, στα καλά και στα κακά που συμβαίνουνε. Είναι καθηγητής Θεολογίας, αξιόλογος ιεροκήρυκας που κηρύττει όχι μόνο από το βήμα της εκκλησίας, μα διδάσκει και κηρύττει και με τα εμπεριστατωμένα άρθρα του που τα δημοσιεύει σε εφημερίδες και περιοδικά, μα και με τα 19 αξιόλογα βιβλία της συγγραφικής του δραστηριότητας.

Ήτανε Διευθυντής της Ορθόδοξης Ακαδημίας. Διαθέτει άριστη εγκυκλοπαιδική μόρφωση, ειδικά εις ότι αφορά στην θρησκεία.

Θα είναι κρίμα αν αυτή τη φορά δεν θα τοποθετηθεί σε καλύτερο μετερίζι αυτός ο παράγοντας για να είναι πιο αποτελεσματικός στις ειρηνικές και προοδευτικές μάχες που δίνει.

«Χανιώτικα νέα» 3-10-2006

ΤΟ ΣΚΗΝΩΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡ ΒΙΣΑΡΙΩΝΑ

Είναι λεπτό το πράμα και θα πρέπει να περιμένομε να δωθεί μία απάντηση ύστερα από επιστημονικές έρευνες, στο ερώτημα: *«Που οφείλεται το γεγονός ότι ο πάτερ Βισαρίωνας δεν έλυσε μετά 15 χρόνια από τότε που πέθανε»*. Είναι όμως πολλοί άνθρωποι αφελείς και μωρόπιστοι και σκορπούνε τα λεφτά τους πριν αποφανθούνε οι αρμόδιοι που οφείλεται αυτό το γεγονός. Πιο παλιά πιστεύαν ότι ένα άτομο που δεν έλυσε μετά τον θάνατο ήτανε φοβερά αμαρτωλός και «δεν τον

δεχότανε η γη» και τον λέγανε «απαράλυτο». Ήτανε και κατάρα: «Απού να μην τονε δεχτεί η γης όντε θα ποθάνει» ή μονολεκτικά «ο απαράλυτος». Ο παππούς μου, μου έλεγε ότι ήτανε θαμμένος στο Χριστό στον Βουβά ένας άντρας που έμεινε «απαράλυτος» γιατί είχε σηκωμένο «εφταπάπαδο» (τον είχανε αφορέσει παπάδες για μεγάλο αμάρτημα). Μπορεί όμως να μη λυώσει και ένας αγιασμένος άνθρωπος. Εγώ είδα το σκήνωμα και του Αγ. Σπυρίδωνα στην Κέρκυρα, μα και του Αγ. Γερασίμου στην Κεφαλονιά. Είδα επίσης ακάλυπτη μούμια στο Λούτβρο στο Παρίσι και το σκήνωμα ήτανε ένας κατάμαυρος σταφιδιασμένος άνθρωπος.

«Αγώνας της Κρήτης» 14-4-2006

Ο ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

Κύριε Διευθυντά,

Σποραδικά διαβάζομε κάπου – κάπου για κατασκευή σιδηροδρόμου στην Κρήτη. Εγώ σαν ένας πολίτης της Κρήτης νομίζω ότι πρώτα πρέπει να ολοκληρωθεί το οδικό δίκτυο για τα αυτοκίνητα, να εξυπηρετείται ο κόσμος κανονικά και μετά να γίνεται λόγος για τον σιδηρόδρομο... Η βόρειος Κρήτη είναι βέβαια και από τη φύση της όπως λέει και η παροιμία «όπου είναι το ένα καλό πηγαίνει και το άλλο». Εκεί είναι και το βάρος του πληθυσμού όπου έχει και ψηφοθηρικό ενδιαφέρον για τους εκάστοτε κρατούντες την εξουσία και εκεί στρέφουνε το βλέμμα τους. Εκεί οι δρόμοι είναι τέλειοι και οι συγκοινωνίες κανονικές. Στη Νότια Κρήτη, επειδή είναι παραμελημένη, δεν σταματούνε οι νέοι. Λείπουνε τα έργα υποδομής. Στα ανατολικά Σφακιά, π.χ. 10 χωριά δεν έχομε συγκοινωνία το Σαββατοκύριακο τους χειμερινούς μήνες. Τις 5 εργάσιμες ημέρες των σχολείων, επειδή είναι συμβεβλημένα το ΚΤΕΛ για την διακίνηση των μαθητών, έρχονται τα λεωφορεία και μας παίρνουνε κι εμάς. Επίσης όσο υπάρχει αιχμή της τουριστικής κίνησης, έρχονται για τους τουρίστες και τα Σαββατοκύριακα και εξυπηρετούνε και εμάς. Οι κάτοικοι πάντως των 10 χωριών είναι αμελητέα ποσότητα, είναι άνθρωποι κατώτερου Θεού. Όμως και το Σάββατο είναι εργάσιμη μέρα και ο κόσμος έχει ανάγκη τη συγκοινωνία, μα και την Κυριακή, ο κόσμος πάει σε εκδηλώσεις, πάει σε μνημόσυνα και ακόμα σε έκτακτες ανάγκες, μα το ΚΤΕΛ δε μας έρχεται.

Ούτε ο Δήμος, ούτε η Νομαρχία, ούτε οι Βουλευτές μας δεν συγκινούνται, μα ούτε βλέπομε κανένα, εκτός στις παραμονές εκλογών.

Δίκαιο είναι και σωστό να γίνει πρώτα ο Νότιος Άξονας της Κρήτης και μετά να γίνεται λόγος για σιδηρόδρομους.

Όμως και τον Νότιο άξονα, από ότι εδιάβασα προ ετών στις εφημερίδες, γίνεται σκέψη να τον κάνουνε μισερό. Λογαριάζουνε να τον φέρουνε από την Ανατολική Κρήτη μέχρι το Ροδάκινο και να κάνουνε ακόμα ένα τμήμα προς την Παλαιόχωρα.

Ο Νότιος Άξονας (αν και όταν θα γίνει) πρέπει να φτάσει μέχρι τη Χώρα Σφακίων. Από Χώρα Σφακίων μέχρι Σέλινο χρειάζεται περίσκεψη διότι: α)θα προκαλέσει μεγάλες πληγές στο περιβάλλον, λόγω μορφολογίας του εδάφους, β)θα απαιτηθούνε τεράστια ποσά και πάλι λόγο μορφολογίας του εδάφους και γ)θα διαταράξει τη σειρά διαφόρων επιχειρηματιών.

Άμα θα γίνει ο Νότιος Άξονας (και όχι πλην Σφακίων), να γίνουνε λιμενικά έργα και να γίνει σύνδεση Νότιας Κρήτης με Βόρεια Αφρική θα αλλάξουνε πολλά δεδομένα. Θα δημιουργηθούνε θέσεις εργασίας, θα μένουνε στα χωριά τους περισσότεροι νέοι, θα αλλάξει όψη η Νότια Κρήτη και θα πάψει να είναι ο κακός εαυτός της Κρήτης ο Νότος.

«Χανιώτικα νέα» 17-12-2008

ΕΠΩΝΥΜΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΕΠΩΝΥΜΕΣ ΦΡΑΣΕΙΣ

- Όταν είπανε του Τσώρτσιλ ότι έχει ωραία γυναίκα, αυτός είπε: «Ωραία είναι και τα παπούτσια μου μα εγώ ξέρω ότι με πληγώνουνε».
- Όταν μία γυναίκα θέλησε να πειράξει τον Τσώρτσιλ του είπε: «Αν ήσουνα άντρας μου θα έβαζα δηλητήριο στον καφέ σου». Μα αυτός της είπε «Αν ήσουνα γυναίκα μου θα τον έπινα εν γνώσει μου».
- Όταν δώσανε το βραβείο Νόμπελ στον Μπερνάρ Σω, αυτός είπε: «Πιστεύω πως μου το δώσανε επειδή αυτό το χρόνο δεν έγραφα τίποτα».
- Όταν μία παγκόσμια καλλονή έστειλε ένα γράμμα στον Μπερνάρ Σω και του έγραφε: «Είσαι ο πιο έξυπνος άνθρωπος στον κόσμο και εγώ είμαι η πιο όμορφη στον κόσμο. Αν θα εγινόμαστε ανδρόγυνο,

φαντάζεσαι τι απογόνους θα αποκτούσαμε;» αυτός της απάντησε: «Είναι αναλλοίωτοι οι νόμοι της κληρονομικότητας, όμως θα μπορούσαν οι απόγονοι που θα αποκτούσαμε μαζί να μοιάσουν εσένα στο μυαλό και εμένα στην εμφάνιση οπότε θα ήτανε συνηθισμένοι άνθρωποι οι απόγονοί μας».

- Όταν ρωτήσανε τον Τσάρλη Τσάπλην, τι θα ήθελε να είναι αν δεν ήταν ηθοποιός, αυτός είπε: «θα ήθελα να ήμουνα σαπούνη στην μπανιέρα της Μεριλόν Μονρώε».
- Όταν την 21-4-1967 συλλάβανε τον Ανδρέα Παπανδρέου οι πραξικοπηματίες, ο αξιωματικός που τον φρουρούσε, για να τον ενθαρρύνει του είπε: «Ελπίζω κύριε Πρόεδρε να βγείτε γρήγορα από εδώ» αυτός είπε: «Τώρα πια και έξω θα είναι φυλακή».
- Όταν κάποιος ειρωνεύτηκε τον Ανάχαρη από την Σκυθία και του είπε ότι πρέπει να ντρέπεται για τη χώρα του, αυτός του είπε: «Εσένα όμως η χώρα σου πρέπει να ντρέπεται για σένα».
- Όταν προκάλεσαν τον Ιφικράτη ότι κατάγεται από ταπεινή γενιά, αυτός είπε: «Δεν είμαι η ουρά παλιάς γενιάς, μα η κεφαλή καινούριας».
- Όταν κάποιος εξήτησε από το βασιλιά της Μακεδονίας Αρχέλαο ένα χρυσό ποτήρι, αυτός το έδωσε σε άλλον και σε αυτόν που το ζήτησε είπε: «Εσύ δικαιούσαι να ζητάς, αυτός δικαιούται να πάρει».
- Όταν είπανε του Κλεάνθη ότι είναι δειλός, αυτός είπε ότι η δειλία του τον συγκρατεί και δεν κάνει λάθη.
- Όταν στην Αρχαία Αθήνα συλλάβανε οι κρατικοί υπάλληλοι ένα φτωχό που είχε κλέψει ένα αμφορέα είπε ο Διογένης: «Οι μεγάλοι κλέφτες εσυλλάβανε ένα μικρό»
- Όταν ρωτήσανε ένα σοφό σε τι διαφέρουνε οι σοφοί από τους κοινούς ανθρώπους, αυτός είπε ότι οι σοφοί τρώνε για να ζούνε μα οι άλλοι ζούνε για να τρώνε.
- Όταν ο Δημοσθένης συνέλαβε κάποιο την ώρα που του έκλεβε κάτι αυτός εδικαιολογήθηκε: «Δεν ήξερα ότι είναι δικό σου». «Ήξερες όμως ότι δικό σου δεν είναι» είπε ο Δημοσθένης.
- Όταν η Ξανθίπη είπε στον Σωκράτη ότι τον καταδικάσανε άδικα, αυτός είπε: «Ευτυχώς που δεν με καταδικάσανε δίκαια».

- Έστειλε κάποιος σ' ένα άσπονδο «φίλο» του ένα καλάθι κέρατα, μα αυτός μόλις τα έλαβε άδειασε το καλάθι, το γέμισε άνθη και του το επέστρεψε και έγραψε σε ένα σημείωμα: *«Ότι έχει ο καθένας δίνει».*
- Επήγε παρέα κάποτε ο Σωκράτης της Ξανθίππης μα αυτή δεν είχε τίποτα για να τους περιποιηθεί και πήρε ένα δοχείο γεμάτο νερό από φλασκοκολοκύθα και το έσπασε στην κεφαλή του Σωκράτη, μπροστά στην παρέα του. Αυτός ατάραχος εγύρισε προς τους φίλους του και είπε: *«Ειδέτε φίλοι μου Ουδέν εν το αφύσικο. Πρώτα άστραψε, μετά εβρόντηξε και μετά έβρεξε».*
- Όταν ο Αλέξανδρος επήγε στην Αθήνα εξήτησε να δει τον Διογένη μα, αφού δεν πήγε ο Διογένης στον Αλέξανδρο, επήγε ο Αλέξανδρος στον Διογένη, όπου καθότανε χάμω και liaζότανε. Του είπε: *«Είμαι ο Αλέξανδρος, τι θα ήθελες να σου προσφέρω; Μα ο Διογένης του είπε: «Δεν θέλω τίποτα από σένα, μόνο αυτό που δεν μπορείς να μου προσφέρεις να μη μου το υστερείς! (στεκότανε μπροστά και του εμπόδιζε τον ήλιο) Τότε είπε ο Αλέξανδρος: «Αν δεν ήμουν ο Αλέξανδρος, θα ήθελα να είμαι ο Διογένης».*
- Όταν αποχαιρετούσε ο Αλέξανδρος τον δάσκαλό του Αριστοτέλη τότε που θα έφευγε για να κατακτήσει την Ασία, καβάλα από τον Βουκεφάλα του είπε: *«Στον πατέρα μου χρωστώ το ζην, στον δάσκαλό μου το ευ-ζην»*
- Όταν ο Αλέξανδρος επροκάλεσε τον πατέρα του Φίλιππο εσηκώθηκε ο πατέρας για να τον χτυπήσει μέσα στην παρέα, εσκόνταψε όμως και έπεσε, οπότε ο Αλέξανδρος του είπε *«Πατέρα σκονταύτεις».*
- Κάποτε την ώρα που τσακωνότανε ο Φίλιππος με την Ολυμπιάδα και τον Αλέξανδρο έφτασε από την Κόρινθο ο Δημάρατος. Όταν ηρέμησε το κλίμα ερώτησε ο Φίλιππος αν επικρατεί ομόνοια στην Κόρινθο και ο Δημάρατος είπε: *«Τώρα ούτε στα παλάτια δεν επικρατεί ομόνοια».*
- Όταν είχανε στη φυλακή τον Κολοκοτρώνη, ο βασιλιάς Όθωνας του μετέτρεψε την ποινή σε δεκαπενταετή φυλάκιση. Όμως αυτός είτε *«Ευχαριστώ τον μεγαλειότατο για την καλοσύνη του, μα δεν θα του κάνω το χατίρι να μείνω 15 χρόνια στη φυλακή»* (εννοούσε ότι δεν του μένουνε 15 χρόνια ζωής.
- Όταν εχιζέτο το πανεπιστήμιο το 1837 επέρασε από εκεί ο Κολοκοτρώνης και είπε: *«Ετούτη η μικρή πόρτα θα φάει εκείνη τη*

μεγάλη» και έδειξε με το μαστούνι του το παλάτι. Εννοούσε πως ο θρόνος είναι βλαφτικός για τον τόπο και θα το νιώσομε άμα «ξυπνήσομε»

- Μετά την απελευθέρωση άπλωσαν τα πλοκάμια τους οι Μεγάλες Δυνάμεις στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος. Είχαμε φιλο-Γαλλικό, φιλο-Αγγλικό και φιλο-Ρωσικό κόμμα. Μα ο Κολοκοτρώνης είπε: *«Γλέπω, ρωσόφιλους, γαλλόφιλους και αγγλόφιλους, Ελληνόφιλους δε γλέπω!!!»*
- Μετά την απελευθέρωση από τους Τούρκους εσυνεχίστηκε επί πολύ η αναρχία και η αδικία και ο Κολοκοτρώνης έλεγε: *«Αλλάξανε οι βιολιτζήδες μα δεν άλλαξε ο χαβάς».*
- Κάποτε ομίλησε στην Πνίκα ο Κολοκοτρώνης προς τους φοιτητές. Τους μίλησε σοφά, όπου μεταξύ των άλλων τους είπε: *«Εμείς εφυτέψαμε το δέντρο της ελευθερίας μα είμαστε ακαίδευτοι. Σε σας το παραδίνουμε να το καλλιεργήσετε, να το προστατέψετε και να απολαμβάνετε τους καρπούς του».*
- Κατά τον Ρώσο-τουρκικό πόλεμο, ένας Τούρκος αξιωματικός edιάταξε τους στρατιώτες του να κάμουνε ντοά για να νικήσουνε. Όταν έκανε την παρατήρηση σε ένα στρατιώτη που δεν έκανε αυτός ντοά του είπε: *«Κανόνι θέλει το Μόσκοβο δε θέλει ντοά»*
- Το 490 π.Χ. ο Δάτης και ο Αρταφέρνης εφέρανε στον Μαραθώνα 60.000 Πέρσες στρατιώτες και στείλανε πρέσβεις στον Μιλτιάδη, που ήτανε απέναντί τους ζητώντας του να παραδόσουνε την Αθήνα και για να τονίσουνε την αριθμητική τους υπεροχή λέγανε ότι με τα βέλη τους θα σκιάζουνε τον ήλιο. Ο Μιλτιάδης τους απάντησε ότι είναι έτοιμοι να πολεμήσουνε και προτιμούνε να μάχονται υπό σκιάν.
- Στο ανώφλιο νεόχτιστου σπιτιού στην αρχαία Αθήνα γράφανε *«Κανείς δεν θα περάσει μέσα αν δεν είναι τίμιος, ευπόληπτος και χρήσιμος στην κοινωνία».* Ο Διογένης ερώτησε τον ιδιοκτήτη *«Εσύ που θα μένεις;»*
- Στις 5-3-1950 είχαμε βουλευτικές εκλογές. Ο Γεώργιος Παπανδρέου, Πρόεδρος του Δημοκρατικού Σοσιαλιστικού Κόμματος (ΔΣΚ) είχε σύνθημα *«Πέντε Μαρτίου Πρωθυπουργός ο Γεώργιος Παπανδρέου»* όμως επήρε μόνο 35 έδρες και ο Σοφοκλής Βενιζέλος από το κόμμα των Φιλελευθέρων είπε: *«Ο Παπανδρέου τελικά δεν βγήκε ούτε*

κλάσμα κυβερνήτου». Όταν ο Παπανδρέου έμαθε τη ρήση του Βενιζέλου, είπε και αυτός: «Πολύ έξυπνο αυτό, πως τα κατάφερε και το είπε ο Σοφοκλής;».

- Η Καλπουρία ήταν η δεύτερη σύζυγος του Ιουλίου Καίσαρος. Την ημέρα που τον σκοτώσανε, αυτή έβλεπε ότι караδοκει κίνδυνος και προσπάθησε να τον εμποδίσει να μην πάει στην σύγκλιτον, όμως αυτός είπε: «Κάλλιον εστίν άπαξ αποθάνην ή αεί προσδοκάν».
- Όταν είπανε του Βενιζέλου ότι γράφει εναντίον τους ο αντιπολιτευόμενος τύπος, αυτός είπε: «Τα καρποφόρα δέντρα μόνο πετροβολούνε».
- Όταν οδήγησαν τον Αρίστιππο να καθίσει σε ταπεινή θέση είπε: «Δεν ταπεινώσαν εμένα, τη θέση επροήβασαν».
- Όταν ο κυνικός φιλόσοφος Θρασύλας εξήτησε από τον Βασιλιά Αντίγονο μία δραχμή, ο βασιλιάς είπε: «Είναι πολύ μικρή προσφορά μία δραχμή από ένα βασιλιά» Όταν όμως ο Θρασύλας εξήτησε ένα τάλαντο, ο Αντίγονος είπε: «Ένας κυνικός φιλόσοφος δεν αξίζει να πάρει ένα τάλαντο»
- Όταν καλέσανε τον Σωκράτη στο παλάτι της Μακεδονίας αυτός αρνήθηκε λέγοντας: «Θα μείνω στο ακυβέρνητο καράβι που το λένε "Αθηνά"»
- Όταν είπανε του Αρίστιππου ότι δεν τον θέλει η Λαΐδα αυτός είπε: «Και το ψάρι δε με θέλει μα εγώ το θέλω».

«Αγώνας της Κρήτης» 10-10-2005

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΞΑΝΑ ΕΙΧΕ ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΤΟΥ ΧΑΛΙΑ

Στο πέραςμα των αιώνων και των χιλιετηρίδων, η πορεία της ανθρωπότητας παρουσιάζει διακυμάνσεις, άλλοτε προς το χειρότερο και άλλοτε προς το καλύτερο. Ειδικά από πλευρά ηθικής έχομε και από το παρελθόν δείγματα (ίδια και χειρότερα από τα σημερινά χάλια. Μια επιγραφή που βρέθηκε σε Αιγυπτιακό τάφο του 2000 π.Χ. γράφει με ιερογλυφικά την εικόνα της εποχής εκείνης που νομίζει κανείς ότι ζωγραφίζει τη δική μας εποχή. Ορίστε την μεταφρασμένη:

«Ζούμε σε μία εποχή διαφθοράς και ψεύδους. Η νεολαία δε σέβεται πια τους γονείς. Είναι σάπια, ανυπόμονη και ανεξέλεγκτη. Κοροϊδεύει τη σοφία και την πείρα των ηλικιωμένων. Αυτά τα σημεία των καιρών προαναγγέλλουν την εξαφάνιση του ανθρώπινου είδους».

Μα και από άλλες πλευρές ηθικής τάξεως:

Ξέρομε ότι στην πολιτισμένη αρχαία Ελλάδα, και παιδευστία υπήρχε και ομοφυλοφιλία υπήρχε και ο άντρας είχε μία γυναίκα για «παιδοποιία» μα παράλληλα είχε, αν ήθελε και αν μπορούσε, μια ή και περισσότερες παλλακίδες. Η κοπέλα που ήθελε άντρες έγραφε κάτω από τα σαντάλια της τη λέξη «έλα» και αποτυπώνετο στους τότε χωματόδρομους και όποιος ήθελε ακολουθούσε τα χνάρια της και την εύρισκε. Στον υπάλληλο του κράτους, όταν πήγαινε για υπηρεσιακή ανάγκη σε ξένη πόλη, στα έξοδα κινήσεως προσετήθονταν και «πορνικά έξοδα». Είναι γνωστό ότι η μεγάλη ποιήτρια της αρχαιότητας Σαλτώ, από τη Λέσβο εθεωρείτο ομοφυλόφιλη και από αυτήν λέμε «λεσβίες» σήμερα της ομοφυλόφιλης. Ο μεγάλος βασιλιάς του Ισραήλ, Δαβίδ, έστειλε τον άντρα της Βιρσαβεέ σε επικίνδυνη αποστολή για να σκοτωθεί να πάρει αυτός τη γυναίκα του.

Ο ανιψιός του Αβραάμ Λωτ έχασε τη γυναίκα του όταν έγινε «στηλή αλάτος» στα Σόδομα και Γόμορα. Δεν ξαναπαντρεύτηκε, διότι τακτικά συνευρίσκετο και με τις δύο κόρες του όπου και από τις δύο απέκτησε παιδιά. Σε πίνακα του Τζώρτζ Σιγκάλ φαίνεται «επί τω έργω» με τη μία κόρη ενώ η άλλη πιο πέρα περιμένει τη σειρά της.

Από φτιαχτά σκάνδαλα: Στην αρχαία Αθήνα, κάτω από την Ακρόπολη ήταν «ιερές συκιές» και απαγορευόταν να κόψουνε σύκα οι θνητοί. Όποιος ήθελε να κατηγορήσει κάποιον έλεγε ότι τον είδε να κόβει σύκα από τις ιερές συκιές. Από εκεί ετυμολογείται η λέξη «συκοφαντία».

Ο Ρουφιάνος ήταν Έλληνας γιατρός στη Μικρά Ασία. Είχε χόμπι του να διαβάει τους πάντες. Εμάθαινε πολλά από τους πελάτες του και τα διασκεύαζε και έκανε ρουφιανιές. Από αυτόν ετυμολογείται η «ρουφιανιά» «Ρουφιάνα» λέμε και την μαστροπό: «Ποτέ π.....να χωρίς ρουφιάνα».

Μα ακόμα σε θέματα ηθικής τάξεως μπορούμε να αναφέρουμε ότι ο Αβραάμ απέκτησε παιδί με τη δούλη του Αγάρ, τον Ισμαήλ, τον γενάρχη των Ισμαηλιτών.

«Χανιώτικα νέα» 8-5-1999

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΕ ΞΕΡΟΛΙΜΑΝΟ ΤΗΣ ΜΗΛΟΥ

Στις 9-1-1949 επαρουσιάστηκα στα Χανιά στο φρουραρχείο, όπου μας δώσανε ξηρά τροφή για 2 μέρες και μετά με την κορβέτα «ΣΥΡΟΣ» μας πήγανε στο Ηράκλειο και μας ντύσανε στις Ρουσές την 10-1-1949. Σχεδόν ένα χρόνο μετά έπαιρνα την πρώτη μου άδεια, παραμονές Χριστουγέννων. Αν και δεκαεάκι ακόμα μου είχανε αναθέσει καθήκοντα επιλοχίου στο επιτελείο του 102 Σ.Π.Π. δεδομένου ότι δεν είχανε τότε λοχίους, αφού πρόσφατα είχε λήξει ο εμφύλιος και απολύσαμε πολλές σειρές μαζεμένες. Οι άδειες ήτανε κλειστές και μου έδινε ο διοικητής μου 12 μέρες, μα λόγω οικιότητας (αφού τον είχα πάντα κοντά) τον «έψισα» και μου τις έκανε 18. Έφυγα από τον Πρωτόπαπα Ιωαννίνων στις 22-12-49 και υπολόγιζα ότι θα κάνω Χριστούγεννα στο σπίτι μου. Από την Πρέβεζα εφύγαμε για Πειραιά με το «ΛΟΥΤΣΙΝΤΑ». Έφτασα αργά στο πλοίο. Τα φανταράκια δικαιούνται τρίτη θέση. Το πλοίο σαλόνια δεν είχε. Είχε παραπέτια από караβόπανο απλωμένα και εμποδίζανε τον ήλιο και το νερό, μα ώσπου να πάω εγώ αυτά ήταν πιασμένα. Νεροβοριάς, κρύο. Έβαλα τη χλαίνη μου με τα μανίκια και πήγα και κάθισα και ακουμπούσα στο φουγάρο, από τη μεριά που δε με πείραζε ο Νεροβοριάς. Η ράχη μου εκαιγότανε, τα πόδια μου εξεπαγιάζανε. Ήτανε στην ίδια θέση με μένα και άλλα παιδιά. Από τη φύση είναι μεγάλες οι νύχτες αυτή την εποχή μα για τα φανταράκια που ακουμπούσαμε στο φουγάρο της «ΛΟΥΤΣΙΝΤΑ» εκείνο το βράδυ και πολύ μεγάλη ήτανε η νύχτα και πολύ αξέχαστη μας έμεινε. Από τον Πειραιά για την Κρήτη φύγαμε με την κορβέτα «ΣΥΡΟΣ» (που μας είχε πάει σχεδόν πριν ένα χρόνο και από Χανιά στο Ηράκλειο). Εξεκινήσαμε με πολύ κακές καιρικές συνθήκες, μα όταν είχαμε πιάσει κοντά στα κρητικά νερά εφοβήθηκε ο καπετάνιος και μας πήγε και κάναμε την παραμονή των Χριστουγέννων και τη μέρα των Χριστουγέννων σε ένα ξερολίμανο στη Μήλο. Δεν ξέρω πια ώρα εφύγαμε από τη Μήλο. Στα Χανιά εφτάσαμε τα Χριστούγεννα μετά τα μεσάνυχτα και την επομένη «κατόπιν εορτής» πήγα στο σπίτι μου.

«ΚΗΡΥΞ» 12-12-2001

«ΔΥΣΚΟΛΟΙ ΚΑΙΡΟΙ»

Κύριε Διευθυντή

Στην έγκρητον εφημερίδα σας και στο φύλλο της 3-6-2000 φιλοξενείται επιστολή του κ. Σήφη Πετράκη με τον παραπάνω τίτλο. Είναι σχετικό με την λαογραφία και θα ήθελα να γράψω τη γνώμη μου.

Δεν αποδίδεται από την πολιτεία η δέουσα σημασία για την πολιτιστική μας κληρονομιά και για τις σχέσεις του λαού με τις ρίζες του. Στον εθνικής σημασίας αυτόν τομέα, μέγιστη προσφορά είναι η εθελοντική εργασία που κάνουν οι ακάλεστοι και εν πολλοίς απλήρωτοι λαογράφοι με τα άρθρα τους και με τα βιβλία τους. Οι μικροσυγγραφείς αυτοί λαογράφοι δεν είναι μεγάλα ονόματα και δεν έχουν τα βιβλία τους μεγάλη κίνηση γιατί, ως γνωστόν το αντίκρισμα του βιβλίου είναι το όνομα του συγγραφέα. Μπορεί λοιπόν ένας μικροσυγγραφέας λαογράφος να πάρει πίσω τα λεφτά του, μα συνήθως δεν πληρώνεται στο ακέραιο τον κόπο του. Συνεχίζει γιατί είναι ευαισθητοποιημένος στην πολιτιστική μας κληρονομιά και γιατί είναι εις θέση να εκτιμήσει πόσο σημαντικό είναι για το λαό μας να είναι δεμένος με τις ρίζες του, μα και διότι αισθάνεται ηθική ικανοποίηση όταν νομίζει ότι και αυτός διέθεσε ένα βοτσαλάκι στο οικοδόμημα της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Θα άξιζε να ρίξει και η πολιτεία μία ματιά για να ενθαρρύνει και να παροτρύνει τους λαογράφους να συνεχίσουν με ενθουσιασμό την προσφορά τους. Όταν ένα λαογραφικό βιβλίο το αξίζει θα μπορούσε να αγοράζονται κάμποσα, να μοιράζονται στα σχολεία και στις βιβλιοθήκες. Θα μπορούσε να δοθεί καμιά φορά και μία χορηγία σ' ένα που αναγνωρισμένα αγωνίζεται και εφόσον η προσφορά του κρίνεται ικανοποιητική.

Οι μικρολαογράφοι δεν έχουνε στόχο το κέρδος γιατί ξέρουνε πως δεν είναι κερδοφόρος απασχόληση η λαογραφία, όμως θα τους εμπύχωνε μία κρατική ματιά για να δραστηριοποιηθούνε περισσότερο. Τα δικά μου βιβλία πουλιούνται στα βιβλιοπωλεία. Δεν τα κρατώ στο χέρι να παρακαλώ τον καθένα να τα αγοράσει, όμως σε ΝΠΔΔ έκανα αίτηση κάποιες φορές για να αγοράσουνε από τα βιβλία μου και δεν βρήκα ανταπόκριση. Σε ανώτερο πνευματικό ίδρυμα επαρουσίασα μία φορά το

βιβλίο μου «ΤΑ ΝΑΚΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ» και κάποιος κύριος μου είπε: «Αυτά δεν τα διαβάζει κανείς». Μα όμως από το βιβλίο αυτό θα δείτε στα βιβλιοπωλεία ότι διατίθεται η δεύτερη έκδοση που σημαίνει ότι πολλοί τα διαβάζουνε. Αυτός ο κύριος δεν πρέπει να ήτανε πολύ κύριος διότι θα ήτανε αρκετό να πει ότι δεν θα πάρουνε βιβλία και όχι να με κλωτσήσει χωρίς να δεχτεί να δει το βιβλίο μου.

Εδέχτηκα χαστούκι εκ των άνω μα (χωρίς να κατονομάζω το ίδρυμα) επιστρέφω το χαστούκι εκ των κάτω...

«Χανιώτικα Νέα» 18-6-2000

ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΕΡΧΟΝΤΑΙ

«Γενιές, γενιές το παίρνουνε το καπετανολίκι»

Από τα βάθη της ιστορίας έχουνε περάσει αυτόν τον κόσμο, πολλές υπερδυνάμεις του καιρού τους, μα κάποτε ετέλειωνε η βασιλεία τους και άλλες υπερδυνάμεις τις εδιαδέχονταν. Πολλές από τις πάλαι ποτέ υπερδυνάμεις εσβήσανε από προσώπου γης (Αιγύπτιοι, Φοίνικες, Καρχηδόνιοι, Χέτες, Βαβυλώνιοι κ.α.) Ενώ άλλων υπερδυνάμεων οι κληρονόμοι υπάρχουνε σαν μικρή ή έστω μεσαία δύναμη (Ελλάδα, Περσία, Τουρκία κ.α.)

1) Η Ελλάδα τρεις φορές επαρουσιάστηκε σαν υπερδύναμη: α)Επί της Αρχαίας Ελλάδας. Όλα μαζί τα Ελληνικά Κρατίδια αποτελούσανε μία υπερδύναμη που ήτανε ικανή τότε να αντισταθεί στο τεράστιο περσικό κράτος. β)Επί Μεγάλου Αλεξάνδρου ήτανε η μεγαλύτερη δύναμη του κόσμου, γ)Επί της εξελληνισμένης Βυζαντινής αυτοκρατορίας και πάλι ήτανε ελληνική υπερδύναμη. Μα ακόμα και μετά το θάνατο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, για τρεις αιώνες, σαν μεγάλη δύναμη ακμάσανε οι Πτολεμαίοι στην Αίγυπτο.

2) Για 4 αιώνες περίπου ήταν υπερδύναμη η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία «Παξ Ρομάνα» ήτανε μα και αυτή παρήλθε....

3) Για κάποια διαστήματα επαρουσιάστηκανε σαν στρατιωτικές υπερδυνάμεις ο Αττίλας, Ο Τζέκις Χαν και ο Ταμερλάνος μα αυτοί μόνο κακό προκαλέσανε στον κόσμο χωρίς να προσφέρουνε στον πολιτισμό και στην εξέλιξη, μα ούτε δεν είχανε μεγάλη διάρκεια.

4) Μετά την πτώση του Βυζαντίου για 4 περίπου αιώνες ήκμασε και η Οθωμανική Αυτοκρατορία. Οι Τούρκοι εμεγαλούργησαν στρατιωτικά, στον πολιτισμό όμως του κόσμου αρνητικά επέδρασαν. Ενώ οι Ρωμαίοι όταν καταλάβανε την Ελλάδα εκτιμήσανε τον πολιτισμό της και ο Οράτιος όπως και ο Κικέρωνας είπανε ότι η Ρώμη ενίκησε στους Έλληνες με τα όπλα, μα η Ελλάδα ενίκησε τη Ρώμη με τον πολιτισμό της. Αντίθετα οι Τούρκοι όταν διαλύσανε τη Βυζαντινή αυτοκρατορία έσκαψαν ένα λάκκο και εθάψανε τον βυζαντινό πολιτισμό. Κάπου εδιάβασα ότι όταν εκαταλάβανε την Αλεξάνδρεια οι Τούρκοι εδιάταξε ο πασάς να κάψουνε τη βιβλιοθήκη της Αλεξανδρείας. Όταν του φέρανε αντίρρηση αυτός είπε: *«Αν είναι σύμφωνη με το κοράνιο, αυτά θα τα βρούμε στο κοράνιο, αν είναι αντίθετη δεν πρέπει να την αφήσομε»*.

5) Η Μεγάλη Βρετανία στη δεκαετία του 1930 που πήγαινα στο σχολείο, ο πληθυσμός της γης ήταν 1.800.000.000 από αυτά τα 450.000.000 ήτανε υπήκοοι της Μεγάλης Βρετανίας. Όλο το εικοσιτετράωρο, κάπου ο ήλιος έλιαζε βρετανικά εδάφη. Τώρα επεριορίστηκε στα νησιά της.

6) Με την επιτυχία της Οκτωβριανής Επανάστασης το 1917, εδημιουργήθηκε υπερδύναμη και η Σοβιετική Ένωση. Υποστηρίζανε ότι, όσα συνέβησαν μέχρι την Οκτωβριανή επανάσταση ήτανε προϊστορία ενώ η πραγματική ιστορία στον πλανήτη, άρχιζε από τότε όπως αυτοί θα την διαμορφώνανε. Αυτό ήτανε αποτέλεσμα της «χημείας της ανθρώπινης διάνοιας», όπως έλεγε ο Πωλ Βαλερύ. Δεν κατάφεραν όμως την πρόοδο που υπόσχονταν των λαών και η Σοβιετική Ένωση εκρατήθηκε υπερδύναμη για μισό αιώνα και εκατόντησε η χθεσινή υπερδύναμη να γίνει ο σημερινός εξαγωγέας έμψυχου υλικού για υπηρετικό προσωπικό και για τους οίκους ανοχής του κόσμου.

7) Το τρίτο Ράιχ, είχε στόχο να γίνει παντοδύναμη αυτοκρατορία. Ο Χίτλερ υποστήριζε ότι θα κρατήσει 1.000 χρόνια, μα ευτυχώς, δεν τα κατάφερε.

8) Μέχρι που ήτανε υπερδύναμη και η Σοβιετική Ένωση ήτανε το αντίβαρο της ΗΠΑ. Τώρα οι ΗΠΑ αποφασίζουνε και διατάζουνε και θεωρούνται μοναδική υπερδύναμη. Με το «Δόγμα Τρούμαν» από το 1947, η Αμερική ανέθετε εις εαυτήν την υποχρέωση (να υποστηρίζει την υπόθεση της ειρήνης, οπουδήποτε αυτή ευρισκότανε υπό απειλήν». Στην πράξη είδαμε ότι η ευαισθησία της Αμερικής για την ελευθερία των λαών

εξαρτάται από τα δικά της συμφέροντα. Δεν είδαμε να συγκινείται για την σκλαβιά της Β.Κύπρου, μα αντιθέτως ευθύνεται και αυτή για όσα συνέβησαν εκεί. Προέκταση του Δόγματος Τρούμα ήταν το «Σχέδιο Μάρσαλ», όπου σαν υπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ είχε την έμπνευση να ενισχύουνε κάποιες φτωχές χώρες οικονομικά όπου ουσιαστικά, λίγα δωρεάν, λίγα δανεικά καθιστούσανε αυτές τις φτωχές χώρες οικονομικά υπόδουλες, ενώ δεύτερος στόχος τους ήταν να τους κρατήσουνε μακριά από τον κομμουνισμό. Μεταπολεμικά ιδρύσανε τον ΟΗΕ και το ΝΑΤΟ. Στον πρώτο ήτανε το μεγάλο αφεντικό, στο δεύτερο ήτανε το αφεντικό οι ΗΠΑ. Τελευταίος στόχος των ΗΠΑ είναι η παγκοσμιοποίηση. Στην περίπτωση αυτή ο πλανητάρχης εξυπακούεται ότι θα είναι πάντα Αμερικάνος και είναι ευδιάκριτο ότι θα διαμορφωθεί μία παγκόσμια δικτατορία. Η Αμερική κάποια μέρα θα πάψει να είναι υπερδύναμη και προς τα εκεί την οδηγούνε οι ηγέτες της αφού την καθιστούνε κάθε μέρα περισσότερο μισητή στην διεθνή κοινή γνώμη και αφού κάθε τόσο δημιουργεί πολεμικές εστίες. Το γεγονός ότι επεμβαίνει η Αμερική σε ξένες χώρες με αστήριχτες δικαιολογίες μας θυμίζει τον Κάρολο Μοντεσκιέ που έλεγε ότι η χειρότερη αδικία είναι αυτή που γίνεται εν ονόματι της δικαιοσύνης.

Μα και ο Σαΐξπηρ έλεγε «*ότι ακμάζει θα παρακμάσει και ότι ανεβαίνει θα κατέβει*».

9) Η Κίνα είναι ένας πανάρχαιος τεράστιος λαός πληθυσμιακά και με αξιόλογη προσφορά στον πολιτισμό. Τελευταία αναπτύσσεται και οικονομικά αυτός ο κολοσσός και είναι όντως υπερδύναμη. Όμως και η Ρωσία τείνει να θεωρηθεί ξανά υπερδύναμη.

«Χανιώτικα νέα» 13-6-2003

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΠΝΙΖΟΥΝΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ;

Το παραπάνω ερώτημα τίθεται σε πέντε άτομα στη σελ.17 της εγκρίτου εφημερίδας σας της 21-12-2000. Δεχτείτε παρακαλώ και τη δική μου απάντηση.

Την 15-12-2000, ερχόμενος από Ηράκλειο, το λεωφορείο μας έπαθε ζημιά πιο δώθε από το Μπαλί και μας κατέβασε στο δρόμο και ειδοποίησε τηλεφωνικώς και ήρθε και μας πήρε άλλο λεωφορείο.

Μόλις επάτησαν το πόδι τους έξω από το λεωφορείο 7 κοριστόπουλα. Από τους άντρες ένας νεαρός και ένας μεσήλικος άναψαν τσιγάρο. Η αναλογία ήταν περίπου μισοί άντρες – μισές γυναίκες από τους επιβάτες του λεωφορείου. Στην παρατήρησή μου αυτή εσκέφτηκα ότι μπορεί να ήταν σύμπτωση. Μπορεί όμως να ήταν ένδειξη ή και απόδειξη ότι οι γυναίκες είναι περισσότερο καπνίστριες από τους άντρες. Μα γιατί;

Η προσωπική μου γνώμη: «Ξεχαλιναρωμένο μπεγίρι» λέει η παροιμιακή αυτή λαϊκή φράση για κάποιον που απελευθερώθηκε από κάποια καταπίεση και γίνεται πιο τολμηρός από τους άλλους που δεν ήταν καταπιεσμένοι. Η γυναίκα ήταν για χιλιάδες χρόνια καταπιεσμένη και τώρα που «έσπασε το δεσμό», δεν χορταίνει την ελευθερία της και κάπου – κάπου κάνει και κατάχρηση. Είναι αυτή που πριν κάποιες δεκαετίες ήταν κουκλωμένη στα πανιά χειμώνα καλοκαίρι σαν τη μουσουλμάνα και τώρα που εύρηκε λασκάδα κάνει κατάχρηση στο «γδύσιμο». Έτσι και στο τσιγάρο μέχρι πρόσφατα δεν τολμούσαν οι γυναίκες να καπνίσουν σε κοινή θέα, ενώ τώρα καπνίζοντας παρουσιάζονται πιο «εξελιγμένες».

Κατ' αναλογία και οι άντρες αφήνουν μακριά μαλλιά και βάζουν σκουλαρίκια για να δείξουν και αυτοί εξέλιξη και να καταπατούν τα ταμπού.

«Χανιώτικα νέα» 5-1-2001

ΤΑ ΜΟΥΣΕΙΑ ΤΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

Κύριε Διευθυντή

Στην έγκριτον εφημερίδα σας και στο φύλλο της 22-7-2005 στη σελ. 16 και 17 με τον τίτλο «Ναοί ιστορίας και πολιτισμού», η κ. Α.Κορδάκη γράφει μία ωραία εργασία για τα μουσεία των Χανίων

πλαισιωμένη και με εικόνες. Θα ήθελα να συγχαρώ την άγνωστή μου κ. Κορδάκη μα ας μου επιτρέψει να προσθέσω ότι θα έπρεπε να αναφέρει και το λαογραφικό μουσείο της ΙΛΑΕΚ που έχει χιλιάδες εκθέματα, μα δυστυχώς είναι κυριολεκτικά στοιβαγμένα και, ενώ η ΙΛΑΕΚ δεν διαθέτει οικονομική δυνατότητα, κανείς από τους παράγοντες που θα έπρεπε να ενδιαφερθούνε δε συγκινείται. Είναι επιτακτική ανάγκη να εξευρεθεί ο κατάλληλος χώρος για να βρει αυτός ο πολύτιμος θησαυρός τη θέση που του αξίζει.

Είναι επίσης ανάγκη να μην το ξεχνούμε το λαογραφικό μας μουσείο και να το αναφέρομε ότι γίνεται λόγος για μουσεία. Ακόμα και μόνο όσα εκθέματα προσέφερε στην ΙΛΑΕΚ ο κ. Βασίλης Μουντάκης – Καλατζής αποτελούνε ένα μουσείο.

«Χανιώτικα νέα» 19-8-2005

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ ΕΝΑ ΑΞΙΕΠΑΙΝΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΠΟΥ ΑΞΙΖΕΙ ΤΗ ΣΤΟΡΓΗ ΜΑΣ

Στα όμορφα Χανιά, με την πλούσια ιστορική, πολιτιστική και πολιτισμική παράδοση, ήτανε αισθητή η απουσία λαογραφικού μουσείου. Ευτυχώς το Δ.Σ. της ΙΛΑΕΚ είχε την ωραία έμπνευση, μα διέθετε και την απαιτούμενη εργατικότητα και προχώρησε στην ίδρυση λαογραφικού μουσείου στα Χανιά. Ευτυχώς επίσης ανταποκρίθηκε το κοινό των Χανίων και προσέφερε σημαντικά εκθέματα, μα όσα προσέφεραν όλοι οι άλλοι Χανιώτες, προσέφερε από μόνος του ο αξιόλογος κ. Βασίλης Καλατζής Μουντάκης, Συνταγματάρχης Δικ.ε.α.

Πιστεύοντας ότι η λαογραφία είναι μία από τις σημαντικές ρίζες του κάθε λαού και, όπως το δέντρο, έτσι και ο λαός, οι ρίζες του τον κρατούνε όρθιο και από τις ρίζες του αντλεί δυνάμεις για την επιβίωση και για την ανάπτυξή του. Έχοντας και μία ευαισθησία στη λαογραφία, αισθάνομαι την ανάγκη να συγχαρώ και δια του τύπου το Δ.Σ. της ΙΛΑΕΚ μα και τους δωρητές αρχής γενομένης από τον κ. Βασίλη Καλαϊτζή Μουντάκη. Πέραν όμως των συγχαρητηρίων δικαιούνται και τα ευχαριστήρια του Χανιώτικου λαού.

Σημαντικότερα εκθέματα έχουνε μαζευτεί σε σχετικά μικρό διάστημα. Είναι επιτακτική ανάγκη να αγκαλιάσει η πολιτεία και ο δήμος

στοργικά αυτό το αξιόπαινο ξεκίνημα. Χρειάζεται στεγαστικός χώρος ικανός να ανταποκριθεί στην αποστολή του. Ο χώρος που στεγάζεται τώρα ενδείκνυται από λαογραφικής πλευράς, μα πρακτικά δεν ανταποκρίνεται. Χρειάζονται συντήρηση τα εκθέματα. Χρειάζεται να το αγαπήσει και ο λαός και κάτι που σαλπίζει στην αυλή μας να το πάμε εκεί να το παραδώσουμε. Κάτι που μπορεί εμείς να το θεωρούμε ασήμαντο, μπορεί να είναι σημαντικό και όσο περνούν τα χρόνια μπορεί να γίνει σημαντικότερο.

Θα μπορούσε ακόμα να παραδοθούνε στο Λ.Μ.Χ. οι μικροσυλλογές που είναι σήμερα ιδιώτες ή σε Ν.Π.Δ.Δ. ή σε Ν.Π.Ι.Δ. και θα μπορούσανε στις μικροσυλλογές να διαθέτουμε επώνυμο ορισμένο χώρο. Ο Δήμος Χανίων, το Ιστορικό Αρχείο Κρήτης, το Λύκειο Ελληνίδων, το Πολυτεχνείο Κρήτης, η εκκλησία του Αγίου Νεκταρίου, ίσως και άλλα πρόσωπα ή Ν.Π. μπορεί να έχουνε κάτι να προσφέρουνε.

Το Λ.Μ.Χ. στεγάζεται τώρα στο Φιρκά. Είναι ανοιχτό κάθε Δευτέρα και Τετάρτη 7-9μ.μ. όλοι πρέπει να το επισκεφτούμε. Όλοι κάτι πρέπει να δώσουμε. Είναι ακόμα στα πρώτα του βήματα και παρόλον ότι ξεκινά σταθερά και θαρραλέα, έχει ανάγκη την ηθική και υλική συμπαράστασή μας.

«Χανιώτικα νέα» 15-9-1994

Η ΤΡΙΤΗ ΗΛΙΚΙΑ

Κύριε Διευθυντή,

Στην έγκριτον εφημερίδα μας και στο φύλλο της 22-3-2008 σελ.10 γράφει άρθρο η κ. Κ.Παπαχρήστου. Υποθέτω ότι εγώ μπορεί να είμαι αρκετά μεγαλύτερος διότι έχω περάσει το κατώφλι της ενάτης δεκαετίας. Ας μου επιτραπεί λοιπόν να προσθέσω τις εμπειρίες μου και τις απόψεις μου.

Λέει λοιπόν η αρθρογράφος σας ότι υπάρχει η εντύπωση πως τα γηρατειά είναι μία άσχημη εποχή. Εγώ θα προσθέσω ότι δεν είναι απλώς αντίληψη, μα είναι προαιώνια διαπίστωση, γιατί «το γήρας ουκ έρχεται μόνον». Μαζί έρχεται η βιολογική φθορά, η φθορά των αισθήσεων και, όχι σπάνια, και διανοητική φθορά. Όλα αυτά έχουνε επιπτώσεις και στον χαρακτήρα και γίνεται ο γέρος εριστικός, απαιτητικός, προσάφορμος, διότι συχνά λείπει η κατανόηση και η καρτερικότητα γιατί δεν

σκεφτόμαστε ότι αυτό είναι φυσικό και δεδομένο. Η περίπτωση του χαρακτήρα δεν επηρεάζεται από τα χρόνια μα από τις καταστάσεις που εδημιούργησαν τα χρόνια. Έχουμε παρατηρήσει ότι, τότε που ο άνθρωπος οποιασδήποτε ηλικίας υποφέρει από σωματικούς ή ψυχικούς πόνους δεν αντιμετωπίζει νορμάλ την κάθε κατάσταση. Ο γέρος στο στάδιο που έφτασε και σωματικά προβλήματα δεν του λείπουν, μα και ψυχολογικά δεν είναι νορμάλ.

Σωστά γράφει ο κ. αρθρογράφος ότι η ζωή τελειώνει μόνο με το θάνατο, μα και αυτό δεν είναι απόλυτο γιατί «Ζωή δεν είναι να ξυπνάς και να κοιμάσαι πάλι.....». Έχουμε υπόψη μας ανθρώπους που άμα πάρουνε τη σύνταξη περιμένουνε να βραδιάσει η μέρα και να ξημερώσει η νύχτα. Ζωή είναι να δημιουργείς, να προσφέρεις και να απολαμβάνεις. Αν η υγεία δεν το επιτρέπει, μόνο υπομονή και κατανόηση ενδείκνυται. Όσο έχει κανείς ζωτικότητα σωματική και ψυχολογικά πρέπει να προσφέρει και να απολαμβάνει και πρέπει από το βράδυ να προγραμματίζει πως θα διαθέσει την επόμενη ανάλογα με την κατάστασή του, όχι ανάλογα την ηλικία. Διαφορετικά, και αυτός δεν συμμετέχει στη ζωή, και αυτά που θα μπορούσε να προσφέρει τα υστερεί.

Όταν ο άνθρωπος δεν αξιοποιεί τις δυνάμεις του και δεν τις χρησιμοποιεί για να προσφέρει και να απολαμβάνει εκμηδενίζεται.

Ο Έλληνας διανοούμενος Ερατοσθένης, διευθυντής της Βιβλιοθήκης της Αλεξανδρείας όταν άρχισε να τυφλώνεται και είδε ότι θα έχανε τελείως την όρασή του, αφού δεν θα μπορούσε να προσφέρει και να απολαμβάνει έκοψε το φαί και το νερό και αυτοκτόνησε δια της ασιτίας. Αξίζει να φύγει κανείς με ήσυχη συνείδηση.

Οι νέοι απολαμβάνουνε τη ζωή χτίζοντας όνειρα. Οι γέροι απολαμβάνουνε τη ζωή αναπολώντας το παρελθόν και καμαρώνοντας τους απογόνους τους, μα και βαθμιολογώντας το πέρασμά τους από τη ζωή.

«Ρέθεμνος» 12-10-2008

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Υπηρετήσα στρατιώτης στα χρόνια του εμφυλίου πολέμου. Θα γράφω τις προσωπικές μου εμπειρίες και από αυτές βγαίνουν γενικότερα συμπεράσματα.

Το καλοκαίρι του 1946 και 1947. Ήταν η τελευταία χρονιά που ελειτούργησε σαν Περιοδεύον Στρατιωτικό Συμβούλιο Οπλιτών Π.Σ.Σ.Ε.Ο. Επериόδευε σε κεντρικά χωριά της υπαίθρου και εκεί πηγαίνανε οι νέοι και τους εξετάζανε. Τώρα έχομε στις πρωτεύουσες των νομών τα Σ.Ε.Ο. (Συμβούλια Επιλογής Οπλιτών) και εκεί εξετάζονται οι νέοι. Εμείς από τις κοινότητες Ασφένδου, Ίμβρου και Ασκύφου μας εξετάσανε στο Ασκύφου μόνο σωματικά. Η επιλογή σε ποιο όπλο θα πάει καθένας έγινε αργότερα στις Ρουσές Ηρακλείου. Στις 10 του Γενάρη το 1949 στο στρατόπεδο που ήτανε εκεί που είναι τώρα το Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας. Μας δώσανε μία κουραμάνα και μία κονσέρβα και με ένα πλοιάριο, το «ΣΥΡΟΣ» μας πήγανε από τα Χανιά στο Ηράκλειο και παρουσιαστήκαμε στις Ρουσές. Εκεί μας κουρέψανε με ψιλή μηχανή, παραλάβαμε τα δημόσια μας είδη, ντυθήκαμε στο χακί και η ζωή μας πέρασε σε διαφορετικό στάδιο. Το βράδυ, πριν σκοτεινιάσει είχαμε διανομή συσσιτίου. Από το πρώτο μας συσσίτιο μας έμειναν ελεεινές εντυπώσεις. Στο ύπαιθρο, χάμω καθίσαμε για να φάμε μα δεν φάγαμε. Μας δώσανε χοντρά κοφτά μακαρόνια, πολύ άνοστα και κάθε στρατιώτης, άμα τα δοκίμαζε, άδειαζε στο έδαφος την караβάνα του. Ίσως από αντίδραση, ίσως και επειδή ήτανε ακόμα πιο χαμηλά το πολιτιστικό μας επίπεδο, κανείς δεν πήγε να αδειάσει την караβάνα του στα βαρέλια απορριμμάτων. Από τα σωρουλάκια των μακαρονιών θα μπορούσε κανείς να μετρήσει πόσοι στρατιώτες κάθισαν χάμω για να φάνε, μα δεν έφαγαν. Μετά πήγαμε στις βρύσες να πλύνομε τις караβάνες μας μα δεν είχε νερό. Πριν από μένα είχε πάει ο Γιάννης (ο αργότερα οδοντογιατρός) και κρατούσε την караβάνα του στο χέρι. Με την καινούρια περιβολή δε με γνώρισε και μου είπε: «*Τι γίνεται ρε παιδί; Δε θα βρούμε νερό για τις караβάνες μας;*» Εγώ τον γνώρισα από τη μιλιά και του είπα, «*Καημένη Γιάννη όπως μας κάμανε δεν μας γνωρίζουνε μήτε οι manάδες μας*». Με πήγανε στον 5^ο λόχο. Το βράδυ, ένας λοχίας, που δε φαινότανε και πολύ μορφωμένος μας είπε μερικά πράματα για την Ελλάδα, για τους Έλληνες, και ^{των} πάντων, για τους κομμουνιστές. Κάθε πρωί εχτυπούσε εγερτήριο στις 6:00 η ώρα. Νύχτα ακόμα. Όταν εβαίναμε έξω, ο λοχίας υπηρεσίας έβγαζε τη ζωστήρα του και χτυπούσε τους τελευταίους φωνάζοντας σαρκαστικά: «*Να δω τον τελευταίο*» Τόσο πολύ

εσπρωχνόμαστε, λόγω ζωστήρας, που κάποια φορά από την πίεση εσπρώξαμε και χαλάσαμε το μπεντενάκι που ήτανε στο κεφαλόσκαλο του 5^{ου} λόχου. Επέσανε και τα παιδιά που ήτανε μπροστά μα ευτυχώς ήτανε χαμηλά (70 πόντους) και δεν χτυπήσανε πολύ. Το καψώνι, ομαδικό και ατομικό οργιάζε. Δεν υπήρχανε εκεί ανθρώπινα δικαιώματα. Το δικαίωμα διαμαρτυρίας απαγορευότανε επί ποινή Μακρονήσου εύκολα σε βαφτίζανε κομμουνιστή και οι πόρτες Μακρονήσου και Γιάρων ήτανε πάντα ανοιχτές. Στις 29-1-49 μας εξέτασε επιτροπή επιλογής. Εμένα με κατατάζανε υναξιωματικό πεδινού πυροβολικού. Στις 30-1-49 εφύγαμε 2.000 στρατιώτες με τα πόδια από τις Ρουσές για το λιμάνι του Ηρακλείου. Σε όλη τη διαδρομή ελέγανε τα γραμμόφωνα ^{από το Μέγαρο} το τραγουδάκι «Φεύγω Λενιά, ^{Λέξω} μου αγαπημένη στον πόλεμο τραβώ με τ' άλλα τα παιδιά...». Όταν έπαυε να ακούγεται από το ένα γραμμόφωνο άρχιζε να ακούγεται από το άλλο. Πραγματικά πηγαίναμε σε πόλεμο, ΜΑ ΣΕ ΕΜΦΥΛΙΟ!!

Με το αρματαγωγό «ΑΛΙΑΚΜΩΝ» πήγαμε στον Πειραιά. Εβγήκαμε από το πλοίο και μπήκαμε σε κάτι κλειστά βαγόνια που γράφανε «ΙΠΠΟΙ 12 ΑΝΤΡΕΣ 40». Ήτανε τρομερό κρύο και εχοροπηδούσαμε στα κλειστά βαγόνια για να ζεστενόμαστε. Εμάς του π. πυροβολικού μας άφησε στα Μέγαρα. Εμέναμε σε ένα θάλαμο μεγάλο που είχε στέγη από λαμαρίνες, χωρίς ταβάνι και χώμα στο πάτωμα. Όταν έφυγα από το σπίτι μας, επήρα μαζί μου 400 δρχ. της εποχής εκείνης, όμως έκανε μεγάλη χιονιά εκείνος ο χειμώνας και διέκοψε τη συγκοινωνία και περάσανε 45 μέρες μέχρι να λάβω επιταγή. Μου τελειώσανε τα χρήματα. Ούτε δανεικά δεν εύρισκες. Πολλοί συνάδελφοι όταν ξυριζόσουν σου λέγανε: «Αμα είναι να πετάξεις το ξυραφάκι δώσε το σε μένα». Το έβαζε στο νεροπότηρο και το έτριβε με το δάχτυλό του και ξυριζότανε, με το ξυραφάκι που είχες για πέταμα. Όταν έβαφες τα άρβυλά σου ο άλλος σου έλεγε: «Σε παρακαλώ, θα μου δώσεις να βάψω κι εγώ τα δικά μου; Εμένα κανείς δε μου στέλνει λεφτά». Στο διάστημα που ήμουνα άφραγκος επήγα στην Αθήνα τρεις φορές από τα Μέγαρα χωρίς μία δεκάρα. Επήγαινα και ερχόμουνα με στρατιωτικά αυτοκίνητα, έτρωγα το μεσημέρι στο 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο και τις διαθέσιμες ώρες εγύριζα και εχάζενα έξω από τις βιτρίνες. Αν διψούσα δεν μπορούσα να πάρω ένα αναψυκτικό. Επήγαινα για ιατρικές εξετάσεις. Μετά από 2 μήνες επήγαμε στο Μεγάλο Πεύκο. Εκεί δεν είχαμε ηλεκτρικό ρεύμα και όλο το κέντρο τα βολεύαμε με λάμπες θυέλλης, μα

όταν εσπάσαμε ένα λαμπόγυαλο και δεν εμαρτυρήσαμε τον ένοχο μας έβγαλαν έξω με τα σλιπάκια και μας υποχρεώσανε να πηγαίνομε με τα γόνατα στο σπαστό τσακιλάκι και να φωνάζομε είμαστε «μ.... ..να αγοράκια». Ύστερα μας κάνανε σημειωτό και με την εντολή, όταν λέγανε Χ να ήμαστε όρθιοι και όταν λέγανε Ψ καθιστοί. Αν μιλούσε κανείς δεν θα άλλαζε η γενική κατάσταση, η προσωπική του κατάσταση όμως, θα άλλαζε κατά πολύ γιατί την άλλη μέρα μπορεί να το πηγαίνανε στη Μακρόνησο και εκεί η κατάσταση ήτανε πολύ χειρότερη.

Στις 2 Μαΐου επήγα στην Καστοριά στο 102 σύνταγμα π.Πυροβολικού. Ότι είδα και ότι έζησα στον Γράμμο, στο Βίτσι και στο Κάιμακτσαλάν δεν θέλω ούτε να τα θυμούμε ούτε να τα διηγούμαι. Εμφύλιος Πόλεμος!!!!!!

«Χανιώτικα νέα» 6-1-1999

ΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ ΔΑΡΒΙΝΟ ΕΦΑΡΜΟΖΑΝ ΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ

Ο Μέντελ ανέπτυξε τη θεωρία περί κληρονομικότητας και ο Δαρβίνος ανέπτυξε τη θεωρία περί εξελίξεως των ειδών. Πολλούς αιώνες πριν απ' αυτούς είχανε παρατηρήσει οι αγράμματοι χωρικοί και εφαρμόζανε τις θεωρίες τους. Ένα «πρόβολο» βλήτο το αφήνανε για «σπορόβλητο». Από την καλύτερη κολοκυθιά αφήνανε το «σποροκολόκυθο». Άμα θα βάζανε κλώσα οι νοικοκυρές, επιγαίνανε να αλλάξουνε τα αυγά να πάρουνε αυγά από τη γειτόνισσα που είχε τον καλό κόκορα. Οι κτηνοτρόφοι εκρατίζανε επιβήτορες τράγους και κριγιούς από διαλεκτές προβατίνες. Να ήτανε γαλακτερές, να είχανε καλό μαλλί και να είναι εμφανίσιμες. Βέβαια επροσέχανε και το αρνάκι να έχει «προσόντα». Ήξεραν ότι αυτά τα χαρακτηριστικά θα περνούσανε στα παιδιά του επιβήτορα. Είχανε παρατηρήσει ότι συχνά ένας επιβήτορας μπορεί να βγάλει παιδιά απαράλλαχτα όπως τη μάνα του και την προσέχανε πολύ την κληρονομικότητα.

Ότι αφορά στην εξέλιξη των ειδών, καθώς τα πρόβατα και οι αίγες γεννούνε και στον πρώτο χρόνο και ένας καλός βοσκός που έκανε καλές επιλογές σε 60-70 χρόνια που έβοσκε επερνούσε πολλές γενιές προβάτων και εδημιουργούσε μία καλή ποικιλία σε διάστημα μίας ζωής.

Εγώ νομίζω ότι τόσο στο φυτικό, όσο και στο ζωικό βασίλειο, τα συγγενή ζώα ή φυτά που μάλιστα διασταυρώνονται μεταξύ τους, αυτά μπορεί να έχουνε κοινό πρόγονο. Η διαφοροποίηση επέρχεται σιγά – σιγά συνεπεία κλιματολογικών εδαφολογικών και τροφοδοτικών συνθηκών. Όλες οι ανθρώπινες φυλές έχουνε κοινή προέλευση. Εδιαφοροποιήθηκαν τα εξωτερικά τους γνωρίσματα επειδή επί εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια ζούνε σε διαφορετικό περιβάλλον με διαφορετικές τροφές, με διαφορετικό τρόπο ζωής. Πιστεύω ότι αν θα πάει να κατοικήσει στην Αφρική μία λευκή φυλή, ύστερα από χιλιάδες χρόνια θα γίνουνε αράπηδες οι απογόνους τους εξ' αιτίας του κλίματος.

Στο φυτικό βασίλειο έχομε πολλές ομοταξίες. Η αχλαδιά, η μηλιά και η κυδωνιά εμβολιάζονται μεταξύ τους.

Η αμυγδαλιά, η κερασιά, η δαμασκηλιά, η τζανεριά, η ραδακινιά, αυτά τα γιγαρτόκαρπα αλληλοεμβολιάζονται και αποτελούνε μια μεγάλη ομοταξία.

Ότι αφορά την ελιά αυτή είναι ένα φυτό με πολλές ποικιλίες. Από την αγριελιά μέχρι όλες τις ποικιλίες. Είναι όμως ανάδελφο φυτό.

Ο Δαρβίνος εμίλησε περί της εξελίξεως των ειδών και ο Μέντελ περί κληρονομικότητας. Δεν προέβλεψαν όμως την εξέλιξη της επιστήμης ότι κάποτε θα ξεφύτρωναν κλωνοποιημένα και μεταλλαγμένα είδη. Σε ξένα οικόπεδα εμπήκε ο άνθρωπος και ο ιδιοκτήτης τους είναι επικίνδυνος και αδίσταχτος και εκδικητικός.

«Χανιώτικα νέα» 22-8-2005

Αντιπαροίθεσθε μέχρι 02.109

Η ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Κάθε κατάσταση είναι συνέπεια και συνέχεια άλλων καταστάσεων. Σήμερα ο άνθρωπος αποστασιοποιείται από το συγγενολόγιο του και από το περιβάλλον του. Είναι που άλλαξαν και που αλλάζουν οι προϋποθέσεις και οι συνθήκες ζωής. Είναι και ότι σήμερα δεν έχει ανάγκη ο ένας τον άλλο όσο τον είχε σε περασμένους καιρούς. Οι γείτονες π.χ το είχανε ανάγκη να τα έχουνε καλά. Κάποια φορά το ένα σπίτι θα είχε «ξεξυμωσιά» και θα ζητούσε ένα δανεικό ψωμί, μέχρι να ψήσουνε και αυτοί στο φούρνο. Κάποια φορά θα ζητούσε δανεικό ένα ποτήρι αλάτι ή ένα ποτήρι ρύζι. Κάποια φορά το ξύλο που είχανε από

εσπέρας χωσμένο στην καρβουνοσιά δεν κράτησε αναμένο ως το πρωί και έπρεπε να ζητήσουνε φωτιά από τη γειτόνισσα, τότε που δεν ήτανε εύκολα τα σπύρτα, ή θα πηγαίνανε να ανάψουνε τον σβησμένο λύχνο τους, από τον αναμένο της γειτόνισσας. Θα μπορούσε η μία γειτόνισσα να ζητήσει ένα μπάλωμα για να μπαλώσει ένα δικό της ρούχο ή θα ζητούσε λίγη κλωστή, αφού αυτής της είχε τελειώσει το καρόλι της. Θα μπορούσε να ζητήσει μία βελόνα να κάνει το ραφτό της και να την γυρίσει μετά. Και βέβαια μας λείπανε πολλά εργαλεία και σκευή και δανειζότανε ο καθένας ότι του έλλειπε.

Τα έζησα αυτά. Είχαμε μεγάλες ελλείψεις, μα και μικρές. Συχνά μας λείπανε τα σπύρτα, μας έλλειπε η βελόνα, το σουβλί. Επίσης όταν η νοικοκυρά αισθανότανε ανία, έπαιρνε τη ρόκα της και πήγαινε στις γειτόνισσας. Τώρα σπα η ανία αποτελεσματικά στην T.V. Ακόμα το συγγενολόι ήθελε να έχει συνοχή για το ενδεχόμενο αντιπαράθεσης με άλλα σόγια. Τώρα και οι αντιπαράθεσεις είναι μεταξύ ατόμων ή έστω μεταξύ σπιτιών. Όταν συνέβαινε καλό ή κακό, οι γείτονες συμμετείχανε, μα και τα σπίτια τους διαθέτανε. Έστω σε ένα γάμο δε χωρούσε ο κόσμος στο σπίτι του γαμπρού, μα ήτανε προέκταση της «ξεφάντωσης» τα γειτονικά σπίτια. Καταλαβαίνομε πόσος μελάς ήτανε για τον γείτονα άμα θα στρώνανε τάβλα και στο δικό του σπίτι, μα είναι «δανεικά τα κούρταλα στο γάμο».

Η ψυχαγωγία είναι, μπορώ να πω, και βιοτική ανάγκη του ανθρώπου. Τώρα υπάρχουν τρόποι να ψυχαγωγηθείς. Τότε η μόνη προσιτή γεύση ψυχαγωγίας ήτανε να μαζευτούνε μία «πατούλια» να αστειεύουνε, να λένε ανέκδοτα, να ακούνε πολεμικές ιστορίες, οπότε περνούσε ευχάριστα η βραδιά τους. Σήμερα δεν δανείζεις, δεν δανείζεσαι. Δεν έχεις ανάγκη τον άλλο, δεν σε έχει ανάγκη ο άλλος. Κάθονται έστω 2-3 άτομα από την οικογένεια και παρακολουθούνε τηλεόραση. Έχουνε επαφή, κυρίως με την τηλεόραση, μα όχι μεταξύ τους. Στους γάμους επηγαίναμε και εδιασκεδάσαμε. Τα όργανα παίζανε φιλανθρωπικά και όχι ηχορυπαντικά. Ήτανε 200-400 άτομα. Τα πιο πολλά ήτανε γνωστά. Εγνώριζες ακόμα και έκανες καινούργιους φίλους. Σήμερα στο γάμο πας καθ' υποχρέωση μα όχι για να διασκεδάσεις.

«Χανιώτικα νέα» 2-9-2001

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΝ

Το 1964 επισκέφτηκε ο βασιλιάς Παύλος τις Ινδίες. Με την ευκαιρία εγράψανε οι εφημερίδες μας ότι οι Ινδίες είναι η χώρα των αντιθέσεων αφού έχει μαχαραγιάδες, μα εκεί είδε ο Βασιλιάς μας εν χρήση το «ισιόδειον άροτρο». Ζούνε και πεθαίνουνε στο πεζοδρόμιο πολλοί φτωχοί και ο μέσος όρος ζωής στην κατηγορία αυτών των ανθρώπων είναι 14 χρόνια!!! Μα και στον τόπο μας το 2006 έχομε μεγάλες αντιθέσεις. Όπως μάθαμε από τα ΜΜΕ υπάρχουνε άνθρωποι που παίρνουνε μηνιαίο μισθό 22.000 ευρώ. Έχομε όμως και τους συνταξιούχους του ΟΓΑ που παίρνουνε 220 ευρώ το μήνα. Αυτό δεν είναι μεγάλη αντίθεση; Οι βουλευτές μας απονέμουνε στους δικαστικούς αύξηση τον μήνα 2.700 ευρώ. Το κάνουνε επειδή οι βουλευτές παίρνουνε όσα και οι ανώτεροι δικαστικοί. Δηλαδή, πάνω από δέκα πέντε συντάξεις του ΟΓΑ μόνο η αύξησή τους. Μα μετά από τους δικαστικούς έχομε βουλευτές, Γενικούς Γραμματείς, Διοικητές των ΔΕΚΟ και άλλοι, μεγάλο τσούρμιο ληστρικών μεγαλοφαγάδων. Μα οι «φτωχοί» οι μεγαλοδικαστές θα πάρουνε αναδρομικά που μπορεί να φτάσουνε και 100.000 ευρώ. Εκαμαρώσαμε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας που δεν δέχτηκε να συμμετέχει στη ληστεία. Οι ταγοί του ελληνικού λαού πρέπει να ρίχνουνε μία ματιά και προς τα λαϊκά στρώματα. Οι κομμουνιστές λένε ότι ο καθένας πρέπει να προσφέρει ότι μπορεί και να παίρνει ότι του είναι απαραίτητα. Όμως ο Μίλοβαν Τζίλας στο βιβλίο του «Νέα Τάξη» έγραφε ότι δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνία χωρίς κοινωνικές τάξεις (ήτανε αντιπρόεδρος του Τίτο που αργότερα έπεσε σε δυσμένεια). Ανάμεσα σε ότι λέγανε οι κομμουνιστές και ότι έλεγε ο Τζίλας είναι η χρυσή τομή. Δεν μπορώ και δεν πρέπει να ζω εγώ σαν τον βουλευτή, μα και αυτός; Ας μην αδικήθει. (αδικίζει)

«Χανιώτικα Νέα» 25-11-2006

Η ΕΛΛΑΔΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΕΛΛΑΔΑ

- Στην Αφρική ήτανε μία χώρα που τη λέγανε Κογκό, μα τώρα έγινε Ζαΐρ
- Στην Αφρική επίσης ήτανε μία χώρα που τη λέγανε Αβισινία μα τώρα έγινε Αιθιοπία.
- Στη νοτιοδυτική Ασία, ήτανε μία χώρα που τη λέγανε Περσία μα τώρα έγινε Ιράν.
- Επίσης στην νοτιοδυτική Ασία ήτανε μία χώρα που τη λέγανε Μεσοποταμία και τώρα έγινε Ιράκ.
- Στη Νότια Ασία ήτανε η Βιρμανία και τώρα έγινε Μιανμάρ.
- Στον Ινδικό ωκεανό ήτανε η Κεϋλάνη που έγινε Σρι Λάνκα.
- Στην Κίτρινη Θάλασσα ήτανε η Φορμόζα (Εθνικιστική Κίνα) που έγινε τώρα Ταιβάν. Η χώρα μας καλά είναι στο ιστορικό της όνομα. Συνταγματικά πρέπει να απαλλαχτεί από τα διάφορα π.χ. «παρανομία». Δεν είναι Γρεκεκέ, δεν είναι Γκρέτσια, δεν είναι Γκριχελάντ. Θα μπορούσε να αποφασίσει η βουλή και να κοινοποιήσει σε όλες τις πρεσβείες ότι εδώ είναι Ελλάδα.

«Χανιώτικα νέα» 22-6-2009

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΣΠΟΥΔΑΖΑΜΕ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΜΟΥ ΧΡΟΝΙΑ

Και εμείς που διάγομε την τρίτη ηλικία έχομε προσαρμοστεί στον νέο τρόπο ζωής και δε θα μπορούσαμε να ξαναζήσομε τα μαρτύρια που περάσαμε στην τρυφερή μας ηλικία (τα χειρότερα χρόνια της ζωής μας στα καλύτερα χρόνια της ηλικίας μας).

Κάτι που το έχω ξαναγράψει μα είναι αξιοσημείωτο. Το 1943 και 1944 παιδί ακόμα εξευγάριζα με ένα θείο μου και τρώγαμε το πρωί πριν φύγομε κανένα πιάτο χόρτα και το βράδυ που γυρίζαμε πάλι μια από τα ίδια. Μαζί μας είχαμε για όλη τη μέρα σκληρής δουλειάς, μόνο χαρούπια και νερό. Ακόμα θυμάμαι ότι με τρόμαζε το ξημέρωμα που θα ερχότανε, γιατί με περίμενε μία μαρτυρική μέρα, όπως ήτανε και οι προηγούμενες και όπως θα ήτανε οι επόμενες. Ακόμα και από το σχολείο (το δημοτικό

βέβαια, γιατί το γυμνάσιο δεν το δρασκελίσαμε) μας παίρνανε συχνά οι γονείς μας για τις ανάγκες του σπιτιού. Μας παίρνανε από το σχολείο, α) Διότι οι ανάγκες ήτανε επιτακτικές και μοναδικό στοχοδιάγραμμα ήταν η επιβίωση, β) Οι αγράμματοι γονείς μας δεν ξέρανε πόσο αξίζουνε τα γράμματα και γ) Ήτανε δεδομένο ότι θα ακολουθούσαμε το επάγγελμα του πατέρα μας. Ή ζευγάς, ή βοσκός και δεν ήτανε τόσο απαραίτητο να μάθουμε γράμματα. Έπρεπε να ξέρομε ότι «*στου βουγιού την πατηχιά δυο και τρία τα κουκιά*»; «*Ως τ' Αγίου Νικόλα, γη φακή σπαρμένη γη ξεφουτραμένη*», «*Το πρώιμο είναι πρόθυμο*» και άλλα τέτοια. Κάποιες μέρες που ο πατέρας είχε άλλη αποστολή εβλέπαμε τα πρόβατα να μην κάμουνε ζημιά, εβλέπαμε τα βουϊδογάιδουρα ή μας στέλνανε με το γαϊδουράκι να φέρομε ξύλα ή να κάνομε άλλη «στραθχιά». Εκεί στην εξοχή, άμα είχαμε φωτιά ανάβαμε στους θάμνους και καρβουνιάζαμε χοχλιούς και τους τρώγαμε. Τρώγαμε τα χαρούπια, και όταν ήτανε πράσινα που είναι πάρα πολύ στυφά, μα μας κρατούσε που δεν δηλητηριάζανε. Τα λέγαμε «κουρκιούτσες» όσο ήτανε πράσινα. Άμα μαυρίζανε ήτανε πολύ περισσότερο αποδεχτά. Οι Γερμανοί έλεγαν τα χαρούπια «γκρέκο σοκολάτ».

Δεν είχαμε ποτέ αγοραστά παιχνίδια. Εφτιάχαμε σπιτάκια, караβάκια, αυτοκινητάκια. Επαίζμαε με τα αγίνωτα φρούτα, τα τσιγαρόκουτα, τα σπυρτόκουτα και τα κέρατα των ζώων. Κυρίαρχα «επαγγέλματα του παιχνιδιού» η βοσκική και η ζευγική. Στα αγίνωτα σύκα εκαρφώναμε από κάτω τέσσερα ξυλάκια για πόδια, άλλο για ουρά, και τέσσερα από πάνω για σαμάρι και ήτανε τα γαϊδουράκια μας και τα φορτώναμε.

«Χανιώτικα νέα» 4-4-2006

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΕΙΣ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Δεν γράφω για να επιδράσει η άποψή μου σε τεράστια θέματα εθνικής και διεθνούς διαστάσεως, καλό είναι όμως να φαίνεται πως βλέπει και ο απλός λαός κάποιες σοβαρές καταστάσεις και τι σκέψεις κάνει.

Το 1940, ο δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος βρήκε τον Ελληνικό λαό υπό το μισητό καθεστώς της 4^{ης} Αυγούστου. Ο κόσμος υστερείτο την ελευθερία του και αισθάνετο ότι ευρίσκετο υπό εσωτερική κατοχή. Μόνο οι εγκάθετοι ήταν ευχαριστημένοι. Όμως. Όμως όταν μας χτύπησε ο άλλος φασισμός εκ δυσμών, σύσσωμος ο λαός, με μία καρδιά, με μία ψυχή, απ' άκρου εις άκρον του γεωγραφικού και του ιδεολογικού χώρου εσυμπαράταχθηκε και εσυμπαραστάθηκε, έστω αν είχαμε δικτάτορα κυβερνήτη και έτσι η μικρή μας χώρα εκατάφερε μεγάλα κατορθώματα στα αλβανικά βουνά.... Σήμερα προ των πυλών και της χώρας μας είναι η οικονομική κρίση. Πάλι μία μεγάλη εξωτερική απειλή. Άσχετο ποιο κόμμα είναι στην εξουσία και ποια κόμματα είναι στην αντιπολίτευση. Εθνική ανάγκη επιβάλλεται να προσαρμοστούμε στις παρούσες συγκυρίες. Ειδικά κάθε αντιπολίτευση στην Ελλάδα εκ προοιμίου καταψηφίζει τα νομοσχέδια «σε όλα όχα» για να καταπολεμήσει την κυβέρνηση.... Δεν είδα ποτέ καλοπροαίρετη αντιπολίτευση στην Ελλάδα. Όμως σε αυτή την κρίσιμη περίοδο, πρέπει η αντιπολίτευση να εποπτεύει, όχι να καταπολεμά. Δεν απαιτούμε να χαρίζεται. Να μην τορπιλίζει. Είναι ορατό στον ορίζοντα ερχόμενο κραχ ανάλογο με εκείνο του 1929. Ανάλογο με το πως θα το διαχειριστεί η κάθε χώρα θα υποστεί περισσότερες ή λιγότερες συνέπειες. Μα βέβαια ανάλογα με την κατανόηση και την συμπαράσταση του λαού της. Δεν θα είναι αποτελεσματικός από μόνος του ο κατάλληλος χειρισμός της κυβέρνησης. Χρειάζεται η συμπαράσταση του λαού.

Βλέπομαι και αναταράζονται οι ισχυρότερες οικονομίες του κόσμου. Βλέπομε και χρεοκοπούνε οικονομικά κολοσσοί. Βλέπομε και σε άλλες πλούσιες χώρες και πουλούνε τα σπίτια τους και αυτοκτονούνε οι άνθρωποι συνεπεία της κρίσεως. Παρόλον ότι και

εμείς βρισκόμαστε σε κρίση, δεν φτάσαμε ακόμα σε αυτά τα στάδια, ούτε σε οικογενειακό, ούτε σε εθνικό επίπεδο, το ότι υπάρχει και εδώ φτώχεια, πάντα υπήρχε.

Έρχεται όμως η κρίση καταπάνω μας. Ας μην τη διευκολύνουμε. Ας της παρεμβάλλουμε εμπόδια.

Ακόμα εις ότι αφορά την Ολυμπιακή Αεροπορία, με τα δόντια την κρατούνε τώρα και χρόνια και έχει στοιχίσει τεράστια ποσά υπό τον ιδρώτα του ελληνικού λαού. Επί τέλους εκαταλήξαν σε μία λύση μα οι εργαζόμενοι δε δέχονται να τους διαταράξουνε. Αφού τους βρίσκουνε διέξοδο πρέπει να σκεφτούνε πως υπάρχουν και τα χειρότερα. Βλέπομε την ALITALIA. Αν χρεοκοπήσει η Ο.Α. πως θα τους φανεί; Κάποιες φορές για να αποφύγομε την καταναγκαστική προσγείωση, κάνομε ανώμαλη προσγείωση.

«νέος ΚΗΡΥΚΑΣ» 21-10-2008

Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΑ ΖΩΑ ΤΟΥ ΤΣΙΡΚΟΥ

Κύριε Διευθυντή,

Στην εφημερίδα των Χανίων «Αγώνας της Κρήτης» στις 5-7-2008 edιάβασα ότι τα μέλη του Φιλοζωικού Συλλόγου Ρεθύμνης ζητούνε να περιοριστούνε τα τσίρκα σε κλόουνς και ακροβάτες, γιατί «κακοποιούνε και... εξευτελίζουνε τα ζώα που συμμετέχουνε στα τσίρκα». Εγώ πιστεύω ότι τον άνθρωπο, ο Πλάστης ή η φύση τον εγκαταστήσανε οικοδεσπότη του πλανήτη. Η τεράστια διαφορά που έχει πνευματικά από τα ζώα, μα ακόμα και η σωματική του διάπλαση αποδεικνύουνε τα ανωτέρω. Εγώ πιστεύω ότι οι ανθρώπινες ευαισθησίες θα έπρεπε να ξεκινούνε από τον άνθρωπο. Πόσοι άνθρωποι βασανίζονται, εκμεταλλεύονται και εξευτελίζονται από άλλους ανθρώπους. Πόσα παιδάκια αθώες υπάρξεις, γίνονται αντικείμενα εκμεταλλεύσεως ποικιλότροπα. Μα έστω η συμπόνια στα ζώα έπρεπε να ιεραρχείται. Να ενδιαφερθούμε για τα αδέσποτα ζώα. Για τα ζώα που δηλητηριάζουνε. Για τους σκύλους που περνούνε όλη τους τη ζωή δεμένοι σε ένα σημείο και τους δίνουνε φαΐ και νερό δίπλα σε ένα κομμένο βαρέλι χειμώνα καλοκαίρι. Μα ακόμα και παραπέρα. Κάποτε ευρέθηκα σε Μαδρίτη και

είχανε ταυρομαχίες. Δεν πήγα στην αρένα, μα από την τηλεόραση στο ξενοδοχείο μου, σχεδόν σε όλους τους σταθμούς, μόνο ταυρομαχίες έβλεπα. Ήτανε αποκρουστικό, ήτανε απαίσιο το φαινόμενο που έβλεπα. Στο σώμα του ζώου 4 και 5 κοντάρια καρφωμένα, μέχρι να αποκάμει να πέσει.

Γιατί δεν ενώνουνε τη φωνή τους οι φιλόζωοι όλου του κόσμου να σταματήσει αυτή η ντροπή, έστω στον 21^ο αιώνα; Διερωτώμε, πως το βρίσκουμε διασκεδαστικό αυτό το απαίσιο θέαμα και πληρώνουνε για να το δούνε.

Μα ότι αφορά στο τσίρκο, ο άνθρωπος συνεργάζεται με τα ζώα. Τους παρέχει στέγη, τροφή και ασφάλεια και αυτά δεν ντρέπονται καθόλου την ώρα που παρουσιάζονται στο νούμερό τους. Δεν παύει αυτό να είναι εκμετάλλευση, μα ο άνθρωπος ετάχθη να εκμεταλλεύεται το ζωικό και το φυτικό βασίλειο στον πλανήτη, όπως και άλλα ζώα ετάχθησαν να ζούνε τρώγοντας άλλα ζώα. Από τότε που ο άνθρωπος ήτανε στο στάδιο του «Χόμο Ερέκτους» (άνθρωπος όρθιος) αποζούσε, εν μέρη, από τα ζώα και όταν επέρασε στο στάδιο του «Χόμο Σάπιενς» (άνθρωπος ο λογικός) συνεργάζεται και εκμεταλλεύεται τα ζώα και θα διαιωνισθεί και η συνεργασία και η εκμετάλλευση των ζώων από τον άνθρωπο «εις τον αιώνα τον άπαντα».

Όλα τα ζώα που εκμεταλλεύεται ο άνθρωπος στην Κρήτη τα πέρασα από τα χέρια μου και πάντα τα αγαπούσα και τα πρόσεχα.

Σήμερα που ο άνθρωπος απομακρύνεται από τις ρίζες του και από τις ανθρώπινες αξίες. Σήμερα που κολυμπούμε στα προβλήματα δε νομίζω ότι υπάρχει περιθώριο να ενοχλούμαστε γιατί τα ζώα «εξευτελίζονται» με τη συμμετοχή τους στο τσίρκο.

«Ρέθεμνος» 19-7-2008

«Ο ΚΑΝΤΑΡ ΠΑΡΑ, Ο ΚΑΝΤΑΡ ΜΠΟΓΙΑ»

Ήτονε, λε μια βολά ένας αράπακας στα Χανιά και επούλιε μπογιάδες κι εχάλανε τον κόσμο με τσι φωνάρες του: «Μποϊάδες, καλό μποϊάδες, ο καντάρ παρά, ο καντάρ ποιάς». Είχενε, λε, και καλούς και δευτερότερους μπογιάδες και ήθελενε να πει πως ανάλογα με τα λεφτά απού θα δώσεις θα ναι και ο μπογιάς απού θα πάρεις.

Μα να δείτε 'σεις ίντα θέλω να σασε πω: Εδιάβασα στο' εφημερίδες πως ο Γ. Παπανδρέου, αρχηγός στο κόμμα τσ' αντιπολίτευσης, δε λογαριάζει να βάλει κιανένα Κρητικό βουλευτή στο συμβούλιο του κομμάτου ντου. Δείχνει το λοιπός σε ίντα υπόληψη έχει την Κρήτη και δείχνει ακόμη πως ανε γίνει κιαιμιά βολά κυβέρνηση, δε θα βάλει κρητικό Υπουργό. Και όμως έχει στο κόμμα ντου ικανότατους κρητικούς βουλευτές. Θυμούμαι το 1964 και ο «Γέρος τση δημοκρατίας» έβαλενε στη κυβέρνησή του, μόνο απού τα Χανά: Το Μητσοτάκη Υπουργό συντονισμού, τον Πολυχρονίδη Υπουργό Δικαιοσύνης και το Μπακλατζή αντιπρόεδρο τση Βουλής, μα δε θυμούμαι πόσους είχενε απού την άλλη Κρήτη. Απής έφυγενε η χούντα, στην κυβέρνηση του Καραμαλή πάντα είχαμενε Κρητικό Υπουργό απού τσοι δυο – τρεις Κρητικούς βουλευτές απού είχενε το κόμμα ντου. Ο συχωρεμένος ο Αντρέας έδιδε πάντα και Υπουργείο και Υφυπουργεία σε Κρητικούς ο ασυχώρετος ο Σημίτης, γη ένα, γη δύο υφυπουργεία απού τσοι 12 βουλευτές απού έβγανε στην Κρήτη. Βέβαια είχενε δοσμένο καλό υπουργείο στο Νίκο Χριστοδουλάκη, μα δεν ήτονε αυτός απού τσοι 12 απού αντιπροσωπεύανε την Κρήτη. Όπως δείχνει ο Γεώργιος Παπανδρέου θα ακλουθήξει στα ζάλα του Σημίτη μα και οι ψηφοφόροι είναι σαν τα λεφτά. Δύσκολα πιάνουνται εύκολα χάνουνται. Εξήγωξενε πολλούς Κρητικούς ψηφοφόρους ο Σημίτης, μα του Σημίτη το πάθημα δεν εγίνηκενε του Παπανδρέου μάθημα. Οι Κρητικοί κατένε αυτό απού έλεγενε ο «Ο καντάρ παρά, ο καντάρ μοϊιά». Δίδουνε πάνω από 10 βουλευτές στο ΠΑΣΟΚ, και ένα γη δύο υφυπουργεία δε δείχνουνε πως έχουνε την Κρήτη σε υπόληψη.

Ένα κόμμα απού θέλει να μη χάνει τσοι ψηφοφόρους του πρέπει να μην των υστερεί τα δικαιώματά ντωνε.

Ο λαός αρχίνηξενε και νωγά μια ουλιά και κατέει πως κάθε δύο – τρία χρόνια, το πολύ σε τέσσερα γίνεται κυρίαρχος για μια μέρα και μπορεί εκείνη δα την ημέρα να τραβήξει τα μεγάλα αυχιά, απού δε γροικούνε και δε λογαριάζουνε τα μηνύματά ντου.

«ΚΗΡΥΞ 6-4-2005»

Ο ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΧΑΝΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟ 2000

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλώ να δημοσιεύσετε την παρακάτω επιστολή μου.

Μόλις τώρα έπεσε στην αντίληψή μου ο Τουριστικός Οδηγός του Νομού Χανίων για το έτος 2000 και θα ήθελα να γράψω παρατηρήσεις.

Δεν είναι κακοποίηση της αλήθειας και όταν αυτή απουσιάζει από τη θέση της, έστω και αν αυτό δεν γίνεται σκόπιμα και κακοπροαίρετα.

Στη σελίδα 29 του Τ.Ο.Χ. του 2000 γράφει ότι στην οδό Χάληδων 46 β' «...που μπορείτε να δείτε εξαιρετικής τέχνης δαντέλες, πλουμιστές πατανιές και κεντήματα». Δεν είναι όμως αυτό το λαογραφικό μουσείο των Χανίων. Εκεί είναι ιδιωτική συλλογή, γιατί όταν εγώ ετοίμαζα να φτιάξω το βιβλίο μου «Η ΚΡΗΤΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΦΑΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ» και πήγα για να φωτογραφίσω την ανέμη του μεταξιού, αφού είπα πως την θέλω για βιβλίο δεν μου επέτρεψαν ούτε να την δω με τα μάτια μου, γιατί είπαν πως θα κάνανε και αυτές βιβλίο. Πολύ καλά έκανε ο κ. Μπανούσης και έγραψε για τα εκθέματα της κ. Μπικιάκη. Έχει προσφέρει χρήσιμα πράγματα στην πολιτιστική μας κληρονομικά αυτή η γυναίκα και ας έδειξε σε μένα κακή συμπεριφορά.

Είναι όμως παράλειψη το γεγονός ότι δεν αναφέρεται στον Τ.Ο.Χ. το πραγματικό λαογραφικό μουσείο στο Φιρκά. Δημιουργός του μουσείου αυτού, μπορούμε να πούμε πως είναι ο κ. Βασίλης Καλαϊτζής-Μουντάκης απόστρατος ανώτερος αξιωματικός της στρατιωτικής δικαιοσύνης, γιατί αυτός έκανε μεγάλη δωρεά προς την ΙΛΑΕΚ από εκατοντάδες αντικείμενα, πολύτιμα εκθέματα πολιτιστικής κληρονομιάς που όντως αξίζει να πάει κανείς να τα δει, παμπάλαια εργαλεία ζυγικής, εργαλεία επεξεργασίας μαλλιού, μεταξιού, μπαμπακιού, λιναριού, ελαιοκάρπου, σταφυλιών, μελισσοκομικά, ψαρικά, ζυγιστικά, κουζινικά κλπ. Αν έλλειπε η προσφορά του κ. Μουντάκη, πραγματικά δε θα είχαμε αξιόλογο λαογραφικό μουσείο στα Χανιά. Όμως τα αντικείμενα αυτά μπορούμε να πούμε μάλλον πως είναι αποθηκευμένα, παρά ότι είναι εκτεθημένα σε μουσειακό χώρο. Είναι απαραίτητο να γίνει ένα κατάλληλο κτίριο ή να τα πάνε στα Νεώρια. Δεν έχει το δικαίωμα η πόλη

των Χανίων, με τόση ιστορική, πνευματική και πολιτιστική παράδοση να υστερείτε εγκατάσταση του λαογραφικού της μουσείου. Ελπίζω και εύχομαι κάτι να γίνει με την ερχόμενη δημοτική τετραετία νομίζω ότι καλό θα ήτανε, κάτι μικροσυλλογές που έχουνε κάποια φυσικά και κάποια νομικά πρόσωπα να τις διαθέσουνε στο λαογραφικό μας μουσείο και να παραχωρηθεί ειδικός χώρος για τον καθένα όπου να γράφεται και το όνομά του, όποιος παραδώσει πλειάδα εκθεμάτων.

Επίσης στη σελίδα 27 ο Τ.Ο.Χ. 2.000 αναφέρει ότι στη Δημοτική βιβλιοθήκη Χανίων περιλαμβάνεται και η βιβλιοθήκη του Ελευθερίου Βενιζέλου.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να αναφέρω ότι η βιβλιοθήκη μας στα Χανιά, είναι ένας πνεύμονας του πνεύματος. Είναι ένα πνευματικό θησαυροφυλάκιο, με εκατοντάδες χιλιάδες τόμους. Την στολίζουνε και την ανεβάζουνε ιστορικά, πνευματικά, ποιοτικά και αριθμητικά οι 8.500 τόμοι του Εθνάρχου Ελ.Βενιζέλου, μα για να φτάσει στο σημερινό της επίπεδο αυτή η βιβλιοθήκη συνετέλεσαν οι δωρεάν διαθέσεις αξιόλογων και άλλων βιβλιοθηκών και από άλλες αείμνηστες προσωπικότητες.

- 1) Του δεσπότη Αγαθάγγελου Ξηρουχάκη
  - 2) Του Βασιλείου Παπαδάκη (πρέσβη)
  - 3) Του φιλολογικού συλλόγου Χρυσόστομος
  - 4) Του Γρηγορίου Γεωργουδάκη
  - 5) Του Κουβαριτάκη Εμμανουήλ
  - 6) Του Αντωνίου Μαρή
  - 7) Του Αντωνίου Μάλμου
  - 8) Του Ιωάννου Χιωτάκη
  - 9) Του Α΄ Γυμνασίου Χανίων
  - 10) Του Λεωνίδα Μανωλικάκη
- Και βέβαια του Δήμου Χανίων.

Όλες οι παραπάνω βιβλιοθήκες ενσωματώθηκαν και εμπλουτίσανε την Δημοτική Βιβλιοθήκη Χανίων.

«Χανιώτικα νέα» 4-7-2002

ΜΙΚΡΕΣ ΛΗΣΤΕΙΕΣ

Κύριε Διευθυντά,

Πάντα μου άρεσε να καυτηριάζω τα κακώς έχοντα και ας είναι αδύνατη η φωνή μου. Δεν σημαίνει ότι η φωνή ενός πολίτη θα διορθώσει ή θα επηρεάσει καταστάσεις, μα νομίζω ότι το δίκιο μας πρέπει να το λέμε και ας μην το βρούμε.

Μία μικρή συσκευή μου είχε πρόβλημα. Άρχισα να την ξεβιδώνω μα στην πορεία εφοβήθηκα πως δεν θα τα καταφέρω και ξεβιδωμένη την πήγα στα Χανιά στον τεχνίτη. Έλευτε ο τεχνίτης όταν την πήγα και την άφησα παραγγέλλοντας να την διορθώσει άμα έρθει. Όταν πήγα να την πάρω μου ζήτησαν 50 ευρώ. (17.000δρχ) ενώ καινούργια την αγόρασα προ δεκαετίας 18.000. Μα αυτές τις 17.000 τις πήρε για τον κόπο που έκανε για να την ξανασυναρμολογήσει, αφού άμα πήγα στο χωριό μου είδα πως το πρόβλημα δεν το διορθώσανε και την ξανά πήγα στα Χανιά. Πως τα βλέπουνε τα 50 ευρώ που είναι δύο μεροκάματα ανειδίκευτου εργάτη και τα ζητούνε για τα δύο λεφτά που ασχοληθήκανε;

Δεν με πονέσανε τα 50 ευρώ μα η κακή συμπεριφορά ασυνειδήτων που κάνουνε μικρές ληστείες εις βάρος της κοινωνίας.

«Χανιώτικα νέα» 8-12-2006

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Τα προσωπικά δεδομένα πρέπει να είναι σεβαστά. Δεν πρέπει όμως να θεωρούμε προσωπικό δεδομένο ότι αφορά την κοινωνία. Ένας παιδεραστής π.χ. αυτό που κάνει δεν είναι προσωπικό δεδομένο. Είναι κοινωνικό δεδομένο αυτό και δεν έχει το δικαίωμα να κρύβεται πίσω από τα προσωπικά δεδομένα. Οι παιδεραστές, οι βιαστές γυναικών, οι τσαντάκηδες, οι απατεώνες πρέπει να βγαίνουνε στην επιφάνεια με όνομα διεύθυνση και ακόμα με τη φωτογραφία τους στην εφημερίδα. Ειδικά τώρα που ο κόσμος έχει φύγει από τα όριά του, δεν μπορεί η πολιτεία να μας προστατέψει, έχει όμως την υποχρέωση να μας

διευκολύνει να αυτοπροστατευόμαστε και ένα αποτελεσματικό όπλο για την αυτοπροστασία μας είναι να ξέρομε τους επικίνδυνους να τους προσέχουμε. Διαβάζομε στις εφημερίδες: «Ένας 35χρονος συνελήφθη την ώρα που έκανε διάρρηξη», «Ένας 23χρονος συνελήφθη την ώρα που εκακοποιούσε σεξουαλικά ένα παιδί». Μα γιατί φοβούνται ότι θα θίξουν την υπόληψη αυτών που δεν έχουνε υπόληψη. Αυτοί οι ανθρωπόμορφοι βλάπτουνε σοβαρά την κοινωνία και όποιοι τους καλύπτουνε τίθενται αλληλέγγυοι. Μα γιατί όταν ένα κάθαρμα δημιουργεί προβλήματα στην κοινωνία παίρνουνε το μέρος τους αυτών καλύβοντάς τους και όχι της κοινωνίας βγάζοντάς τους στην επιφάνεια; Γιατί κάποιες φορές προστατεύονται οι κακοποιοί σε βάρος των νομοταγών; Όπως προειδοποιούμε με πινακίδες για τα επικίνδυνα περάσματα έτσι πρέπει να ενημερώνομε την κοινωνία για τους επικίνδυνους ανθρώπους. Όταν ένας επιχειρηματίας νοθεύει τις τροφές υποσκάπτοντας την υγεία του κόσμου πρέπει να βγαίνει στην επιφάνεια. Ας κλείσει, ας καταστραφεί αυτός, αφού έκανε τέτοια επιλογή, και όχι να καταστρέφει την υγεία της κοινωνίας. Δεν δικαιούται αυτός επιείκεια ούτε κατανόηση. Ούτε από την κοινωνία, ούτε από τη δικαιοσύνη. Τους αποδεδειγμένα απατεώνες πρέπει να τους ξέρομε να τους κρατούμε σε απόσταση. Κάποιοι λαθρομετανάστες αποζούνε αποκλειστικά από την παρανομία. Αυτοί πρέπει να απελαύνονται.

Οι κάθε είδους παράνομοι είναι το αντίπαλο δέος του φιλήσυχου πολίτη. Ο νόμος πρέπει να εφαρμόζεται κανονικά με στόχο την προστασία του νομοταγούς πολίτη.

Όταν ένας άνθρωπος ήρθε στην ανάγκη να εγκληματήσει υποστηρίζοντας την ζωή του, την υπόληψή του, ή έστω τα συμφέροντά του, δικαιούται και κατανόηση και συμπόνια. Μα έπρεπε να υπάρχει και να εφαρμόζεται η θανατική ποινή, κατ' εξαίρεση, όπως για την συμμορία των δολοφόνων, για τους σατανιστές και για άλλες ανάλογες περιπτώσεις. Μόνο από το μνήμα δεν μπορούνε να κάνουνε κακό κάτι ανθρωπόμορφα σαρκοβόρα θηρία.

«Χανιώτικα νέα» 30-6-2004

ΑΓΡΟΤΕΣ ΑΙΩΝΙΑ ΠΛΗΓΗ

Κύριε Διευθυντή,

Στην έγκριτον εφημερίδα σας και στο φύλλο της 27-2-2004, στις μαθητικές διαδρομές, μια μαθήτρια γράφει ένα ωραίο άρθρο, μα του έχει βάλει ένα άσχημο τίτλο. «Αγρότες η αιώνια πληγή». Αν έγραφε ότι οι αγρότες είναι αιώνιο θύμα θα ήτανε σωστό ή αν αφαιρούσε το «λ» να γράφει «Αιώνια πηγή», πάλι θα ήτανε σωστό. Οι αγρότες είναι όντως αιώνια πηγή από την οποία αντλεί δυνάμεις το έθνος, γιατί αυτοί είναι «πολίτες παντός καιρού». Και καπετάνιους και πολεμιστές και εργάτες της γης, και εργάτες του πνεύματος δίνει στην Εθνική δεξαμενή η αγροτική πηγή που μπορούμε να την χαρακτηρίσουμε και χρυσοπηγή, μα κάθε άλλο από «πληγή» που τους βαφτίζει η άπειρη από τη ζωή μαθητριούλα.

Η ύπαιθρος είναι η αστείρευτη πηγή που δίνει πάντα στο έθνος παλικάρια για τους πολέμους, μα και αγωνιστές του κάματου σε καιρό ειρήνης, που παράγουνε τα κτηνοτροφικά, τα φρούτα, το λάδι, τα λαχανικά κτλ. Αν καμιά φορά κάπου παίρνουνε μία επιδότηση, είναι εθνική ανάγκη να τους ενισχύσουνε και αυτά δεν είναι πεταμένα χρήματα.

Ο αγρότης ο ίδιος φυτοζωεί μα πολλοί αποζούνε και πλουτίζουνε από την εμπορεία και την επεξεργασία των προϊόντων που αυτός παράγει. Δεν θα μπορούσε να ορθοποδήσει η εθνική οικονομία, αν θα διέρρεαν στο εξωτερικό το συνάλλαγμα που θα εχρειάζετο για να εισάγομε τα προϊόντα που παράγει η «αιώνια πληγή». Επιβάλλεται να δωθούνε κίνητρα στον αγρότη για να παραμείνει στην ύπαιθρο για λόγους εθνικής οικονομίας, εθνικής ασφάλειας και ιστορικής συνέχειας. Στον αγρότη οφείλεται και η εθνική αναγέννηση. Η ύπαιθρος ήτανε το ορμητήριο στους αγώνες της παλιγενεσίας και η ύπαιθρος ετροφοδοτούσε τον αγώνα με έμπυχο και με άπυχο υλικό.

Αντίθετα από τη μαθητριούλα, εγώ νομίζω ότι είναι φοβερή εθνική πληγή ο κακός δρόμος που παίρνει ένα μεγάλο μέρος από τη νεολαία μας και πεθαίνουνε με τη σύριγγα στο χέρι. Κρίμα να χάνονται τα νιάτα τόσο

άδικα. Τόσο τυφλά είναι, τόσο παλαβά είναι; Και αυτοκτονούνε με τον χειρότερο τρόπο; γιατί δεν επιλέγουνε να αυτοκτονήσουνε με ένα πιο ανώδυνο τρόπο; πολύ συχνά ακούμε τη φράση: «Εκείά από εξάμωνε επήγε». Λυπούμε ιδιαίτερα τους άτυχους γονείς που πήρανε κακό δρόμο τα παιδιά τους. Πόσο διαφορετικά βγήκανε τα παιδιά από τα όνειρα που κάνανε οι γονείς τους για να τα παραδώσουνε ανθρώπους στην κοινωνία. Μα και τις άλλες μεγάλες πληγές, τους κουκουλοφόρους, τους αντεξουσιαστές και τους χούλιγκανς δεν τους παράγει η ύπαιθρος. Είναι παιδιά αστικά.

Ας προσπαθήσει η νεολαία μας να κάνει αυτοκάθαρση από τα μιάσματα που περιλαμβάνονται στους κόλπους της μα ο αγρότης είναι ο πιο ατόφιος Έλληνας και ο πιο ατόφιος άνθρωπος.

«Χανιώτικα νέα» 4-3-2004

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΧΑΝΙΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Στο φύλλο της 17-8-2003 της εγκρίτου εφημερίδας σας φιλοξενείται άρθρο της κ. Ε. Μπαλωμενάκη περί της μεταστεγάσεως της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Χανίων. Θα ήθελα να ενώσω και εγώ τη φωνή μου με αυτήν της ως άνω κυρίας.

Πολύ συχνά επισκέπτομαι αυτόν τον πνευματικό πνεύμονα των Χανίων και γνωρίζω εξ' ιδίας αντιλήψεως και την αξία και τη χρησιμότητα του νομικού αυτού προσώπου, μα και την προθυμία του προσωπικού για εξυπηρέτηση των επισκεπτών της, όπως και την ασφυκτικότητα αποθηκείσεως των βιβλίων. Για παράδειγμα μπορούμε να πούμε ότι, ενώ κατά τον κανονισμό τα ράφια μπορούνε να βγαίνουνε σε ύψος 2,20, εδώ τα έχουνε στα 4,50 μ. όμως για δημιουργία νέων εγκαταστάσεων, από 800 τ.μ. για να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της βιβλιοθήκης μας, πράμα που δεν μπορούμε να το ελπίζουμε στο εγγύς μέλλον. Αφού όμως επιτακτική και ελείγουσα ανάγκη υπάρχει, θα μπορούσε για προσωρινή λύση να γίνει κάτι.

Ίσως θα μπορούσε να μεταφερθούνε κάποιες κατηγορίες βιβλίων σε άλλο χώρο και να λειτουργήσει σαν παράρτημα.

«Χανιώτικα νέα» 30-8-2003

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κύριε Διευθυντή,

Στην έγκριτον εφημερίδα σας και στο φύλλο της 20-6-2006 edιάβασα αρθρίδιο με τον τίτλο «Ποιοι δεν δίνουν το ψυγείο για να στεγαστεί η Δημοτική μας Βιβλιοθήκη» και υπογράφεται με τα αρχικά «ΔΑΚ». Δεν ξέρω αν υπάρχει περίπτωση να διατεθεί το ψυγείο για τον σκοπό αυτόν. Δεν ξέρω αν είναι επαρκής ο χώρος και αν μπορεί να διαμορφωθεί σε βιβλιοθήκη. Η θέση πάντως προσφέρεται. Βλέπω πάντως και πέφτουνε ιδέες για να πάει η βιβλιοθήκη σε απομακρισμένους χώρους, ακόμα και σε περιαστικούς χώρους. Αν απομακρυνθεί η βιβλιοθήκη θα την επισκέπτονται μόνο αυτοί που έχουνε ανάγκες, μα άμα είναι κοντά στο κέντρο έχει πολλούς ευκαιριακούς επισκέπτες, μα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και αυτοί.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να ευχαριστήσω την κ. Διευθύντρια και όλο το προσωπικό για την άριστη εξυπηρέτηση που μας παρέχουνε.

«Χανιώτικα νέα» 6-7-2006

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΡΝΗΤΙΚΑ ΡΕΚΟΡ

Έχει κατακτήσει και η χώρα μας μερικές πρωτιές μα, δυστυχώς, οι πιο πολλές αρνητικές.

1) Είμαστε από τις πρώτες χώρες του κόσμου σε αυτοκινητιστικά δυστυχήματα. Κάθε χρόνο από τη ρόδα έχομε τόσους νεκρούς όσους κάτοικους έχει μία κωμόπολη. Πόσοι όμως γίνονται ανάπηροι; Και πόσο στοιχίζει οικονομικά στους ιδιώτες και στην εθνική οικονομία; Έχομε κακούς δρόμους, παλιά αυτοκίνητα και πολλοί από τους οδηγούς μας έχουνε αγορασμένο το δίπλωμα οδήγησης.

2) Είμαστε από τις πρώτες χώρες του κόσμου σε εκρήξεις πυρκαγιών, μα φέτος ειδικά, αναμφισβήτητα εγίναμε η πρώτη.

3) Είμαστε από τις πρώτες χώρες του κόσμου σε ποσοστό υπαλλήλων ανάλογα με τον πληθυσμό μας. Πριν λίγα χρόνια edιάβασα σε μία εφημερίδα ότι στην Ελλάδα έχουμε 660.000 υπαλλήλους στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και η Γαλλία που έχει πολλαπλάσιο πληθυσμό και πολλαπλάσια οικονομική οντότητα έχει λιγότερους από εμάς και όμως ο πολίτης δεν εξυπηρετείτο ικανοποιητικά. Δεν έχουμε τόσους υπαλλήλους επειδή τους είχε ανάγκη το κράτος, μα κάθε νέα κυβέρνηση βάζει «τα δικά της παιδιά» και κάθε βουλευτής θέλοντας να ανταποκριθεί σε ανειλημμένες ψηφοθηρικές υποχρεώσεις βάζει τους δικούς του, ενώ δεν μπορούν να διώξουν τους δικούς των άλλων.

4) Είμαστε η πρώτη χώρα στον κόσμο, αυτό τον καιρό σε υποδοχή λαθρομεταναστών. Όλοι οι δραπέτες των φυλακών και όλα τα αποβράσματα φτάνουν στη χώρα των αφελών που δεχόμαστε ανεξέλεγκτα ποιοτικά και ποσοτικά και δεν πάμε σε αίσιο τέλος.

5) Είμαστε από τις πρώτες χώρες του κόσμου σε υπογεννητικότητα και η χώρα μας κινδυνεύει να έχει σε λίγες δεκαετίες περισσότερους ξένους από Έλληνες.

6) Είμαστε από τις πρώτες χώρες του κόσμου σε κατανάλωση καπνού, σε σοβαρές επιπτώσεις στην υγεία του λαού μας.

7) Είμαστε από τις πρώτες χώρες του κόσμου σε ποσοστά παρανομώντων αστυνομικών.

8) Είμαστε από τις πρώτες χώρες του κόσμου σε αταξία, σε προβλήματα και σε αποδράσεις από τις φυλακές.

9) Είμαστε η πρώτη χώρα στην Ε.Ε. σε φτώχεια και σε αύξηση πληθωρισμού.

Στα παραπάνω καταντήματά μας οδήγησε η κακοδιοίκηση των τελευταίων δεκαετιών ήτανε πολύ πιο εύκολο να συγκρατήσουνε την κατάσταση παλαιότερα παρά να την διορθώσουνε τώρα. Ο Ιπποκράτης έλεγε ότι «η πρόληψη είναι πολύ πιο εύκολη πιο ανώδυνη και πιο αποτελεσματική στην κάθε ασθένεια».

Συχνά τα γραφτά μου δίνουνε την εντύπωση ότι έχω απωθημένα με τους πολιτικούς, υπάρχουνε άτομα στην πολιτική που τα αγαπώ και τα εκτιμώ, μα από καμία κυβέρνηση δεν μένω ικανοποιημένος γιατί νομίζω ότι πρώτος στόχος τους είναι να υπηρετούνε τα κομματικά τους συμφέροντα και αυτά των ημετέρων και μετά τα εθνικά. Μα και πολλοί από τους πολιτικούς μας δεν τηρούνε κανονισμούς. Πρόσφατα, παρανομίσας βουλευτής είπε ότι και ο βουλευτής «έχει δικαίωμα να έχει

προσωπική ζωή». Δεν έχει όμως το δικαίωμα ο βουλευτής να παρανομεί.

Ο βουλευτής είναι μία διασημότητα και «η διασημότητα ηξεύρει να δικαιώματα και αυξάνει τα καθήκοντα» (ρήση του «Γέροντος της Δημοκρατίας»)

«Χανιώτικα νέα» 25-9-1998

ΟΙ ΚΟΥΜΟΙ ΤΩΝ ΛΕΥΚΩΝ ΟΡΕΩΝ

Πρόσφατα ο φίλος κύριος Πλυμάκης έγραψε άρθρο για τους κούμους των Λευκών Ορέων. Σχεδιάζει να γράψει σχετικό βιβλίο και ότι γράψει αυτός είναι καλά μελετημένο και τεκμηριωμένο. Σε έρευνα που ήθελε να κάμει για το αντικείμενο στις θέσεις Στάζω και Πυροβολική μου εξήγησε και του έκανα παρέα. Δεν είχα πάει άλλη φορά προς τα εκεί και ενθουσιάστηκα από τις άγριες καλλονές. Δάση, οροπεδιάκια, ερείπια από θολοτά μητάτα (μερικά στέκονται ακόμα), ορατότητα προς Χανιώτικα, Ρεθυμνιώτικα, Κρητικό Πέλαγος και βέβαια όλος ο Αποκόρωνας. Ιδιαίτερη εντύπωση μου έκαναν τα καλλιτεχνικά θόλα σε δύο δεξαμενές, μια στην Πυροβολική και μία στον Κοκότση. Υποθέτω ότι και στις δύο αυτές δεξαμενές ότι τις είχε φτιάξει ο Αλιδάκης γιατί εξουσίαζε και αυτές τις μαδάρες μέχρι που τον «φάγανε» οι Σφακιανοί όπου επαναφέρανε και τις μαδάρες στα χέρια τους. Ωραιότατους θόλους με δουλεμένες πέτρες. Εντύπωση μου κάνανε και τα ωραία «λακούδια» (οροπεδιάκια) που από τη βλάστησή τους φαίνεται ότι έχουνε γόνιμο χώμα. Στη Στάζω είδα αρκετές μηλιές και σπαρτά.

Για την πολιτιστική μας κληρονομιά η πολιτεία είναι ο μεγάλος απών και δεν αποτελεί εξαίρεση η περίπτωση των κούμων. Δεν ενδιαφέρονται οι υπηρεσίες. Ευτυχώς όμως ενδιαφέρονται κάποιοι εθελοντές που έχουνε σχετική ευαισθησία και είναι πρόθυμοι για απλήρωτη προσφορά, όπως ο κορυφαίος σε ποσότητα και ποιότητα, απλήρωτης προσφοράς κ. Πλυμάκης. Μα έστω μία συμπαράσταση ένα κίνητρο για να ενθαρρυνθούν αυτοί οι εθελοντές δεν υπάρχει από την πολιτεία.

Και εγώ έχω ασχοληθεί πιο παλιά ειδικά για τον κούμο των Δεληγιάννηδων, μεταξύ Ασφένδου και Ίμβρου. Είναι ένας θυσσαυρός της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, μα άρχισε να χαλιέται από πίσω μα δεν συγκινείται κανείς.

Σε άρθρο μου παλαιότερα έγραφα ότι πρέπει να χαρακτηριστούνε διατηρητέα μνημεία:

- 1) Το μητάτο (κούμος) των Δεληγιαννάκηδων στο Ασφένδου.
- 2) Το σπίτι των Λιάπηδων στον Βουβά
- 3) Τα κελιά του Αγίου Χαραλάμπους στο Φραγκοκάστελλο
- 4) Ο νερόμυλος στου Τζιέρη.
- 5) Το σπίτι του Δασκαλογιάννη στην Ανώπολη.

Αυτά έχουνε πέσει στην αντίληψή μου που δεν είναι αναγνωρισμένα και πρέπει να αναγνωριστούνε. Θα είναι και άλλα που δεν τα πρόσεξα εγώ. Ύστερα από το άρθρο μου εκείνο ήρθε η κ. Τριμανδήλη και πήγαμε και εφωτογράφησε και κατέγραψε τον μύλο στου Τζιέρη, μα τίποτε περισσότερο...

«Χανιώτικα Νέα» 30-7-2004

ΑΣΚΟΠΟΙ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΙ

Ντροπή και ζημιά για την Κρήτη είναι δύο πράματα που μπορούμε να τα χαρακτηρίσομε ενδημικά.

Βέβαια η ζωοκλοπή ήτανε το χειρότερο μα ευτυχώς έχει περιοριστεί πάρα πολύ. Ενώ πιο παλιά ήτανε πληγή για την Κρήτη. Αντίθετα ότι αφορά στους άσκοπους πυροβολισμούς πιο παλιά σε συγκεκριμένες στιγμές ερίχνανε από λίγους, ενώ τώρα, τις επιδοτήσεις που μας δίνουνε για να βελτιώσομε τις εκμεταλλεύσεις μας εμείς τις κάνομε όπλα και πυρομαχικά και σε μία παρέα μπορεί να πέσουνε και χιλιάδες. Είναι ένα βάρβαρο έθιμο που πολλές φορές έχει προκαλέσει μεγάλα κακά μα ποτέ δεν προσφέρει καλά. Πολλές φορές απότομα εσταμάτησε το τραγούδι και παραχώρησε τη θέση του στο μοιρολόι από άσκοπους πυροβολισμούς. Δεν βγαίνουνε έξω να ρίξουνε να εκτονωθούνε μα από τη μέση της παρέας ρίχνουνε για να δει ο κόσμος και πως έχουνε μπιστόλι και πως το κεντούνε. Και τα κρατούνε αφελή παιδιά και μεθυσμένοι και κανείς δεν είναι σίγουρος ότι θα φύγει όπως ήρθε σε τέτοια γλέντια. Σήμερα που πάντα υπάρχει κίνδυνος να μας ληστέψουνε, ειδικά από τότε που ο τόπος μας εγίνηκε πολυφυλετικός, μπορούμε να έχομε ένα όπλο στο σπίτι μας έστω και αν δεν το προβλέπει ο νόμος, μα να το κρατούνε στο γλέντι και να πυροβολούμε μέσα στον

κόσμο, ούτε ο νόμος ούτε η λογική δεν το δέχεται. Κάθε χρόνο χάνονται Κρητικοί από άσκοπους πυροβολισμούς. Πάρα πολύ θα άξιζε ποτέ να μην παιχτούνε άσκοποι πυροβολισμοί για να μην χάνεται κόσμος άδικα και παράδικα. Μα καθόλου δεν έχει τίποτα θετικό αυτό το έθιμο. Κλαίνε τα παιδιά, φοβούνται οι γυναίκες, κινδυνεύει όποιος είναι κοντά. Όσοι κοιμούνται σε περασμένους αιώνες, καιρός είναι να ξυπνήσουνε να δούνε το 2002.

«Χανιώτικα νέα» 5-7-2002

ΤΑ ΠΑΛΗΚΑΡΑΚΙΑ ΤΟΥ ΓΛΟΜΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΙΝΑΚΙΔΑΣ

Κάποτε τα όπλα τα κρατούσανε άντρες που και αυτοί στέκανε στο ύψος τους και τα όπλα τα είχανε σε υπόληψη. Τα κρατούσανε για τυχόν ανάγκη. Αν γεννιότανε κανένα αρσενικό παιδί ερίχνανε 2-3 πυροβολισμούς για να υπογραμμιστεί η σημαντικότητα της στιγμής. Όταν ο γάμος έφτανε με τη νύφη στο σπίτι του γαμπρού ερίχνανε πάλι 2-3 πυροβολισμούς. Τώρα στις παρέες ρίχνουνε εκατοντάδες πυροβολισμούς. Στις πινακίδες, στους γλόμπους του εξωτερικού φωτισμού, στα πουλιά κλπ., και υπολογίζω ότι θέλει το κάθε σπίτι 200.000 δρχ. το χρόνο σε φυσέκια και σε όπλα. Μα έτσι τα ταπεινώνουν και τα όπλα. Για άλλη αποστολή τα έχουνε τα όπλα, έχει βέβαια φιλανθρωπική μα τουλάχιστον αντρίκια. Δεν τα φτιάζανε να φτάσουνε τόσο χαμηλά και να ρίχνουνε σε τόσο χαμηλούς στόχους. Μα ακόμα μέσα από τον κόσμο ένας σοβαρός και αξιοπρεπής άντρας δεν πυροβολεί μα τώρα τα κρατούνε και παιδαρέλια και μην τους ζητούμε σοβαρότητα και αξιοπρέπεια. Μα δεν σκεύτονται οι γονείς των παιδιών αυτών πως είναι ευθύνη να κρατάς όπλο και όταν το κρατούνε τα παιδιά, ποιος έχει την ευθύνη;

«Χανιώτικα νέα» 22-8-1997

ΠΑΣΧΕΙ ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΜΑΣ ΣΥΣΤΗΜΑ

Σε μαθητικό περιοδικό έγραφε μία μαθήτρια μεταξύ άλλων: «Το πρωί, όταν πηγαίνομε στο σχολείο όλα είναι καθαρά, αλλά το μεσημέρι όλα είναι άνω κάτω. Πολλά σκουπίδια χυμένες πορτοκαλάδες. Κάτω από τα θρανία ξεχασμένα βιβλία...». Η μικρή μαθήτρια εντόπισε και

ζωγραφίσει μία κατάσταση, που μεταφράζεται σε παρενέργεια της δημοκρατίας. Το περίσσιο βράφτει το ίσιο» κανέναν φραγμό, κανέναν περιορισμό, καμία τάξη στα σχολεία. Μάλιστα εδώσανε καταλύψεις και ζημιές στα σχολεία τους. Μα δεν έχουνε ωριμάσει τα παιδιά και δεν είναι εις θέση να λαμβάνουνε σωστές αποφάσεις. Ένα δεντράκι στην αυλή σου το περιποιήσε μα πάντως θέλεις να του δώσεις και σχήμα. Όπως τα φήνομε τα παιδιά και δραστηριοποιούνται χωρίς παρακολούθηση, είναι φυσική συνέπεια να γίνονται κουκουλοφόροι και αντεξουσιαστές. Δεν πρέπει να αφήνουνε αχούρι το σχολείο τους μα να φαίνεται ότι φύγανε παιδιά νοικοκυρεμένα. Στη δεκαετία του 1930 επήγαινα στο δημοτικό. Μακάρι να ήτανε και σήμερα τέτοιο σύστημα. Ακόμα που έμενε στην ίδια τάξη ο αδιάβαστος μαθητής, χρειάζεται γιατί πρέπει να τα χωνέψομε όσα διδάσκονται στο δημοτικό. Όταν πηγαίναμε εμείς στο δημοτικό μας δέρνανε οι δασκάλοι μας άμα κάναμε αταξιάδες. Πάντα στην έδρα του δασκάλου ήτανε βέργες. Πιο ήπιες τιμωρίες ήτανε: α) Η νηστεία. Μας κρατιζανε στο σχολείο καμιά ώρα άμα σκόλαζε η τάξη μας. β) Η ορθοστασία. Ο μαθητής στεκότανε δίπλα στο θρανίο του καμιά ώρα και δεν δικαιούτανε να καθίσει. Εδιάβαζε εκ του ορθίως. γ) Γραφική τιμωρία. Όταν το λάθος ήτανε γραφικό, συνήθως και η τιμωρία ήτανε γραφική. Ένας μαθητής που έγραφε τον σύνδεσμο “και” με “ε” έγραφε 300 φορές και, και, και...

Είχαμε «Συμβούλιο μαθητικής Κοινότητας». Είχαμε επιμελητή της τάξεως και αναπληρωτή, και επιμελητή της καθαριότητας και αναπληρωτή και γράφανε τις παραβάσεις. Κάθε 15 μέρες είχαμε «δικαστήριο» 5 από τους μαθητές των μεγάλων τάξεων ήταν «δικαστές» και ο δάσκαλος ήτανε δικαστικός επίτροπος. Πρώτα ο επιμελητής της τάξεως. Έγραφε τα παιδιά που μιλούσανε στην εκκλησία, τα παιδιά που βλαστημούσανε και άλλες παραβάσεις. Άμα τελειώνανε με τον επιμελητή της τάξεως και εξειδικάζονταν οι «κακούργοι». Ερχότανε ο επιμελητής της καθαριότητας. Αυτός έγραφε τους μαθητές που άφηναν χαρτάκια κάτω από το θρανίο τους, αυτούς που χύνανε μελάνια και άλλα ανάλογα. Επιθεώρηση είχαμε κάθε Σάββατο. Τα βιβλία μας έπρεπε να είναι καθαρά. Μόνο που είχαμε μάθημα εμπορούσαμε να σημειώσομε. Με τάξη και με όρους γίνονταν πολίτες χρήσιμοι στα σπίτια τους και στον τόπο. Τώρα εν ονόματι της δημοκρατίας και της ασυδοσίας δυστυχώς, μεγάλο ποσοστό από τα παιδιά μας μπαίνουνε σε αρνητικά λούκια. Επήρανε πολύ «δημοκρατικό» αέρα τα παιδιά και δε σέβονται ούτε στην οικογένεια, ούτε στο σχολείο, ούτε στην κοινωνία. Πολλά

παιδιά λένε τον πατέρα του «μ.....» αλλά και τον καθηγητή τους. Στα σχολεία, στο στρατό, στην αστυνομία και στον υπαλληλικό κόσμο μπορεί να είναι δημοκρατία όσο είναι απαραίτητη μα όχι να γίνεται κατάχρηση δημοκρατίας. Στην Κύπρο και σε άλλες χώρες τα γυμνασιόπαιδα έχουνε ορισμένη φορεσιά εδώ τα αγόρια στο γυμνάσιο εφορούσανε μπλέ καπέλα και αντί για κορώνα είχανε την κουκουβάγια. Τα κορίτσια εφορούσανε μπλέ φορέματα με άσπρους γιακάδες. Οι όροι και οι περιορισμοί ήτανε τα «καλούπια» από τα οποία εβγαίνανε σωστοί άνθρωποι. Η τσάπα είναι ένα γεωργικό εργαλείο μα μπορείς και να σκοτώσεις άνθρωπο με την τσάπα. Η καλή χρήση της δημοκρατίας συμφέρει, όχι η κατάχρηση.

«Χανιώτικα νέα» 17-11-2002

ΕΛΛΑΔΑ – ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

Κύριε Διευθυντή

Με τον παραπάνω τίτλο εξέδωσε ένα ωραίο έντυπο η «Ελληνική Λαογραφική Ιστορήση» στη Θεσσαλονίκη. Περιλαμβάνει εκατοντάδες εικόνες από τη μυθολογία μας μέχρι την απελευθέρωσή μας από τους Τούρκους. Πλοία αγάλματα, κτίσματα κ.α. πολύ σωστή και αξιέπαινη κίνηση μα όχι δίκαιη. Την Κρήτη παντού και πάντα τη ρίχνουνε. Και στην κατανομή των υπουργικών θώκων και στην κατανομή των κονδυλίων, μα ακόμα και η ελληνική ιστορία αναφέρει μόνο περιληπτικά για την ηρωική δράση των Κρητικών. Ακολουθώντας τα παραπάνω παραδείγματα η «Ελληνική Λαογραφική Ιστορήση» της Θεσσαλονίκης δεν εθεώρησε απαραίτητο να συμπεριλάβει έστω ένα κρητικό. Ένα Βενιζέλο, ένα Γεώργιο Τσόντο (τους βασικούς παράγοντες για την απελευθέρωση της Μακεδονίας) ένα Θεοτοκόπουλο, ένα Καζαντζάκη. Όποιος ασχολείται με την ιστορία πρέπει να ξέρει ότι δεν πρέπει να γράφει άλλα ντ' άλλων γιατί αυτό είναι παραποίηση και κακοποίηση μα επίσης είναι κάκοποιηση όταν αδικεί και όταν παραλείπονται τα στοιχειώδη τμήματα από τα ιστορικά θέματα. Έχουνε βαρύτητα και τα σιωπηρά ψέματα.

Η Κρήτη, όταν εκρίνετο η τύχη της Μακεδονίας (αρχές του 20^{ου} αιώνα επρωταγωνιστούσε και είχε μόνο νεκρούς 700 παληκάρια και η Μακεδονία δεν έχει το δικαίωμα να το ξεχνά.

«Χανιώτικα νέα» 8-9-2001

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ

Κύριε Διευθυντή,

Το γειτονικό και αδελφικό Ηράκλειο, από τον καιρό της δικτατορίας, συνεχίζει να λεηλατεί τα Χανιά παίρνοντάς τους τις υπηρεσίες. Για να ολοκληρώσουν τη λεηλασία υπολείπεται ακόμα να πάρουν και το Εφετείο. Σε δύο φάσεις σχεδιάζουν να γίνει αυτό. Πρώτα θα ιδρύσουν και στο Ηράκλειο Εφετείο και στη συνέχεια θα καταργηθεί των Χανίων, διότι η Κρήτη είναι μία Εφετειακή Περιφέρεια. Έτσι έγινε με τη Γενική Διοίκηση. Δεν την πήρανε από τα Χανιά να την πάνε στο Ηράκλειο, μα πρώτα την καταργήσανε από τα Χανιά και μετά εκάνανε το Ηράκλειο πρωτεύουσα του νησιού. Πάνδημη είναι η επίθεση. Ακόμα κάποιος ιεράρχης εξ' ανατολών έστειλε επιστολές σε δυτικούς συναδέλφους του και τους ζητούσε να είναι «φρόνιμοι» μην τυχόν και ενδιαφερθούνε. Επίσης ο τέως Βουλευτής Ηρακλείου κύριος Δανέλης «δεν θα μπορούσε να πιστέψει ότι εν έτη 2001 θα ξαναβίωνε δικαστικός τσακωμός», μα θα έπρεπε να ξέρει ότι αφού τον σπείρανε ήτανε φυσικό να φυτρώσει. Επικαλείται επίσης ο κύριος τέως Βουλευτής ότι απαιτεί απώλεια χρόνου και απώλεια χρήματος η μετάβαση για το Εφετείο από το Ηράκλειο στα Χανιά. Όταν όμως οι κάτοικοι της δυτικής Κρήτης χρειάζεται να μεταβούνε από τα Χανιά στο Ηράκλειο για να εξυπηρετηθούνε από τις υπηρεσίες που μεταφυτευτήκανε από Χανιά σε Ηράκλειο, εκείνων ούτε ο χρόνος ούτε το χρήμα δεν είναι κρίμα. Ομιλεί ακόμα ο κύριος τέως βουλευτής περί «βασικού δικαιώματος ισότιμης συμμετοχής στο σύστημα απονομής της δικαιοσύνης». Μα και οι κάτοικοι της Δυτικής Κρήτης έχουνε ισότιμο δικαίωμα εξυπηρέτησης από τις δημόσιες υπηρεσίες μα αυτές είναι στο Ηράκλειο (η επιστολή Δανέλη («Χανιώτικα Νέα» 29-5-2001) θα πρέπει ισομερώς να αναπτύσσονται οι πόλεις της Κρήτης και όχι να μαδούνε τις άλλες πόλεις για να κάνουνε υδροκέφαλο το Ηράκλειο. Δεν έχει σημαντικές επιπτώσεις το Εφετείο, όμως πρέπει να το πάρουνε και αυτό για να ολοκληρωθεί η λεηλασία. Το αστείο ή το γελοίο είναι ότι θεωρούνε δικαιολογημένη την επίθεση και αδικαιολόγητη την άμυνα.

Αναγνωρίζομε ότι το Ηράκλειο είναι ο ομφαλός της Κρήτης και ότι δικαιολογημένα είναι εκεί ο Περιφερειάρχης. Πρέπει όμως να

παραδεχτούνε όλοι ότι την πάλαι ποτέ πρωτεύουσα της Κρήτης δεν θα πρέπει να την υποβαθμίσομε σε επαρχιακή κωμόπολη. Κάθε πρόοδος του Ηρακλείου είναι πρόοδος της Κρήτης και τη βλέπομε με καλό μάτι, μα στο μάδημα των Χανίων ως εκεί και μη παρέκει. Έχω παιδί αποκατεστημένο στο Ηράκλειο και έχω πολλούς συγγενείς και φίλους εκεί, μα δεν μπορούμε να μην το πούμε ότι οι φίλοι Ηρακλειώτες το παρακάνουνε σε βάρος των Χανίων.

«Χανιώτικα νέα» 14-6-2001

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΔΙΧΑΖΕΙ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Αναγνωρίζομε ότι το Ηράκλειο είναι το γεωγραφικό, το πληθυσμιακό και το οικονομικό κέντρο της Κρήτης και ενδείκνυται να είναι εκεί η πρωτεύουσα της Κρήτης, η πόλη που έδωσε εθνάρχη, η Δυτική Κρήτη που ήτανε πρωτεύουσα των αγώνων για την απελευθέρωση της Κρήτης από τους Τούρκους και στην οποία, κυρίως το οφείλομε ότι στην Κρήτη δεν κυματίζει σημαία με την ημισέλινον, δε σημαίνει ότι μπορούμε να υποβαθμίσομε τα Χανιά σε ασήμαντη επαρχιακή κωμόπολη. Όταν ιδρύθηκε το Πανεπιστήμιο Κρήτης εδώθησαν σχολές στις άλλες πόλεις του νησιού μα στα Χανιά δε δώθηκε σχολή, αφού ήτανε το Πολυτεχνείο. Σωστά τότε ελήφθη υπόψιν η ισομοιρία. ... από τη Ν.Δ. που της δώσανε τα Χανιά για πρώτη φορά δύο βουλευτές, που της δώσανε τα Χανιά πρώτη φορά Νομάρχη και Δήμαρχο, δεν απαιτούμε ειδική μεταχείριση. Απαιτούμε όμως να μην μένουνε τα Χανιά υπό διωγμό. Δικαιοσύνη απαιτούμε, τη δικαιούμαστε, όμως βάνουσα και αγάριστα μας την υστερούν. Όλοι μιλούνε για δικαιοσύνη. Την έχει ανάγκη ο τόπος και τη θέλει η λογική, η δικαιοσύνη και το εθνικό συμφέρον. Εδώ όμως βλέπομε ότι την Κρήτη την κατέστησαν καστροκεντρική και υδροκέφαλο το Ηράκλειο. Μπορεί η κυβέρνηση να υποστηρίξει το Ηράκλειο με άλλους τρόπους να προοδέψει, όπως κάθε πρόοδος του Ηρακλείου μας ευχαριστεί, διότι αυτό είναι πρόοδος της Κρήτης. Δεν μας ευχαριστεί όμως να καταβροχθίζονται τα Χανιά από κανένα.

Δεν ευσταθεί και δεν πιστεύει κανείς ότι γίνεται Εφετείο στο Ηράκλειο για να έχει η Κρήτη δύο Εφετεία, αφού είναι μία εφετειακή περιφέρεια. Το πρώτο βήμα είναι να γίνει εκεί και το δεύτερο είναι να κλείσει στα Χανιά. Η Κυβέρνηση σπέρνει αντισυγκρητικά ζιζάνια και μπορεί να φυτρώσουν ανεξέλεγκτες καταστάσεις και να αποδειχτεί ιστορικό λάθος αυτή η ενέργεια γιατί εφτάσαμε στο ξεχειλίσμα του ποτηριού σε ότι αφορά στο «ξετσαμπάδισμα» των Χανίων.

«Χανιώτικα νέα» 13-12-2006

ΥΠΟΒΑΘΜΙΖΕΤΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΣΤΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΑΓΩΝΑ

Κύριε Διευθυντά

Και άλλη φορά φιλοξενήσατε στην έγκριτον εφημερίδα σας επιστολή μου σχετικά με το γεγονός ότι υποβαθμίζεται ο ρόλος της Κρήτης στο μουσείο του Μακεδονικού Αγώνα στη Θεσσαλονίκη. Τόσον στα φυλλάδια που δίνουνε και τα σλάιτς όσον και στην έκθεση των φωτογραφιών. Τον ήρωα Παύλο Μελά π.χ. πολύ καλώς τον προβάλλουνε ίσως σε 15 φωτογραφίες, κακώς όμως δεν έχουνε σε ίση υπόληψη τον Γ. Κατεχάκη «Ρούβα» που αντεκατέστησε τον Παύλο Μελά για λίγους μήνες σαν γενικός αρχηγός του Μακεδονικού Αγώνα, μα και τον Γ. Τσόντο «Βάρδα» που για 5 χρόνια και μέχρι το αίσιον πέρας ήτανε αυτός Γενικός Αρχηγός. Γενικώς φαίνεται ότι ελάχιστα αναγνωρίζουνε εκεί της Κρήτης ενώ οφείλουνε πολλά.

Τώρα μόλις έπεσε στα χέρια μου και το περιοδικό «ΠΑΝΟΡΑΜΑ» της Θεσσαλονίκης τεύχος 18^ο, φθινόπωρο 2000 και στις σελ. 18-15 φιλοξενείται εργασία του κ. Αριστείδη Κεσοπούλου, με τον τίτλο «Αλησμόνητες Πατρίδες του Ελληνισμού» όπου στη σελίδα 25 παραθέτει φωτογραφίες των «βασικών αγωνιστών του Μακεδονικού Αγώνα» και δεν είδα να θεωρεί μεταξύ των 24^{ων} πρώτων ούτε καν τους δύο Κρήτες Γενικούς Αρχηγούς, Γεώργιο Τσόντο «Βάρδα» και Γεώργιο Κατεχάκη «Ρουβά». Ο κ. Κεσόπουλος είναι γυμνασιάρχης και

συγγραφέας του δεκάτομου έργου «Αλησμόνητες Πατρίδες του Ελληνισμού». Δεν μπορούμε να τον θεωρήσουμε ανιστόρητο. Προφανώς εσκεμμένα και κακοπροαίρετα κακοποιεί την ιστορία. Δεν είναι κακοποίηση μόνο όταν γράφουμε άλλα ντ' άλλων μα και όταν αποφεύγουμε τις αναπόφευκτες αλήθειες. Ανάμεσα στις 24 φωτογραφίες των βασικών αγωνιστών του Μακεδονικού Αγώνα σε περίοπτων θέση (όπως και του αξίζει) και σε μεγαλύτερο σχήμα από τους άλλους έχει τον αείμνηστο ήρωα Παύλο Μελά. Από αδικία και αχαριστία δεν έβαλε σε ίση υπόληψη και τους άλλους δύο γενικούς αρχηγούς Τσόντο Κ. και Κατεχάκη. Ο Παύλος Μελάς επέρασε στη Μακεδονία με το ένοπλο σώμα του στις 28-8-1904 είχε όμως την ατυχία να σκοτωθεί στις 13 Οκτωβρίου 1904. Ο θάνατός του ήτανε πλήγμα για τον Μακεδονικό Αγώνα. Ενάμιση μήνα μόνο ήτανε γενικός αρχηγός. Μετά τον θάνατο του Παύλου Μελά ανέλαβε Γενικός Αρχηγός ο Γ. Κατεχάκης με το ψευδώνυμο Ρουβιάς. Ήτανε από την Πόμπια Μεσσαράς. Όμως αρρώστησε και αυτός όπου μετά 2 μήνες επαιτήθηκε και ανέλαβε ο Γεώργιος Τσόντος από τα Σφακιά και υπό την πεφωτισμένη και ηρωική ηγεσία του επετεύχθει η σωτηρία της Μακεδονίας μας. Και οι 3 που χρηματίσανε Γενικοί Αρχηγοί ήτανε πριν ανθυπολοχαγοί του Ελληνικού Στρατού. Είναι το άκρον άωτον της αχαριστίας να μην τους περιλαμβάνουμε με τους 24 πρώτους Μακεδονομάχους.

Οι Μακεδόνες και το έθνος ολόκληρο ευγνωμονούνε την Κρήτη γιατί ξέρουνε ότι από τους 6.500 εθελοντές μακεδονομνάχους οι 3.000 ήτανε από την Κρήτη και οι 700 αφήσαν εκεί τα κόκκαλά τους. Από τους 3 Γενικούς Αρχηγούς οι 2 ήτανε Κρήτες. Από τους 20 αρχηγούς οι 14 ήτανε Κρήτες. Ο πρώτος νεκρός του Μεγάλου Αγώνα ήτανε ο Γ. Σεϊμένης από την Ανώπολη που έπεσε στο Λέχοβο 23-7-1903. Μα και ο τελευταίος νεκρός των Βαλκανικών πολέμων την 18-7-1913 ήτανε ο Προκόπης Προκοπάκης από τον Καλλικράτη, εθελοντής.

Η Μακεδονία ευγνωμονούσα, εκτός από τον ανδριάντα του Κρητικού εθνάρχη, που συνετέλεσε τα μέγιστα για τη διάσωση της Μακεδονίας, έχει και στην πλατεία των ηρώων 7 προτομές όπου οι 4 είναι των Κρητών, Ευθ. Κασούδης από τον Καλλικράτη, Ηλίας Δεληγιαννάκης από Ασφένδου και Αργυρούπολη, Π. Γύπαρης από την Ασή Γωνιά και Γ. Βολάνης από Λάκκους Κυδωνίας. Είναι ακόμα εκεί ένας ανδριάντας και 3 προτομές ηρώων από την υπόλοιπη Ελλάδα.

Οι Κρήτες αισθάνονται υπερήφανοι όταν σκέφτονται ότι εν πολλοίς η σωτηρία της Μακεδονίας μας οφείλεται στο αίμα και στις θυσίες των Κρητών. Αισθάνονται όμως και πικρία όταν επισκέφτονται το Μουσείο Μακεδονικού Αγώνα και διαπιστώνουν αχαριστία καθώς και σε εργασίες πνευματικών ανθρώπων όπως αυτή του κ. Κεσόπουλου στο περιοδικό «ΠΑΝΟΡΑΜΑ» της Θεσσαλονίκης. Είναι εντελώς απαράδεκτο να μην αναφέρεται το όνομα του επί πενταετία Γενικού αρχηγού, αυτού που οδήγησε τον Μ. Αγώνα στο ευτυχές αποτέλεσμα και όμως να μην τον αναγνωρίζουν στους 24 πρώτους Μακεδονομάχους!!!

«Χανιώτικα Νέα» 5-3-2001

ΑΛΛΑ ΜΕΓΙΣΤΟΠΟΙΟΥΝΕ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΕΛΑΧΙΣΤΟΠΟΙΟΥΝΕ

Το 1955, επέθανε ο Αλέξανδρος Φλέμιγκ σε ηλικία 74^{ων} ετών. Ήταν ο εφευρέτης της πενικιλίνης, ο μεγάλος ευεργέτης της ανθρωπότητας. Όταν πέθανε ο ευεργέτης αυτός της οικουμένης, edιάβασα την είδηση με λίγες γραμμές. Σαν να έγραφε ότι εψόφησε ο γάιδaros του μπάρμπα – Γιάννη. Σε λίγο καιρό, αν και είχαμε άλλη χρονολογία, γιατί είχε μπει το 1956, επέθανε η εκκεντρική ηθοποιός και τραγουδίστρια Μιστεγκέτ και edιάβασα την μακροσκελή είδηση στην ίδια εφημερίδα όπου έγραφε μεταξύ άλλων ότι η Μιστεγκέτ είχε τις ωραιότερες γάμπες. Τόσο μεγάλη μου φάνηκε η αδικία που το θυμάμαι ακόμα. Προχθές έψαχνα στην εγκυκλοπαίδεια, για άλλο στοιχείο, είδα το όνομα της «αείμνηστης Μιστεγκέτ» που είχε τις ωραιότερες γάμπες και έψαξα και βρήκα και το όνομα του Φλέμιγκ για να δω τη σύγκριση και στην εγκυκλοπαίδεια.

Ε, edώ λοιπόν η αδικία είναι αισθητά μικρότερη. Ενώ για τον Φλέμιγκ διαθέτουμε 25 σειρές, για την Μιστεγκέτ διαθέτουμε 30 σειρές. Ας είχε και ο Φλέμιγκ ωραίες γάμπες.

Γιατί τα γράφω αυτά;

Νομίζω ότι, όπως η μάνα διαμορφώνει τον χαρακτήρα των παιδιών έτσι και η Τ.Υ. και γενικά τα ΜΜΕ διαμορφώνουν τα ενδιαφέροντα και τις ευαισθησίες της κοινής γνώμης. Δεν μπορεί σε μία δημοκρατία να πεις στον άλλο τι να γράψει. Θα πρέπει όμως να υπάρχει συνείδηση ευθύνης και να αναγνωρίζουμε και στα ονόματα και στα γεγονότα το πραγματικό ειδικό βάρος τους. Είναι απαράδεκτο να δίνουμε περισσότερο βάρος στις ωραίες γάμπες από όσο οφείλουμε να δίνουμε σε ένα κορυφαίο ευεργέτη της ανθρωπότητας. Μια φορά τα παιδιά τα τραβούσανε στο βάσανο της εποχής. Μπορούσε να περάσει και 24ωρο να μην έρθει επαφή με άλλους πέραν των οικείων του. Τηλεοράσεις ούτε και ραδιόφωνα δεν υπήρχαν και η μητέρα εισήγαγε στον ψυχικό κόσμο του παιδιού χαρακτήρα και ευαισθησίες.

Σήμερα η τηλεόραση έχει τον πρώτο λόγο στην ανατροφή των παιδιών και το λυπηρό ότι δεν βάζουνε σωστά προγράμματα μα ελεεινά που επιδρούνε αρνητικά και για τους μεγάλους. Εδιάβασα κάπου στην εφημερίδα ότι στην Τουρκία ένα παιδάκι 9 χρονών απαγχόνισε το τριών χρονών αδερφάκι του μισούμενο σκηνές που είδε στην τηλεόραση.

Τα ΜΜΕ κακοποιούνε βάνουσα τη γλώσσα μας. Αφού αποτείνονται στο σύνολο του Ελληνικού λαού και όχι μόνο σε λόγιους, πρέπει να μιλούνε καθαρά ελληνικά. Αντί να μας οδηγούνε προς τις ρίζες μας, μας απομακρύνουνε. Ακόμα θα άξιζε τις χρονιάρες μέρες να βάζουνε πανηγυρικά προγράμματα, ειδικά χάριν εκείνων που είναι καθηλωμένοι στο κρεβάτι πόνου.

«Αγώνας της Κρήτης» 26-5-2002

Η ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Και όταν είχα την υπαλληλική ιδιότητα, πάντα είχα την ίδια άποψη. Η μονιμότητα του δημοσίου υπαλλήλου πρέπει να είναι ιερή και σεβαστή όπως ιερά και σεβαστά πρέπει να αναγνωρίζει και ο υπάλληλος τα καθήκοντά του και να μην βλέπει τον πολίτη αφ' υψηλού μα να τον παραδέχεται εργοδότη.

Κάποτε ένας επιθεωρητής τοπικής αυτοδιοικήσεως μου έκανε επιθεώρηση στο γραφείο μου. Είχε καλέσει γραμματείς και άλλων γειτονικών κοινοτήτων και μεταξύ των άλλων μας είπε: «Εσείς πρέπει να

ξέρετε ότι ισχύει για σας ότι και για τους καταστηματαρχες. Το δίκιο το έχει πάντα ο πελάτης» μπορεί να έρθει στο γραφείο σας ένας βλάκας, ένας αγράμματος ή και ένας κακοπροαίρετος. Μπορεί και να σας πει και μία κουβέντα προκλητική, ως μη όφειλε. Εσείς να μην γίνετε σαν αυτόν να του πείτε μια ανάλογη. Να τον υπομονευτείτε, να τον εξυπηρετήσετε, να πάει στο καλό». Δεν συμβαίνει αυτό πάντα. Υπάρχουνε (ευτυχώς λίγοι) υπάλληλοι που δεν σέβονται τον πολίτη.

Επήγα κάποτε σε ένα γραφείο για μία υπόθεσή μου. Από εκεί με στείλανε σε δεύτερο, από το δεύτερο σε τρίτο, από το τρίτο στο τέταρτο και από το τέταρτο με ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΑΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ!!! Που ήταν αρμόδιο να με εξυπηρετήσει, μα ο υπάλληλος δεν το ήξερε από την αρχή και με ταλαιπώρησε. Εκατάλαβα ότι δεν με ταλαιπώρησε κακοπροαίρετα, μα εγώ δεν έπρεπε να ταλαιπωρηθώ. Δεν διστάζω να πω ότι ήμουν επιτυχημένος υπάλληλος. Αυτό δεν οφείλετο στις σπουδές μου. Είναι που αγαπούσα την δουλειά μου. Εδιάβαζα τους κανονισμούς. Δεν θα το δεχόμουνε επ ουδενί να χάσει τα δικαιώματά του ένας δημότης μας ή η κοινότητά μας από δική μου άγνοια ή ανικανότητα.

Τον υπάλληλο δεν πρέπει να τον διορίζουνε επειδή είναι κολλητός κάποιου παράγοντα, μα επειδή διαθέτει τυπικά και ουσιαστικά προσόντα. Και δεν θα πρέπει να περιμένουνε «στον πάγκο να μάθει ο τεχνίτης» μα να τον ενημερώνουνε στα καθήκοντά του όπου να εξυπηρετεί και όχι να ταλαιπωρεί τον κόσμο, και ακόμα να το θεωρεί καθήκον του να ενημερώνει και να καθοδηγεί τον πολίτη.

Την μονιμότητα την έκανε ο Ελευθέριος Βενιζέλος το 1915. Πρέπει να είναι στέρεη όσο θα είναι τίμιος και ο υπάλληλος όταν ανακαλυφθεί ότι εκμεταλλεύεται τη θέση που του εμπιστεύτηκαν να τον αντικαθιστούν με τίμιο υπάλληλο. Όταν θα κάνει λάθος να κρίνεται με κατανόηση. Μόνο ύστερα από σειρά λαθών θα πρέπει να απολύεται.

«Χανιώτικα νέα» 13-7-2005

ΠΟΛΥΤΕΚΝΙΚΟ ΕΠΙΔΟΜΑ

Κάποτε είπε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο Α΄ ότι στην Ελλάδα έρχεται κάθε νέα κυβέρνηση για να γκρεμίσει ότι είχε φτιάξει η προηγούμενη. Αυτό το είδαμε στην πράξη σε ότι αφορά τα πολυτεχνικά

επιδόματα. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη εχορήγησε στην πολύτεκνη μητέρα ένα επίδομα ευγνωμοσύνης για να το παίρνει εφ' όρους ζωής. Παράλληλα έκοψε τις συντάξεις εθνικών αγωνιστών που είχε χορηγήσει η κυβέρνηση Παπανδρέου. Δεν είμαι υποστηρικτής του Μητσοτάκη όμως; Όταν έπεσε το ΠΑΣΟΚ το 1989 είχε δώσει 120.000 τέτοιες συντάξεις και εκκρεμούσαν 300.000 αιτήσεις. Μα αν είχαμε 400.000 εθνικούς αγωνιστές θα τους τρώγαμε ζωντανούς τους Ναζί. Ήταν 10 ή 20 χιλιάδες αγωνιστές. Αυτοί edικαιούνταν μία καλή σύνταξη και την απεριόριστη ευγνωμοσύνη του έθνους. Μα έπρεπε αυτό να είναι αποδεδειγμένο. Όμως μέσα στις 400.000 αιτήσεις, μπορεί να είναι και σαλτιμπάγκοι από αυτούς που υπηρετούσαν τους Ναζί και ήτανε σωστό να γίνει επανεξέταση.

Ότι αφορά στην χορήγηση των πολυτεκνικών επιδομάτων ήτανε από τις σωστότερες κινήσεις της κυβέρνησης αυτής. Οι πολύτεκνοι είναι όντως εθνικοί αγωνιστές που δεν αναγνωρίζεται η προσφορά τους. Η πολύτεκνη μητέρα με τρομερές υστερήσεις (ιδίως στα δύσκολα χρόνια) με ταλαιπωρίες, με αγώνες και αγωνίες εδημούρησε Έλληνες και τους παρέδωσε στην Ελλάδα και στην κοινωνία. Η κυβέρνηση που έκοψε αυτό το επίδομα παραγνωρίζοντας αυτή την προσφορά ηθέλησε να γκρεμίσει κάτι που το έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση. Όμως ύστερα από λίγα χρόνια, η ίδια κυβέρνηση (με διαφορετικούς κάποιους υπουργούς) επαναχωρήγησε το επίδομα που η ίδια είχε καταργήσει. Εγώ αυτή τη χειρονομία τη χαρακτηρίζω «διόρθωση ημαρτημένου». Δεν δικαιούται όμως αυτή η κυβέρνηση τη συγνώμη της πολύτεκνης μητέρας εάν δεν θα της δώσουνε αναδρομικά τα επιδόματα που της υστέρησαν στο νεκρό διάστημα.

Είναι επιτακτική ανάγκη να δωθούνε ισχυρά κίνητρα ικανά να επηρεάσουν τα νέα ζευγάρια για τεκνοποιία. Θα μπορούσε από το 4^ο ή το 5^ο παιδί, να υιοθετείται από το κράτος που θα αναλάμβανε τα έξοδα ανατροφής και σπουδών. Ο πολύτεκνος πρέπει να είναι προνομιούχος στα δάνεια, στους διορισμούς των παιδιών του και γενικά στις συναλλαγές του με τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Ο Ελληνικός πληθυσμός δεν αυξάνεται. Μπορεί να αυξήθηκαν οι κάτοικοι της Ελλάδος μα από λαθρομετανάστες. Μα το κρασί δεν αυξάνεται με το νερό μόνο που αν μείνει για καιρό θα το ξιδιάσει.

«ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ» Αθηνών Δεκέμβριος 2002

ΔΙΑΤΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟ ΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ;

Ποια μέτρα πρέπει να λάβει το κράτος για να σταματήσει η φυγή;

Κύριε Διευθυντά,

Αι συνθήκαι υπό τας οποίας διαβιοί ο αγρότης εις την χώραν μας είναι τοιαύτα, ώστε εκείνος που δεν ελπίζει ότι θα τα καταφέρει κάποτε να γλιτώσει από αυτήν την καταδίκη, θέτει ως σκοπό της ζωής του να μην αφήσει τα παιδιά του να καταδικαστούνε και αυτά κάθε μέρα φεύγουνε από τα ωραία χωριά μας οικογένειες δια την πόλιν. Φεύγουνε νέοι προς όλα τα σημεία του ορίζοντος. Κάθε χρόνο τα χωριά μας έχουνε πιο λίγους κατοίκους, κάθε χρόνο πιο λίγα εισοδήματα και κάθε μέρα κερδίζει έδαφος το πνεύμα της φυγής. Είναι αποκαρδιωτικό να βλέπεις έρημα σπίτια, έρημες περιουσίες και να βλέπεις τα νιάτα να φεύγουνε οριστικά από το σπίτι τους και από το χωριό τους. Πως περιμένουμε όμως να εργαστεί με σύστημα και να αποδώσει ένας άνθρωπος που έχει σκοπό το φεύγα; Ούτε δέντρα φυτεύει αυτός, ούτε πεζουλιάσματα κάνει, ούτε στόχους και οράματα κάνει για ένα τόπο που σκοπεύει να τον εγκαταλείψει, μα ούτε και δεν προβλέπει ότι θα βρεθούνε αγοραστής για να βρει την αξία της περιουσίας του. Μα πως θα πάει μπροστά η χώρα όταν στην ύπαιθρο υπάρχει μαρασμός; Δεν έχομε βιομηχανικόν ούτε ορυκτόν πλούτον υπολογίσιμον και η ύπαιθρος αποτελεί την σπονδυλική στήλη της εθνικής μας οικονομίας. Πρέπει λοιπόν η ύπαιθρος να αξιοποιηθεί κατά τον καλύτερο τρόπο και όχι να αφηθεί σε μαρασμό. Κάθε χωρικός που εγκαταλείπει το χωριό του και τους δικούς του και τα χωράφια από τα οποία αποζούσε και από τα οποία απέδιδε λίγο – πολύ στην εθνική οικονομία, κατεβαίνει στην πόλη και ασχολείται παρασιτικά ή φεύγει στο εξωτερικό όπου είναι σχεδόν βέβαιο ότι δεν θα ξανακατοικήσει στο χωριό του. Αυτός που άφησε τον τόπο του μπορεί ο ίδιος να βελτιώσει τη ζωή του, όμως το χωριό του τον χάνει και για την εθνική οικονομία περνά από την παραγωγικότητα στην παρασιτικότητα.

Επιτακτική εθνική ανάγκη επιβάλλει να βοηθηθεί ο πληθυσμός της υπαίθρου να κρατηθεί στη θέση του, γιατί αυτό δεν επιβάλλεται δια της βίας. Γίνεται δια της δημιουργίας υποφερτών συνθηκών διαβιώσεως. Πρέπει να γίνουν οδικά, υδρευτικά, αρδευτικά έργα. Να εξηλεκτρισθεί η

ύπαιθρος. Να εξασφαλιστούνε ικανοποιητικές τιμές στα αγροτικά προϊόντα και φθηνά λιπάσματα, εν ανάγκη με επιδοτήσεις. Να επεκταθεί το ΙΚΑ στην ύπαιθρο. Να δημιουργηθούνε θέσεις στην ύπαιθρο για γιατρούς, γεωπόνους, κτηνίατρος κλπ. Για να γίνουν αυτά χρειάζονται χρήματα, μα αν δεν γίνουν θα επέλθει ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ με την ερήμωση της υπαίθρου.

Σήμερα που ο άνθρωπος ταξιδεύει στο διάστημα, ο Έλληνας χωρικός φωτίζεται με το λυχνάρακι, εκτελεί συγκοινωνία με το γαϊδουράκι και άμα αρρωστήσει καταφεύγει σε ξόρκια και γιαιτροσόφια.

(Σημείωση: τότε γράφαμε στην καθαρεύουσα)

«Υπαιθρος» Αθηνών 15-7-1965

ΠΟΛΛΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΜΕ ΕΙΝΑΙ ΛΙΓΟ ΜΜΠ

Ο τηλεθεατής και ο αναγνώστης των εφημερίδων για να βγάλει ένα συμπέρασμα περί της πραγματικότητας πρέπει να παρακολουθήσει αντίθετες απόψεις, να τις διασταυρώσει και να εκτιμήσει τις εκατέρωθεν αξιοπιστίες και να κρίνει αν η αλήθεια είναι περίπου στη μέση ή αν είναι πιο κοντά στη μία ή στην άλλη άκρη. Το 2005 ο κόσμος στην πλειονότητά του δεν είναι πια ούτε αφελής μα ούτε κοντόφθαλμος και δεν τα χάβεται όσα του πασέρνουνε ανεξέλεγκτα. Κάποια πράματα π.χ. δεν τα πιστεύουνε αυτοί που τα λένε. Πολλά από τα ΜΜΕ (Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης) στην πράξη είναι ΜΜΠ (Μέσα Μαζικής ~~Φαρ~~ Απληροφόρησης). Πολλά ΜΜΕ δεν έχουνε αυτοτέλεια μα εκτελούνε εντολές. Κάποια πράματα ο κόσμος τα βλέπει όπως είναι. Όμως άλλοι μας τα λένε άσπρα και άλλοι μαύρα ενώ τα βλέπουνε και αυτοί πως είναι, όμως τα αλλοιώνουνε.

Αν δεις από απόσταση, σε ξένα χέρια μία εφημερίδα, από τους τίτλους θα καταλάβεις για ποιον δουλεύει μα και πόσο είναι φανατισμένη. Η λασπολογία είναι στην ημερησία διάταξη. Πιστεύουνε ότι, όπου πετάξουνε λάσπη, αν δεν θα κολλήσει τουλάχιστον μπορεί να

προκαλέσει λεκέ. Όμως όπως λέμε πως «όποιος γκίζει στο μέλι γλύφει τα δάκτυλά του», έτσι και όποιος μεταχειρίζεται λάσπες, τουλάχιστον λεκέδες θα του κολλήσουνε.

Αν συγκρίνομε τις εφημερίδες με την τηλεόραση θα παρατηρήσομε:

1) Οι εφημερίδες είναι πιο στενά δεμένες με πολιτικούς παράγοντες ενώ οι διαφημίσεις στις εφημερίδες δεν είναι ενοχλητικές, γιατί ο αναγνώστης τις αντιπαρέρχεται. Μα στην TV παρά το ότι είναι απωθητικές υφίσταται ο τηλεθεατής την ενοχλητικότητά τους όταν θέλει να μην αλλάξει κανάλι, ειδικά όταν κόβουνε τις ειδήσεις για τις διαφημίσεις.

2) Στην TV τις διαφημίσεις τις παρομοιάζω με τα ζιζάνια που φυτρώνουνε ανάμεσα στα λουλούδια και συχνά μας αναγκάζουνε οι διαφημίσεις να κρατούμε στο χέρι το τηλεκοντρόλ για να αλλάζομε κανάλι μόλις αρχίζουνε οι διαφημίσεις. Τουλάχιστο τα κρατικά κανάλια θα έπρεπε σεβόμενα τον τηλεθεατή να βάζουνε λιγότερες διαφημίσεις.

3) Η τηλεόραση καταπιάνεται με το γεγονός της ημέρας και συχνά αφιερώνει όλη την ώρα του δελτίου ειδήσεων. Θα μπορούσανε μετά τις ειδήσεις να ασχοληθούνε. Δέκα λεπτά φτάνουνε από το δελτίο ειδήσεων.

4) Σπάνια είδαμε πολιτισμένη συζήτηση στην TV. Σαν τις γυναικούλες της γειτονιάς «τσακοπετεινίζονται» στην TV.

5) Στις χρονιάρες μέρες θα έπρεπε να έχομε πιο πανηγυρικά προγράμματα, όπως ήτανε προ χρόνια.

6) Θα έπρεπε να παρουσιάζουνε τηλεπαιχνίδια εγκυκλοπαιδικά.

7) Όλα τα ΜΜΕ μεγαλοποιούνε, δραματοποιούνε, κακοποιούνε τα γεγονότα.

«νέος ΚΗΡΥΚΑΣ» 11-12-2005

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

Πρόσφατα μας κάνανε «τιμή» και μας επισκεφτήκανε Ιεχωβάδες στον Βουβά Σφακίων. Πόρτα – πόρτα εγυρίζανε στα σπίτια για να κάνουνε κατήχηση και προσηλυτισμό. Ήλθανε και στο δικό μου το σπίτι και, ενώ εργαζόμουνα στον κήπο με φωνάζανε για να μου κάνουνε, είπανε, κάποιες ερωτήσεις, μα σαν πήγα στην αυλή δεν κάνανε

ερωτήσεις μα αρχίσανε προσηλυτιστική δραστηριότητα. «Εγώ (τους είπα) δεν είμαι θρησκόληπτος και ούτε στην εκκλησία δεν πηγαίνω συχνά, όμως δεν αντιπαθώ τη θρησκεία. Αυτή δεν κάνει κανένα κακό. Εσείς όμως είστε ζιζάνια στην κοινωνία και ρίχνεται σπόρους για να φυτρώσουνε βλαφτικά φυτά. Εσάς ποιος σας πληρώνει για αν γυρίζετε να προσπαθείτε να προσηλυτίσετε τον κόσμο; Ποιος τυπώνει αυτά τα βιβλία που χαρίζεται; Ποια σκοτεινά συμφέροντα σας στείλανε εδώ; Να φύγετε γιατί εγώ αντιπαθώ όλες τις αιρέσεις. Ανέχομαι όλες τις επίσημες θρησκείες. Όλες έχουνε και καλά στοιχεία όμως η χριστιανική θρησκεία είναι η καλύτερη αφού ο Χριστός είπε να επιβάλομε τη θρησκεία αυτή δια της αγάπης, ενώ το κοράνιο λέει να επιβάλλουνε τη θρησκεία τους «δια πυρός και σιδήρου» και ο ιουδαϊσμός λέει να επιβάλλουνε τη θρησκεία τους με «οδόντα αντί οδόντος και οφθαλόν αντί οφθαλμού»

Όλες οι αιρέσεις είναι ύποπτες. Οι συνάδελφοι των ιεχωβάδων οι σατανιστές σκοτώνουνε ανθρώπους και κάνουνε δοξασίες. Άλλες αιρέσεις διηλητηριάζουνε την κοινωνία με τους δικούς τους τρόπους. Ας πιστεύουνε ότι θέλουνε. Όμως μην έχουνε το θράσος να επιδιώκουνε τον προσηλυτισμό του κόσμου στον δικό τους ύποπτο κόσμο.

Πληροφορούμε αυτούς τους αποστόλους του κακού ότι υπάρχουνε και άνθρωποι φανατισμένοι στη θρησκεία και μπορεί να τους κακοποιήσουν αυτούς και τα αυτοκίνητά τους. Τους αποκαλύπτω ότι την τελευταία φορά που ήλθανε στα Σφακιά είδα ύποπτες κινήσεις. Καλά θα κάνουνε άλλη φορά να τραβούνε σε άλλη κατεύθυνση. Εδώ αν ξαναέλθουνε μπορεί να στεναχωρηθούνε και δεν θα είναι ευχάριστο και για μας να προκύψουνε παρατράγουδα στον τόπο μας.

Καμία ανάγκη δεν έχομε από τη διδασκαλία τους και κανένα δικαίωμα δεν έχουνε αυτοί να διατρέχουνε τον κόσμο και να προσπαθούνε να τον προσηλυτίσουνε.

Ας πηγαίνουνε λοιπόν όπου τους ανέχονται. Στα Σφακιά ας μην ξαναπατήσουνε γιατί μπορεί να το μετανιώσουνε.

«Αγώνας της Κρήτης» 25-10-2003

ΜΙΣΕΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κύριε Διευθυντά,

Στην έγκριτον εφημερίδα σας και στο φύλλο της 18^{ης} Σεπτεμβρίου στη σελ.2, δημοσιεύετε αρθρίδιο με τίτλο «Οι ειδήσεις του αστυνομικού δελτίου» που υπογράφεται με ένα «Π». Σωστά παρατηρεί ότι, ειδικά στα αστυνομικά δελτία δεν αναφέρονται ονόματα. Έχω ασχοληθεί και άλλη φορά (πάλι δια της εφημερίδας σας, γιατί θεωρώ ότι και τα ΜΜΕ μα και η αστυνομία, με το να καλύπτουν τα ονόματα των κακοποιών τους παρέχουνε άριστη υπηρεσία εις βάρος της φιλήσυχης κοινωνίας. Τα προσωπικά δεδομένα είναι αυτά που αφορούν αποκλειστικά ένα πρόσωπο. Τα δεδομένα όμως των ναρκομανών, των τσαντάκηδων, των διαρρηκτών, των παιδεραστών, αφορούνε αυτούς και την κοινωνία. Η κοινωνία παρακαλεί και την αστυνομία και τα ΜΜΕ να θέτει στην διάθεσή μας ονόματα και φωτογραφίες αυτές του υποκόσμου για να λαμβάνομε μέτρα αυτοπροστασίας και να τους προσέχομε. Όταν κάποιος συλλαμβάνεται επ' αυτοφώρω έχομε την απαίτηση και το δικαίωμα να ξέρομε τα πάντα. Όταν συλλαμβάνεται σαν ύποπτος ας μην δοθεί το όνομά του μέχρι να αποδειχθεί η ενοχή του.

Επίσης όταν συμβαίνει ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα π.χ. ανακοινώνομε ότι συνέβη σε ένα 30χρονο ή σε έναν 40χρονο, μα βάζομε σε αγωνία όλους όσους έχομε δικούς τους σ' αυτή την ηλικία στον τόπο εκείνο. Δεν υπάρχει λόγος να κρατούνε μυστικό το όνομα. Οι ενδιαφερόμενοι ούτως ή άλλως θα το μάθουνε.

Ακόμα στα εγκλήματα θα πρέπει να λέγονται τα ονόματα, όταν είναι φανερά για να λαμβάνομε μέτρα τα εμπλεκόμενα πρόσωπα.

Οι παιδεραστές πρέπει να γίνονται πασίγνωστοι για να τους προσέχομε και να τους κρατούμε σε απόσταση από τα παιδιά.

Οι ναρκομανείς είναι λίαν επικίνδυνοι όταν δεν έχομε να πάρουνε τη δόση τους. Πρέπει να τους ξέρομε.

Αφού η πολιτεία δεν μπορεί να εγγυηθεί την ασφάλειά μας, όταν θα μας δώσει τα πλήρη στοιχεία των επικίνδυνων του υπόκοσμου, μας διευκολύνει για την αυτοπροστασία μας. Όποιος ο ίδιος δε σέβεται το όνομά του δεν πρέπει να τον καλύβουνε εις βάρος της κοινωνίας.

«Χανιώτικα νέα» 27-9-2006

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Δεν είμαι κάτοικος της πόλης των Χανίων, είμαι όμως πολύ Χανιώτης γιατί αγαπώ την πόλη μας και το Νομό μας.

Πρόσφατα που είχα διαθέσιμο χρόνο επερίδεσα την πόλη μας με τα πόδια για να καμαρώσω τις ομορφιές της. Και βέβαια απόλαυσα ομορφιές, μα επρόσεξα και πολλές ανάγκες. Το Μεγάλο Αρσενάλι, (ήτανε άφτιαχτο ακόμα, τα Νεώρια, το Παλιό Δημαρχείο. Τα βενετσιάνικα τείχη. Οι ανάγκες των βιβλιοθηκών και του Ιστορικού Αρχείου. Υπολογίζω ότι ολόκληρος ο προϋπολογισμός του Δήμου δεν επαρκεί ούτε τα μισά να γίνουνε από τα παραπάνω, μα σταδιακά, όλα επιβάλλεται να γίνουνε.

Παρακινούμενος από επιστολή του κ. Λουλουδάκη, που δημοσιεύσατε στο φύλλο της εφημερίδας σας την 9-10/2/2008, σχετικά με το Ιστορικό Αρχείο Κρήτης, θα ήθελα να ενώσω και τι δική μου φωνή, διότι το επισκέφτηκα και έχω ιδίαν αντίληψη. Σαν τους σπόρους στο ρόδι είναι περισφιγμένα και αποθηκευμένα τα εκθέματα. Είναι σοβαρό το πρόβλημα και η αντιμετώπισή του πρέπει να θεωρηθεί από τις πρώτες προτεραιότητες του Δήμου και της Νομαρχίας Χανίων. Είναι ανάγκη να βρεθεί λύση και θα βρεθεί, αν υπάρξει βούληση.

«νέος ΚΗΡΥΚΑΣ» 20-2-2008

Η ΕΠΙΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ

Κύριε Διευθυντά,

Ότι αφορά την επιδότηση του ελαιολάδου συγχαίρω την εφημερίδα σας που εκινήθηκε σαν δικηγόρος υπερασπίσεως των συμφερόντων των ελαιοπαραγωγών, ιδιαίτερα δε τον φίλο «Α.Κ.». Παρακαλώ να φιλοξενήσετε και τις δικές μου απόψεις.

Το παντός καιρού αποκούμπι της εθνικής οικονομίας και ένα από τα πιο ζωντανά κομμάτια σε κάθε εθνική ανάγκη, είναι η γεωργοκτηνοτρόφοι. Όμως η πολιτεία και τα εντεταλμένα όργανα που πληρώνονται για να τους υπηρετήσουνε, από το Υπουργείο μέχρι τη Διεύθυνση Γεωργίας τις Ενώσεις και την Ελαιουργική αποδείχνει για άλλη μία φορά τώρα με την επιδότηση του ελαιολάδου, ότι τον αγρότη τον θεωρούνε εύκολο θύμα και αμελητέα ποσότητα. Εβυθήστηκαν όλοι

τους στα χρέη και καλείται ο αγρότης να βάλει στους ώμους του και αυτό το φορτίο.

Μας έστειλαν εξουσιοδοτήσεις να υπογράφομε για να μας παρακρατά 4% η Ένωση και 1% η Ελαιουργική επί της επιδοτήσεως του ελαιολάδου. Μα όπως έχουνε σήμερα τα πράματα, το λάδι το τρώνε οι Αλβανοί, τα λιπάσματα και τα εργαλεία που πρέπει να διαθέτει ο ελαιοπαραγωγός. Εκείνο που του μένει είναι η επιδότηση και δεν τον βολεύει να αναγνωρίσει κανένα μέτοχο, ούτε σε μικρό ποσοστό σ' αυτό του το δικαίωμα.

Μας είπαν οι ενώσεις, πως όποιος υπογράφει την εξουσιοδότηση θα πάρει σύντομα την επιδότηση, μα όποιος δεν υπογράφει θα ταλαιπωρηθεί. (εκβιασμός). Μας είπαν ότι όποιος υπογράψει θα του διεκπαιρέωσουνε τα δικαιολογητικά του.

Με το επιχείρημα ότι το κράτος τους δικαιολογεί μόνο 700 δρχ. για κάθε δικαιούχο, επιχειρήσανε άλλη τακτική και δεν ζητούνε από κάθε παραγωγό έστω 1000 δρχ. μα 5% επί της επιδοτήσεως, που σημαίνει ότι όποιος παίρνει 1.000.000 δρχ. θα του πάρουνε 50.000.

Δεν επέτυχαν οι Ενώσεις τον στόχο τους. Και όσοι υπέγραψαν το μετάνιωσαν. Μα και αυτοί είχανε υπογράψει τις διαμαρτυρίες που γραφτήκανε στις εφημερίδες, για τις ταλαιπωρίες των ελαιοπαραγωγών. Επέτυχαν όμως: α) Να μην πάρει ο κόσμος τα λεφτά του και να τα υστερείτε στις γιορτές (σήμερα 8-1-2002 δεν τα πήραμε ακόμα) και β) Καταφέρανε να πλήξουνε ανεπανόρθωτα την εμπιστοσύνη του αγροτικού κόσμου απέναντι στο συνεταιριστικό κίνημα.

Θα πρέπει να βρεθεί ένας απλούστερος τρόπος για να παίρνει τα λεφτά του ο αγρότης. Έτσι όπως περνούνε σήμερα από σαράντα κόματα, παντού υφίστανται γραφειοκρατικές καθυστερήσεις και παντού πληρώνουνε «διόδια».

«Χανιώτικα νέα» 17-1-2002

Η ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΑΡΝΗΤΙΚΑ

Από τότε που έχουμε την τηλεόραση εβελτιώθησαν και οι γνώσεις του απλού λαού μα εβελτιώθηκε και η ψυχαγωγία του. Όμως, όπως με τη σκαλίδα που είναι αθώο γεωργικό εργαλείο, μπορεί κανείς και να σκοτώσει άνθρωπο, έτσι και η τηλεόραση χρησιμοποιείται συχνά για να σκοτώνει χρηστά ήθη. Συχνά παρουσιάζουνε σκηνές βίας. Συχνά διευκολύνουνε τους νέους να μπουνε σε καταστροφικά λούκια. Αρκετά παιδιά μέχρι και τη ζωή τους έχουνε χάσει εξ' αιτίας της κακής χρήσης της T.V.

Ακόμα θα ήθελα να παρατηρήσω τα εξής:

1) Ας πάρουμε παράδειγμα το θέμα Ζαχόπουλου. Έχει περάσει πάνω από ένας μήνας και η TV, όπως και οι εφημερίδες (έστω αυτές σε μικρότερο βαθμό) όχι μόνο κυρίαρχο θέμα έχουνε τον Ζαχόπουλο στα δελτία ειδήσεων, μα συχνά σχεδόν μονοπωλεί αυτό το θέμα. Μα αυτό αφορά τους πρωταγωνιστές του σκανδάλου. Έστω ας του διαθέσουνε ένα ή δύο λεπτά, όχι όλο το δελτίο. Ανοίγουμε την TV για να ακούσομε μία είδηση που συχνά ενδιαφέρει μόνο συγκεκριμένους ανθρώπους. Γιατί ταλαιπωρούνε τον ακροατή μέχρι και 45λεπτά για πράματα που δεν έχει καμία διάθεση να τα ακούσει; Μα έτσι καταλιάνεται η TV με κάποια θέματα και μακρηγορεί ενώ θα μπορούσε συμπυκνωμένα να τα παρουσιάσει σε ένα λεπτό ή έστω σε πέντε. Μας καταταλαιπωρήσανε με τα Ζωνιανά, τα ομόλογα, τα ασφαλιστικά κ.α.

2) Μα με την ευκαιρία θέλω να τονίσω και το γεγονός ότι όταν συζητούνε στην τηλεόραση 4-5 άτομα, δεν συζητούνε πολιτισμένα. Μου θυμίζουνε τα ραδιόφωνα στην εποχή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου που έβαζαν οι εμπόλεμοι παράσιτα ο ένας στο ραδιόφωνο του άλλου. Έτσι σαν παράσιτο μπαίνει ο ένας στον λόγο του άλλου για να τον κακοποιήσει. Μα τότε δεν έχουμε πολιτισμένη συζήτηση.

«νέος ΚΗΡΥΚΑΣ» 29-1-2008

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

1) ΕΞΙΣΩΤΙΚΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ: Όταν μπήκαμε στην Κοινή Αγορά, μας είπανε ότι έτσι η χώρα μας θα ήτανε πιο ανεξάρτητη. Στην πράξη βλέπομε ότι οι κατευθυντήριες οδηγίες της Κοινής Αγοράς (Κ.Α.) δεν αφήνουνε περιθώρια για να εφαρμοστεί κατά περίπτωση ένα

σύστημα προσαρμοσμένο στην Ελληνική νοοτροπία και στην Ελληνική πραγματικότητα.

Όλοι νιώθουμε πως είναι εθνική ανάγκη να υποστηριχτεί, όσο γίνεται η κτηνοτροφία για να συγκρατηθεί το ενδιαφέρον σε ένα μέρος αγροτών στο άχαρο αυτό επάγγελμα. Θα μπορούσε να επιδοτούνται γενναία οι κτηνοτροφές. Ας ήτανε τρεις δρχ. το κιλό. Κανείς δεν θα έκανε κοπριά τις κτηνοτροφές. Θα μεταβάλλονταν σε κτηνοτροφικά προϊόντα όπου τόσο τα έχει ανάγκη ο τόπος και οποιοσδήποτε θα μπορούσε να διατηρεί κότες, κουνέλια μα και αιγοπρόβατα πολλά ή λίγα, θα συντελούσε στην αύξηση της κτηνοτροφικής παραγωγής και στη μείωση του συναλλάγματος που φεύγει για εισαγωγή κτηνοτροφικών προϊόντων. Ένας δεύτερος τρόπος θα ήτανε να επιδοτούνται τα κτηνοτροφικά φάρμακα σύμφωνα με τα τιμολόγια πωλήσεως και τα κτηνοτροφικά φάρμακα σύμφωνα με τα τιμολόγια αγοράς. Έτσι τα χρήματα του δημοσίου θα πήγαιναν στον στόχο τους και θα καρποφορούσαν.

Με τον τρόπο που δίνεται η εξισωτική.

α) Ας μην κρυβόμαστε. Το ψέμα είναι μέσα μας. Ο εμπορευόμενος, ο πολιτικός, όλοι λένε ψέματα για να κερδίσουνε περισσότερο, γιατί να έχομε την απαίτηση να μην λέει και ο αγρότης;

β) Ένας ολόκληρος κόσμος ασχολείται με τις διαδικασίες και τη διεκπεραίωση της εξισωτικής αποζημίωσης. Αν επιδοτούνταν οι κτηνοτροφές αυτό θα αποφεύγετο.....

2) ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ ΤΙΜΗΣ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ: Το ελαιόλαδο από 1,5 έως 3,3 οξύτητα πιάνει 246 δρχ. αν περάσει έστω μία γραμμή παραπάνω, χάνει 10 δρχ. Μετά σε κάθε βαθμό κατεβαίνει 2 δρχ. το κιλό. Οι Ενώσεις μαζεύουνε χιλιάδες τόνους δυάρια και χιλιάδες τόνους τεσσάρια και ανακατεύοντάς τα γίνονται τριάρια και κερδίζουνε πολλά εις βάρος μας.

«Χανιώτικα νέα» 13-2-1983

ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΤΗΣ ΤΥ

Κάθε άτομο και κάθε ομάδα ατόμων που εργάζεται σε κάποιο τομέα πρέπει να έχει μία σοβαρότητα και μία αξιοπρέπεια, μα και να έχει επίγνωση ότι πέραν των κερδοσκοπικών συμφερόντων του, έχει

πολλαπλό συμφέρον να σέβεται και τις ηθικές του υποχρεώσεις απέναντι στην κοινωνία.

Οι τηλεοπτικοί σταθμοί ούτε ποιότητα εκπομπών δεν μας παρέχουνε μα και αυτές της χαμηλής στάθμης εκπομπές τις προσφέρουνε μισά – μισά με τις διαφημίσεις που επιδρούνε απωθητικά τον τηλεθεατή, όμως τον εξαναγκάζουνε να βλέπει, αφού κόβουνε τα προγράμματα για τις διαφημίσεις.

Τον παλιό τον καλό τον καιρό, η ανατροφή και η διαμόρφωση του χαρακτήρα των παιδιών εξαρτιώτανε κυρίως από την οικογένεια. Σήμερα κυρίαρχο ρόλο παίζει η TV και όχι μόνο στα παιδιά, μα γενιά την κοινωνία επηρεάζει η TV, μικρούς και μεγάλους. Μα σήμερα η TV δεν μας παρέχει αρκετή εγκυκλοπαιδική μόρφωση, δεν μας παρέχει αρκετή και καλή ψυχαγωγία. Αντίθετα μας παρέχει πολλές εκπομπές που επιδρούνε βλαπτικά ειδικά στα παιδιά. Όμως τουλάχιστον από τα κρατικά κανάλια θα είχαμε την αξίωση να παρουσιάζουνε μόνο επιστημονικά μελετημένες εποικοδομητικές εκπομπές.

Από κάποιο κανάλι, σε μία εκπομπή παίρνανε τηλέφωνο και κάνανε φάρσες σε απλούς ανθρώπους. Είχε πλάκα για κείνους, μα είχε αηδία για τον τηλεθεατή. Ίσως και να γελάσανε ορισμένοι τηλεθεατές, μα δεν είναι καλό να γελούμε με γελοιότητες.

Είδαμε τελευταία στην TV ότι δύο Αμερικανάκια εσκοτώσανε την μητέρα τους μιμούμενα σκηνές που είδανε στην τηλεόραση. Ακόμα πριν αρκετά χρόνια edιάβασα στην εφημερίδα ότι στην Τουρκία, ένα παιδί 9 χρονών εστραγκάλισε το μικρότερο αδελφάκι του μιμούμενο και αυτό σκηνές που είδε στην TV.

Από γενική πλευρά η TV πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο. Έχομε ελευθεροτυπία μα δεν απαγορεύεται να έχομε συνείδηση και επίγνωση ευθύνης.

Κρίμα που δεν αξιοποιείται και δεν χρησιμοποιείται μόνο επωφελώς αυτό το πολύτιμο εργαλείο που το λέμε τηλεόραση.

«Αγώνας της Κρήτης» 31-1-2003

ΟΙ ΞΕΝΕΣ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΙΣΕΙΡΗΣΕΙΣ

Όπως γράφει η «Κρητική Ενημέρωση» του Ιουλίου, τα πολυεθνικά καταστήματα που είναι στη χώρα μας εγκατεστημένα πουλούνε τα είδη

τους σε άλλες χώρες μέχρι και 80% φθηνότερα από ότι σε μας. Γιατί δηλαδή; Μας βρίσκουνε αφελείς ή χουβαρντάδες;

Από την αρχή που βάλανε πόδι και στα Χανιά αυτά τα καταστήματα δεν τα είδα με καλό μάτι. Βέβαια σε μερικά είδη μπορεί να βρεις λίγο καλύτερες τιμές από αυτές του φτωχού μπακάλη, του βιοπαλαιστή. Μακρόπνοα είναι αυτά τα καταστήματα μεγάλη ζημιά για τον τόπο μας. Από τον τζίρο που κάνει το κάθε κατάστημα από αυτά θα ζούσανε 40 οικογένειες και το συνάλλαγμα θα έμενε στον τόπο και θα έκανε κύκλο, ενώ αυτοί το συνάλλαγμα το φυγαδεύουνε. Κλείνουνε τα μικρομάγαζα εξ' αιτίας τους. Δεν άκουσα ποτέ να διαθέσουνε ένα ποσό για μία πολιτιστική κίνηση ή για μία προοδευτική κίνηση. Δεν διαθέτουνε στα ράφια τους συχνά, κρητικά προϊόντα. Δεν ήρθανε για να δώσουνε, ήρθανε για να πάρουνε. Η ANEK π.χ. που είναι κρητική εταιρεία πολύ συχνά διαθέτει χρήματα και επιχορηγεί πολιτιστικές εκδηλώσεις και προοδευτικά έργα, ενώ η άλλη εταιρεία που έβαλε πόδι στα Χανιά – Πειραιά, η μόνη σχέση που έχει μες την Κρήτη είναι να εισπράττει. Όταν κάποτε εμπήκα στο πλοίο τους, δεν είδα κανένα κρητικό προϊόν στο μαγαζί ούτε ένα κρητικό βιβλίο.

Δεν καταστρέφεται κανείς αν θα δώσει 1-2 ευρώ παραπάνω να ψωνίσει από τους φτωχούς βιοπαλαιστές αποφεύγοντας αυτούς που κλείσανε και κλείνουνε τις πηγές ζωής φτωχών οικογενειάρχων.

«Αγώνας της Κρήτης» 6-8-2004

ΤΟ «ΣΑΚΟΥΛΟΣΙΜΟ»

Κύριε Διευθυντά,

Τα φτωχά μαγαζάκια δεν σκεφτήκανε ποτέ να ζητήσουνε από τους πελάτες τους να πληρώσουνε χωριστά τη σακουλίτσα που θα βάλουνε το είδος που θα αγοράσουνε. Το σκεφτήκανε όμως οι καρχαρίες των πολυεθνικών σούπερ μάρκετ προσθέτοντας ακόμα ένα τερτίπι σε βάρος των πελατών τους. Ο καταναλωτής δεν θα γίνει φτωχότερος αν θα πληρώσει και τη σακουλίτσα, όμως το θεωρεί πρόκληση γιατί ξέρει ότι στην τιμή που πληρώνει, το είδος είναι πληρωμένη και η σακουλίτσα. Μας θυμίζει όμως την περίπτωση των αγαθών που είχανε επιβάλει ένα φόρο «για συντήρηση της κουζίνας τους» που τον λέγανε «τεκλίφου». Μα

ακόμα οι βάρβαροι Τούρκοι, ενώ ο ζευγάς επλήρωνε το «εμιρί» στον «μουκατά» (φορολογία στα σιτηρά) του ζητούσαν να πληρώσει και δέκα παράδες για κάθε οκά άχυρα. Εν πάση περιπτώσει ο καταναλωτής είναι έρμαιο των καρχαριών και μας θυμίζει και το «Ουέ τοις ηττημένοις».

Όταν οι Γαλάτες καταλάβανε τη Ρώμη το 390 π.χ. και συμφωνήσανε να τους δώσουνε οι Ρωμαίοι μία ποσότητα χρυσού να αποσυρθούνε, όταν εξυγίζανε όμως το χρυσό ο Γαλάτης Βρέννος έβαλε το ξίφος του στα σταθμά και όταν του είπανε ότι αυτό δεν ήτανε στη συμφωνία, εκείνος είπε μόνο «Ουαί τοις ηττημένοις». Το λέμε κι εμείς ακόμα μεταφορικά όπου ταιριάζει. Ο καταναλωτής και ο παραγωγός είναι τα αιώνια θύματα. Είναι οι ηττημένοι. Ουαί ημίν των καταναλωτών.

Εμείς οι καταναλωτές είμαστε τα θύματα και του ευρώ. Τα πάντα εστρογκυλοποιήθηκαν προς τα πάνω εις βάρος μας. Εμείς είμαστε τα θύματα και όταν μετακινηθούνε οι τιμές. Όταν π.χ. θα ακριβήνει το κιλό ο καφές 2 δρχ. ακριβαίνει και το φλιτζανάκι ο καφές μια δρχ. όταν όμως το κιλό ο καφές θα φτηνίσει 10 δρχ. το φλιτζανάκι καλά είναι, δεν ακολουθεί.

Ο γεωργός είναι στη δυσκολότερη θέση. Βλέπει τα προϊόντα που πούλησε σε υπερδιπλάσια τιμή από ότι τα πληρώθηκε. Ότι αγοράζει σε υπερδιπλάσια τιμή από αυτή που πληρώθηκε ο παραγωγός τους. Θα πρέπει η πολιτεία να προστατεύει τον πολίτη και να μην αφήνει τους καρχαρίες να τρώνε όλα τα μικρά ψάρια. Ο καταναλωτής πάντα είναι στη θέση του ηττημένου.

«Χανιώτικα νέα» 8-6-2005

ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Το 1962 εκδοθήκανε πρώτη φορά οι συντάξεις των αγροτών. 180 δρχ. έπαιρνε τον μήνα ο αγρότης που δεν είχε οικογενειακά βάρη. Αν ο συνταξιούχος είχε γυναίκα ή ανήλικα παιδιά, έπαιρνε 220 δρχ. αν είχε γυναίκα άνω των 65 ετών έπαιρναν οι δυο 300 δρχ... αναπηρικές συντάξεις δεν δίνανε σε πρώτη φάση, ούτε σε ανασφάλιστους.

Εγώ, ως γραμματέας κοινότητας ήμουνα παράλληλα και ανταποκριτής του ΟΓΑ και μου στέλνανε μπλοκάκια με επιταγές στα ονόματα των συνταξιούχων. Επήγαινα από την ΑΤΕ Βάμου και έπαιρνα

τα χρήματα, ερχόμενα και έκανα τις πληρωμές και μετά εξαναπήγαίνα στον Βάμο για απόδοση λογαριασμού.

Τα 180 φράγκα τότε ήτανε λίγα, όπως λίγα είναι και τώρα τα 330 ευρώ, μα τότε που ήρθανε αναπάντεχα, αλλάξανε καθεστώς στα «περήφανα» γερατειά. Μέχρι τότε συχνά ο γέρος δεν είχε μία δραχμή για τσιγάρα και αν τη ζητούσε τη δραχμή από το παιδί του μπορεί να μην την είχε κι εκείνο να τη δώσει. Ο γέρος βρίσκεται σε μειωμένη αντοχή μα και σε περιορισμένες ανάγκες. Δεν έχει αντοχή για ταξίδια, δεν έχει απαιτήσεις ούτε στο ντύσιμό του, ούτε σε επιδείξεις και το μικρό ποσό των 180 δρχ. είχε μεγάλη βαρύτητα.

«Χανιώτικα νέα» 17-3-1998

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ (1)

Κύριε Διευθυντή,

Για πολλοστή φορά εδιάβασα και την 21-11-2000 παράπονα συμπολιτών μας στην έκκριτον εφημερίδα σας γιατί, όπως λένε, τα αστυνομικά όργανα διέπραξαν το σφάλμα και την αυθαιρεσία να τους κάνουνε έλεγχο «χωρίς να εξηγηθούνε οι λόγοι» και «την ίδια στιγμή, λίγα μέτρα πιο πέρα, άλλοι συνάδελφοί τους, εξανάγκασαν ένα νεαρό πατέρα στην ίδια εξευτελιστική διαδικασία μπροστά στα έντρομα μάτια του μικρού του και της γυναίκας του...»

Όμως ο συμπολίτης μας αυτός, θα έπρεπε να σκεφτεί ότι μπορεί να είχανε οι αστυνομικοί πληροφορίες για διακίνηση ναρκωτικών από εκεί, ή κάτι ανάλογο και δεν θα εξυπηρετούσε την αποστολή τους, αν εξηγούσανε τους λόγους του ελέγχου ή αν άφηναν κάποια αμάξια να περνούνε αν είχανε μέσα μικρά παιδιά, που μπορεί να τα είχανε και για καμουφλάζ και αν έκαναν την «αυθαιρεσία» αυτή, δεν είναι αξιοκατάκριτοι, γιατί αν απέφευγαν να ελέγχουνε τα αμάξια που μπορεί να έχουνε καμουφλάρει οι κακοποιοί θα διευκολύνετο η δραστηριότητά τους.

Θέλομε ελέγχους για τα ναρκωτικά, αγορανομικούς και υγειονομικούς και κάθε είδους ελέγχους που έχουνε στόχο την πάταξη της παρανομίας και την προστασία της κοινωνίας από τους εγκληματίες

και τους παρανόμους και όποιος τύχει «θύμα» ελέγχου πρέπει να δείχνει κατανόηση.

Παρακαλώ τους «συναδέλφους» επιστολογράφους να καυτηριάζουνε τους αστυνομικούς που συμμετέχουνε στα συνδικάτα του εγκλήματος και όχι αυτούς που κάνουνε το καθήκον τους.

«Χανιώτικα νέα» 25-11-200

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ (2)

Κύριε Διευθυντή,

Αρκετές φορές είδα στην έγκριτον εφημερίδα σας να παραπονούνται δια του τύπου συμπολίτες μας, γιατί τους ενοχλούνε οι έλεγχοι που πραγματοποιεί η αστυνομία. Συγκεκριμένα στις 23-8-2000 κάποιος κύριος διαμαρτύρεται γιατί του έκαναν έλεγχο οι αστυνομικοί, ενώ ήταν με κοντό παντελόνι, φορούσε σαγιονάρες και είχε μαζί του μικρό παιδί. Μα φυσικά αυτή η εμφάνιση δίνει εντύπωση φιλήσυχου ανθρώπου. Όμως και ο κακοποιός, για καμουφλάζ, κάνει ότι χρειάζεται για να δώσει τέτοια εντύπωση.

Στις 2-9-2000 διαμαρτύρεται (πάλι στην εφημερίδα σας) γιατί οι αστυνομικοί έκαναν έλεγχο στην Σούγια και ενόχλησαν κάποιους παραθεριστές.

Στις 29-8-2000, στον «Αγώνα της Κρήτης» κάποια άλλη κυρία διαμαρτύρεται γιατί οι αστυνομικοί έκαναν έλεγχο στη Σούγια και στη Γάβδο. Αναφέρουνε ακόμα πως θα θέλανε ευγενικότερη συμπεριφορά από τους αστυνομικούς. Εγώ πιστεύω ότι χάριν στους αστυνομικούς ελέγχους περιορίζονται λίγο οι δραστηριότητες των κακοποιών και αυτό πρέπει να το εκτιμήσομε. Εύχομαι να μην πέσουνε θύματα ληστείας, κλοπής ή βιασμού οι επιστολογράφοι σας διότι τότε θα παραδεχτούνε ότι και οι έλεγχοι της αστυνομίας χρειάζονται και ακόμα θα δούνε από ποια «ευγένεια» μας προστατεύουνε.

Με τους ελέγχους αυτούς οι αστυνομικοί έχουνε εξαρθρώσει σπείρες έχουνε εξιχνιάσει ληστείες και άλλα εγκλήματα, έχουνε προλάβει κακά και παρέχουνε τάξη και ασφάλεια όσο μπορούνε (και όσο δεν είναι σύνηγοι) δεν είναι όμως μέντιουμ να ξέρουνε από απόσταση μόνο σ' αυτόν τον κακοποιό να αποτανθούνε. Για να φτάσουνε στον κακοποιό,

μπορεί να ενοχλήσουν με έλεγχο πολλούς φιλήσυχους. Από τους αστυνομικούς ελέγχους δικαιολογημένα ενοχλούνται οι παράνομοι, μα οι νομοταγείς πρέπει να τους δέχονται με κατανόηση, αφού στόχο έχουνε την προστασία μας.

Ο έλεγχος δεν παρουσιάζει καλή εικόνα στον ελεγχόμενο μα την ώρα που ο αστυνομικός που ελέγχει πρέπει να έχει το δάχτυλο στην σκανδάλη, μα δεν γίνεται αλλιώς.

Θα ήτανε δικαιολογημένα παράπονα αν ελέγαμε ότι μέσα στις τάξεις της αστυνομίας είναι μεγάλο ποσοστό συνεργάτες των κακοποιών και ακόμα να ζητούμε καλύτερη συμπεριφορά μα όχι να πάψουνε να γίνονται έλεγχοι.

«Χανιώτικα νέα» 28-9-2000

ΑΤΑΚΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΣΗ ΤΑΞΗΣ (Κρητική διάλεκτος)

Μία βολά ήσανιε φερμένοι στο χωριό μας δύο ντεληκανίδες και απάνω στην γ-ουβέντα ν-τωνε άκουσα κ 'ηπενε ο ένας τ' αλλουνού ν-τωνε «σερσέ λα φαμι». Εγώ των ήπα «Με το συμπάθιο μωρέ κοπέλια, πέστε μου να κατέω κι εγώ ίντα πάει να πει αυτή δα η λέξη, γιατ' εγώ ο κακομοίρης δεν έμαθα γράμματα» και λέσι μου πως πάει να πει, πως σε κάθε κακό «ζητήσετε τη γυναίκα» και πως είναι γαλλική παροιμία.

Εδά, τον ύστερο καιρό γροικώ και γίνονται πολλά κακά απού τσοι χωροφύλακες απού τσοι λένε «όργανα τση τάξεως» και λέω κι εγώ «Σε κάθε κλεψιά και απατεωνιά, ζητήσετε το χωροφύλακα». Μα δεν είνιε μόνο οι χωροφύλακες. Στσι χοντρές ατιμιές είνιε και οι αξιωματικοί ν-τωνε ανακατεμένοι. Χασίσια, μπιστόλια, φυσέκια, λαθρομετανάστες, νονούς, τση νύχτας, σκυλάδικα, ούλες τσι παρανομίες τσι κάνουνε οι προστάτες του νόμου. Απού την κορφή ως τα νύχια εκαταφέρανε να γινούνε «οι συνήθως ύποπτοι» σε κάθε παρανομία. Δεν είνιε μπλειό «οι ανώτεροι πάσης υποψίας» Για να μασε προστατέψει το κράτος απού τσοι προστάτες μας, απού δύο πράματα πρέπει να κάμει το 'να:

1) Να παραγγείλει μεγάλα κόσκινα να κοσκινίσει και να ξεσκαρτάρει τσοι χωροφύλακες να κρατήξει μόνο τσοι σωστούς.

2) Να βρει μίαν άλλη χωροφυλακή να μασε βλέπει απού τσοι χωροφύλακες, όπως ήτανε μια βολά κι ένα καιρό η ΕΣΑ στο στρατό.

Μα δεν πρέπει μόνο να τσοι ξεσκαρτάρουνε. Πρέπει και να τσοι πλερώνουνε κανονικά, γιατί η δουλειά ντωνε, και δύσκολη είναι και επικίνδυνη. Και πρέπει ακόμη να κρατούνε τα μπιστόλια με λυτά χέρια κι όντεν πολεμούνε με τσοι ληστές να είνιε με ίσια δικαιώματα. Ότι να των απαγορεύουνε να τραβήξουνε πρώτοι τα μπιστόλια των απαγορεύουνε να είνιε αποτελεσματικοί. Εγώ θα ήθελα στσοι κουκουλοφόρους (τσοι γνωστούς άγνωστους) να μπορούνε να τσοι τραματίζουνε στα πόδια την ώρα που καίνε μαγατζιά και αυτοκίνητα, και νομαρχίες και πολυτεχνεία και σκοπιές στο Άγνωστο στρατιώτη. Περισσότερα λεφτά και περισσότερα δικαιώματα να τωνε δώσει το κράτος για να 'χομενε κι εμείς περισσότερη ασφάλεια και να μη γίνουνται παράνομοι.

Ο παράνομος χωροφύλακας μοιάζει με τον παπά απού πουλεί τσοι εικόνες απού την εκκλησία ν-του.....

«Αγώνας της Κρήτης» 10-6-1998

Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ ΕΠΡΟΠΑΘΗΕΝΕ (κρητική διάλεκτος)

Πρίχου αρχινιχτεί ο πόλεμος ήμουνε εγώ ντίμπις μικιός, μα το θυμητικό μου ήτανε μεγάλο και πιλιά μεγάλο απού όσο είναι εδά θυμούμαι πως είδα προπολεμικό μια μεγάλη απού κείνες τσοι αφίσσες κι έδειχνε έναν αγγριγιόθρωπο απού με μια μανάρα έκοβενε ένα μεγάλο σταυρό. Ήτονε δα απού εθωρούσανε πως έρχεται ο πόλεμος και μελί ήτανε ίντα εξημές θελ' αφήσει και υπολογίζανε πως αυτό ήτανε έργο του αντίχριστου.

Έχει και ο Θεός την αντιπολίτεψη ν-του απού πάντα μας εδά προ πάντων, αυτή η γι-αντιπολίτεψη του Θεού Απόχτησενε μεγάλη δύναμη. Μη γροικάτε εσείς. Κι αυτοίνοι απού πιστεύουνε σε άλλους θεούς, μα και όσοι είντε άθεοι, δε μπορεί παρά να παραδεχτούνε πως η γι-ανθρωπινότερη θεωρία, απής εστάθηκενε ο κόσμος, είναι αυτή τση χριστιανικής θρησκείας. Δεν εχρειιάζοντανε στρατοί και χωροφύλακες νάχα σκέφτετε ο κόσμος και να εργάζεστε χριστιανικά.

Δε θέλα υπάρχουνε πολεμικά παπάρια και πολεμικά αεροπλάνα. Εδά εκατήντησενε ο κόσμος και πιστεύει σε ένα θεό παντοκράτορα και αυτός ο θεός είναι τα λεφτά. Ληστείες, κλεισιές, λαδώματα, απάτες. Πλερώνει το κράτος τσοι χωροφυλάκους για να βλέπουνε τον κόσμο μα αυτοί τονε ληστεύουνε και γίνονται και νονοί και τα πίνουνε από δύο τόπους. Οποιος θέλει να αγοράσει ντουφέκια και φυσέκια και ναρκωτικά οι χωροφυλάκοι θα του τα βρούνε. Πλερώνει το κράτος γιατρούς για να γιατρεύουνε τον κόσμο, μα αυτοί γυρεύουνε «φακελάκι». Αλλιώς δε σε προσέχουνε. Οι γι-ανθρώποι δεν είναι δα αυτοί αφού ήσανε μια βολά. Εδά θέλουνε ούλοι να καλοπερνούνε μα δίχως να δουλεύουνε. Γιαυτό γίνονται κλέφτες και ληστές και απατεώνες μα είναι και τα χίλια διαόλω τα ναρκωτικά αφού αμώθουνε κι αυτά σε ούλα τα κακά. Ο Θεός κι η ψυχή μου αυτόνα είναι καθαρός θάνατος. Αυτοίνοι οι ναρκωμανήδες, ότι να μην έχουνε τη δόση ν-τωνε, μπορεί να σκοτώσουνε και δικό ν-τωνε άνθρωπο για να πάρουνε τα λεφτά ντου. Ω τα πεντακακορίζικα τα παιδια, τόσο δα παλαβιάρικα είναι και τραβούνε στο θάνατο μ' αυτάνα τα ναρκωτικά; Δεν το θεωρούνε πως τα ναρκωτικά είναι καθαρός θάνατος και κάθε τόσο γροικάς πως τα βρίχνουνε στσοι καμπινέδες ποθαμένα με τη σύρτιγγα στη χέρα. Κακομοίρηδες αφού τα 'χουνε κι εκάνανε όνειρα όντεν τ' αναθρέφανε πως θα τα δώσουνε ανθρώπους στην κοινωνία κι αυτάνα εγινήκανε όφηδες. Ο Θεός να μην το χρωστεί σε σπίτι, γιατί, ένας να γινεί ναρκωμανείς ούλοι είναι χαμημένοι. Αυτά τα πράματα δεν ήσανε μια βολά.

Εδά 'ναι αλήθεια πως ο αντίχριστος επροπάτηξενε κι εξουσιάζει τον κόσμο και λαλεί τονε όθεν το γρεμνό.

«Αγώνας της Κρήτης» 17-12-2000

Η ΣΤΡΟΓΓΥΛΗ ΘΕΑ ΕΓΙΝΕ ΕΞΑΡΤΗΣΙΟΓΟΝΟ

Το ποδόσφαιρο, ένα ωραίο αγώνισμα, ένα ωραίο παιχνίδι, ένα ωραίο θέαμα το κακοποίησανε βάνανυσα τελευταία. Κάποια μεγάλα

συμφέροντα, κάποιοι έμποροι του αθλητισμού, μα και οι εξουσίες που θέλουνε να στρέψουνε το βλέμμα και τα ενδιαφέροντα της κοινωνίας «σε άρτον και θεάματα» να μην ασχολούνται με τα κοινωνικά προβλήματα. (για τους ίδιους λόγους είχανε επί Βυζαντίου φανατισμένους στον ιππόδρομο τους «Πράσινους» και τους «Βένετους. Εκαταφέρανε λοιπόν όλοι αυτοί και κάνανε «εξαρτησιογόνο» το ποδόσφαιρο. 1) Πάρα πολλοί είναι τόσο φανατισμένοι στο ποδόσφαιρο που για χάρη του αδιαφορούνε για τη δουλειά τους, για την οικογένειά τους, και γενικά για τις υποχρεώσεις τους. 2) Εκάμανε πολλούς νέους «χούλιγκανς» και τους καταστρέψανε. Αυτοί για χάρη της «στρογγυλής θεάς» είναι έτοιμοι, ανά πάσαν στιγμή, και να δώσουνε ξύλα και να πάρουνε, μα ακόμα και να σκοτώσουνε. Το πρώτο που πετύχανε πάντως ήτανε που πλήξανε βαρύτατα το ποδόσφαιρο, αυτοί οι δολοφόνοι του ποδοσφαίρου που έχουνε το θράσος να αυτοαποκαλούνται «φίλαθλου».

Ένας αγώνας που διεξάγεται σε πολιτισμένο πλαίσιο είναι ένα άριστο θέαμα, μα όταν εμφανιστούνε οι χούλιγκανς δημιουργούνε μία ατμόσφαιρα Μάου-Μάου και διώχνουνε τον κόσμο από τα γήπεδα. Πηγαίνουμε στο γήπεδο για να ευχαριστηθούμε, όχι για να κινδυνεύσουμε, μα ούτε για να δούμε βάρβαρες σκηνές.

Όταν η εθνική μας ομάδα παίζει με μία ξένη, δικαιολογείται λίγος φανατισμός και πολύ ενδιαφέρον. Όμως, όταν παίζουνε δύο ελληνικές ομάδες, καλό και διασκεδαστικό είναι να παρακολουθήσεις τον αγώνα, δεν υπάρχει λόγος να φανατιστείς υπέρ της μίας ομάδας αφού και με τις δύο έχεις την ίδια συγγένεια.

Εγώ προσωπικά, περισσότερο εντυπωσιάζομε, σχεδόν από όλα τα άλλα αγωνίσματα σε σύγκριση με το ποδόσφαιρο, όμως στο ποδόσφαιρο παίζουνε μεγάλα συμφέροντα και μεγάλες σκοπιμότητες και τεχνιέντως εκάμανε τον κόσμο να λέει «στρογγυλή θεά» το τόπι.

Τι ωραίο θέαμα είναι να βλέπεις στον ιππόδρομο τους «πήγασους» να «φτερουγούνε» κρατώντας παλικάρια ή αμαζόνες!!! Το τρέξιμο, το πήδημα, (ιδίως επί κοντά), ο δίσκος, όλα τα αγωνίσματα έχουνε τη χάρη τους, μα μόνο το ποδόσφαιρο είχε την ατυχία να τα μολύνουνε οι χούλιγκανς.

«Χανιώτικα Νέα» 20-7-2006

ΕΥΘΑΝΑΣΙΑ

Εδώ καμπόσα χρόνια γροικώ γω και λέσινε για την ευθανασία. Για να σασε πω την αλήθειά εχάντουνε πως ελέγανε το όνομα τση Αθανασίας και δεν εκατέχανε να το πούνε καλά. Κι όντιμως μου εξήγησενε το Γιωργιό του Στελή απού αυτό επήγενε στα γράμματα και κατέει. Είπε μου γιατ' απού λέτε πως ευθανασία πάει να πει πως ότι να 'ναι ένας αρρωστάρης πολλά βαρέ και έχει ανταγιάντιστους πόνους και δεν υπάρχει ελπίδα γιατριάς, να το αφήνουνε το μαυροκακομοίρη να ποθάνει να γλυτώσει απού το μαρτύριο. Να μην του κάνουνε γιατρικά και γιατροσόφια, ότι να το ζητήξει ο ίδιος. Εκάμασινε δα τον κόσμο δύο κόμματα. Οι μισοί λένε πως ο συγχωρεμένος ο Ιπποκράτης έλεγενε πως ώστε να μπορούμε και όπως μπορούμε να κρατούμε νε τον άνθρωπο στη ζωή σ' όποια κατάσταση κι αν βρίχεται. Οι γι-άλλοι μισοί λέσινε πως κάθε εις ορίζει τη ζωή ντου και ότι να μη νταγιαντίζει τσοι πόνους και να θωρεί πως και αυτός βασανίζεται, και βασανίζει και το σπίτι ντου και δεν υπάρχει κιαμιάν ορπίδα και παρακαλεί το θάνατο, ας γενεί το θέλημά ντου. Κατέω ακόμη να σασε πω πως οι γι-άνθρωποι μια βολά ήσανιε αγράμματοι και δεν εκτέχανε να πούνε τη λέξη ευθανασία μα ότι ναχα βασανίζεται κιαείς στον ψυχομαχημό ντου, τον εγυρίζανε «νεκρικά» για να ξεκουραστεί (νεκρικά ελέγανε να είναι η κεφαλή ντου οθέ ντη δύση απού ξεψυχά πιλιά εύκολα) κι ελέγανε και τη μαντινάδα:

*«Γυριστέτέ με νεκρικά να γοργοβγεί η ψυχή μου
δικούνε με τα βάσανα που 'συρε το κορμί μου»*

Μα κιαμιά βολά κι απής τον εγυρίζανε νεκρικά δεν εξεψύχανε και αφορούντανε πως μπορεί να 'χει καημένο αλέτρι γη ζυγό, απού ελέγανε πως όποιος έκαιγεν απού αυτά τα ιερά σύνεργα δεν έβγαινε η ψυχή ντου όζω αν είχα φέρουνε αλέτρι γη ζυγό να του ακουμπίσουνε απάνω ντου. Αυτάνα τα περιστατικά δείχνουνε πως οι αγράμματοι σοφοί επιστεύανε στην ευθανασία. Πόσο σοφά ήσανιε αυτά με το νεκρικό και με τα ζυγάλετρα, εγώ δεν κατέω να σα σε πω.

«Αγώνας της Κρήτης»

**Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΚΟΠΟΙΕΙ ΓΗ, ΛΕΡΑ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ
ΤΟ ΦΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟ ΖΩΙΚΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ**

Επί πολλές χιλιάδες χρόνια υπήρχε ισορροπία ανάμεσα στο ζωικό και στο φυτικό βασίλειο και στα φυσικά φαινόμενα. Τώρα, από τις τελευταίες δεκαετίες του 20^{ου} αιώνα άρχισε να ξεχειλίζει το ποτήρι σε ό,τι αφορά στην κακοποίηση της φύσεως. Μια λαϊκή παροιμία λέει πως «όντε θα οργιστεί ο Θεός του μελιγκουνιού του δίδει φτερά και πετά». Το μέλι «μελιγκούνι» (μυρμίγκι) πετά μια φορά και ύστερα ψοφά. Μεταφορικά το λέμε διότι συμβαίνει κάποιες φορές και μια άνωδος οδηγεί στην καταστροφή. Έτσι και ο άνθρωπος επενέβει δυναμικά, βάνουσα και προκλητικά στα έργα της φύσεως και ανάγκασε τη φύση να εκδικηθεί αυστηρά και άπονα. Εμόλυνε ο άνθρωπος στεριά αέρα και θάλασσα και σκοπό έχει να μολύνει και το διάστημα. Οδηγεί τον πλανήτη ο άνθρωπος σε απρόβλεπτες και ανεξέλεγχτες καταστάσεις. Δεν είναι το πρόβλημα για τις υπάρχουσες γενιές, μα τι θα γίνει με τα εγγόνια μας; Τότε που η μέση θερμοκρασία θα ανεβεί κάμποσους βαθμούς και η ζωή θα είναι πολλαπλά ανυπόφορη. Θα μπορεί να επιβιώσει ο άνθρωπος στις συνθήκες που θα έχουνε δημιουργηθεί σε 100 ή 200 χρόνια; Μπορούμε να αναφέρομε μικρά μα ορατά συμπτώματα ύστερα από χιλιετίες ισορροπίας.

1) Το αξιόλογο αρωματικό, ιαματικό, μελισσοκομικό και κτηνοτροφικό φυτό, η μαλοτήρα, από τον Ψηλορείτη σχεδόν εξαφανίστηκε ενώ από τα Λευκά Όρη είναι υπό εξαφάνιση.

2) Το επίσης ιαματικό, αρωματικό, κτηνοτροφικό και πολύ μελισσοκομικό φυτό, η φασκομηλιά, δεν ξέρω τι γίνεται αλλού, μα στο χωριό μου τον Βουβά Σφακίων, ακριβώς από τη ρίζα του βουνού και μέχρι υψόμετρο 650 μ. ήτανε εκατομμύρια φασκομηλιές. Τώρα με την υπερβόσκηση δεν υπάρχει ούτε μία!!! Ευτυχώς επιβιώνουνε ακόμα σε φραχτά.

3) Σε ότι αφορά στην πανίδα, οι λαγοί απειλούνται από εξαφάνιση. Υπολογίζω ότι οι λαγοί από τα μέσα του 20^{ου} αιώνα μέχρι τώρα έχουνε περιοριστεί κάτω από το 1%. Οι κίσσες, οι κοτσιφοί, οι κουκουβάγιες τα αρπακτικά πουλιά κ.α. έχουνε ελαττωθεί επικίνδυνα. Επικίνδυνα, όμως έχουνε αυξηθεί τα ποντίκια και η ζουρίδα, που τα ευνόησαν οι αλλαγές που επέφερε ο άνθρωπος. Τα ποντίκια οφείλουνε την αύξησή τους στο γεγονός ότι με τις «ταϊστρες» της κτηνοτροφίας βρίσκουνε παντού άφθονη τροφή και είναι γνωστή η ζημιογόνος παρουσία τους. Η δε ζουρίδα αυξήθηκε πάρα πολύ επειδή δεν έχει τιμή η γούνα της και δεν

την κυνηγούνε, είναι δε επιζήμια επειδή καταστρέφει πάρα πολλούς λαγούς, πέρδικες και γενικά τα άγρια πουλιά, μα και τα ήμερα, άμα καταφέρει να μπει σε κοτέτσι. Και δεν την φτάνει ότι θέλει να φάει, μα μπορεί να σκοτώσει δεκάδες κοτόπουλα να τα αφήσει νεκρά.

Μα οι ανάγκες, οι δυνατότητες, οι προϋποθέσεις αλλάζουνε στα χρόνια μας τόσο γρήγορα, ιλιγγιωδώς μπορούμε να πούμε, που ο άνθρωπος δεν προλαβαίνει να προσαρμόζεται. Απροετοίμαστος όπως είναι, ανεπιτήδευτα, άλλα κάνει και άλλα ξεκάνει. Ήμουνα γραμματέας κοινότητας και ανταποκριτής της στατιστικής υπηρεσίας. Κάθε χρόνο κατέγραφα γύρω στα 25 γαϊδουράκια και γύρω στα 15 μουλάρια στο χωριό μου. Τώρα ούτε γαϊδουράκι, ούτε μουλάρι δεν υπάρχει. Πολύ πιο παλιά είχε το χωριό 60 ζευγάρια μα τα βόδια είχανε και μουσχαράκια, όπου 150 βόδια. Στα μικρά μου χρόνια είχαμε 30 ζευγάρια. Τώρα δεν έχομε κανένα. Είχαμε 2.000 κότες. Είχαμε 150 χοίρους. Κάθε σπίτι είχε τον «θροφάρη» του για τα Χριστούγεννα, μα πολλά σπίτια είχανε και γουρούνες για αναπαραγωγή («Θροφάρη» λέγαμε το χοίρο που προορίζαμε για τα Χριστούγεννα). Η ράτσα των χοίρων που είχαμε τότε είχε στενή συγγένεια με τους αγριόχοιρους. Είχανε μικρά όρθια αυτιά, μακριά μύτη, μεγάλες τρίχες και το χρώμα τους κυρίως μαύρο σπάνια καστανό και κάπου – κάπου άσπρα μπαλώματα. Δεν θυμούμαι να είδα κάτασπρο χοίρο τότε.

Οι σκύλοι που είχαμε τότε ήτανε και αυτοί συγγενείς με τους άγριους σκύλους. Όρθια κοντά αυτιά, πιο σηκωτή ουρά, πιο πολύ από τους σημερινούς σκύλους. Ήτανε αντεχτικότεροι στις αντιξοότητες και στη λιτότητα. Τώρα και οι σκύλοι επροσαρμοστήκανε στην καταναλωτική κοινωνία. Τότε όπως έτρωγε το φαί του ο βοσκός, τελειώνοντας έβρεχε στο ζουμί λίγο ψωμί και το πετούσε στο σκύλο και το αρπούσε στον αέρα και πήγαινε έξω και το έτρωγε. Εσυμπλήρωνε το γεύμα του ψάχνοντας για ψοφίμια και κηνυγώντας. Τώρα και ο σκύλος έγινε απαιτητικός. Άμα δεν του αρέσει το φαί φεύγει, και λέμε ότι «εχόλιασε».

Μα και ο γάτης θέλει εξευγενισμένο φαί. Τα ποντίκια, όπου τα βρει τα σκοτώνει από προαιώνιο μίσος μα δεν τα τρώει.

Από μονοετή γλωρίδα, πριν 60-70 χρόνια εφυτρώνανε εδώ στα ακαλλιέργητα χωράφια άφθονα «βουϊδόχορτα» και τα θερίζαμε και τα ξεραίναμε για κτηνοτροφές του χειμώνα. Τώρα ελάχιστα φυτρώνουνε. Επίσης εφυτρώνανε άγριες μαργαρίτες που τις λέγαμε «μαντηλίδες». Ήτανε χαμωτά χορταράκια και τις τρώγαμε νωπές τα παιδιά, ήτανε

γλυκόξινες, τώρα φυτρώνουνε ημέρες μαργαρίτες μα οι μαντιλίδες εξαφανιστήκανε.

«Χανιώτικα νέα» 13-10-2007

ΟΙ ΦΩΤΙΕΣ ΣΤΑ ΔΑΣΗ ΜΑΣ

Άλλοι είναι ικανοί και αρμόδιοι για να εξετάσουνε και να ασχοληθούμε με την περίπτωση των πυρκαγιών. Μα και εγώ σαν Έλληνας πολίτης αισθάνομαι την ανάγκη να εξωτερικεύσω την αγανάκτησή μου. Τόσο πολύ ταράζομαι με όσα βλέπω στην τηλεόραση. Δεν νομίζω εγώ ότι καίγεται η Ελλάδα από οικοπεδοφάγους. Αυτοί που την καίνε είναι ανθρωποφάγοι. Αφού αδιαφορούνε που χάνονται άνθρωποι και αφού εσκεμένα και προμελετημένα καταστρέφουνε πολλούς φτωχούς ανθρώπους σε ολόκληρες περιφέρειες, είναι όντως ανθρωποφάγοι. Οι οικοπεδοφάγοι μπορεί να έχουνε μικρή μόνο συμμετοχή. Μπορεί επίσης μια μικρή συμμετοχή να χρεώσαμε σε λαθρομετανάστες γιατί μεταξύ τους υπάρχουνε και αλήτες και κακοποιοί.

Κάποιες χώρες βλέπουνε τη χώρα μας σαν ανταγωνίστρια σε διάφορους τομείς ή και σαν μελλοντικό εχθρό. Όπως η Ιταλία το 1940 μας έπνιξε το ΕΛΛΗ γιατί μας έβλεπε μελλοντικό εχθρό. Ξένες χώρες επιδιώκουνε την από πάσης πλευράς αποδυνάμωσή μας.

Νομίζω ότι πρέπει να λάβουμε προληπτικά μέτρα:

1) Να έχομε περιπολίες στα δάση μας μέρα και νύχτα και να υπερίπτανται ελικόπτερα επίσης μέρα και νύχτα.

2) Να γίνεται συστηματικός έλεγχος σε άτομα που παρουσιάζονται στα δάση μας.

3) Όταν αποδειχτεί ότι κάποιος έβαλε φωτιά στα δάση μας εσκεμένα και προμελετημένα, αδιαφορώντας για τις ζωές μα και τις περιουσίες μας που θέτει σε κίνδυνο, δεν θα πρέπει να υπάρχει καμία επιείκεια. Η βαρύτερη ποινή που επιτρέπει ο νόμος και να μην δικαιούται καμία χάρη. Δεν γίνονται αυτά από «πωρωμένους εγκληματίες» ούτε από «νοσηρούς εγκεφάλους». Τα κάνουνε εχθροί του έθνους εσωτερικοί και εξωτερικοί εσκεμένα και προμελετημένα βάση σκοτεινών σκοπιμοτήτων.

Ένα δύο εκατομμύρια ευρώ, άμα διατεθούνε για δασοφύλακες, μπορεί να προλάβουνε ζημιές δισεκατομμυρίων.

Κύριε Διευθυντή,

Όλοι νιώθουμε απογοήτευση όταν βλέπουμε το ανώτατο πνευματικό ίδρυμα του νομού μας να κακοποιείται και να οδηγείται προς την καταστροφή. Ευχαρίστηση και υπερηφάνεια ενιώθαμε για το Πολυτεχνείο μας. Τώρα όμως νιώθουμε ντροπή και απογοήτευση για τα χάλια στα οποία το έχουνε φέρει και αισθανόμαστε φόβο γιατί δεν φαίνεται να τερματίζεται αυτή η κατάσταση. Εγώ προσωπικά νομίζω:

1) Δεν διαιωνίζεται η κατάσταση από αζεπέραστα εμπόδια. Διαιωνίζεται γιατί δεν υπάρχει εκατέρωθεν βούληση.

2) Υπάρχει καταστατικό, υπάρχουνε κανονισμοί, υπάρχει λογική και εκεί βρίσκεται η λύση.

3) Ο Σωκράτης δεν δέχτηκε να τον φυγαδεύσουνε. Επροτίμησε να πχει το κώνειο. Επροτίμησε να θυσιάσει τη ζωή του αφού η Πατρίδα του, του έδινε το κώνειο και ας ήτανε άδικο. Ας θυσιάσουνε και για το Πολυτεχνείο εκατέρωθεν κάποια γινάτια για να βρουνε τη χρυσή τομή. Εμείς οι πολίτες του Ν. Χανίων απαιτούμε από τους αντιμαχόμενους να ψάξουνε να βρουνε λύση. Δεν έχουνε το δικαίωμα ούτε να συνεχίζουνε να διασύρουνε ένα ανώτατο πνευματικό ίδρυμα, μα ούτε και να τον οδηγήσουνε στην καταστροφή. Η ιστορία θα αποδόσει ευθύνες εκεί που ανήκουνε.

«Χανιώτικα Νέα» 22-10-199

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ(2)

Κύριε Διευθυντά,

Πάντα και παντού συμβαίνει να υπάρχουνε διαφορετικές απόψεις μα συνήθως υπάρχει και λογική. Σε ένα ανώτατο πνευματικό ίδρυμα, όπως είναι το Πολυτεχνείο Κρήτης, είναι εντελώς απαράδεκτο να διαιωνίζεται μία τόσο ελεεινή κατάσταση για δεύτερο χρόνο. Σαν τους αγράμματους επιμένει κάθε πλευρά στις απόψεις της, αδιαφορώντας για τις καταστρεπτικές συνέπειες για το Πολυτεχνείο μας. Η παροιμία λέει ότι «το γινάτι βγάζει μάτι» μα στην περίπτωση μας δεν βγάζει μάτι των δισταμένων μα το μάτι του Ν. Χανίων. Δεν υπάρχει φιλότιμο; Δεν υπάρχει ευαισθησία; δεν συγκινούνται για το κακό που κάνουνε; Από τον

Υπουργό Παιδείας που έχουμε σήμερα και από τους άλλους αρμόδιους παρακαλούμε να ενδιαφερθούνε για να διαλυθεί το Πολυτεχνείο μας.

Από τους αντιμαχόμενους δεν φαίνεται να υπάρχει κατανόηση. Μήπως θα μπορούσε να ενδιαφερθούνε οι πνευματικοί άνθρωποι του Νομού, να πιέσουνε προς όλες τις κατευθύνσεις να εξετάσουνε τα πράματα και να απαιτήσουνε να δωθεί μία λύση που θα την θεωρούνε σωστή και δίκαιη;

«Χανιώτικα νέα» 3-12-1999

Η ΠΑΡΑΜΕΛΗΜΕΝΗ ΝΟΤΙΑ ΚΡΗΤΗ

Κύριε Διευθυντά,

Στο φύλλο της 31-7-2004 της εγκρίτου εφημερίδα σας με τίτλο «Στο... Μικροσκόπιο τα προβλήματα της Νότιας Κρήτης», από τους Κρήτες φοιτητές γράφετε ότι από την φοιτητική Ένωση, γίνεται συνέδριο με τη στήριξη της Νομαρχίας του ΤΕΕ Δυτικής Κρήτης και του Δήμου Πελεκάνου, όπου θα συζητηθούν προβλήματα της Νότιας Κρήτης.

Πάντα βλέπω ότι η Νότια Κρήτη είναι παραμελημένη. Σε μας φτάνει μειωμένη και η κρατική μέριμνα και ο κρατικός έλεγχος. Απεναντίας νομίζω ότι όπως ο γονέας έχει αυξημένη υποχρέωση να φροντίσει πιο πολύ αυτά τα παιδιά του που έχουνε ειδικές ανάγκες, έτσι και η πολιτεία έχει αυξημένη υποχρέωση να φροντίσει τις απομεμακρυσμένες και ορεινές περιοχές όπως είναι η ορεινή Νοτιοδυτική Κρήτη και να δημιουργήσει κίνητρα για να συγκρατηθεί κόσμος και σ' αυτή την προβληματική περιοχή. Ιστορικοί, δημογραφικοί και εθνικοί λόγοι το επιβάλλουνε. Φροντίζουνε να γίνονται κάποια πράματα για να εντυπωσιάζουνε τα πλήθη εκεί που είναι η εκλογική δύναμη του τόπου. Τέτοιο είναι το εφήμερο κομματικό της συμφέρον κάθε φορά και δε σκέφτονται μακρόπνοα και αδιαφορούνε για την Νότια Κρήτη.

Εάν στην Νότια Κρήτη υπήρχε Νότιος Οδικός Άξονας θα συνεπάγετο και άλλες προόδους και η ζωή θα ήτανε πιο εύκολη και κόσμος θα κατοικούσε περισσότερος. Μα και αν ποτέ γίνει αυτός ο Νότιος Άξονας θα είναι μισερός σε περίπτωση που δεν θα φτάσει μέχρι Χώρα Σφακιών. Βέβαια για να πούμε πως θα προχωρούσε μέχρι το

Σέλινο θα προκαλούσε μεγάλες πληγές στο περιβάλλον και επί πλέον θα απαιτούσε τεράστια ποσά.

Πρέπει να γίνουμε στην Νότια Κρήτη λιμενικά έργα, οδικά έργα, αθλητικές εγκαταστάσεις, επιδίωξη σύνδεσης με Βόρεια Αφρική, κάλυψη των θέσεων γιατρών, κτηνιάτρων, γεωπόνων, να δοθούν κίνητρα για να λειτουργήσει φαρμακείο στη Χώρα Σφακίων και να βελτιωθεί ο δρόμος Χώρα Σφακίων Βρύσες.

Η πολιτεία πρέπει να στρέψει το βλέμμα της στον πολίτη. Να εξετάζει αν απολαμβάνει τα δικαιώματά του, πως αντιμετωπίζεται από τους επιχειρηματίες, πως είναι το περιβάλλον που ζει. Κάποιοι ενοχλούνται από τον έλεγχο, όσοι δεν είναι σωστοί μα η κοινωνία τον έχει ανάγκη.

Οι εθνοπατέρες μας ~~πρέπει να~~ έρχονται στις παραμονές των εκλογών για να τρυγήσουνε ψήφους και θα τους ξαναδούμε στις επόμενες εκλογές, όμως είναι υποχρέωσή τους και θα ήτανε τιμή τους να στρέφουνε κάπου-κάπου το βλέμμα τους προς τον «κυρίαρχο» λαό να ακούνε και να βλέπουνε τις ανάγκες του και τα προβλήματά του.

«Χανιώτικα νέα» 6-8-2004

Η ΑΔΙΚΗΜΕΝΗ ΚΑΙ ΚΑΚΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Η ιστορία της Κρήτης είναι υποβαθμισμένη και αδικημένη μέσα στην ιστορία του Ελληνικού Έθνους. Όλα τα ιστορικά στοιχεία που αφορούν την Κρήτη είναι γραμμένα περιληπτικά και υποβαθμισμένα. Μα και οι Κρήτες συγγραφείς της ιστορίας του νησιού μας γράφουνε διαφορετικά καθένας τους και κάποιες φορές αντί να μας φωτίζουνε μας θαλασώνουνε. Για την κατάληψη της Γραμπουσας π.χ. τα γράφει εντελώς διαφορετικά ο Κρητοβουλίδης από τον Ψιλάκη και από τον Μουρέλο οι οποίοι αναφέρουνε ότι ο Κριτοβουλίδης γράφει ανακρίβειες σχετικά με την Γραμπούσσα. Εγώ προσωπικά θεωρώ σαν τον Παπαρηγόπουλο της Κρήτης τον Ψιλάκη και συνήθως παραπέμπω στις σελίδες του τον αναγνώστη μου όταν χρειάζεται, στα κείμενά μου, και τις επιφυλάξεις που διατυπώνει για άλλες ιστορίες τις λαμβάνω σοβαρά υπόψιν μου, διότι ότι γράφει συνήθως το ντοκουμέντάρει. Όταν ο

εγγονός του Δασκαλογιάννη Γ. Δασκαλάκης «Τσελέπης» π.χ. επήγε στην Κάντανο να πολεμήσει τους Τούρκους, (όπου και σκοτώθηκε εκεί) όλες οι ιστορίες γράφουνε ότι εισέβαλε στο Σέλινο με 1.500 άντρες, όμως ο Μάρκος Κονταδάς γράφει ότι πήγε με 8!!! Σε ένα ατυχέστατο επεισόδιο, ο Χ΄ Ρούσος Βουρδουμπάς εσκότωσε τον 500αρχο Αντώνη Μελιδόνη. Φοβερό λάθος του Βουρδουμπά, όσο και αν τον προκάλεσε ο Μελιδόνης και ζημιά για την επανάσταση γιατί το θύμα ήτανε και ήρωας και πατριώτης. Επιρρεασμένος όμως ο αδελφός του Γεώργιος Μελιδόνης, από εκδικητικότητα έγραψε ανακρίβειες κατά των Σφακιανών..... βλέπομε ολοφάνερα ότι πολλοί ιστορικοί συγγραφείς Γράφουνε με υπερβάλλοντα ζήλο για τον τόπο τους και για συγγενείς τους. Ο Λασιθιώτης Ι. Μουρέλος σε ένα βαθμό θέλει να απολογηθεί διότι το ηρωικότατο επί Ενετών Λασιθι, δεν ήτανε ίδιο και επί τουρκοκρατίας. Έχει πολλή θολούρα η ιστορία της Κρήτης και τη θολούρα την αυξάνουνε αφάνταστα οι διάφοροι ομιλητές σε εκδηλώσεις και οι όψιμοι ιστορικοί αρθρογράφοι που δεν τα γράφουνε όπως τα διαβάσανε, μα όπως θέλουνε, νομίζοντας ότι είναι εις θέση να αλλάζουνε την ιστορία.

Νομίζω ότι έχει ανάγκη από κάθαρση η ιστορία της Κρήτης και θα μπορούσε να γίνει σε ένα Κρητολογικό Συνέδριο, από ικανούς και αξιόπιστους ιστορικούς επιστήμονες, διασταυρώνοντας όλες τις ιστορίες να αποφασίσουνε ποια είναι σωστά να μείνουνε και να πετάξουνε τα σκουπίδια που μολύνουνε την ιστορία μας. Όπως με απόφαση της Ακαδημίας των Αθηνών αλλάζουνε κανόνες της γραμματικής, έτσι με απόφαση του Κρητολογικού Συνεδρίου να γίνει κάθαρση στην Ιστορία της Κρήτης.

«Χανιώτικα νέα» 24-2-2005

Η ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ ΩΡΑΙΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Όποιος πέρασε πριν από καμπόσες μέρες από Χανιά προς Σούδα είδε εκατέρωθεν του δρόμου ωραία δέντρα, αν περάσει όμως τώρα θα δει ένα σφαγείο των δέντρων. Με συνοπτικές διαδικασίες τα καταδικάσανε σε ομαδικό θάνατο με το επιχείρημα ότι ίσως ένα κλαδί τους αν σπάσει μπορεί να κάνει κακό σε τυχόν διερχόμενο αυτοκίνητο. Θα ήτανε όμως

αρκετό να αφαιρέσουνε κάποια κλαδιά, επουδενί όμως αφαίρεση των δέντρων. Εξ' άλλου αν δεν βρίσκανε ένα γεωπόνο, ας ρωτούσανε ένα αγρότη να μάθουνε ότι το βαρύ κλάδεμα των δέντρων γίνεται το φθινόπωρο και όχι αρχές καλοκαιριού, διότι και ο φλοιός του δέντρου φουσκώνει από την εγκοπή και από τις ακτίνες του ήλιου υποφέρουμε. Παρακαλούμε τους υπεύθυνους, αν έχουνε και άλλα δέντρα καταδικασμένα, να τους δώσουνε χάρη. Το ζητούμε χάρη κι εμείς όλοι οι Χανιώτες. Υπάρχουνε φιλοζωικές οργανώσεις μα υπάρχουνε και άνθρωποι που αγαπούνε και συμπονούνε τα δέντρα. Τα δέντρα τα εκμεταλλευόμαστε και τα απολαμβάνομε μα πρέπει και να τα αγαπούμε και να τα σεβόμαστε. Χασάπηδες είναι για τα ζώα μα είναι και για τα φυτά που δεν έχουνε γλώσσα να το πούνε μα πονούνε κι αυτά.

«Χανιώτικα νέα» 16-7-2004

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ

Βέβαια τα προσωπικά δεδομένα είναι σεβαστά. Όταν μία γυναίκα θα πέσει θύμα βιασμού. Όταν ένας ανήλικος συλληφθεί για παρανομία (μπορεί αυτός όσο ωριμάζει να μπει σε σωστό λούκι). Όταν ένας άνθρωπος δεν είναι αποδεδειγμένα ένοχος (δεν πρέπει να διασύρεται μέχρι να αποδειχθεί η ενοχή του). Η δραστηριότητα όμως του παιδεραστού της Εδέσσης με ποια επιχειρήματα υπάγεται στα προσωπικά δεδομένα; Μήπως για να μη θίξουνε την υπόληψη του; Είναι προσωπικό του δεδομένο η καταστροφή των παιδιών του κόσμου;

Η δραστηριότητα του «συνταγματάρχου των απαλλαγών» και της συμμορίας του είναι προσωπικό δεδομένο; Ή λειτούργησε το γεγονός, ότι αφορά «μεγαλόνομο»;

Τους παιδεραστές, τους τσαντάκηδες, τους λωποδύτες, και τους απατεώνες όταν αποδεικνύεται αυτή τους η ιδιότητα, πρέπει να τους ξέρομε, να τους δημοσιεύουν με τη φωτογραφία τους. Αφού η πολιτεία δεν μπορεί να παράσχει ασφάλεια, ας μας επιτρέψει να μάθουμε τους επικίνδυνους να αυτοπροστατευόμαστε. Τα προσωπικά δεδομένα πρέπει να περιοριστούνε στα όριά τους και όχι να τα επικαλούνται όταν δεν αρέσει η διαφάνεια.

«Ελευθεροτυπία» Αθηνών 26-1-2007

ΚΑΠΟΙΑ ΠΡΑΜΑΤΑ ΠΟΣΟ ΕΙΝΑΙ ΣΩΣΤΑ ΚΑΙ ΠΟΣΟ ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΑ

Από τη Ναζιστική κατοχή και από τη Χούντα εβγήκαμε μα οι εξελίξεις και η κακή διαχείριση της δημοκρατίας δημιουργούν προβλήματα.

1) ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ: Ποια δημοκρατία και ποια εξέλιξη επιβάλλει να καλύβουμε τους παιδραστές, αυτούς που διαθέτουμε τα ναρκωτικά στα σχολεία, τους βιαστές, τους τσαντάκηδες κ.α. ενώ θα έπρεπε να έχουμε ονόματα, διευθύνσεις και φωτογραφίες τους για να αυτοπροστατευόμαστε, αφού το κράτος δεν μπορεί να μας προστατέψει, ας μας διευκολύνει τουλάχιστον, εμάς και όχι τους παράνομους

2) ΕΛΕΓΧΟΙ: Την ώρα που ελέγχουμε ένα νομοταγή, αυτός νομίζει ότι τον φέρνουνε λίγο σε δύσκολη θέση ή και ότι τον ταπεινώνουνε, μα όταν θα σκεφτούμε ότι οι ληστές, οι βιαστές και οι κάθε είδους παράνομοι, είναι που ταπεινώνουνε και καταστρέφουνε τους φιλήσυχους ανθρώπους και ότι οι έλεγχοι γίνονται για να τους αντιμετωπίσουνε, θα πρέπει με κατανόηση να δούμε τον έλεγχο.

3) ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΑΣΥΛΟ: Όταν εκαθιερώθηκε το Πανεπιστημιακό άσυλο ήτανε προσαρμοσμένο σε εκείνα τα δεδομένα. Τώρα που αλλάζανε τα δεδομένα πρέπει να προσαρμοστεί για να ανταποκρίνεται στις σημερινές ανάγκες. Ανάμεσά μας σήμερα κυκλοφορούνε και εχθροί του έθνους και εισχωρούνε στο «άσυλο» τους και τα χρησιμοποιούνε σαν ορμητήριο και σαν εργαστήριο κατασκευής βομβών μολότωφ και ενώ η Αστυνομία δεν έχει την άδεια να μπει να τους πατάξει, αυτοί δεν ζητούνε άδεια, μα θα πρέπει να μην περιμένει άδεια και η Αστυνομία. Στο στρατό μας λέγανε ότι «σε κρίσιμες περιστάσεις να ενεργούμε δια ιδίας πρωτοβουλίας».

4) ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ: Τι καλό προσέφερε που δώσανε το δικαίωμα στα ανώριμα παιδιά να κάνουνε καταλήψεις; Μπαίνουνε στα σχολεία και καταστρέφουνε τα πάντα και όποιες φορές κάνουνε κατάληψη κυρίως για να δείξουνε πως υπάρχουνε. Οι γονείς των παιδιών θα έπρεπε να διαχειρίζονται τα σχολικά θέματα.

5) ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΜΕ ΚΑΚΟΠΟΙΟΥΣ: Ο κανονισμός συμπεριφοράς του αστυνομικού προς τον πολίτη ήτανε προσαρμοσμένος σε παλιά δεδομένα. Σήμερα που απεθρασύνησαν οι κακοποιοί, θα πρέπει να βρεθεί τρόπος να λασκάρουνε τα χέρια και του Αστυνομικού,

γιατί οι κακοποιοί δεν έχουνε κανένα περιορισμό και είναι σε πλεονεκτική θέση. Μα και να απαγορευτούνε οι κουκούλες, οι συντερογοθιές, οι σιντερολοστοί και τα ρόπαλα στα συλλαλητήρια.

6) ΑΔΕΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ: Οι παιδεραστές, οι έμποροι ναρκωτικών, οι τσαντάκηδες δεν πρέπει να παίρνουνε άδειες από τη φυλακή γιατί την άδεια θα τη χρησιμοποιήσουν στη «δουλειά» τους.

7) Δεν πρέπει να δεχόμαστε άλλους λαθρομετανάστες, γιατί δεν έχουμε περιθώρια να συμβάλουμε σε παραγωγικότητα. Θα συμβάλουμε σε εγκληματικότητα, σε ανεργία και ακόμα στην οικονομική κρίση.

«Αγώνας της Κρήτης» 25-10-2008

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΑΜΟΥΕΛ ΧΑΟΥ

Ο Αμερικανικός γιατρός Σαμουέλ Χάου (S.HOWE) ήτανε μαχητικότερος αποτελεσματικότερος και Κρητικότερος από τους περισσότερους Κρητικούς για σχεδόν 50 χρόνια στον πολυτάραχο 19^ο αιώνα. Εγεννήθηκε το 1802. Το 1825 νέος 23 χρονών ήλθε στην Κρήτη, απόφοιτος της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ. Ήρθε και πολέμησε στο πλευρό των Κρητών και με το τουφέκι, μα προ πάντων με την πένα. Εξέδωσε και εφημερίδα για την Κρήτη «THE GRETAN» την οποία έστελνε σε όλες τις εφημερίδες της Αμερικής, στις εκκλησίες όλων των δογμάτων και σε διάφορες οργανώσεις. Εξέδωσε και βιβλίο για την Κρήτη που έγραφε για την ιστορία, για τον πολιτισμό, μα και για το κατάντημα τότε της Κρήτης υπό τον βάρβαρο δυνάστη. Το 1827 επήγε στην Αμερική μα δεν πήγε για ταξίδι. Επήγε να συνεχίσει τον αγώνα για την Κρήτη και κατάφερε να συγκεντρώσει τρόφιμα, χρήματα και ρουχισμό για τους πρόσφυγες. Με ομιλίες, με άρθρα και με κάθε τρόπο επηρέαζε την κοινή γνώμη υπέρ των δικαίων του Κρητικού λαού. Έφτιαξε τον λιμενοβραχίονα στην Αίγινα για να δώσει δουλειά σε 500 πρόσφυγες. Εσημπαραστάθηκε σε όλους τους πρόσφυγες στα Εξαμίλια της Κορίνθου. Το 1866 που είχαμε πάλι επανάσταση στην Κρήτη, πάλι εσυγκέντρωσε χρήματα, τρόφιμα και ρουχισμό και ήρθε στην ΚΡΗΤΗ οικογενειακάς όπου και η σύζυγός του Ιουλία αγωνίστηκε μαζί του για τον αγώνα της Κρήτης. Εκαυτηρίαζε με άρθρα του την ανεκτικότητα της αμερικανικής και των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων και το γεγονός ότι τα αμερικάνικα πλοία δεν κινήθηκαν για τη διάσωση των προσφύγων από την Κρήτη. Κατηγορεί τον Υπουργό των εξωτερικών της Αμερικής και τους Άγγλους που δεν αντιδρούν για τις τούρκικες ωμότητες στην Κρήτη όπου και εδημοσίευσε κατάλογο με τα ονόματα των θυμάτων. Στην εφημερίδα του έγραψε ότι η ιστορία θα καυτηριάσει την Αμερική όπου με τη στάση της ενισχύεται η θέση της Τουρκίας. Σε φίλο του έγραφε ότι οι χριστιανικές δυνάμεις «δεν κίνησαν ένα δάχτυλο για το Μεσολόγγι... Μία τέτοια πολιτική είναι αντίθετη στο Χριστιανισμό και στον ανθρωπισμό. Είναι μία ατιμία για την εποχή μας. Ο τσάρος της Ρωσίας

(που καμάρωνε όσους πηγαίνανε κόντρα στην εχθρική του Τουρκία) επαρασημοφόρησε τον Χάου. Μα ο εκδότης της LONDON DIPLOMATID το 1869 τον χαρακτήρισε πράκτορα των Ρώσων.

Πολύ σωστά ο Δ.Σ. Χανίων έδωσε το όνομά του σε μία οδό των Χανίων.

Πηγές:

- 1) «Καθημερινή» 25-3-1984 (Καθηγητής Μαρκέτος)
- 2) «Καθημερινή 12-2-1987 (Δρ. Σταυρόπουλος)
- 3) Ιστορία της Κρήτης Β.Ψιλάκη τ.Δ. σελ. 246!

«Χανιώτικα νέα» 10-8-2003

ΣΥΝΤΟΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

➤ Ο Λάμπρος Κατσώνης: (Λειβαδιά 1752 Κριμαία 1804). Έφτασε ο στόλος του μέχρι 24 πλοία και είχε προκαλέσει μεγάλο πονοκέφαλο στον σουλτάνο γιατί κυνηγούσε τα τουρκικά πλοία. Ήτανε προστατευόμενος της Ρωσίας. Μετά την αποτυχία της Επανάστασης του Δασκαλογιάννη, όπως γράφει ο Β. Ψιλάκης (ιστ. της Κρήτης τ.Γ' σ.1596) τρία σφακιανά καράβια ενώθηκαν με το στόλο του Α.Κ. Ο Ασκυφιώτης αμφίβιος ήρωας Αντρουλιάς Μαράκης ήτανε κυβερνήτης στο πλοίο «Αχιλλεύς»

➤ Ο κλέφτης Κατσαντώνης, με τους άντρες του, πολλές φορές ήρθε αντιμέτωπος με δυνάμεις του Αλή πασά, και πάντα έβγαινε νικητής. Όταν ήτανε άρρωστος σε ένα σπήλιο επροδόθηκε και τον συλλάβανε και τον σουβλίσανε.

➤ Ο Αδαμάντιος Κοραής (Σμύρνη 1784, Παρίσι 1833). Καταγότανε από τη Χίο. Ήτανε γιατρός και λόγιος. Δάσκαλος του γένους. Έλεγε ότι πρώτα έπρεπε να μορφώσουμε τους Έλληνες και μετά να τους ξεσηκώσουμε σε επανάσταση.

➤ Ο Κοσμάς ο Αιτωλός (Μεγάλο Δένδρο Αιτωλίας 1715 Καλικούτασι Β. Ηλείου 1749) Περιείρχετο σχεδόν όλη την Ελλάδα και κήρυττε στον κόσμο χριστιανικά και εθνικά. Ίδρυσε δεκάδες σχολεία. Ήτανε και αυτός δάσκαλος του γένους. Έλεγε ότι, όταν ανοίγουνε σχολεία κλείνουνε φυλακές και έλεγε ακόμα ότι είναι ίσως πιο χρήσιμο να χτίσεις ένα σχολείο παρά μία εκκλησία.

➤ Κορυζής Αλέξανδρος (Πόρος 1885 Αθήνα 1941) υπήρξε διοικητής της Εθνικής τράπεζας και Υπουργός Προνοίας. Την 18-4-1941 ως Πρωθυπουργός της χώρας, βλέποντας την χώρα να καταρρέει αυτοκτόνησε.

➤ Κριεζής Δημήτριος. Οι Κριεζήδες είναι αξιόλογη οικογένεια από την Ύδρα και ανέδειξε πολλούς καλούς πατριώτες. Ο Δημήτριος Κριεζής είχε 7 γιούς και ήταν και οι 7 κυβερνήτες πλοίων και προσφέρανε πολλά στην επανάσταση. Ο γιός του Αθανάσιος εσκοτώθηκε το 1825 όταν ανατινάχτηκε το πλοίο του. Ο εγγονός του Αντώνιος έλαβε μέρος σε 27 ναυμαχίες και διέπρεψε στην πολιτική.

➤ Ο Ιωάννης Καποδίστριας (Κέρκυρα 1776 Ναύπλιο 1831) Σπούδασε γιατρός στην Πάδοβα της Ιταλίας. Πήγε στη Ρωσία όπου έφτασε Υπουργός των εξωτερικών το 1815. Το 1828 κυβερνήτης της Ελλάδος και το 1831 τον σκότωσαν.

➤ Κωνσταντίνος Κανάρης (Ψαρά 1793 Αθήνα 1877). Στις 7-6-1822 έκοψε στη Χίο την Τουρκική Ναυαρχίδα μαζί με τον Πιπίνο. Στις 29-10-1822 ανατίναξαν με το Βρατσάνο στην Τένεδο το δίκροτο του Τούρκου αντιναύαρχου. Το 1824 έκαψε δύο πλοία του Χοσρέφ στη Σάμο και στη Μυτηλίνη. Μέσα στο λιμάνι της Αλεξάνδρειας, μαζί με τον Βόκο και τον Μπούτη μπήκανε για να κάψουνε τον Αιγυπτιακό στόλο μα δεν τα καταφέρανε. Έγινε γερουσιαστής, ναύαρχος, υπουργός ναυτικών και Πρωθυπουργός.

➤ Γεώργιος Καραϊσκάκης (Καρδίτσα 1782 – Φάληρο 1827) Η μητέρα του ήτανε καλόγρια και τον γέννησε νόθο. Ο πατέρας του λεγόταν Καραϊσκος. Έγινε αρχιστράτηγος της Στερεάς Ελλάδος. Ενήκισε τον Κιουταχή στην Αράχοβα και στο δίστομο. Την 22-4-1827, αν και άρρωστος έλαβε μέρος στη μάχη του Φαλήρου και εκεί εσκοτώθηκε.

➤ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης (Ραμαβούνι Μεσσηνίας 1770 Αθήνα 1843). Το 1810-1816 υπηρέτησε στον αγγλικό στρατό όπου απέκτησε χρήσιμες εμπειρίες. Το 1818 προσχωρεί στη Φιλική Εταιρεία. Το Μάρτη του 1821 καταλαμβάνει με τους άντρες του την Καλαμάτα και το Βάλτετσι και τον Σεπτέμβριο την Τρίπολη. Το 1822 στα Δερβενάκια κατατροπώνει τον Δράμαλη. Διορίζεται αρχιστράτηγος της Πελοποννήσου. Στις 30-11-1822 καταλαμβάνει το Ναύπλιο. Στον εμφύλιο τον φυλακίσανε μα τον αποφυλάκισαν για να καταπολεμήσει

τον Ιμπραήμ. Τον Απρίλιο του 1834 καταδικάζουν εις θάνατο τον Κολοκοτρώνη και τον Πλαπούτα με εισαγγελέα τον Άγγλο Μάσσων για εσχάτη προδοσία επειδή δεν έκανε τα χατήρια του Όθωνα. Απέφυγαν την εκτέλεση αφού δεν υπέγραψε ο Πολυζωίδης και ο Τερτσέτης, παρ' όλον ότι τους πιέζανε.

➤ Παύλος Μελάς (Μασσαλία 1870 Σιάτιστα 1904) Με το ψευδώνυμο Μίκης Ζέζας δρα στον Μακεδονικό αγώνα σαν γενικός αρχηγός. Συγκροτεί αντάρτικο σώμα και μάχεται ηρωικά. Στις 13-10-1904 τους πολιορκήσε το τουρκικό απόσπασμα στην Σιάτιστα και σκοτώθηκε. Τον διαδέχτηκε ο Γεώργιος Κατεχάκης με το ψευδώνυμο Ρούβας μα σε 45 μέρες αρρώστησε και ανέλαβε ο Γεώργιος Τσόντος με το ψευδώνυμο Βάρδας από τα Σφακιά μέχρι τέλους του αγώνα.

➤ Μακρυγιάννης (Αβορίτη Φωκίδας 1797 Αθήνα 1864) Το πραγματικό του όνομα ήτανε Γιάννης Τριανταφύλλου μα για το ψηλό του ανάστημα τον αποκαλούσανε «Μακρυγιάννη» και μ' αυτό το όνομα επέρασε στην ιστορία. Στρατηγός και πολιτικός. Τα απομνημονεύματά του (που για να τα γράψει εφρόντισε και έμαθε γράμματα σε μεγάλη ηλικία) τον καθιστούνε αξιολογότερο πεζογράφο. Επολέμησε τον Κιουταχή, τον Ιμπραήμ και άλλους. Η εξέγερση για το σύνταγμα (3-9-1843) ξεκίνησε από το σπίτι του.

(Τα στοιχεία είναι μαζεμένα από διάφορες ιστορίες)

«Αγώνας της Κρήτης» 17-2-2009

ΟΙ ΑΡΧΑΙΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ

Το 514 π.Χ. τύραννος των Αθηνών ήτανε ο πολύ σκληρός Ιππάρχος. Δύο φίλοι, ο Αρμόδιος και ο Αριστογείτονας τον σκοτώσανε και σώσανε τον κόσμο από την τυραννία. Επί τόπου εσκοτώθηκ' ο Αρμόδιος από τους σωματοφύλακες του Ιπάρχου. Ο Αριστογείτονας εσυνελήφθη και τον υπέβαλε σε τρομερά βασανιστήρια, ο αδελφός του Ιπάρχου Ιπίας. Επέθανε στα βασανιστήρια, μα δεν εμαρτύρησε τους άλλους του συνεργάτες. Η εταίρα Λέαινα ήτανε φίλη του Αρμόδιου και συνελήφθη και υπεβλήθη επίσης σε σκληρά βασανιστήρια για να μαρτυρήσει τους συνεργάτες του Αρμόδιου, μα αυτή έκοψε με τα δόντια της την γλώσσα της για να μη μαρτυρήσει και πέθανε στα βασανιστήρια

μα δεν μαρτύρησε. Όταν οι Αθηναίοι εκαταφέραν, με τη βοήθεια των Σπαρτιατών, να ανατρέψουν τον Ιππία, ανακήρυξαν ήρωες τον Αρμόδιο και τον Αριστογείτονα και τους έστησαν ανδριάντες. Στη Λέαίνα δυσκολεύονταν να κάνουνε άγαλμα επειδή ήτανε εταίρα. Τους διευκόλυνε όμως το όνομά της. Έφτιαξαν μία χάλκινη λέαίνα με ανοιχτό στόμα και δίχως γλώσσα προς τιμήν της, την «Άγλωττον Λέαίνα» και το στήσανε στα προπύλαια της Ακρόπολης.

Οι εταίρες ήτανε πόρνες. Πολλές από αυτές είχανε αριστοκρατική πελατεία. Από τις τάξεις τους εβγήκε η ηρωίδα Λέαίνα που αναφέραμε πιο πάνω. Από την ίδια τάξη ήτανε η Ασπασία του Περικλή και περίπου τέτοια ήτανε και η Θεοδώρα του Ιουστινιανού. Σημαντικό ρόλο παίζανε οι 2 τελευταίες, από την επιρροή που ασκούσανε στους μεγάλους συζύγους τους. Ειδικά η Θεοδώρα, κυριολεκτικά έσωσε το θρόνο του Ιουστινιανού στη «Στάση του Νίκα».

Η εταίρα Θαρρηλία επαντρεύτηκε τον βασιλιά της Θεσσαλίας Αντοχο και μετά τον θάνατό του εκυβέρνησε τον λαό της 30 χρόνια.

Η εταίρα Φρύνη ήτανε ευνοούμενη του μεγάλου γλύφτη Πραξιτέλη.

Η Λαΐδα ήτανε η πιο διάσημη εταίρα στην Κόρινθο. Λέγεται ότι το ανεπανάληπτο άγαλμα της Αφροδίτης της Μήλου το έφτιαξε ο Θεοδώριδας και είχε αυτήν μοντέλο. Όλοι οι άντρες την επιθυμούσανε μα αυτή ήτανε για την αριστοκρατία. Την επιθυμούσε και ο κυνικός φιλόσοφος Διογένης. Η Λαΐδα είχε υπνοδωμάτιο στο δεύτερο πάτωμα του σπιτιού της. Δίπλα ήτανε ένα ψηλό δένδρο και το καλοκαίρι άφηνε το παράθυρο από εκεί ανοιχτό. Ο παμπόνηρος Διογένης επήγε ένα βράδυ και σκάλωσε στο δένδρο για να την απολαύσει με τα μάτια όταν θα γδυνότανε για να πλαγιάσει μα αυτή τον αντιλήφθηκε. «*Ε, Διογένη τι ζητάς εκεί;*» του είπε. Αυτός δεν έκρυψε το σκοπό του και αυτή του όρισε ώρα για το επόμενο βράδυ όπου θα τον δεχότανε με σβηστά φώτα. Την ορισμένη ώρα έβαλε στο κρεβάτι μία υπηρέτριά της και ξαφνικά εμπήκε αυτή και άναψε φως.

- «*Διογένη, σου την κατάφερα*», του είπε.
- *Της λυχνίας εσβεσμένης πάσα γυνή Λαΐδα*» είπε εκείνος που πάντα εύρισκε την κατάλληλη απάντηση.

«*Αγώνας της Κρήτης*» 14-7-2000

ΠΙΚΡΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Όπως μερικά έργα στον κινηματογράφο κρίνονται «ακατάλληλα» έτσι θεωρώ ακατάλληλα τα διηγήματα που έχουνε σχέση με τον βρώμικο πόλεμο που μας επέβαλαν ξένα συμφέροντα. Εν τούτοις κάποια πράματα καλόν είναι να μην ξεχνιούνται.

Εγεννήθηκα τη νύχτα που χώριζε τους δύο χρόνους 31-12-1926 / 1-1-1927. Εθεώρησαν καλό να με γράψουνε στο 1926, με συνέπεια να λάβω μέρος στις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις το 1949, στον εμφύλιο πόλεμο. Στις 10-1-1949 εντύθηκα στις Ρουσές Ηρακλείου. Στις 30-1-49 εφύγαμε με τα πόδια 2.000 από τις Ρουσές για το λιμάνι. Σε όλη τη διαδρομή ακούγετο από γραμμόφωνο το τραγουδάκι: «Φεύγω Λενιώ, Λενιώ μου αγαπημένη στον πόλεμο τραβώ με τ' άλλα τα παιδιά. Πάψε μην κλαίς μην είσαι λυπημένη.....». Όταν έπαβε να ακούγεται από το ένα μαγαζί άρχιζε να ακούγεται από το άλλο. Πραγματικά πηγαίναμε στον πόλεμο. Μα σε ποιο πόλεμο; Σε ένα αδελφικό πόλεμο εχώναμε το αίμα μας για ξένα συμφέροντα. Επήγαμε στον Πειραιά με το αρματογωγό «ΑΛΙΑΚΜΟΝΑΣ» Τρεις μήνες εκπαιδεύτηκα στα Μέγαρα και στο Μεγάλο Πεύκο στο πεδινό πυροβολικό και την 2-5-1949 επήγα στην Καστοριά στο 102 Σ.Π.Π. Την πρώτη μέρα και την πρώτη ώρα που πήγα στο Σύνταγμα άκουσα 2 στρατιώτες (που μέχρι τότε δεν τους γνώριζα) και κουβενδιάζαν. Τους έκλεβα τη συζήτηση και, επειδή ήτανε ενδιαφέρουσα τη θυμάμαι ακόμα.:

Ήτανε ένα στρατηγικό ύψωμα που το λέγανε «Πόρτες» και το κρατούσανε οι αντάρτες. Ο στρατός έκανε πολλές προσπάθειες για να το πάρει, μα δεν τα κατάφερε. Εκαταφύγανε λοιπόν σε μία πονηριά. Μία νύχτα μία δύναμη από στρατιώτες επήγαινε ακάλυπτη στο ύψωμα. Ο σκοπός τους αντιλήφθηκε και τους φωνάζει «Αλτ» μα αυτοί του απαντήσανε: «Εμείς ήμαστε συναγωνιστή. Έχομε την πληροφορία ότι θα χτυπήσουνε οι φασίστες και μας στείλανε για ενίσχυση». Ο σκοπός τη χάφτηκε και άνοιξε την κύλη μα αυτοί τον σφάζανε επί τόπου. Μετά μπήκανε στα αμπριά και τους βρήκανε όλους στον ύπνο και όλους τους σφάζανε. Τότε υπήρχε «Κλιμάκιο Βαλκανικής Ερεύνης» που

παρακολουθούσε τον τρόπο διεξαγωγής του πολέμου και την επομένη βγήκε κλιμάκιο να κάμει αυτοψία. Επικεφαλής του ήταν ο Άγγλος ταγματάρχης. Στα αμπριά βρήκανε τα πτώματα μα βρήκανε και όπλα τελευταίου τύπου αγγλικής κατασκευής που δεν είχανε φτάσει ακόμα στα χέρια του στρατού, αν και ήμαστε τότε «προστατευόμενοι της Αγγλίας» (η Αμερική μας παρέλαβε το 1950). Ο κύριος Ταγματάρχης είπε ότι αυτά τα πράγματα αντίκεινται στους διεθνής κανονισμούς. Ο Κρητικός λοχίας που τον συνόδευε είπε μετά ότι του ήρθε να τον καρφώσει με την ξιφολόγη, αφού είπε ότι κακώς εσφαχτήκαμε μα δεν του έκαμε εντύπωση ότι η χώρα του δίνει όπλα και στις δύο πλευρές.

Μάιο, Ιούνιο και Ιούλιο μόνο παρενοχλητικές εχθροπραξίες αντιλλάσαμε με τον «φίλο» μας τον Μάρκο (αρχιστράτηγο των ανταρτών). Το βράδυ της 1-8-1949 εκάναμε μεγάλες ντάνες πυρομαχικών δίπλα στα κανόνια μας. Την 2-8-1949 η ώρα 6:00 π.μ. ο αξιωματικός βολής ήτανε πάνω σε μία κλούβα και μας ειδοποιούσε, σε 5 λεπτά, σε 2 λεπτά, σε 3 δευτερόλεπτα και είχε το χέρι ψηλά και κατεβάζοντας το χέρι εφώναζε «*Ανά όλες, αρχίσατε πυρ*». Εχτυπήσαμε πρώτα το ύψωμα Χελώνα που ένωνε το συγκρότημα του Βίτσι με το συγκρότημα του Γράμμου για να μην επικοινωνούνε. Σαράντα κανόνια, βαριά, πεδινά και ορειβατικά εχτυπούσαμε και σε μισή ώρα ερίξαμε 5.000 βλήματα. Παράλληλα 36 αεροπλάνα συμμετείχανε, 12 ερίχνανε βόμβες, 12 ήρχονταν φορτωμένα και 12 πηγαίνανε να φορτώσουνε. Είχαμε τα «Ντακότα» και τα «Σπιτ Φάιρς», αεροπλάνα.

Εύκολα μπορεί να υπολογίσει κανείς, εκτός από τα πολύτιμα νιάτα που χάναμε και τις υλικές ζημιές. Μας λέγανε ότι κάθε βλήμα άξιζε μια λίρα. Βόμβες χειροβομβίδες, όλμους μπαζούκας, θεραπεία τραυματιών, συντάξεις αναπήρων, συντάξεις για τους σκοτωμένους, απώλειες εργατικών χεριών κλπ., κλπ.

Στις 14-8-1949, έπεσε το στρατηγείο των ανταρτών στη Λοκμα του Βίτσι και στις 29-8-1949 έπεσε και ο Γράμμος.

Στο ενδιάμεσο, άμα έπεσε το Βίτσι μα αντιστέκετο ο Γράμμος. Η Στέλλα, ολμαρχίνα των ανταρτών, μας φώναζε με τηλεβόα: «*Φασίστες, κωλόπαιδα της Φρειδερίκης, εδώ δεν είναι Βίτσι. Εδώ είναι Γράμμος και θα αφήσετε εδώ τα κορμιά σας*».

Θυμούμαι ακόμα μια σκέψη που πέρασε από το νου μου πολλές φορές όταν είμαστε εμείς στη μία κορφή και οι αντάρτες στην άλλη: «*Αυτός εκεί νομίζει ότι είναι καλός πατριώτης. Και εγώ νομίζω πως είμαι*

καλός πατριώτης, ποιος έχει το δίκιο; Ποιοι μας φέρανε εδώ; Τι μοιράζομε;»

Μα ακόμα όταν με τα μούλάρια πηγαίναμε πιο κάτω τους σκοτωμένους για να τους θάψομε πονούσε η καρδιά μου για τις μάνες τους. Εσκεφτόμουνα «Κακομοίρα που το ανάθρεψε και που το περιμένει. Σε ποια εκκλησία να είναι αυτή τη στιγμή να παρακαλεί για το γιο της και που να ξέρει!!!!»

«Αγώνας της Κρήτης» 26-9-2000

ΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΓΗΣ

Οι σεφήδες και οι πλησιαστές παλαιότερα

Η τεχνική, η οικονομική και η πολιτιστική εξέλιξη, αναποδογυρίσανε τα πάντα και τίποτα δεν έμεινε στη θέση του. Ακόμα ο χαρακτήρας των ανθρώπων, η νοοτροπία μα και αυτό που το λέγαμε «ανθρωπιά» δεν έμεινε αυτό που ήτανε. Όταν πριν από μερικές δεκαετίες κανείς θα πουλούσε μία περιουσία π.χ. δεν την έβγαζε στην πλειοδοσία. Πρώτα, αν ήτανε γονική ερωτούσε τα αδέλφια του αν ενδιαφέρετο κανείς τους να την αγοράσει. Αν δεν ήτανε γονική, πρώτα ερωτούσε τους «σεφήδες» (τους συνοράτορες) και αν δεν ενδιαφέρονταν οι σεφήδες και οι συγγενείς του, τότε μόνο μπορούσε να την πουλήσει σε όποιο άλλο θα εύρισκε. Αν την πουλούσε σε σεφήδες εβάζανε εκτιμητή και την πουλούσε στην αξία της, αν την αγόραζε δικός του άνθρωπος θα μπορούσε να την δώσει και σε χαμηλότερη τιμή «για να μην ξενέψευ». Επίσης σπάνια εγίνονταν συμβόλαια τότε γιατί τα θεωρούσανε «πεταμένα λεφτά». Τα συμβολαιογραφικά, αφού τότε ο λόγος ήτανε συμβόλαιο. Τότε οι άγραφοι νόμοι ήτανε πιο ισχυροί από τα σημερινά συμβόλαια. Μπορούσε τότε να αγοράσει κανείς μία περιουσία. Θα έπαιρνε τα χρήματα που είχανε συμφωνήσει, τα πήγαινε και τα παρέδινε στον πωλητή και η συναλλαγή ήτανε αμέσως τετελεσμένη. Βέβαια και τότε υπήρχε η εξαίρεση του κανόνα που στην περίπτωση ορισμένων ανθρώπων εκάνανε ή ένα απλό χαρτί που το υπογράφανε οι συναλλασσόμενοι και δύο μάρτυρες ή μπορούσε να γίνει και κανονικό συμβόλαιο. Τώρα όμως όταν παρουσιάζεται ένας ευρωπαίος και δίνει διπλάσια τιμή από την αξία της περιουσίας, την δίνουνε και δεν ρωτούνε

για σεφήδες και ακόμα καμία συναλλαγή δεν γίνεται χωρίς συμβόλαιο. Έστω μπορεί να έχεις εμπιστοσύνη στον πωλητή, μα δεν ξέρεις πώς θα σκεφτεί σε 20-30 χρόνια ένας κληρονόμος του. Ότι αφορά στο πούλημα της γης σε ξένους, είναι εθνική ανάγκη να μην αφήσουμε να γίνει αλλοδαπή η κρητική γη και ότι κάνομε κόντρα στις εθνικές ανάγκες, αυτό λέγεται προδοσία.

«Χανιώτικα νέα» 4-8-1995

ΤΟ ΚΑΚΟ ΠΟΥΛΙ

Κύριε Διευθυντή,

Στην έγκριτον εφημερίδα σας εδιάβασα επιστολή που έστειλε ο «Σύλλογος μνημείων αλεξιπρωτιστών» από τη Γερμανία προς το Δήμο Χανίων και ούτε λίγο ούτε πολύ, έχουνε το θράσος να βαφτίζουνε το κακό πουλί (που είχε φτιάξει ο Γερμανικός στρατός κατοχής στον Μακρύ Τοίχο) και να το λένε “Μνημείο Ειρήνης”. Την ενδεδειγμένη απάντηση επήρανε από τον άξιο Νομάρχη μας. Θέτουμε κάποια ερωτήματα στην θρασύτατη αυτή επιστολή τους. Στο ερώτημα 5 «Τι σκέφτεται ο λαός σήμερα για το μνημείο» σαν μία μονάδα αυτού του λαού θα ήθελα να πω ότι εκεί που βλέπουμε το κακό πουλί μας εθύμιζε τα στρατόπεδα του Άουσβιτς, του Ματχάουζεν, του Νταχάου, τους φούρνους και τους θαλάμους εκτελέσεων, τα κολαστήρια και τα εκτελεστήρια των νεοβαρβάρων Ναζί. Μας εθύμιζε τις χιλιάδες Ελλήνων που εκτελέσανε από 3 έως 85 και τα φρυκτά βασανιστήρια και τις υστερήσεις που μας υπέβαλαν. Κάθε μνημείο κάποια πράγματα θυμίζει όλα πρέπει να τα θυμόμαστε και τα καλά και τα κακά και όλες οι θύμισες έχουνε σκοπιμότητα. Δεν πρέπει κανένα μνημείο να κακοποιείται γιατί αυτό είναι βαρβαρισμός και βανδαλισμός. Και οι μιναρέδες με τα τζαμιά, και τα ενετικά μνημεία δεν είναι τίποτα άλλο παρά πικρές και φρυχτές αναμνήσεις της ιστορίας μας. Και το κακό πουλί έπρεπε να διατηρηθεί, όμως αφού η θρασύτητα των Νεοναζί φτάνει στο σημείο να το αποκαλεί μνημείο ειρήνης, ας μείνει χαλασμένα και ας μείνει στο σημείο αυτό η ονομασία να το λέμε «στο Κακό Πουλί». Βέβαια δεν είναι αυτό ενέργεια της σημερινής γερμανικής κυβέρνησης, μα όμως αυτή είναι σκληρονόμος της ντροπής, της ευθύνης των τύψεων και των υποχρεώσεων που άφησε

ο ναζισμός. Μα εκληρονόμησε και νεοβαρβαρισμό γιατί αρνείται να πληρώσει το δάνειο πήρανε στην κατοχή από την Ελλάδα και τις άλλες πολεμικές αποζημιώσεις.

«Αγώνας της Κρήτης» 14-11-2001

ΤΟ ΚΑΚΟ ΠΟΥΛΙ ΚΑΙ Η ΚΑΚΗ ΚΟΠΡΑ

Κύριε Διευθυντή,

Ας μου επιτραπεί να λάβω μέρος στη συζήτηση που γίνεται δια μέσου της φιλόξενης εφημερίδας σας για το γερμανικό πουλί (το «κακό πουλί») και για τον τάφο του αρχισφαγέα Μπρόγιερ.

Η λέξη μνημείο είναι παράγωγο της λέξης μνήμη και όντως και το κακό πουλί έχει σχέση με πικρές, πικρότατες μνήμες. Μα ο λαός όλα πρέπει να τα θυμάται και τα καλά και τα κακά. Αν το χαλούσαμε όντα άρχισε να γονατίζει η Γερμανία πάνω σε ένα ξέσπασμα θα ήτανε δικαιολογημένο. Τώρα είναι εκπρόθεσμη αυτή η σκέψη και θα είναι λάθος. Δεν υπήρξαν δηλαδή Κρητικοί με ευαισθησίες στο πέρασμα του μισού αιώνα και μόνο τώρα ευρεθήκανε τέτοιοι;

Οι πρωτοχριστιανοί εκάνανε ασβέστη τα αγάλματα των θεών του Ολύμπου από φανατισμό και από βλακεία. Βλακεία θα είναι και αν χαλάσαμε τώρα το Κακό Πουλί. Οι Μιναρέδες μαρτυρούνε το πέρασμα του μεγαλύτερου εχθρού του ελληνισμού, δεν θα είναι όμως παληκαριά, ούτε θα γιάνουνε οι πληγές που μας άνοιξαν οι κανίβαλοι αν θα χαλάσουμε τους μιναρέδες τώρα. Το ίδιο είναι και το Κακό Πουλί.

Ακόμα το άγαλμα του πρίγκιπα Γεωργίου που το ξηλώσανε από τη Σούδα ήτανε λάθος. Ήτανε σκληρός και υπηρετούσε προσωπικές του επιδιώξεις, μα 700 χρόνια δεν είδε η Κρήτη καλύτερη στιγμή σαν όταν ο Πρίγκιπας επάτησε το χώμα της. Πρέπει να τα θυμόμαστε όλα. Αν θέλομε να ξεχνούμε όσα δεν αρέσουνε είναι στρουθοκαμηλισμός. Οι μετονομασίες των οδών καλώς έγιναν. Δεν βλάψανε τίποτα. Θεωρώ σφάλμα του κυρίου Έβερτ που σαν δήμαρχος Αθηναίων επανέφερε την ονομασία της Βασιλήσης Σοφίας στην οδό που την είχανε Ελευθερίου Βενιζέλου. Μα τι οφείλει το έθνος στη Σοφία, και τι στο Βενιζέλο; Ας συγκρίνουμε.

Και τώρα ο χασάπης Μπρόγιερ. Τον χαρακτήρισα «κακή κοπρά» για να μη θεωρηθεί και ότι συμπαθώ τους Ναζί. Τα κόκκαλα του αρχιτέκτονα της σφαγής του κρητικού λαού, ασφαλώς μολύνουνε το

τιμημένο χρώμα της Κρήτης. Λάθος ήτανε που δεχτήκανε τότε να ταφεί αυτός εδώ μα αφού τα δεχτήκανε τότε θα είναι πιο μεγάλο λάθος αν θα πούμε τώρα ότι τα δεχόμεσταν μισό αιώνα, μα πάρτε τα τώρα.

Στο γερμανικό νεκροταφείο είναι θαμμένοι εκατοντάδες νεκροί ήρωες της πατρίδας τους, έστω και αν υπηρέτησαν σε φασιστικό καθεστώς, έστω και αν ήτανε εχθροί μας εμάς, κάθε ήρωας εμπνέει σεβασμό και θαυμασμό ακόμα και αν είναι εχθρός μας, μα ο κάθε αρχιτέκτονας μακελιού εμπνέει αποτροπιασμό και φρίκη.

Είπαμε πως ήτανε λάθος που δεχτήκανε να τον θάψουνε στο κρητικό χρώμα μα αυτό το λάθος δεν διορθώνεται με ένα άλλο λάθος που θα κάναμε αν θα λέγαμε ύστερα από μισό αιώνα ότι μέχρι τώρα ήτανε δεκτός και από τώρα έγινε ανεπιθύμητος.

«Χανιώτικα νέα» 26-10-1994

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΑΦΗΡΗΜΕΝΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ

Συγκεκριμένα ουσιαστικά λέμε τις λέξεις που μας φανερώνουνε πρόσωπα ζώα ή πράγματα. Αυτά έχουνε ορισμένο βάρος, ορισμένο χρώμα και ορισμένο σχήμα (εκτός από τα υγρά και τα αέρια). Στα συγκεκριμένα ουσιαστικά, πέραν από την επέμβαση του ανθρώπου, (που μπορεί να επιφέρει αλλοίωση), δεν μπορούμε να παρουσιάσομε άλλα, νι' άλλων.

Αφηρημένα ουσιαστικά λέμε τις λέξεις που μας φανερώνουνε καταστάσεις, ιδιότητες, ενέργειες. Αυτά έχουνε νοητά όρια και νοητό ειδικό βάρος. Επειδή έχουνε νοητά σύνορα τα αφηρημένα ουσιαστικά, τα τοποθετεί ο καθένας όπου και όπως τον βολεύει σύμφωνα με δικά του συμφέροντα και δικές του σκοπιμότητες. Προκαλώντας τους αλλοίωση και κακοποίηση.

Η Τουρκία π.χ. αυτή η αρχιτέκτονας της τρομοκρατίας και της γενοκτονίας έχει το θράσος να αποκαλεί τρομοκράτες τους Κούρδους επειδή ετόλμησαν να διεκδικήσουνε την ελευθερία της πατρίδας τους. Καταγγέλλει και την Ελλάδα η Τουρκία ότι παρανόμως έχει οπλισμένα τα νησιά του Αιγαίου, ενώ αυτή νόμιμα έχει στρατό κατοχής στην Κύπρο. Η νομιμότητα είναι και αυτή αφηρημένο ουσιαστικό. Εκατάφερε,

χρησιμοποιώντας τον ισχυρό μοχλό που λέγεται ΗΠΑ να εμποδίσει την ελεύθερη Κύπρο να εγκαταστήσει τους πυραύλους S 300 που είναι αμυντικό όπλο. Ισχυρίζεται η Τουρκία ότι παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα των μουσουλμάνων της Θράκης. Μήπως μπορεί να τα συγκρίνει με τα δικαιώματα των Κούρδων, των Ελλήνων, των Αρμενίων και των Συρίων που η κακή τους μοίρα τους έταξε να ζούνε στη βάρβαρη Τουρκική επικράτεια;

Δεν μας φαίνεται παράξενο για την Τουρκία, όλη η ιστορία της είναι βαρβαρισμοί, γενοκτονίες και παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μα και η Δύση που μπορεί να καυχηθεί για μία Γαλλική Επανάσταση το 1789 και για μία «Ευρωπαϊκή Διακήρυξη» που έγινε στη Ρώμη 1950 μετατοπίζει συστηματικά τα σύνορα της δικαιοσύνης μεροληπτικά χάριν της Τουρκίας. Από τότε που η Ρωσία έπαψε να είναι υπερδύναμη, οι ΗΠΑ διαχειρίζονται τα διεθνή προβλήματα σύμφωνα με τα δικά τους συμφέροντα και αυτά των προστατευομένων τους, και δεν δεσμεύονται ούτε από το δίκιο ούτε από το σωστό, μα ούτε από ανθρώπινα δικαιώματα.

Η κ. Ολμπράιτ, ΥΠΕΞ των ΗΠΑ ήξερα τον Οτσαλάν τρομοκράτη και τα κατάφερε και τον παραδόσανε στην Τουρκία. Ένα ηγέτη δεκάδων εκατομμυρίων λαού που διεκδικεί την ελευθερία της πατρίδας του, μα η Αμερικανίδα «νονά» τον βάφτισε τρομοκράτη.

Τον ίδιο καιρό, τον προστατευομένό τους Πινοσέτ, αυτόν τον φασίστα που διέπραξε σωρεία εγκλημάτων για να κρατηθεί στη θέση του δικτάτορα, αυτόν η κ. Ολμπράιτ τον θέλει ελεύθερο και τελικά θα γίνει το θέλημά της. Καλόν είναι να είναι ελεύθερος ο Πινοσέτ. Είναι κατάλληλο εργαλείο, αν και όταν χρειαστεί, για καινούρια δικτατορία στην Χιλή.

Με τη δύναμη των όπλων και της οικονομίας και με τον αέρα της μοναρχίας, οι ΗΠΑ, αποφασίζουνε για τους πολίτες του κόσμου; Αν θα ζήσουν και πως θα ζήσουν και σε περιπτώσεις διενέξεων τοποθετούνε τα σύνορα του δικαίου όπου συμφέρει αυτούς και τους προστατευομένους τους.

Όταν το Ιράκ εισέβαλε στο Κουβέιτ επροκάλεσαν οι ΗΠΑ παγκόσμια κοινητοποίηση για να απαλλάξουνε το κρατίδιο αυτό από την ξένη κατοχή. Η Κύπρος είναι υπό ξένη κατοχή στο μισό της έδαφος 25 χρόνια τώρα. Ούτε η αμερικανική μα ούτε η διεθνής κοινή γνώμη δεν συγκινείται. Οι Κούρδοι αντιμετωπίζουνε γενοκτονία εν έτη 1999 μα

κανείς δεν ενδιαφέρεται διότι η Τουρκία που τους ξεκληρίζει έχει μπάρμπα στην Κορώνα.

Στη διαφορά μεταξύ αλβανοφώνων και Σέρβων, τους Σέρβους βομβαρδίζουν επειδή έτσι ορίζει ο πλανητάρχης.

Εν ονόματι του νόμου παρανομούμε. Εν ονόματι του Θεού αμαρτάνομε. (Ιερά Εξέταση). Εν ονόματι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καταπατούμε τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Μα και τα άτομα τοποθετούνε τα σύνορα των αφηρημένων ουσιαστικών κατά το δοκούν, ιδιαίτερα στην εποχή μας. Που είναι η ανθρωπιά που ξέραμε; Που είναι το «λόγω τιμής; Που είναι οι ευαισθησίες και που είναι ευθιξίες; Που είναι ο κόσμος που γνωρίσαμε πριν μισό μόλις αιώνα; Ο κόσμος εκείνος έφυγε ανεπιστρεπτί και στη θέση του είναι τώρα ένας κόσμος εντελώς αλλιώτικος. Η τεχνική και η πολιτιστική εξέλιξη οδήγησαν τον κόσμο προς τα εμπρός μα και προς τα πίσω. «Οδε εν καλόν αμιγές κακού»

«Χανιώτικα νέα» 25-4-1999

ΑΠΟ ΤΟΝ HOMO ERECTUS ΣΤΟΝ HOMO ELECTRONIC

Όπως λένε οι ανθρωπολόγοι και οι παλαιοντολόγοι, ο άνθρωπος σε πρώτη φάση κατά την εμφάνισή του στη γη ήτανε ένα ζώο φυτοφάγο, όπως φαίνεται και από τα δόντια του. Επερπατούσε με τα τέσσερα, και δε μιλούσε μα απλώς επρόφερε άναρθρες κραυγές και κατοικούσε στα σπήλαια. Μάλιστα πολλοί πιστεύουνε πως μπορεί ο άνθρωπος να είχε πρόγονο τον πίθηκο. Βέβαια δεν είμαι καθόλου ειδικός, μα δε θα ήθελα να πιστέψω ότι μπορεί να ήτανε προπάππος μας ο πίθηκος. Μπορεί να έχουμε κοινή προέλευση με τον πίθηκο ή και με άλλα θηλαστικά. Μπορεί να έχουμε συγγένεια σαν ξαδερφάκια μα όχι κατιόντες συγγενείς του. Ότι αφορά στην κοσμογονία, τα περί Αδάμ και Εύας τα θεωρώ μυθολογία της θρησκείας, ενώ ο Δαρβίνος δεν είπε παραμύθια όταν ανέπτυξε τη θεωρία περί εξελίξεως των ειδών. Ο άνθρωπος; Με την πάροδο των εκατομμυρίων ετών εξελίχθηκε σε παμφάγο ζώο. Απόδειξη ότι ο άνθρωπος ήτανε φυτοφάγο είναι και το γεγονός ότι πολλών και σήμερα δεν δέχεται ο οργανισμός τους το κρέας. Όταν ο άνθρωπος άρχισε να πηγαίνει με τα 2 έχουμε πιά τον HOMO ERECTUS (άνθρωπος ο όρθιος).

Σε κάποιες χιλιετίες ακόμα ο άνθρωπος άρθρωνε τις πρώτες του λέξεις για να επικοινωνεί με τους άλλους ανθρώπους. Άρχισε να χρησιμοποιεί εργαλεία και όπλα πρωτόγονα. Άρχισε να εξημερώνει ζώα και να καλλιεργεί τη γη. Ανακάλυψε τη φωτιά. Άρχισε να κάνει πρωτόγονες κατοικίες. Μα ήδη ο άνθρωπος είχε περάσει στο στάδιο του HOMO SAPIENS (άνθρωπος ο λογικός). Όμως κάθε μέρα, κάθε τόσο νέες ανακαλύψεις προσετήθεντο στην υπηρεσία του ανθρώπου.

Από τότε όμως που ο άνθρωπος ανακάλυψε τον ατμό, ανακάλυψε τον ηλεκτρισμό, την διάσπαση του ατόμου, βρίσκεται σε λίαν διαφορετική φάση. Μία φάση λίαν εξυτηρητική, όσο και λίαν επικίνδυνη. Από τις παρενέργειες του τεχνικού πολιτισμού εμολύναμε τη γη τον αέρα και τη θάλασσα. Εμολύναμε τα νερά. Ενοθέψαμε τα τρόφιμα. Μα οι τεχνικές και οι πολιτιστικές εξελίξεις επέδρασαν αρνητικά στον χαρακτήρα και στη νοοτροπία του σύγχρονου ανθρώπου. Όχι δεν είναι ο σημερινός άνθρωπος ίδιος με αυτόν στο πρώτο μισό του 20^{ου} αιώνα. Ο σημερινός άνθρωπος έγινε λίγο ρομπότ, έγινε HOMO ELECTRONIC

Δεν υπάρχει πια συνοχή στην κοινωνία μα ούτε και στην οικογένεια όπως μία φορά. Μαζεμένη η οικογένεια επήγαινε στην εκκλησία. Μαζεμένη επήγαινε στο συγγενικό σπίτι για βεγγέρα. Μαζεμένοι εκαθίζανε για φαΐ και μαζεμένοι πηγαίνανε για ύπνο και φυσικά, μαζεμένοι στα μεγάλα βάσανα.

Οι παλιοί λατρεύανε τα είδωλα. Μετά λατρεύανε του Ολύμπιους Θεούς, στην εποχή μας θεός θαυματοουργός είναι μόνο το χρήμα

Η αλλαγή του τρόπου ζωής εδημιούργησε και προβλήματα υγείας. Πιο παλιά εκινούσαμε τα πόδια μας και τα χέρια μας για να ζήσομε. Σήμερα μόνο με το δάχτυλό μας πατούμε τα κουμπιά και τα πλήκτρα με αποτέλεσμα να κατεβάζομε στομαχάρες και παχυσαρκίες με φυσικό επόμενο τις ασθένειες. Ούτε το μυαλό του δεν κουράζει ο σημερινός άνθρωπος. Το κοιμπιούτερ, γιατί το έχομε; Έχει διαπιστωθεί από τους αρμόδιους ότι οι προηγούμενες γενιές είχανε καλύτερο μνημονικό. Ήτανε σκληραγωγημένοι σωματικά, ψυχικά και πνευματικά. Οι προηγούμενες γενιές ήτανε πιο αγράμματοι, πιο σοφοί και πιο ανθρώπινοι.

Όπως ήτανε ο κόσμος πριν μισό αιώνα ήτανε σίγουρο ότι η ζωή στον πλανήτη θα ήτανε «Ατελεύτητος», όμως πολύ πιθανόν ο τεχνικός πολιτισμός, μακρόπνοα, να οδηγήσει τον κόσμο στην καταστροφή.

«Χανιώτικα νέα» 9-8-2007

Η ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ποικιλότροπα κάποιες σκοτεινές δυνάμεις και σκοτεινές σκοπιμότητες βάζουνε τορπίλες στα θεμέλια του Ελληνισμού. Οι εκάστοτε ελληνικές κυβερνήσεις, μα και ο πνευματικός κόσμος της χώρας δεν κοιτάζουνε μακριά και αντιμετωπίζουνε μόνο τα εφήμερα προβλήματα και όχι και αυτά που μακρόπνοα θα λάβουνε διαστάσεις και θα προκαλέσουνε ζημιά. Παράδειγμα το Σκοπιανό που το αφήσανε και έγινε πρόβλημα εκ του μη όντως.

Τώρα όπως διάβασα στον «Νέο ΚΗΡΥΚΑ» των Χανίων της 5-11-2008 ο κ. Αντρινακάκης αναφέρεται σε άρθρο της «Ελευθεροτυπίας» του καθηγητού ανθρωπολογίας του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ, Χερτσφέλντ, στο οποίο αμφισβητείτο ότι οι σημερινοί Έλληνες είναι απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων. Ο αλήστου μνήμης Γερμανός ιστορικός Γιακούμπ Φαλμεράιερ είχε το θράσος να υποστηρίξει ότι οι σημερινοί Έλληνες «δεν έχουνε ρανίδα αίματος» από τους αρχαίους Έλληνες. Η θεωρία του Φαλμεράιερ είχε κάποιους οπαδούς όπως ο Χερτσφέλντ, που δεν στηρίζονται σε ντοκουμέντα μα υπηρετούνε σκοπιμότητες. Επί της εποχής του Περικλή το κράτος των Αθηνών είχε 400.000 Έλληνες. Μαζί με τα άλλα Ελληνικά κράτη και μαζί με τις παραμεσόγειες Ελληνικές παροικίες υπολογίζεται ότι υπήρχανε 16.000.000 Έλληνες. Πολλοί σκοτωθήκανε στους πολέμους. Πολλοί ξενιτευθήκανε και αφομοιωθήκανε με άλλους λαούς. Πολλοί αλλάξανε υπηκοότητα για κάποια συμφέροντα και κάποιες σκοπιμότητες. Σήμερα ύστερα από 2.500 χρόνια δεν είναι περισσότεροι οι Έλληνες σε εσωτερικό και εξωτερικό. Αυτά τα 16 εκατομμύρια δεν σφαγιαστήκανε και δεν ήτανε άτεκνοι». Οι απόγονοί τους είναι και οι σημερινοί Έλληνες μα και αρκετοί γειτονικοί λαοί έχουνε Ελληνικό αίμα. Ιδίως οι Τούρκοι που με το «παιδομάζεμα»

παίρνανε τα παιδιά των «ραγιαδών» και τα κάνανε βάρβαρους. Οι θεωρίες του Φαλμεράιερ και των ομοίων του δεν είναι ούτε ανθρωπολογικές, μα ούτε καν λογικές. Οι Αιγύπτιοι, οι Καρχιδόνβιοι, οι Χέτες, οι Ασύριοι κ.α. δεν ξεγεννηθήκανε. Αφομοιωθήκανε με άλλους λαούς. Στον Ελληνικό λαό, μπορεί να υπήρξαν σε μικρό βαθμό επιμειξίες, μα μόνο σκοτεινές και κακοπροαίρετες σκοπιμότητες μπορούν να αμφισβητήσουνε την πολυχιλιετή αδιάκοπη συνέχεια του Ελληνισμού στον γεωγραφικό αυτό χώρο.

Ο Ελληνισμός δεν κινδυνεύει από θεωρίες τύπου Φάλμεράιερ. Κινδυνεύει όμως από την παγκοσμιοποίηση που τη θέλουνε οι ΗΠΑ και οι μεγάλοι της Ε.Ε. γιατί θέλουνε την οικουμένη όλη αποικία τους και κινδυνεύει ακόμα να αλωθεί τελικά από την πλημμύρα των λαθρομεταναστών που σε λίγες δεκαετίες αν δεν βρεθούνε κυβερνήτες που να κυβερνήσουνε ελληνικά, οι Έλληνες θα είναι μειονότητα και θα είναι γεωγραφικά Ελλάδα, μα πληθυσμιακά θα είναι συνονθύλευμα λαών.

«νέος ΚΗΡΥΚΑΣ» 15-16/11/2008

ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΑΦΑΗΛΙΔΗΣ

Κύριε Διευθυντή

Κάθε μέρα βλέπω στις εφημερίδες και εκθιάζεται το όνομα του Β.Ραφαηλίδη γιατί έγραψε ένα βιβλίο. Εγώ δεν τον κρίνω σαν συγγραφέα, μα ας μου επιτραπεί να γράψω πως, αν δεν διέθετε αρκετά θράσος δεν θα ερχότανε να πατήσει στο χώμα της Κρήτης, ύστερα από όσα συκοφαντικά έγραψε σε βάρος της Κρήτης προς ετών, στο «Έθνος» της 21-10-1991. Έγραψε τα ίδια περίπου που γράφει για τους Έλληνες ο Φαλμεράιερ. Ότι δηλαδή οι Κρήτες δεν είναι Έλληνες μα είναι κράμα Αράβων, Φράγκων και Τούρκων. Φαίνεται και ανιστόρητος ο κ. Ραφαηλίδης μας, γιατί αν ήξερε πόσο αίμα έχύσανε οι Κρήτες για να φτάσουνε στον τελικό τους στόχο, την ένωσή τους με την ελεύθερη Ελλάδα, θα μπορούσε να μην κάνει αυτή την γκάφα. Μα γιατί οι σημερινοί Κρήτες είναι ξεχνιάρηδες και τον δεχτήκανε με ανοιχτές αγκάλες, αυτόν και τα βιβλία του;

Έπρεπε να του πούνε ότι είναι ανεπιθύμητος στο νησί που το έβρυσε. Ευτυχώς τρεις γιατροί κάτι γράψανε στα «Χανιώτικα Νέα» στις 29-3-1998. Στις 5-4-1999 είχα γράψει ένα τραγουδάκι για τον «φίλο» αυτό της Κρήτης στα «Χανιώτικα Νέα». Παρακαλώ να ξαναγραφτεί:

Φαίνεται Φαλμεράιερ διάβασε ο Ραφαηλίδης
γιατί τα ίδια πράματα κι εκείνος διαδίδει
όπως τον Φαλμεράιερ υπάρχουν πάντα φίλοι
που λένε τέτοια πράματα όπως και τον Βασιλή
υπήρχανε ζιζάνια και ξενικά και ντόπια
όπου υπηρετούν πιστά τους Τούρκους και τα Σκόπια
Έντεχνα καλλιέργεια κάνουνε του εδάφους
και σειούνται κόκκαλα νεκρών που βρίσκονται στους τάφους
γράφουνε από πρόθεση, όχι από βλακεία
«Δεν έχει η Κρήτη Έλληνες» μα είναι αποικία.
Ήρθαν αυτοί το έδαφος για να προετοιμάσουν
να σπείρουνε ζιζάνια και άλλοι να τα μάζουν.
Δεν κρύβουνε το στόχο τους ότι επιθυμούνε
την Κρήτη κράτος χωριστά πως θέλουν να τη δούνε.
Μα ούτε ένας Κρητικός δεν δέχεται ν' ακούσει
μείτε για δευτερόλεπτο ετέτοια να του πούσι.
Καθόλου δε φοβούμαστε και δεν ανησυχούμε,
πως τέτοιο ενδεχόμενο θα τύχαινε αν δούμε.
Μέλος του Εθνικού κορμού αποτελεί η Κρήτη
σε ρίζες, ήθη, έθιμα, σε γλώσσα και σε πίστη.
Κι αν κόψεις μέλος του κορμού σαπίζει και βρωμέζει
και το κορμί, το μέλος του στερείται και πονέζει.
Δεν θα πετύχει ο σκοπός και δεν ανησυχούμε
μα θέλομε οι σκοπευτές ποιοι είναι να τους δούμε.
Πίσω από μάσκα κρύβονται γιατ' είναι μασκαράδες
κρύβονται γιατί γράφουνε ψευτιές και παλαβάδες.
Αν τύχει αυτοί καμιά φορά και ανακαλυφτούνε,
όπως τον Ρούστη απ' τ' Ιρανούς να επικηρυχτούνε.
Ένα νησί περήφανο, γενναίο σαν την Κρήτη
δεν γίνεται να βρίζεται από τον κάθε αγύρτη
Κρήτη μου καθαρόαιμο ελληνικό κομμάτι,
ζανά διάφοροι εχθροί σε βάλανε στο μάτι.
Ο Βάσος αμφισβήτησε την εθνικότητά σου,

κι άλλοι σε θέλουν ορφανή μακριά από τη μαμά σου.

«Χανιώτικα νέα» 9-4-2008

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

Τον Β. Ψιλάκη, σαν ιστορικό τον θεωρώ Παπαρηγόπουλο της Κρήτης ελάχιστες ανακρίβειες θα βρει κανείς στις 2.552 σελίδες των 4 τόμων της ιστορίας του και δεν υπάρχει μέσα τίποτα κακοπροαίρετο. Έχω διαβάσει πολλές ιστορίες μα πάντα παραπέμπω στις σελίδες του Ψιλάκη, διότι αυτόν θεωρώ τον πιο αξιόπιστο.

Από τον Γ' τόμο της ιστορίας του Ψιλάκη αξίζει να γράψουμε κάποια πράγματα σχετικά με τη φορολογία σε βάρος των ραγιάδων επί τουρκοκρατίας.

Μετά από την οριστική επικράτηση των Τούρκων στο νησί μας το 1669 εδαιοιράστηκαν τη γη της Κρήτης οι καινούργιοι κατακτητές.

«...Μόνοι δε εκ πάντων των νησιωτών οι Λευκορείται Σφακιανοί εξηρέθησαν, κατά τίνα τρόπο, της καταστάσεως αυτής. Ούτοι, που μόνον διετήρησαν άπαντα τα κατά καιρούς παρασχεθέντα εις αυτούς παρά των Ενετών προνόμια αλλά απηλλάγησαν νυν και αυτού του ελαφροτάτου φόρου, αν πρότερος εις τους Ενετούς απέτιον ει και κατά την διάρκεια του μακροχρόνιου πολέμου ίσαντο παράπλευρα αυτών (των Ενετών) ως κατέδειξαν οι πιστοί υπηρεσίαι των διασήμων οπλαρχηγών αυτών Ζίμπου, Θαλάμου, Καλάμου, Μαχαιριώτου και άλλων πολλών... περιήγαγον τους Τούρκους (οι Σφακιανοί) εις τοιαύτην θέσσην, ώστε συνησθάνησαν αυτοί επαρκώς την ανδρείαν αυτών.... και θρίαμβον της ημισελίνου οι Σφακιανοί διετέλεσαν μάλλον σεβαστοί....εκ της παρατάσεως του αγώνος και της αντιστάσεως της ηρωικής του Χάντακος και συμφρονήσαντες, ηγωνίσθησαν ερωμένως κατά του κοινού εχθρού και επινόρθωσαν τα πρότερον μειονεκτήματα επί τοςούτον ώστε και τον εκ 5.000 γροσων

φόρον, τον επιβληθέντα εις τα Σφακιά υπό του Δελή Χουσεΐν, και αφιερωθέντα υπ' αυτού δια της Βαλιδέ Σουλτάνας το 1646 εις τας Ιεράς πόλεις Μέκα και Μεδίναν, κατήγγησαν δια όπλων αυτών..... ούτω λοιπόν πλην των Σφακίων, το έδαφος της νήσου καθό' ου μόνον το τέως δημόσιον, αλλά και το ανήκον εις ιδιότας εγχωρίους, δια διαφόρων δε φοβερών απαύστως, καταστάσεων και εκβιασμών, υφαρπαγέν, περιήλθε το μεν εις την κυριότητα του σουλτάνου, το δε εις τους καταχτητάς πασάδες, αγάδες και βέηδες» (Στ. της Κρήτης τ.Γ' σελ. 1294). Τις περιουσίες που άρπαζαν οι καταχτητές τις καλλιεργούσανε οι πρώην ιδιοκτήτες τους μα οι αγάδες απολαμβάνανε τα εισοδήματα.

Εμοιράσανε και σε δευτερότερος Τούρκους πολλές περιουσίες από τα εισοδήματα των οποίων οφείλανε να δίνουνε το 1/7 στον σουλτάνο. Επέβαλαν στους μη μουσουλμάνους υπηκόους των τον κεφαλικό φόρο το «ζιμί» και τους κατάταξαν σε τρεις κατηγορίες. Η πρώτη κατηγορία επλήρωνε 48 δράμια ασήμι τον χρόνο, η δεύτερη 24 και η τρίτη 12 δράμια. Το δράμι ήτανε 14 κεράτια και το κεράτιο εβαρούσε όσο 5 κουκιά κριθάρι ή όσο ένας χαρουπόσπορος. Νομίσματα είχανε τα άσπρα «ακτζέδες» και έπιανε 14 άσπρα το ένα δράμι ασήμι. Έδινε λοιπόν η πρώτη κατηγορία 672 όσπρια, η δεύτερη 336 και η τρίτη 168. Εκτός από τον κεφαλικό φόρο επλήρωνε από τα εισοδήματά του ο μη μουσουλμάνος το 1/5. Αν εκαλλιεργούσε το ίδιο χωράφι δύο φορές (πρώιμα και όψιμα) επλήρωνε δύο φορές τον φόρο. Αν κάποιος δεν καλλιεργούσε τα κτήματά του, μπορούσε η κατοχική κυβέρνηση να τα μισθώσει σε άλλον για να μην χάνει το φόρο εισοδήματος.

«Ο κεφαλικός φόρος είναι το «χαράτζ» και είναι «εις αποφυγή δουλείας και θανάτου» είναι κατά τον Ιερό νόμο (σερή ή σεριέτ) διότι «οι χριστιανοί είναι βεβαρυμένοι με την υποχρέωση του χαράτζ, άνευ της πληρωμής του οποίου δεν έχουνι λόγον υπάρξεως...» (Ιστ. της Κρήτης Β.Ψ.Τ. Γ' σ.1310). Όποιος δεν πληρώνει κανονικά τους φόρους του» ...εξείτας άρας του Θεού, του βασιλέως και σύμπασης της ανθρωπότητας...» (Β.Ψ.τ.Γ. σ. 1312).

Το 1705 ο σουλτάνος Αχμέτ ο Γ' έκανε «φορολογικές ελαφρύνσεις 1)Για κάθε «τζεριπ» αμπελιού επλήρωνε 102 άσπρα ενώ πριν επλήρωνε 140, 2)για κάθε δέντρο, καλό ή κακό, επλήρωνε ο ιδιοκτήτης ένα άσπρο τον χρόνο. 3)για τα εισοδήματα των ελαιοδένδρων και για το μεταξύ επλήρωνε το 1/7 επί της αξίας των 4)Τα πρόβατα τα μετρούσανε κάθε χρόνο και πληρώνανε ανάλογο χαράτζ 5)Ο κεφαλικός φόρος έμεινε όπως

είχε. 6) Επεβλήθη ειδικός φόρος επί των λαχανικών, των προβάτων και των επιτηδευμάτων. Ειδικό φόρο πλήρωναν το άχυρο (Β.Ψ. τ.Γ σ.1313)

Τελωνειακούς φόρους πλήρωναν 25 τοις χιλίοις οι μουσουλμάνοι, 50 τοις χιλίοις οι μη μουσουλμάνοι υπήκοοι της Τουρκίας, και 100 τοις χιλίοις οι μη υπήκοοι. Στην επαρχία Σφακίων δεν έδρευε καμία Τουρκική αρχή, ούτε τελώνης (βέβαια ούτε ήτανε εκεί Τούρκοι κάτοικοι) Εσύφερνε λοιπόν τον σφακιανό εμπορευόμενο και πουλούσε φτηνότερα και πάλι να κερδίζει περισσότερο σε σύγκριση με τους συναδέλφους τους άλλων επαρχιών... Όπως μου λέγανε οι γέροντες, όταν ήμουνα παιδί, ερχόντουσαν από τις επαρχίες Αποκορώνου και Αγ. Βασιλείου και φώνιζαν από εδώ γιατί βρίσκανε πολύ καλύτερες τιμές...

Δεν είχανε το δικαίωμα οι μη Μουσουλμάνοι να έχουνε ελαιοτριβείο. Το είχανε οι Τούρκοι και παίρνανε 4 οκάδες από τις 10 για δικαίωμα του ελαιοτριβείου. Στα Σφακιά όμως είχανε τα ελαιοτριβεία οι ντόπιοι και εισπράττανε 2 οκάδες από τις 10. Αλλά «οι Τούρκοι απέδιδον εις αυτόν το ήμισυ του εκπιεσθέντος ελαίου, αν ο αγάς ή ο σσούμπασης (επιστάτης) ή επίτροπος αυτού ην ολίγον καλός ή διακριτικός, άλλος ούτε το τρίτον απελάμβανε, και εκ τούτου πάλιν όφειλε να πληρώνει ο δεϊλεος εις τον πάσαν «τεκλίφια» ως έλεγον, και εις συντήρησιν της κουζίνας αυτού αλλά και άλλα έκτακτα... Πολλάκις οι χριστιανοί επώλησαν 100 μύστατα λάδι προς 2 1/2 γρόσια το όλον μύστατο (μύστατο = 10 οκάδες υγρό) Συμπληρωμένου δε του έτους είχαν πληρώσει αυτά πάντα εις εκτάκτους φόρους και διαφορους εκ πιέσεις...» Β.Ψ.τ. Γ'σ. 1314-1315).

«Πλην της κατ' αγέλας εις επισευήν οχυρωμάτων και τεμένων (τζαμιών), αλληπαλλήλως εκ των διαφορών χωρίων, συνελαινομένων αγροτών και εργαζομένων αμισθί και μετά βίας και μαστιγώσεως. Κάθε Οθωμανός ή κάθε εξωμότης είχε το δικαίωμα να βάζει την αγγαρεία του στους Χριστιανούς. Στον μουκαταγασί (αυτόν που ενοικιάζει την εισπραξη των φόρων) όφειλαν 4 μέρες εργασία όπου και όπως ήθελε αυτός να εργαστούνε «... Και εις πάντα δε Οθωμανόν όφειλε να τελεί αγγαρεία άνευ αντιρρήσεως και προθύμως ο Χριστιανός ώστε εδαπανά τοιουτοτρόπως υπερδεκαπενθήμερον κατά μέσον όρον το μήνα. Εις τοιαύτας αγγαρείας ουχί μόνον ο ανήρ αλλά και η σύζυγος και τα τέκνα του και δη και άνευ τροφής.

(Β.Ψ. τ.Γ. σ. 1316).

Πολλοί αγάδες και μπέηδες έκαναν απάτες και εκμετάλλευση όχι μόνο σε βάρος των ραγιαδών μα και σε βάρος του σουλτάνου. Το 1728 εθανατώθηκε ο Οσμόν Εφέντης γιατί σαν δευτεντάρης (ανώτερος οικονομικός υπάλληλος) είχε κάνει σωρεία από απάτες (Β.Ψ. τ.Γ' σελ. 1320)

Πάντα εύρισκαν τρόπους οι βάρβαροι κατακτητές για να εισπράτουνε «τζερεμιά» από τους γκιαούρηδες». Άμα εσκοτώνετε ένας Τούρκος, έστω από άλλον Τούρκο, επλήρωναν οι χριστιανοί της περιοχής. Ο Σίβερ γράφει ότι ένας Τούρκος εσκοτώσε ένα άλλο Τούρκο στην περιοχή της μονής Τοπλού. Κανείς δεν είχε ευθύνη εκ μέρους της Μονής μα επειδή έγινε στον τόπο τους έδωσαν 12.500 γρόσια.

«Χανιώτικα νέα» 26-5-2005

ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΚΑΙΡΟ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ

Μόλις εμαζευτήκανε οι Ναζί σε μία ενότητα γύρω από τα Χανιά η υπόλοιπη Κρήτη άρχισε να απολαμβάνει την ελευθερία της. Ο κόσμος βαριά πληγωμένος από τους ανθρώπους που έχασε μα και από τις πείνες και τις κακουχίες της τετράχρονης σκλαβιάς από πολιτισμένους νεοβάρβαρους ευρίσκετο σε φοβερή ανέχεια... Μόλις έφυγε το αβάσταχτο φορτίο των Ναζί εφέρανε στο Ρέθυμνο διάφορα τρόφιμα και άλλα αναγκαία είδη που μέχρι τότε μας λείпанε. Αμέσως και η εταιρεία ΕΜΕΛ έφερνε διάφορα τρόφιμα που τα διένειμαν δωρεάν στον πεινασμένο λαό.

Εγώ όταν ήλθανε οι Ναζί ήμουνα παιδί, μα μέχρι να φύγουνε επέρασα στην εφηβεία και επήγα μαζί με περίπου 20 χωριανούς μου στο Ρέθυμνο με τα γαϊδουράκια μας και πήραμε άσπρο αλεύρι και μαροκιανά ρεβίθια. Δεν είχα όμως χρήματα για να φορτώσω το γαϊδουράκι μου τρόφιμα, μα μοιράζανε τότε στην κάναβο το στάρι της ΕΜΕΛ και πέρασα από εκεί και πήρα και το στάρι που εδικαιούτο η οικογένειά μου και στη συνέχεια επήγα στον Φοινικιά και το άλεσα όπου και έμεινα στο μύλο και γύρισα στην επομένη. Πηγαίνοντας εμείναμε στο Ζουρίδι σε ένα αλώνι.

Η εταιρεία ΕΜΕΛ ήτανε για 2-3 μήνες. Μα την διαδέχτηκε η ΔΥΝΡΑ που συνέχισε για κάποια χρόνια και μας έφερνε εκτός από το στάρι, και κονσερβικά, και άλλα τρόφιμα. Μα έφερναν κάπου-κάπου και ρούχα συνήθως μεταχειρισμένα και πολλές φορές φθαρμένα σε βαθμό όπως είναι τα ρούχα που πετούμε εμείς σήμερα που γινήκαμε «υστερόπλουτου», όμως τόση ανάγκη μας κάνανε τότε, που συχνά

εδημιουργούνταν προστριβές κατά την διανομή τους. Μία φορά θυμούμαι που είχανε φέρει για τους άντρες σακάκια και παντελόνια του αμερικανικού στρατού φορεμένα και βαμμένα όλο μαύρα... ενώ για τις γυναίκες εφέρανε αυτή τη φορά φορέματα καινούργια δρίλινα.

Μια φορά είχανε φερμένα δέματα με διάφορα τρόφιμα, μα δεν ξέρω γιατί δεν τα μοιράζανε και έτυχα στα Χανιά μια φορά που κάμανε μεγάλο συλλαλητήριο και φωνάζανε μόνο ένα σύνθημα επαναλαμβανόμενο: «ενότητα, τα δέματα». Η αιώνια κακομοιριά μας.

«Χανιώτικα νέα» 6-6-2005

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ, Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΤΟ ΝΑΤΟ ΚΑΙ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ

Μόλις ετελείωσε ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, ενώ η χώρα μας ευρέθηκε εξουθενωμένη και βαριά τραυματισμένη, ακολούθησε και πάλι άλλη μεγάλη περιπέτεια. Ο Εμφύλιος Πόλεμος η Ελληνική εθνική οικονομία δεν μπορούσε να ορθοποδήσει, μα ευρήκε αποκούμπι τον «θείο Τρούμαν». Κάποια πράματα μας έδινε δωρεάν η Αμερική, κάποια άλλα μας τα χρέωνε. Επαίρναμε μία βοήθεια, εχάναμε αυτοτέλεια. Στη διοίκηση της χώρας, παράλληλα με την κυβέρνηση είχαμε και τον Αμερικανό πρεσβευτή. Όταν ο Τίτο άρχιζε να «κάνει νερά προς ανατολάς, η Αμερική άρχισε να του κάνει χατίρια. Όταν ο Τίτο εβάφτισε Μακεδονία τη Βαρδάνοβα η ελληνικές κυβερνήσεις δεν αντέδρασαν, γιατί «Αμερικανικός παράγοντας» δεν το ενέκρινε, αφού τότε χαϊδεύανε τα αυτιά της Γιουγκοσλαβίας. Δεν εκινήθηκαν σύμφωνα με το εθνικό συμφέρον αλλά σύμφωνα με τις υποδείξεις της Αμερικής με αποτέλεσμα τα Σκόπια να παρουσιάζονται σαν κληρονόμοι της Μακεδονίας λόγω χρησικτησίας στο όνομα. ... Ο λαός μας για οικονομικούς λόγους εκατάντισε υποτακτικός των μεγάλων δυνάμεων και ειδικά των ΗΠΑ.

Όσο είχαμε εδώ τον εμφύλιο πόλεμο ήτανε στην Ελλάδα οι κατάλληλες προσωπικότητες στην διπλωματική και στην στρατιωτική αποστολή από τις ΗΠΑ. Άμα τελείωσε εδώ το παιχνίδι και τα πράματα οδηγηθήκανε σε επιθυμητό για εκείνους λούκι, έφυγε από εδώ ο

υποστράτηγος Βαν Βλίτ και πήγε στην Κορέα που είχανε και εκεί εμφύλιο πόλεμο το καλοκαίρι του 1950. Ο δε πρεσβευτής των ΗΠΑ Γκραίντνι αφού τα πράματα τα βόλεψε στην Ελλάδα επήγε να τα βολέψει και στην Περσία, σε άλλο κρίσιμο σημείο του πλανήτη. Εκεί έπρεπε να αντιμετωπίσει δύο προβλήματα α) Ο ωραίος ηγέτης για τον λαό του Μοσαντεκ δεν ήτανε αρεστός για την Αμερική και με το που πήγε εκεί ο Γκραίντνι δεν άργησε να ανατραπεί ο Μοσαντέκ από τον στρατηγό Ζαχέντι που ήτανε φίλος με το χαϊδεμένο παιδί της Αμερικής τον Σάχη.

β) Δεύτερος στόχος του Γκραίντνι ήτανε τα πετρέλαια του Αμπαντάν που η εκμετάλλευσή τους άνηκε στην «Αγγλοϊρανική εταιρία "Οйл Κομπανι" και που το συμβόλαιό τους έληγε το 1953 και αιώτερος στόχος του ήτανε να τα αποσπάσει από την αγγλική εταιρία και να τα πάρει άλλη Αμερικανική.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΜΑΡΣΑΛ. Ο Τζωρτζ Μάρσαλ, ήτανε στρατηγός. Από το 1939 έως το 1945 ήτανε αρχηγός του ΓΕΣ των ΗΠΑ. Αργότερα ανέλαβε Υπουργός Εθνικής Αμύνης και στη συνέχεια Υπουργός Εξωτερικών. Συμμετείχε στις διασκέψεις της Καζανπλάνκας, της Γιάλτας και του Ποτσδάμ. Σαν Υπουργός των εξωτερικών επρότεινε ένα σχέδιο οικονομικής βοήθειας σε 18 φτωχές χώρες της δυτικής Ευρώπης και της Ινδονησίας, το οποίο εστοίχισε στις ΗΠΑ περί τα 15 δις δολάρια και ονομάστηκε «Σχέδιο Μάρσαλ». Το σχέδιο αυτό απέβλεπε στο να συγκρατήσει τις παραπαίουσες αυτές φτωχές χώρες να μη τραβήξουνε αριστερά μα και για να τους επιβάλουνε οικονομική υποδούλωση, αφού πέραν της δωρεάν βοήθειας συνυπήρχε και δανεισμός...

ΝΑΤΟ (Οργανισμός Βορειοατλαντικού Συμφώνου) 12 χώρες της Δυτικής Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής: ΗΠΑ, Καναδάς, Βέλγιο, Μεγάλη Βρετανία, Δανία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Νορβηγία, Ολλανδία και Πορτογαλία, τον Απρίλιο του 1949 υπέγραψαν σύμφωνο κοινής άμυνας. Το 1952 προσετέθησαν στη δύναμη του ΝΑΤΟ η Ελλάδα και η Τουρκία και το 1955 προσετέθη ακόμα η Δυτική Γερμανία. Σαν αντίβαρο του ΝΑΤΟ το Ανατολικό μπλόκ υπέγραψε το «Σύμφωνο της Βαρσοβίας». Το συμβούλιο του ΝΑΤΟ αποτελείτο από τους υπουργούς των εξωτερικών των μετεχόντων χωρών. Έδρα του μονίμου συμβουλίου του ΝΑΤΟ ορίστηκε το Παρίσι όπου έμενε και ο γενικός γραμματέας του. Το 1966 εξέσπασε κρίση στους κόλπους του ΝΑΤΟ, διότι η Γαλλία αποφάσισε να αποσύρει το δικό της προσωπικό από το ενιαίο γενικό στρατηγείο και να μη διαθέτει ένοπλες δυνάμεις στις συμμαχικές

διοικήσεις και ακόμα ζήτησε την απομάκρυνση από το έδαφος της κάθε εγκατάστασης του ΝΑΤΟ όπου μεταφέρανε στο Βέλγιο και στην Ολλανδία τους επιτελικούς οργανισμούς που μέχρι τότε ήτανε στην Γαλλία.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΝΑΤΟΪΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ: Την 12-10-1955 υπεγράφησαν μεταξύ ΗΠΑ και ΝΑΤΟ 108 συμφωνίες. Ότι αφορούσε την Ελλάδα ήτανε η εγκατάσταση βάσεων του ΝΑΤΟ σε ελληνικό έδαφος. Είχε δοθεί η ονομασία στη συμφωνία «κόκκινη προβιά». Η Συμφωνία έγινε επί κυβερνήσεως Παπάγου λίγο πριν πεθάνει αυτός. Αρχηγός ΓΕΕΘ ήτανε ο αντιστράτηγος Δαβάς. Έπεσε χρήμα τότε για εξαγορά εδαφών και για έργα του ΝΑΤΟ και ο κόσμος ήτανε, τότε, ευχαριστημένος, γιατί δεν ήξερε τι έδινε για το χρήμα εκείνο. Τώρα οι Αμερικάνοι έρχονται «στη βάση τους». Ο Ανδρέας Παπανδρέου έλεγε πριν κάμει κυβέρνηση ότι θα διώξει τις αμερικανικές βάσεις μόλις έρθει στην εξουσία, όμως ήρθε και ξαναήρθε στην εξουσία μα οι βάσεις καλά κάθονται.

Πάντως δεν θεωρώ ούτε σωστό ούτε δίκαιο να βλέπομε εχθρό τον κάθε Αμερικάνο στρατιώτη, διότι αυτός δεν φταίει ούτε που οι Ελληνική Κυβέρνηση το 1955 υπέγραψε συμβόλαιο για εγκατάσταση ΝΑΤΟικών βάσεων σε ελληνικό έδαφος, μα ούτε δεν φταίνει αυτοί αν οι Πρόεδροι της Αμερικής δημιουργούνε πολεμικές εστίες και αιματοκυλούνε τον κόσμο. Οι Αμερικάνοι στρατιώτες είναι και αυτοί θύματα της πολιτικής της χώρας τους.

Ακόμα ότι κάμουνε οι Αμερικάνοι έστω εξ' αμελείας τα μεγαλοποιούμε, μα όσες ληστείες και βιασμούς και κλεψιές κάνουνε οι λαθρομετανάστες το αντιμετωπίζομε με κατανόηση. Εγώ νομίζω ότι κάθε ξένος στον τόπο μας είναι σεβαστός άμα δεν είναι αχάριστος. Όταν είναι αχάριστος, όλοι οι ξένοι είναι στον ίδιο βαθμό ξένοι.

«Χανιώτικα νέα» 28-5-2005

ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΑΙΩΝΙΟΣ ΒΛΑΦΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΛΟΣ ΣΥΜΜΑΧΟΣ

Θα ήτανε αχαριστία του ελληνικού λαού αν θα μπορούσε να ξεχάσει την συμπαράσταση των ευρωπαϊκών λαών κατά τη διεξαγωγή

των απελευθερωτικών μας αγώνων. Η ηθική και η υλική συμπαράσταση, μα ακόμα και σε αίμα η προσφορά των φιλελλήνων, ήτανε καθοριστικής σημασίας για την έκβαση του αγώνος σε κρίσιμους για το έθνος καιρούς. Σαν θαυμαστές του ελληνικού πνεύματος, μα και σαν υποστηριχτές του δικαίου, ο Λόρδος Βύρων, ο Αστυγκας, οι Γαλιβαρδηνοί, ο Φ. Κρίσπης, ο Ρ.Γκάλι, ο Α.Γκράντ, ο Βαλέστρα, το ζεύγος Χάσν και τόσοι άλλοι επώνυμοι και ανώνυμοι, πολλοί από τους οποίους άφησαν εδώ τα κόκκαλά τους, αγωνιζόμενοι για την Ελλάδα. Σημαντική ήτανε και η συμπαράσταση των πνευματικών ανθρώπων της Ευρώπης, όπως ήτανε ο Β. Ουγκώ, ο Σατομπριάν κ.α. μα και των καλλιτεχνών όπως ο Ντε Λα Κρουά που εξωγράφησε τον τεράστιο πίνακα για τη σφαγή της Χίου. Όλοι αυτοί επηρεάζανε τη διεθνή κοινή γνώμη και ωφελούσανε τον αγώνα όπως και τα κανόνια.

Δεν μπορούμε όμως να πούμε το ίδιο για μερικές κυβερνήσεις των ευρωπαίων και ειδικά για τις πιο πολλές κυβερνήσεις της Αγγλίας, που σχεδόν για ένα αιώνα εκρατούσε το κρητικό πρόβλημα σε εκκρεμότητα, με χίλια τερτίπια γιατί απέβλεπε να περάσει η Κρήτη από τα χέρια της Τουρκίας, στα χέρια της Αγγλίας. Οι στάσεις των Ευρωπαϊκών κυβερνήσεων και ειδικά της Αγγλίας, ερυθμιζότανε από σκοπιμότητες και, όχι σπάνια, ύπουλες βλέψεις... δεν εσυγκινούνταν ούτε από το δρόμο του ελληνικού λαού, ούτε από τον κανιβαλισμό και τις βαρβαρότητες των Τούρκων.

Βεβαιότατα οι ναυμαχίες που κάμανε οι Ευρωπαίοι, τόσο της Ναυπάκτου το 1571, όσο και του Ναυαρίνου το 1827, ωφέλησαν τα μέγιστα τον απελευθερωτικό αγώνα της Ελλάδας, μα τις κάνανε για να τραβήξουνε το αφτί του σουλτάνου, για δικές τους σκοπιμότητες, όχι για συμπαράσταση στον ελληνικό λαό.

Στις 22-1-1830 που υπεγράφη το Πρωτόκολλο του Λονδίνου, όπου αναγνώριζαν το νεοσύστατο ελληνικό κράτος, ενώ οι Τούρκοι της Κρήτης ήτανε περιορισμένοι μόνο στις τρεις μεγάλες πόλεις του νησιού, δεν επέτρεψαν την απελευθέρωση της Κρήτης, κυρίως χάριν της αντιρρήσεως του Άγγλου Ουέλινγκτον και του κορυφαίου ανθέλληνα Μέτερνιχ. Μα δεν ήτο (ευνοϊκότεροι αυτή τη φορά και ο εκπρόσωπος της Γαλλίας Βιλέλ (Ιστ. της Κρήτης Β.Ψιλάκη, Τ., Δ'σ. 2011).

Όταν το 1841 εναυλουχούσε στη Σούδα ο Άγγλος Ναύαρχος Στιούαρτ με το πολεμικό «Γουαλτεκρέβη» επήγε στο πλοίο του και τον

επισκέφτηκε μία επιτροπή από επαναστάτες. Αυτός επειδή του εδίνετο η ευκαιρία να αποκαλύψει τους στόχους της χώρας του, τους δέχτηκε με επισημότητα. Τους συνέστησε να μην επιδιώκουν την ένωση με την Ελλάδα μα μία αυτονομία ή μία ηγεμονία όπου και θα ήτανε διατεθειμένος να συμπαρασταθεί (εν τωιαύτη περιπτώσει η Κρήτη θα υπήγετο υπό την προστασία της Αγγλίας). Όταν μετά από λίγες μέρες ο λαός ήτανε συγκεντρωμένος στο Βαφέ Αποκορώνου, επήγε ο ναύαρχος Στιούαρτ και ο πρόξενος της Αγγλίας 'Ογγλεϋ, ο ναύαρχος Ταχίρ και ο Μουσταφά πασάς της Τουρκίας και ερωτήσανε το πλήθος τι επιθυμεί; Ο Στιούαρτ και ο 'Ογγλεϋ επεριμένανε να ακούσουνε ότι ο λαός θέλει μία ηγεμονία υπό την κηδεμονία της Αγγλίας παρ' ελπίδα όμως με μία φωνή όλοι εφώναζαν ότι επιθυμούνε την ένωση μετά της Ελλάδας.

Ο ναύαρχος τότε του είπε ότι αυτό δε γίνεται και να ζητήσουνε κάτι προσιτό μα πάλι ο λαός εφώναζε: «Ένωση γ' Ένωση» Τότε ο Ναύαρχος Στουάρτ και ο πρόξενος 'Ογγλεϋ είπανε στο Μουσταφά πασά πως είναι ελεύθερος να αντιμετώπισει όπως θέλει τους επαναστάτες. Αμέσως τότε τα Αγγλικά και τα Τουρκικά πλοία επεριπολούσανε και αποκλείσανε την επικοινωνία της Κρήτης με την άλλη Ελλάδα (Ιστ. τ. Κρήτης Ι.Μουράλο τ.Β. 'σελ.916).

Δεν απογοητεύτηκαν οι Άγγλοι από ότι ακούσανε στο Βαφέ. Το 1841 ούτε δεν παραιτήθηκαν από τις επιδιώξεις τους. Ο Άγγλος ναύαρχος Μάλκομ επρότεινε στους Σφακιανούς, επί αντιβασιλείας Μεχμεταλή, να καταστήσουνε τα Σφακιά ανεξάρτητη περιοχή με διοικητή Χριστιανό «...ψηφιζομένου δια της εγγυήσεως των τριών δυνάμεων, αλλά ότι οι Σφακιανοί μετ' αγανακτήσεως απέρριψαν την πρότασιν.....» (δεκαετία 1830) Ιστ. Β. Ψιλάκη τ.Δ. σ.2014.

Το 1882 εκάλεσαν τους πρόκριτους των Σφακίων σε αγγλικό πλοίο στο Λουτρό και τους πρότεινε να το συζητήσουνε με τους άλλους Κρήτες και αν θέλουνε να κάνουν την Κρήτη ηγεμονία υπό την προστασία της Αγγλίας και η Αγγλία δε θα ήθελε τίποτα άλλο μόνο το λιμάνι της Σούδας. Σε σύσκεψη που έγινε επί του πρακτέου ο Πέτρος Μανουσόλης, από τον Καλλικράτη είπε «Οι αλυσίδες της Τουρκίας ήτανε σιδερένιες και σκουριάσανε και θα σπάσουνε αν μας δέσει η Αγγλία θα είναι από χρυσάφι οι αλυσίδες της και δε θα σπάσουνε ποτέ» (Ψιλάκης τ.Δ. 'σελ. 2003). Για το λιμάνι της Σούδας είχε πει ο ναύαρχος Μάλκομ ότι «όλη η Κρήτη είναι το τσόφλι του καρυδιού, μα το λιμάνι μοναχά είναι η ψύχα».

«Κατ' αρχάς το όντι, του έτους 1867 αι 5 Μεγάλες Δυνάμεις, πλην της Αγγλίας, παρενέβησαν υπέρ της Κρήτης προς την υψηλήν πόλην» (Βλ Ψιλάκης Τ.Δ. σ. 2270).

«Ευμενείς οι δυνάμεις, πλην της Αγγλίας, έπεμπον μεν ατιμόπλοιο ... Προς άρσιν γυναικοπαίδων...» (Β.Ψιλάκης τ.Δ. σ. 2320).

Επί Αθλή πασά το 1867 επρότεινε η Γαλλία και υποστήριξαν την πρότασή της για εξεταστική επιτροπή για να εξετάσουν την κατάσταση στην Κρήτη, αποκρούστηκε όμως από την Αγγλία. (Β.Ψιλάκη τ.Δ' σελ. 2322).

Στην επανάσταση του 1866-1869 την χαρακτήρισε η Αγγλία «εμφύλιο πόλεμο» (Β.Ψιλάκης τ.Δ' σελ. 2378)

Οι Άγγλοι λέγανε καθαρά: «Την Κρήτη δεν την αφήνομε. Ή θα μείνει Τουρκική ή θα γίνει αγγλική», «...Ου μόνον δια τας εν Μεσογεία, αλλά και δια τας εν Ινδίαϊς ανάγκας μας» (Β.Ψιλάκης Ισ. της Κρ.τ.Δ' σ.2082). Ακριβιά επλήρωσε ο κρητικός λαός τον έρωτα της Αγγλίας για την Κρήτη. Θα ελευθερώνετο η Κρήτη πολλές δεκαετίες πριν αν δεν παρενέβαλε εμπόδια η «γηραιά Αλβιών»

Η διφορούμενη Γαλλία όταν ο βασιλιάς Γεώργιος ο Α' επαντρεύτηκε τη Ρωσίδα πριγκίπισσα Όλγα Κωνσταντίνοβα, στις 15-10-1867 εδήλωσε ο Μουτιέ στον πρεσβευτή της Ελλάδας Δεληγιάννη ότι, «η Γαλλία δεν είναι διατεθειμένη να δώσει προίκα στη Ρωσίδα δούκισσα την ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα» (Ιστ. τ. Κρ. Ι. Μουρέλο τ. Γ' σελ. 1404

Στο συνέδριο του Βερολίνου το 1878 ο εκπρόσωπος της Γαλλίας επρότεινε να παραχωρηθεί στην Ελλάδα όχι μόνο η Ήπειρος και η Θεσσαλία μα και η Κρήτη, όμως η Αγγλία ουδέν να ακούσει ήθελε περί Ενώσεως της Κρήτης με την Ελλάδα».

Την Κρήτη για πολλές δεκαετίες την τραβούσανε και τη σέρνανε το καθήκον και η φλόγα του λαού της για ανεξαρτησία, οι κατακόμβες, οι απειλές και οι υποσχέσεις του βάρβαρου δυνάστη, και οι ύπουλες βλέψεις της Αγγλίας που κράτησαν σκλάβο την Κρήτη για ακόμα 70 χρόνια. Ο Ιωάννης ο Θεολόγος γράφει στην «Αποκάλυψή» του: «Δεύρω δείξω σοι την πόρνη τη μεγάλη την επί των υδάτων καθήμενη». Πολλοί πιστεύουνε ότι με τα λόγια αυτά ζωγραφίζει την Αγγλία. Επί των υδάτων επειδή είναι στα νησιά της και μεταφορικά «πόρνη» επειδή πάντα οι κυβερνήσεις της είναι ύπουλες. Στην Κύπρο η Αγγλία οργάνωσε τους Τούρκους και κάνανε το «Μπαϊράκ», μόλις οι ελληνοκύπριοι εξήτησαν την απελευθέρωσή της.

Η Ρωσία δεν είχε βλέψεις στα ελληνικά εδάφη και, αν αφαιρέσομε τα «Ορλοφικά» - Δασκαλογιάννη (που εκεί μας πρόδωσε) κατά τα άλλα μας συμπαραστάθηκε, αφού είχαμε κοινό εχθρό:

Η Αμερική μη αποβλέπουσα τότε σε πλατωνικές σκοπιμότητες εξέδωσε ψήφισμα δια του οποίου έκανε σύσταση στην Τουρκία να πάψει να προκαλεί δεινά σε βάρος του λαού της Κρήτης.

«Αγώνας της Κρήτης» 23-4-2002

Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ

Όποια θέση και αν υποστηρίζει κανείς σχετικά με το θέμα που εδημιουργήθηκε γύρω από το ταλαντούχο Αλβανόπουλο, θα πρέπει πρώτα να του ευχηθεί να συνεχίσει να προοδεύει και να διακρίνεται και βέβαια να το συγχαρεί. Κατά δεύτερο λόγο, εγώ εκφράζω τον θαυμασμό μου για την εφευρετικότητα των αρμοδίων στο να δημιουργούνε προβλήματα εκ του μη όντως. Θα έπρεπε ο αξιότιμος Υπουργός της Παιδείας να έχει τη διορατικότητα ότι στη Μηχανιώνα και σε οποιοδήποτε σχολείο της χώρας, θα συναντούσε αντίδραση και τα Ελληνόπουλα δεν θα μπορούσαν να νιώθουνε άνετα όταν θα είχανε μπροστάρη να κρατά το σύμβολο της πατρίδας μας και της θρησκείας μας έναν αλλόφυλο και αλλόθρησκο, όσο μεγάλη και αν είναι η προσωπική του αξία. Δεν υπάρχει λόγος να ξέρει το παιδί αυτό το τραγούδι του Ι.Πολέμη για τη σημαία μας.

Πάντα κι όπου σ' αντικρίζω
με λαχτάρα σταματώ
και περήφανα δακρύζω
ταπεινά σε χαιρετά

Δόξα αθάνατη στολίζει
κάθε θεία σου πτυχή

Και μαζί δαν υ ζερούνη
τη πατρίδος κ' ψυχή

Κι ο σταυρός που λαμπυρίζει
στην ψηλή σου κορυφή
ειν' ο φάρος που φωτίζει
μιαν ελπίδα μας κρυφή.

κι απ'-τα χείλη μου ανεβαίνει
μια χαρούμενη φωνή

και μαζί σου φτερουγίζει
της Πατρίδας η ψυχή.

να 'σαι πάντα δοξασμένη
Ω σημαία γαλανή

Για το καλόπαιδο της Αλβανίας δεν λέει τίποτα «ο σταυρός που λαμπυρίζει». Ούτε όπου την συναντά δεν σταματά με λαχτάρα. Όσο για τον Υπουργό της Μακεδονίας δεν διστάζω να πω ότι επέταξε μία κοτσάνα πρώτου μεγέθους, όταν υποτίμησε τα καμάρια του έθνους, όταν είπε ότι οι βαθμοί που επήρε ο Οδυσσέας αξίζανε «πολύ περισσότερο» από τα μετάλλια των Ολυμπιονικών του Σίδνεϋ. Μα αν ο κύριος Υπουργός υποτιμά τους Ολυμπιονίκες μας, ο λαός τους εκτιμά και τους αγαπά και τις κοτσάνες τις γράφει στα «υπόψη».

Μα η σημαία μας είχε την ατυχία τελευταία: Οι Αλβανοί την κάψανε, ο Τίμης Πανούσης την σατιρίζει, ο Χρήστος Παπάς (γιος αξιωματικού παρακαλώ) την έκαψε και δικάστηκε 4 μήνες με αναστολή. Αυτούς τους Ανθέλληνες που, τους δύο είχε την ατυχία η Ελλάδα να τους γεννήσει) πρέπει να τους δικάσουνε το βαρύτερο που προβλέπει ο νόμος και χωρίς ελαφρυντικό, να κάνουνε τους μεθυσμένους. Οι λαθρομετανάστες που από αχαριστία που τους δεχτήκαμε και τους προστατέψαμε καινε και τη σημαία μας, μας δημιουργούνε ποικίλα προβλήματα και τα χειρότερα είναι αυτά που θα τα δούμε στις επόμενες δεκαετίες γιατί δεν θα βρίσκουμε ψωμί και δουλειά και θα επιβιώνουνε στην παρανομία.

Σε λίγες δεκαετίες οι Έλληνες στην Ελλάδα, θα είναι μειονότητα. Τον κάθε μετανάστη τον βλέπω με συμπόνια και κατανόηση, όλους μαζί αφού επλημμυρίσανε τον τόπο, τους βλέπω σαν μελλοντική απειλή για τον τόπο μας.... Ίσως ο ελληνικός λαός καταλήξει μελλοντικά το θύμα των θυμάτων. Εκείνοι από θύματα-, θύτες.

«Αγώνας της Κρήτης» 8-11-2000

ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ ΠΟΡΤΟ ΛΕΟΝΕ

Ο Πειραιάς είναι ένα από τα σπουδαιότερα λιμάνια της Μεσογείου. Στα χρόνια της ακμής των Αθηνών ήτανε το σπουδαιότερο στην Μεσόγειο. Όμως από το 86 π.Χ. που ο Σύλλας εκατάλαβε την πόλη άρχισε να μαραζώνει και τον καταντίσανε χωριό. Ακόμα πρέπει να ξέρομε ότι οι Φράγκοι ήτανε πιο εξελιγμένοι από τους Τούρκους μα ήτανε παράλληλα και εξ' ίσου βάρβαροι. Στη βορειοανατολική γωνιά

στο λιμάνι του Πειραιά ήτανε ένα μαρμάρινο άγαλμα λιονταριού. Εξ' αιτίας του λιονταριού αυτού ήτανε γνωστό το λιμάνι και ως PORTO LEONE. Μα το 1687 το σήκωσε ο βάρβαρος Μοροζίνι και το πήγε στη Βενετία. Εκεί συνεχίζει ακόμα την εξορία του το περήφανο λιοντάρι του Πειραιά. Εκεί και η Αγία τράπεζα της Αγίας Σοφίας και τα 4 άλογα που αρπάξανε από τον ιππόδρομο της Κωνσταντινούπολης. Δεν ζητούμε να επιστραφούνε τα «τσαρπαλίκια» των μεν ληστών στους δε ληστές, μα για το λιοντάρι του Πειραιά που απήχθη με τόσο βάρβαρο τρόπο έχομε όχι το δικαίωμα, μα την υποχρέωση να επιδιώξομε τον επαναπατρισμό του. Αν θα το διεκδικήσομε με επιμονή και υπομονή θα ξαναγυρίσει στο PORTO LEONE.

Η αείμνηστη Μερκούρη πριν περίπου τρεις δεκαετίες ανακοίνωσε θέμα για την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα. Έριξε τον σπόρο. Ο σπόρος εφύτρωσε και αναπτύσσεται. Έχει λάβει παγκόσμιες διαστάσεις το θέμα. Κάποια μέρα πιστεύω με πεποίθηση ότι θα επαναπατρισθούνε. Ας γίνει μία κίνηση και για τον επαναπατρισμό του λιονταριού στο Πόρτο Λεόνε. Ας γίνει μία αρχή και «Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός»

«Χανιώτικα νέα» 11-6-2007

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΡΑΓΚΑΒΗΣ

Κύριε Διευθυντή,

Σε άρθρο του κυρίου Ν. Παρασκευά στην έγκριτον εφημερίδα σας της 23-7-0 αναφέρεται και το όνομα του Αλέξανδρου Ραγκαβή. Θα ήθελα να γράψω για τη συμμετοχή του σε ένα περιστατικό.

Το 1869, η επανάσταση ήτανε πνιγμένη στο αίμα της. Ο Χουσεΐν Αβνή πασάς είχε συλλάβει τον σημαντικό αρχηγό Χ' Μιχάλη Γιάνναρη και τον μετήγαγε εις Κωνσταντινούπολη όπως καταστρέψει αυτόν...» Τον καιρό εκείνο εβρέθηκε στην Πόλη ο Δημήτριος Λεφάκης από το Ασκύφου που είχε γεννηθεί στην Άνδρο όταν ήταν εκεί πρόσφυγες οι γονείς του και μαζί με τον αδελφό του Νικόλαο, και σε συνεργασία με τον πρεσβευτή της Ελλάδος Ραγκαβή και με τη ρωσική πρεσβεία εκαταφέρανε να δραπετεύσουνε τον Χ' Μιχάλη από το μέγαρο του Χουσεΐν Αβνή πασά και να τον φυγαδεύσουνε στην Οδυσσό όπου τον φιλοξένησε ο Γ.Σγουρός από τους Κομητάδες που ήτανε παντρεμένος με Ρωσίδα και όπου το σπίτι του ήτανε κέντρο διερχομένων, κατατρεγμένων επαναστατών.

ΑΓΓΑΡΕΙΑ ΣΤΟΥΣ NAZI

Οι νεοβάρβαροι του Χίτλερ μόλις πατήσανε το πόδι τους στον τόπο μας εσπείρανε το θάνατο, την τρομοκρατία, την πείνα, το ξύλο, και βέβαια την αγγαρεία. Στα Σφακιά, εκτός από τις μικρές αγγαρείες, για τις καθημερινές ανάγκες τους, ανοίξανε δουλειά στον Ακονέ, ανάμεσα Ασφένδου και Ίμβρος, υψόμετρο 1.200 μέτρα και επήγανε δρόμο και εκάμανε φρούριο συρματοπλεγμένο και ναρκοθετημένο που εγκαταστήσανε εκεί μεγάλα ασύρματα για επικοινωνία με την Αφρική. Εκεί απασχολούσανε τους άντρες Ασφένδου, Ίμβρου και Ασκύφου, το 1941 και 1942. Από το 1943 πηγαίναμε από τα παραλιακά Σφακιά αγγαρεία και κάναμε δρόμο Μέλαμπες – Αγ. Γαλήνη.

Κάθε παρτίδα έκανε μία 15μερία. Εγώ ακόμα ήμουνα μικρός και δε με έπαιρνε η ηλικία μα αντικατέστησα τον πατέρα μου και γίνηκα δεκτός. 15 ημέρες κάναμε. Και δεν βγάλαμε, δεν αλλάξαμε τα ρούχα μας, ούτε βγάλαμε τα στιβάνια μας και όπως ήμαστε πέφταμε και κοιμόμαστε στο ύπαιθρο. Οι ψείρες περπατούσανε και χάμω σαν τα μυρμήγκια. Κάθε πρωί μας δίνανε τσάι και λίγο ψωμάκι. Το μεσημέρι χορταρικό ή όσπριο και λίγο τυράκι και το βράδυ χορταρικό ή όσπριο μα χωρίς ψωμί. Για να καλμάρομε την πείνα μας εγυρίζαμε τη μέρα, την ώρα που θα καθίζαμε το μεσημέρι και βρίσκαμε χαρούπια και τα τρώγαμε. Τις νύχτες πηγαίναμε στα περβόλια των ανθρώπων και κλέβαμε περβολικά για να επιβιώσομε.... Ήτανε καλοκαίρι, ζέστες ανυπόφορες. Εγώ με το φίλο μου το Σπύρο από τον Καλλικράτη οδηγούσαμε καροτσάκια με σιδερένιες ρόδες και σε ανηφόρα. Κάποια φορά, που δε βλέπαμε Γερμανό, ακουμπήσαμε λίγο και οι δύο στα καροτσάκια, μα μας πήρε χαμπάρι ο Φράνς και ήρθε και μας έδειρε και τους δύο. Παιδιά, πεινασμένα, κουρασμένα, καψωμένα και δαρμένα. Το φίλο μου το Σπύρο τον σκοτώσανε οι Γερμανοί σε λίγες μέρες όταν κάψανε τον Καλλικράτη. Είχανε και κάρρα τα συνεργεία μα δεν είχανε άλογο να τα σέρνει. Εβάζανε 5-6 άντρες και το σέρνανε που, ενώ το άλογο θα ήθελε κάποια φροντίδα, για τους άνδρες δε χρειαζότανε καμία φροντίδα.

Κάποια φορά ήρθε ο Μπόκ και δεν έμεινε ικανοποιημένος από τη δουλειά που είχαμε βγαρμένη και όπως ήτανε ο επιστάτης μας στο πάνω

μέρος του δρόμου και κρατούσε το ραβδί του εβγήκε ο Μποκ, του πήρε το ραβδί του και τον έδειρε καλά. Στη συνέχεια εκατέβηκε στο συνεργείο και με το ίδιο ραβδί έδερνε όλους με τη σειρά. Εκρατούσε και στο χέρι το «λαούγεκρ». Εγώ ήμουνε στην άλλη άκρη του συνεργείου. Ίσως εκουράστηκε να δέρνει και δεν έφτασε μέχρι εμένα δέρνοντας. Στη συνέχεια επήγε σε ένα σημείο και στάθηκε και μας είπε. «*Το βράντο, ως εντω όλα εντάζει, οι εντάζει, όλα εργγάτες και επιστάτες ζύλο, μα πολύ*». Αυτά ακριβώς ήτανε τα λόγια του καταραμένου Μποκ. Εκαταγράφτηκαν τότε στην παιδική μου ψυχή και νομίζω ότι ακόμα βουίζουμε στα αφτιά μου.

«Νέος ΚΗΡΥΚΑΣ» 3-1-2006

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Δ΄ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ – ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ – ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΟΙ ΓΙ-ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΚΑΜΑΝ ΠΡΑΜΑ,
ΜΑ ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΟΙ ΤΟ ΞΕΚΑΜΑ

Οι χωρικοί την αγροτική περιουσία την αποκαλούνε «πράμα» και η παροιμία χρησιμοποιείται όταν θέλουνε να πούνε πως οι γονείς εδημιουργήσανε μία κάποια περιουσία μα τα παιδιά, ανίκανα να τη διατηρήσουνε την «ξεκάμα».

Οι πρόγονοί μας με ποταμούς αιμάτων και με αβάσταχτα βάσανα και υστερήσεις μας εξασφάλισαν την πολύτιμη ελευθερία, που συνεπάγεται το δικαίωμα να πιστεύομε σε όποια θρησκεία θέλομε να μπορούμε να λέμε πως είμαστε Έλληνες πολίτες και να απολαμβάνομε τα ανθρώπινα μας δικαιώματα. Μας άφησαν όμως και την υποχρέωση να προστατεύομε τα σύνορα της πατρίδας μας και όλα της τα δικαιώματα.

Για αυτά τα ιδανικά εγδάρθηκε ζωντανός ο Δασκαλογιάννης, εσουβλίστηκε ο Αθανάσιος Διάκος και έδωσαν την ζωή τους εκατοντάδες χιλιάδες πρόγονοί μας επώνυμη και απλοί πατριώτες. Σήμερα βήμα – βήμα μας οδηγούνε στην παγκοσμιοποίηση. Αναδύεται ένα μακρόπνοο πρόγραμμα σκοτεινών δυνάμεων που στόχο έχει να μας καταστήσει εμάς τους μικρούς λαούς υπήκοους των μεγάλων δυνάμεων. Πάντα τα μεγάλα ψάρια τρώνε τα μικρά. Οπότε πλησιάσεις μεγαλύτερό σου αυτός θα σε εκμεταλλευτεί. Στην παγκοσμιοποίηση οι μεσαιοί λαοί κυρίως θα βρεθούνε σε δυσχερή θέση. Οι μεγάλες δυνάμεις θα διαχειρίζονται την οικουμένη. Οι τριτοκοσμικοί, τι θα χάσουν; Εμείς θα χάσομε και την ανεξαρτησία μας. Ακόμα και στην κοινή αγορά που ανήκομε ήτανε για μας αναγκαίο κακό εξ' αιτίας κακών εξ' ανατολών γειτόνων. Θα προτιμούσα να μπορούμε να έχομε εθνική πολιτική και όχι να είναι οι κατευθυντήριες οδηγίες των Βρυξελών πάνω από τους δικούς μας νόμους. Ήδη ένα μέρος της ανεξαρτησίας μας απωλέσθη, μα στην παγκοσμιοποίηση θα είναι πλήρης υποδούλωση των μικρών στους μεγάλους.

Δεν είμαι θρησκόληπτος και ούτε δε νομίζω ότι το θρησκευτικό συναίσθημα στο κάθε άτομο μπορεί να επηρεαστεί από το τι γράφει η ταυτότητα, όμως το γεγονός ότι μας υστερούνε το δικαίωμα να φαίνεται σε ποιο Θεό πιστεύομε και ότι είμαστε Έλληνες υπήκοοι, το θεωρώ ένα κρίκο σε άλλους που προηγήθηκαν και σε άλλους που θα επακολουθήσουνε για να βρεθούμε κάποια μέρα παγκοσμιοποιημένοι χωρίς να μας ρωτήσουνε και χωρίς να το καταλάβουμε. Γίνεται λόγος για αλλαγή του αλφαβήτου μας με τα λατινικά. Βλέπομε ανεξέλεγκτα και πλημμυρίζει η χώρα μας από λαθρομετανάστες και ανησυχεί ο λαός μας όχι και οι αρμόδιοι. Κάποια μέρα η πολυπολιτισμικότητα και η πολυφυλετικότητα θα αναγκάσει τους Έλληνες να παραδεχτούνε ότι κάποτε η Ελλάδα ήτανε ελληνική μα τότε ο πληθυσμός που θα την κατοικεί θα είναι συνονθύλευμα λαών. Το βλέπει ο λαός, μα οι ηγέτες μας «Αγρόν ηγόρασαν». Θα μας αρκούσανε 100 ή 200 χιλιάδες μα τώρα έχομε πάνω από το εκατομμύριο και την εργασία που κάνουνε οι υπεράριθμοι και το ψωμί που τρώνε το υστερούνε από δικούς μας. Κάποια κυρία εβγήκε στην τηλεόραση και είπε ότι δεν υπάρχουνε «εμείς» και «εκείνοι». Όλοι μαζί είμαστε «εμείς». Εγώ έχω διαφορετική γνώμη. Εμείς είμαστε αυτοί που, αν το καλέσει η ανάγκη θα πάρομε τα όπλα να πάμε να προστατέψομε τα πάσης φύσεως δικαιώματα της

πατρίδας μας, μα από τους «κείνους» μπορεί κάποιους να βρούμε στα απέναντί μας και οι υπόλοιποι θα λεηλατούνε τα σπίτια μας γιατί ο λύκος χαίρεται στην ανεμοζάλη.

Η ελληνική κυβέρνηση πολλά χρήματα ξοδεύει για τους λαθρομετανάστες ενώ δεν μπορεί να ανταποκριθεί για τους σεισμόπληκτους τους πλημμυρόπληκτους και πυροπαθείς και άλλες ομάδες που έχουν ανάγκες και ακόμα δεν ανταποκρίνεται σε ανάγκες της υγείας μας και της παιδείας μας. Όλα τα κακά μας χάλια τα αυξήσανε οι λαθρομετανάστες, από τότε που πλημμυρίσανε τον τόπο. Ακόμα η προσφορά τους στην παραγωγικότητα εξανεμίζονται από τις αρνητικές τους επιπτώσεις. Μακάρι να μας έλλειπαν παντελώς, μα αν η χώρα είχε ανάγκη θα ζητούσε με διακρατική συμφωνία να δεχτεί όσους θα είχε ανάγκη να έλθουνε μόνο εργάτες, ενώ μαζί με τους λαθρομετανάστες «εμπουκάρανε» και μαφίες και δραπέτες των φυλακών και πολλοί επιζήμιοι. Για την ποιότητα των λαθρομεταναστών μας λέει το γεγονός ότι το 49% των φυλακωμένων μας είναι αλλοδαποί. Και βέβαια συντελέσανε στην ανεργία, αφού σε καλές δουλειές είναι εκατοντάδες χιλιάδες ξένοι και τις υστερούνε από δικούς μας. Αν και γίνονται πλύσεις εγκεφάλου υπέρ της λαθρομετανάστευσης και υπάρχουνε κάποιοι αλληλέγγυοι, το μεγαλύτερο μέρος των πολιτών βλέπει ότι μελλοντικά θα προκρίψουνε ανεξέλεγκτες καταστάσεις από τα διάφορα λόμπι που θα κάνουνε συλλαλητήρια για να γίνεται ότι συμφέρει αυτούς και την πατρίδα τους. Ο λαός δεν είναι της κυβέρνησης, η κυβέρνηση είναι του λαού. Τα συμφέροντα του λαού πρέπει να προσέχει η κυβέρνηση και όχι να ακολουθεί τυφλά ότι λέει ο Μπους και η Ε.Ε.

Ότι αφορά στις αντιδράσεις του λαού για την αφαίρεση της υπηκοότητας και του Θρησκευματος από τις ταυτότητες, κάτι λέει η προσέλευση του κόσμου στην «ΡΕΙΓΓΙΝΑ» στις 22-1-2001 σε σχετική ομιλία του κ. Παπαθεμελή περί τα εκσυγχρονιστικά σχέδια των παγκοσμιοποιών. Ας προκαλέσουνε ανάλογη συγκέντρωση και οι παγκοσμιοποιοί να δούνε πόσους θα μαζέψουνε.

Σωρεία προβλημάτων περιμένουνε τη λύση τους, μα αντί να λύσουνε τα υπάρχοντα προβλήματα, δημιουργούνε καινούρια με τα σκάνταλά τους.

Ότι αφορά τους λαθρομετανάστες, ο λαός που είναι πιο σοφός από τους ηγέτες του λέει, «Όντε διψά η αυλή σου όξω νερό μη χύνεις». Ας μην κάνομε κατάχρηση υποδοχής εις βάρος των πολιτών μας. Μα λέει ακόμα

ο λαός ότι, όταν ο λαγός ψυχοπρονέθηκε τον σκανιζόχοιρο και τον δέχτηκε στην φωλιά του, εκείνος με τα αγκάθια του τον εξεσπίτωσε.

Ότι αφορά στην παγκοσμιοποίηση, εγώ τη θεωρώ αμερικανοποίηση. Τώρα οι ΗΠΑ επηρεάζουν την παγκόσμια κίνηση, μα κάποιες φορές επιβάλλονται με όπλα. Όταν θα καταφέρουν την παγκοσμιοποίηση θα είναι στα χέρια τους παγκόσμια δικτατορία.

Μία μεγάλη προσφορά στην Ελλάδα από τον Βενιζέλο ήταν η ανταλλαγή των πληθυσμών. Ήδη θα ήταν στο Ελληνικό Κοινοβούλιο πιο πολλοί Τούρκοι Βουλευτές παρά Έλληνες γιατί οι Τούρκοι πολλαπλασιάζονται σαν τα κουνέλια. Μα τώρα σε λίγα χρόνια θα ήμαστε συνονθύλευμα λαών και γεμάτοι από λόμπι.

Αγαπώ τον τόπο μου και ανησυχώ και προβληματίζομαι για το μέλλον του. Έχω το θάρρος της γνώμης μου και υποστηρίζω ότι νιώθω, όπως το νιώθω.

«Αγώνας της Κρήτης» 3-2-2001

Η ΒΕΝΤΕΤΑ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΚΡΗΤΗ

Η επαρχία Σφακίων είχε το θλιβερό προνόμιο να θεωρείται η κατ' εξοχήν περιοχή της βεντέτας στη χώρα μας. Σαν Σφακιανός θα επιχειρήσω να εξηγήσω σχετικώς μερικά πράγματα.

Πρώτα – πρώτα θα ήθελα να πω ότι τα γεωγραφικά όρια της επαρχίας Σφακίων δεν είναι ίδια με την γεωγραφία της βεντέτας. Το Ροδάκινο, η Ασί-Γωνιά και τα άλλα ορεινά χωριά του Αποκόρωνα, καθώς και τα ορεινά χωριά των όμορων επαρχιών, Κυδωνίας και Σελίνου, από νοοτροπία, από ήθη και έθιμα (θετικά και αρνητικά) μπορούμε να πούμε ότι αποτελούνε προέκταση των Σφακίων, γιατί οι κάτοικοί τους περισσότερο ταιριάζουνε με τους Σφακιανούς παρά με τους «Κατωμερίτες».

Τα γενεσιουργά αίτια της βεντέτας

Σε κάθε κοινωνία υπάρχουν διαφορές μεταξύ των κατοίκων. Υπάρχουν συγκρούσεις συμφερόντων υλικών, ηθικών, κτηματικών κλπ. Μα οι ιδιαιτερότητες του πληθυσμού της ορεινής Δυτικής Κρήτης, συχνά τις διάφορες αυτές διαφορές συχνά τις οδηγούσανε στο χώρο της βεντέτας.

Σε ότι αφορά τα Σφακιά, εγώ νομίζω ότι αυτό που την καθιστούσε παλιότερα επαρχία της Βεντέτας ήταν κυρίως το γεγονός ότι δεν υπήρχε εκεί κρατική εξουσία για την επιβολή της τάξεως. Δεν υπήρχε καμία υπηρεσία εκεί, ούτε διοικητική, ούτε στρατιωτική, ούτε αστυνομική. Οι προύχοντες με τους καπετανέους εψηφίζανε τοπικούς νόμους (ένας νόμος των Σφακίων ευρέθηκε στο Ιστορικό Αρχείο Κρήτης, που αυτός αφορούσε στο οικογενειακό δίκαιο). Σε μικροδιαφορές παρακολουθούσανε και την εφαρμογή των Νόμων οι καπεταναίοι, μα σε σοβαρές διαφορές, οι ατίθασοι Σφακιανοί δεν υποτάσσονταν και έμενε να λύσουνε τις διαφορές τους δια των όπλων. Όταν άρχιζε να διαφαίνεται ότι η υπόθεση θα καταλήξει στην βεντέτα ελέγαν: *«Καλλιά ν' η μάνα του φονιά παρά του σκοτωμένου»* και εθεωρείτο καλύτερα να σκοτώσει κανείς, πριν τον σκοτώσουνε.

Άλλο σοβαρό κίνητρο για να πάνε στην βεντέτα ήταν ο εγωισμός, που στην περιοχή μας επερνούσε κατά πολύ τα καλώς εννοούμενα όρια. Το περιβάλλον που ζούσανε, οι ασχολίες τους, ο τρόπος της ζωής που κάνανε εδημιουργούσε εγωιστικούς χαρακτήρες και πολλές φορές, περισσότερο ο εγωισμός και λιγότερο το συμφέρον τους οδηγούσε στην βεντέτα. Ένας άντρας που θεωρούσε εαυτόν προσβεβλημένο ήτανε ικανός και να σκοτώσει και να σκοτωθεί. Εάν υπήρχε δικαστήριο θα μπορούσαν να καταφύγουνε εκεί και για όποιο θα έχανε τη δίκη δεν ήτανε ταπείνωση, μα ήτανε ταπείνωση αν «εκόλωνε» χωρίς δίκη να πούνε ότι φοβήθηκε.

Άλλη αιτία που έφτανε στο φόνο ήτανε η ζωοκλοπή. Όσο ήτανε οι Τούρκοι στην Κρήτη, πολλοί ορεσίβιοι ήτανε συστηματικοί ζωοκλέφτες και κουβαλούσανε τα τούρκικα κοπάδια στον τόπο τους, μα άμα φύγανε οι Τούρκοι κλέβανε από δικούς μας. Άμα όμως ανακαλύβονταν εκλέβανε με τη σειρά με τελική κατάληξη τον φόβο που τώρα αρχίζανε να σκοτώνονται πάλι με τη σειρά. Ήτανε άγραφτος νόμος στην ορεινή Δυτική Κρήτη που επέβαλε στην περίπτωση βεντέτας από τους δικούς του θύματος «να πάρουνε το αίμα πίσω». Όποιοι δεν το κάνανε ήτανε εφ' όρους ζωής ταπεινωμένοι. Ο Φοσκαρίνι, γενικός προβλευτής της Κρήτης

κατά τα τέλη του 16^{ου} αιώνα γράφει σχετικά με την βεντέτα για τους Σφακιανούς «...Ανθρώπου τινός, φονευθέντος παρ' άλλου, ο πλησιέστερος εκείνου συγγενείς, ώμοσε να μην αλλάξει ποτέ φορέματα και να μην αποχωριστεί τον αιματοβαφούς ενδύματος μέχρι να εκδικηθεί... τα τοιαύτης φύσεως έθιμα αναπολούχ εις ημάς την κατάσταση της υπό του Ομήρου περιγραφομένης κοινωνίας...» Όταν δηλαδή εσήκωσε τον σκοτωμένο συγγενή του και αιματώθηκαν τα ρούχα που φορούσε, ορκίστηκε να μην τα αλλάξει μέχρι να πάρει το αίμα πίσω.

Τόσο πολύ εθεωρείτο απαραίτητο να εκδικηθούνε που μία γυναίκα που σκοτώσανε τον άντρα της ενώ αυτή ήτανε έγκυος, είπε στο μοιρολόι της:

*«Μη μου πολυσκοτίζεσαι, νεκρό μου κυπαρίσσι
μ' αυτός που θα σ' εκδικηθεί στα σπλάχνα μου σταλίζει»*

Οραματιζότανε δηλαδή να γεννήσει αγόρι και να μεγαλώσει να εκδικηθεί για το θάνατο του πατέρα του. Ενώ άλλη γυναίκα που σκοτώσανε τον άντρα της ενώ είχε μικρά παιδιά είπε:

*«Αχίς και τα κοπέλια μας χαρά μου
χρέος απόυ θα βρούνε, σφάκελά μου
Το αίμα του μπαμπά ν-τώνε καλέ μου
πρέπει να γδικηθούνε σύντροφέ μου.»*

Στη βεντέτα ήτανε εμπλεκόμενα και τα δύο σόγια, όχι μόνο δυο σπίτια, γιατί τα λέγαμε «οικογενειακά».

Η βεντέτα στα Σφακιά έχει στοιχίσει πάρα πολύ. Η ιστορική οικογένεια των Λιάπηδων ξεκληρίστηκε από βεντέτα. Η Αράδαινα μια από τις 30 πόλεις της Κρήτης που το 183 π.Χ. υπέγραψε την συνθήκη με τον βασιλέα της Παργάμου Ευμένη, επέπρωτο να διαλυθεί επί των ημερών μας από βεντέτες. Η σημαντικότετη οικογένεια των Βαρδινογιάννηδων (σημαντική, όχι μόνο επειδή οι απόγονοί τους έγιναν κροίσοι, μα και επειδή έδωσαν στην ιστορία σημαντικότετες φυσιογνωμίες), εξεριζώθηκε από τα Σφακιά λόγω βεντέτας.

Όλα τα χωριά της επαρχίας έχουνε ακρωτηριαστεί από βεντέτες. Άμα πεθάνει ένας άνθρωπος, χάνεται ένας άνθρωπος. Άμα σκοτωθεί ένας άνθρωπος, χάνονται πολλοί. Άλλοι στο χόμα, άλλοι στη φυλακή και άλλοι ξεριζώνονται από τον τόπο τους.

Πιο παλιά, ο φονιάς έβαζε για 40 μέρες μαύρο πουκάμισο για να δείξει ότι από ανάγκη εγκλημάτισε και όχι από αιμοβορία.

Θέλω ακόμα να προσθέσω ότι σήμερα στα Σφακιά δεν επικρατεί η βεντέτα περισσότερο από όσο σε άλλες επαρχίες, διότι και ο κόσμος έχει εκπολιτιστεί και η ζωοκλοπή έχει σχεδόν εκλείψει, που ήτανε ένα από τα γενεσιουργά αίτια της βεντέτας.

«Αγώνας της Κρήτης» 11-12-1999

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΚΑΙ ΟΙ ΧΟΥΛΙΓΚΑΔΕΣ

Διάλ' όσον εκάτεα γω ίντα θα πει ποδόσφαιρο, γιατί ποτές μου δεν είχα θωρεμένα ετέτχοια πράματα, μουδ' ακουστά δεν είχα μούδε δεν ερωτούνε ίντα 'ναι αυτό το ποδόσφαιρο. Όντεν είμουνε 'γω κοπελούρι, η ζωή μας ήτονε γεμάτη πείνες, κιντύνους, βάσανε και υστέρησε. Ούλοι οι δαιμόνοι μας είχασινε μπεμπάτους έτοτεσιδά τσοι κακοθάνατους του Χίτλερη και μας εσκοτόνανε τζάμπα και βερεσέ και υστερούσασι μας και τη ζωή και ούλα απού είνιε απαραίτητα στη ζωή. Που να βρεις καιρό σε μίαε ετέτχοια ζωή να ρωτάς ίντα πάει να πει ποδόσφαιρο; Η δουλειά μας και η έγνοια μας ήτονε να βρούμενε κιανένα αγγριγιόχορτο γη κιανένα χοχλιό να μουλαϊνέψομενε την πείνα μας και να παρακαλούμενε το Θεό να μην τύχουνε στην πριοπατέ μας οι γι'αθρωποφάοι του Χίτλερη και καθ' αργά εσκέφτουσουνε *«Εγλιτώσαμενε και σήμερα, κι αύριο πάλι ο Θεός, να βάλει τη χέρα ντου»*. Μα τα χρόνια επερνούσανε κι εγίνηκα κοπελιάρης κι επηρασί με στο στρατό. Μια βολά απού ήμουνε στο Σαλονίκη είδα κι επαίζανε ποδόσφαιρο στο Καφτατζόγλειο στάδιο. Πιλιά απού είκοσι ντελικανήδες εσυνορίντανε ποιος θελα πρωτοπαίζει την παπουτσέ σ' ένα μεγάλο τόπι για να το περάσουνε απού κάτω απού το δοκάρι. Κόσμος ήτονε πρεμαζωμένος κι εκάνασι τσοι χάζι. Άρεσέ μου κι εμένα κι επήγα κι άλλες φορές. Εδά όμως δεν υπάρχει εκείνονι δά το ποδόσφαιρο απού είδα 'γω στο «Καυτατζόγλειο στάδιο». Ετότες έπχαινες κι εθώριες ένα πολιτισμένο παιγνίδι κ' ήτονε σωστή διασκέδαση κι έφευγε ευχαριστημένος. Εδά όμως εμπέψανε οι χίλιοι διαόλοι, τω διαόλω τζοι χουλιγκάδες απού είνιε ένα γ-κερεμέ με τσοι κουκουλοφόρους και τσ' αντεξουσιαστές κι ότι ώρα τονε καπνίσει αρχινούνε και δέρνουνται και τα σπούνε ούλα και εκάμασι ντο το ποδόσφαιρο «ακατάλληλο» για σοβαρούς ανθρώπους. Μα έχουσινε και το θράσος να λέγουνται και «φίλαθλου» αυτοί απού εκάμανε τσ'

ανθρώπους και κλειούνε την τηλεόραση γιατί δεν των αρέσει να θωρούνε τσοι Μάου-Μάου. Αυτή είναι η γι-εποχή μας. Έχετε ακουστά απού λένε καμιά βολά πως δεν επόμεινε πέτρα απάνω σ' άλλη; Έτσα η γι-εξέλιξη δεν άφηκενε πράμα στη θέση ντου.

Από τότες απού ήρθανε οι αγγριγιανθρώποι, οι χουλιγκάδες, μουδέ δε με διασκεδάζει το ποδόσφαιρο, μουδέ δεν πάω να το δω μα μουδέ στην τελεόραση δε θέλω να το θωρώ από τότες απού το κάμανε ακατάλληλο.

«Χανιώτικα νέα» 22-7-2007

Η ΑΛΛΑΓΗ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ

Αυτά που γράφονται στην καρδιά του κάθε ατόμου δεν μπορεί κανείς να τα αλλάξει και δεν έχει σημασία το τι γράφει και η τι δε γράφει η αστυνομική ταυτότητα. Δεν μας λείπανε όμως προβλήματα και δεν ήτανε καθόλου απαραίτητο να κάνουμε πρόβλημα και τις ταυτότητες, που πάει να λάβει διαστάσεις όπως επί Βυζαντίου αυτό της εικονομαχίας και της εικονολατρείας.

Όπως μας πληροφορεί ο δημοσιογράφος Δαράτος την 26-5-2000, την Ε.Ε. δεν την απασχολεί αν θα γραφεί ή δεν θα γραφεί η αστυνομική ταυτότητα του Έλληνα θρήσκευμα. Αφού είναι βέβαιο ότι σε όλες τις θρησκείες υπάρχουνε θρησκόληπτοι και φανατικοί. Ήτανε επίσης βέβαιο ότι αυτή η κίνηση κακή υπηρεσία προσφέρει και στο λαό, και στην εκκλησία και στη δημοκρατία. Μα και το επάγγελμα, και το θρήσκευμα, και την υπηκοότητα και το ονοματεπώνυμο της συζύγου θέλουνε να διαγράψουνε από τις ταυτότητες («Ελευθεροτυπία» 16-5-2000) σελ. 17) Μα ειδικά για να έχομε το δικαίωμα να γράφομε στην ταυτότητά μας ότι είμαστε Έλληνες και Χριστιανοί έδωσαν τη ζωή τους εκατοντάδες χιλιάδες από τους προγόνους μας, μα κάποιοι εγκέφαλοι, υπακούοντας στις εντολές αυτών που στοχεύουνε στην παγκοσμιοποίηση μας αφαιρούνε αυτό το δικαίωμα. Τα συλλαλητήρια της αρχιεπισκοπής εμαζέψανε εκατοντάδες χιλιάδες κόσμο που διαδηλώνει ότι θέλει να έχει το δικαίωμα να λέει ότι είναι Έλληνας χριστιανός. Ας καλέσει και ο κ. Σημίτης ένα συλλαλητήριο να διαδηλώνουνε αντίθετη γνώμη να δούμε πόσους θα παρουσιαστούνε. Ο οπαδός κάθε θρησκείας δεν ντρέπεται να

πει σε ποιο θεό πιστεύει, διότι όλοι με όσα τους λένε, νομίζουνε ότι η δική τους θρησκεία είναι η καλύτερη. Το σοβαρότερο όμως είναι ότι η τσιπλίη έχει στόχο την εθνική μας ταυτότητα με κατάληξη την παγκοσμιοποίηση. Ήδη πάνω από 1.000.000 λαθρομετανάστες εισβάλανε στη χώρα μας και όσοι θα βρουν δουλειά ζουν από τη δουλειά, οι υπόλοιποι από την κλεψιά και τη ληστεία. Πολλοί από αυτούς «λαδώνοντας» θα «ελληνοποιηθούνε» και μερικοί από αυτούς ανήκουν σε χώρες που έχουνε βλέψεις εις βάρος μας, θα αγωνίζονται μελλοντικά από το εσωτερικό μας εναντίον μας. Αν και σε όσους θα δοθεί ελληνική υπηκοότητα, τη θέλουνε για να την εκμεταλλευτούνε εις βάρος μας. Εδώ οι λαθρομετανάστες, κλέβουνε, ληστεύουνε, βιάζουνε, σκοτώνουνε και προστιθέμενη η δική τους δραστηριότητα σε αυτή των δικών μας κακοποιών καθιστά τη χώρα μας από τις χώρες με τη μεγαλύτερη ανασφάλεια.... Από 8 χρονών τα αλλοδαπάκια αρχίζουνε την κακοποιόν καριέρα τους εις βάρος μας («Χανιώτικα Νέα» 21-6-2000) Επιτακτική εθνική ανάγκη επιβάλλει να εφαρμόσομε λαθρομεταναστευτική πολιτική ελεγχόμενη ποσοτικά και ποιοτικά.

Μα συρρικνώνεται στα σχολεία μας το μάθημα των αρχαίων ελληνικών και των θρησκευτικών. Μα γίνεται λόγος να γίνει υποχρεωτικός ο πολιτικός γάμος. Μα γίνεται λόγος για να καταργηθούνε τα ελληνικά γράμματα και να αντικατασταθούνε από τα λατινικά. Γίνεται λόγος για να επιτραπεί ο θρησκευτικός προσηλυτισμός. Γίνεται λόγος για να τροποποιήσομε (κακοποιήσομε) την ιστορία μας. Επιτρέπομε τη δημιουργία τζαμί στην Αθήνα, όπως και συναγωγή στα Χανιά χωρίς αντάλλαγμα. Ακόμα και να αφαιρέσομε το σταυρό από τη σημαία μας. Αυτά μου θυμίζουνε την εντολή του σουλτάνο κατά την επανάσταση του Δασκαλογιάννη που διέταζε να μην μείνει πέτρα πάνω σε άλλη στα Σφακιά. Όλα δείχνουνε παγκοσμιοποίηση. Μία παγκοσμιοποίηση δικτατορία, που οι μικροί λαοί θα χάσουνε και την ταυτότητά τους και την ελευθερία τους και τα δικαιώματά τους. Εν πολλοίς και σήμερα ο Πρόεδρος της Αμερικής είναι πλανητάρχης μα παγκοσμιοποίηση σημαίνει παράδοση της παγκόσμιας εξουσίας στην Αμερική και μακρόπνοα, οι γλώσσες, τα γράμματα, οι ταυτότητες των λαών, οι ιστορίες τα ήθη και έθιμα, πάνω από τα πάντα θα περάσει οδοστρωτήρας και όλα θα ισοπεδωθούνε.

«Αγώνας της Κρήτης» α 27-6-2000

ΤΟ ΠΕΡΙΣΣΙΟ ΦΩΣ ΔΕΝ ΒΛΑΦΤΕΙ

Έτσι μας λέει η παραπάνω παροιμία, μα πιο σωστή είναι η άλλη παροιμία που μας λέει ότι το μέτριο είναι άριστο. Το περίσσιο φως μπορεί ακόμα και τύφλωση μπορεί να προκαλέσει, μα το μέτριο ποτέ κακό δεν έκαμε. Ότι αφορά στην δημοκρατία, μπορεί σε κάποια σημεία να είναι ελλειμματική, μα προ πάντων έχει βλαφτικές συνέπειες, σε μεγάλο βαθμό η κατάχρηση της δημοκρατίας που προκαλεί φοβερές παρενέργειες. Οι κουκουλοφόροι π.χ. επαρουσιαστήκανε αρχικά 20 αλήτες και δεν τους αντιμετώπισανε γιατί θέλανε να δείξουνε δημοκρατικότητα. Αν έδειχνε το κράτος ότι υπάρχει να τους φέρει στη θέση τους με κάθε τρόπο από τότε που ήτανε φύτρα δεν θα ελάβανε το πρόβλημά τους τις διαστάσεις που έχει σήμερα. Μα για να μην στενοχωρήσουνε τους κουκουλοφόρους τους, στενοχωρούνε ολόκληρο το ελληνικό λαό και ξεπέφτουνε διεθνώς τη χώρα μας. Να τους χαιρόνται τους κουκουλοφόρους και τους χούλιγκανς, μα θα έπρεπε να σκέφτονται και τους φιλήσυχους.

Για τα προσωπικά δεδομένα καλύβει τους παιδεραστές, τους τσαντάκηδες, τους απατεώνες, τους διαρρήκτες και γενικά τους παράνομους ο νόμος εις βάρος του φιλήσυχου λαού. Μα αφού το κράτος δεν είναι εις θέση να μας προστατέψει, γιατί δε μας διευκολύνει να αυτοπροστατευτούμε, δίνοντάς μας πλήρη στοιχεία, ακόμα και φωτογραφίες αυτών των επικίνδυνων για να τους προσέχουμε; Προσωπικό δεδομένο είναι ότι αφορά του καθ' ενός το άτομό του και μόνο. Ότι αφορά ένα άτομο από τη μία και την κοινωνία από την άλλη είναι κοινωνικό δεδομένο.

Κάτι αλήτες που έχουνε το θράσος να λέγονται φίλαθλοι απωθούνε τον κόσμο από τα γήπεδα γιατί και αυτοί, λόγω δημοκρατίας είναι ασύδοτοι και κάνουνε περιβάλλον ζούγκλας δημιουργώντας καβγάδες και καταστροφές.

Πάση θυσία πρέπει να παταχτούνε αποτελεσματικά οι κάθε είδους αλήτες όχι να τους πιάουνε και να τους αφήνουνε γιατί κάμανε τον κόσμο να λέει ότι με τη δημοκρατία έχομε περισσότερη ελευθερία, μα επί Χούντας είχαμε περισσότερη ασφάλεια.

Δεν μπορούμε να πιστέψουμε ότι το κράτος δεν έχει τη δύναμη να αντιμετωπίσει 300 αλήτες, μα γιατί δεν έχει τη βούληση;

«Χανιώτικα νέα» 7-4-2006

Η ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΟΥ «ΔΡΑΚΟΥ» ΠΑΠΑΧΡΟΝΗ

Όταν ένας άνθρωπος ήρθε στην ανάγκη να εγκληματίσει, υποστηρίζοντας την ζωή του, την υπόληψή του ή τα συμφέροντά του, πρέπει να αντιμετωπίζεται και από τη δικαιοσύνη μα και από την κοινωνία με κατανόηση. Υπάρχουν περιπτώσεις που του αξίζει συμπάρασταση, γιατί ο άνθρωπος έγινε θύτης μα παράλληλα είναι και θύμα. Καταστρέφεται υλικά, μα έχει και τύψεις για μία ζωή που ήρθε στην ανάγκη να την αφαιρέσει, και φυσικά θα κάνει και φυλακή.

Τι να πούμε όμως για κάτι ανθρωπόμορφα υποκείμενα, τύπου Παπαχρόνη ή αυτών της συμμορίας δολοφόνων, ή της άλλης συμμορίας των σατανιστών; Τι τους χρωστούσανε τα καημένα, τα αθώα τα θύματά τους; Τι τους χρωστούσανε οι χαροκαμένοι οι γονείς που μεγαλώσανε τα παιδιά τους με δυσκολίες και που κάνανε όνειρα για κείνα, να τα δούνε να προοδεύουνε στην κοινωνία και τους τα φτωστερήσανε; Τι του χρωστούσε η καημένη η Βασιλική Λαζαρίδου, πάνω στα νιάτα της όταν έσφυζε από ζωή να την καταστήσει ανάπηρη για την υπόλοιπη ζωή της; Εννιά κοπέλες εβίασε και σκότωσε ο Κυριάκος Παπαχρόνης. Θα έπρεπε για τους Παπαχρόνηδες, για τους σατανιστές, για τα μέλη της συμμορίας δολοφόνων, για τον «δράκο» που εβίασε τη δωδεκάχρονη μαζί και τη μάνα της και για τους ομοίους τους, κατ' εξαίρεση, να υπάρχει και να εκτελείται η θανατική ποινή.

1) Μόνο αν εκτελείτο ο Παπαχρόνης θα ήτο βέβαιη η κοινωνία ότι αυτό το κάθαρμα δεν θα επαναλάβει τους «άθλους» του. Μα τώρα που τον απεφυλακίσανε τα ίδια θα κάνει. Όποιοι τέτοιοι γεννηθήκανε, πάντα τέτοιοι θα είναι.

2) Όταν μιλούμε για ξένη υπόθεση λέμε ότι είναι βαρβαράδα ή εκδικητικότητα, όμως οι δικοί των σκοτωμένων, και ειδικά των αδικοσκοτωμένων, επιδιώκουνε τουλάχιστον ηθική ικανοποίηση, για τον λόγο αυτό βάζουνε τους καλύτερους δικηγόρους, για να επιτύχουνε βαρύτερες ποινές. Πρέπει η δικαιοσύνη και η κοινωνία να βλέπουνε και να συμπονούνε τους πληγωμένους δικούς των αθώων θυμάτων. Να τους

βλέπουνε αυτούς ανθρωπιστικά, όχι να βλέπουνε ανθρωπιστικά τα ανθρωποειδή υποκείμενα που σκοτώνουνε αθώους χωρίς λόγο.

3) Η συμπεριφορά της κοινωνίας, της δικαιοσύνης και των ΜΜΕ πρέπει να είναι αμείλικτη απέναντι στους «ανθρωποφάγους» κορυφαίους εγκληματίες. Θυμάμαι πολύ καλά όταν εσυνελήφθη ο Παπαχρόνης ότι εβάζανε στις εφημερίδες τεράστιες έγχρωμες φωτογραφίες του από τις λεβέντικες στιγμές της ζωής του, σαν ανθυπολοχαγός των ΛΟΚ. Σε τέτοιο βαθμό τον ηρωποιήσανε τα ΜΜΕ, που επιρεάσανε τα κοριτσόπουλα (που δεν τα πέτυχε να τα βιάσει και να τα καθαρίσει) και τον φιλούσαν στα χέρια των αστυνομικών, όταν του κάνανε μεταγωγή. Γιατί δε βάζανε φωτογραφίες του όταν εξουθενομένο τον έσερνε η αστυνομία με τις χειροπέδες; Τον ηρωποιούσανε, του συμπαρίσταντο και εκμαιεύανε νέους Παπαχρόνηδες. Ένα παιδί τότε είχε πει πως άμα μεγαλώσει θα γίνει Παπαχρόνης. Αφού εκαταργήθηκε η θανατική ποινή, χωρίς εξαιρέσεις από τον κανόνα θα έπρεπε τουλάχιστον να μη βγαίνουνε από τη φυλακή οι «δράκοντες» παρά μόνο νεκροί.

4) Δεν είναι ίσα προς ίσους αυτά τα καθάρματα. Άμα τους αποφυλακίσουνε, και στο δρόμο όποιος τους συναντήσει θα παθαίνει αλλεργία. Η παρέα στην οποία θα πλησιάσει δεν θα αισθάνεται άνετα και θα έχει την εντύπωση ότι την μολύνουνε. Ειλικρινά δε θα ήθελα να δω στα μάτια μου ποτέ κανένα τέτοιο «κύριο». Μα και σε όσους τους συμπαρίστανται και σε αυτούς που τους παράγονεται η κοινωνία. Ο Τζώρτζ Μπους είπε μία φορά «Όποιος δεν είναι μαζί μας είναι εναντίον μας» Αυτό ισχύει για τους κορυφαίους εγκληματίες. Όσοι τους υποστηρίζουνε, είναι με αυτούς μα πάνε κόντρα στην φιλήσυχη κοινωνία.

Βέβαια στα πλαίσια του νόμου αποφυλακίστηκε ο Παπαχρόνης, μα στα πλαίσια του νόμου μπορούσε να είναι και ακόμα στη φυλακή που και ακίνδυνος θα ήτανε, και η κοινωνία θα απέφευγε την ρύπανση που προκαλεί, όπου βρεθεί με την παρουσία του.

«Ρέθεμνος» 16-1-2006

ΑΝΟΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΘΕΟΦΟΒΟΙ ΚΛΗΡΙΚΟΙ

Από τα διεθνή πρακτορεία ειδήσεων, από τα δικά μας ΜΜΕ, μα κι από τις καφενειακές συζητήσεις δεν λείπει η κουβέντα για τα σκάνδαλα που δημιουργήσανε κάποιοι κληρικοί και κάποιοι δικαστικοί.

Δύο λειτουργήματα, που οι εκπρόσωποί τους εθεωρούνταν πάντα ανώτεροι πάσης υποψίας. Τώρα όμως εσυνεργαστήκανε με δικηγόρους με γιατρούς, με αστυνομικούς και με απατεώνες πρώτου μεγέθους (Βαβύλης). Ότι έχει βγει στην επιφάνεια, μπορεί και να είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Εν πάση περιπτώσει οι γνωστοί πρωτεργάτες πρέπει να είναι πάνω από δέκα. Οι συνεργάτες τους είναι πλειάδα, μα δεν είναι λίγοι αυτοί που κάνανε στραβά μάτια, κουφά αυτιά, και βουβά στόματα και από υπεύθυνα πόστα κάνανε την πάπια καθιστώντας εαυτούς αλληλέγγυους. Όλοι αυτοί πρέπει να υποστούνε τις ανάλογες συνέπειες.

Πως μπορεί ο πολίτης να περιμένει δικαιοσύνη από ανθρώπους που πουλιούνται και αγοράζονται;

Πως μπορεί ο λαϊκός να πάει να εξομολογηθεί σε έναν αμαρτωλό κληρικό; Και με ποιο δικαίωμα, αυτός ο κληρικός θα πει στο λαϊκό «*Αφίενταί σου οι αμαρτίες, τέκνων μου*» Αφού αυτός έχει απομακρυνθεί ουσιαστικά από την εκκλησία; Και πως μπορεί κανείς να διακρίνει τους λίγους αυτούς επίορκους; Κανείς δεν αμφιβάλλει πως και οι κακοί κληρικοί, και οι κακοί δικαστικοί αποτελούνε μικρή μειονότητα, όμως η συμμορία τους μεγαλώνει όταν υπολογίσουμε και όσους αγκίζει η ένοχη ανοχή. Πως ο τσαρλατάνος Γιοσάκης (που πολλοί ακόμα τον αποκαλούνε αρχιμανδρίτη) είχε τόσες παράνομες και κολάσιμες δραστηριότητες και όμως πάνω από μία δεκαετία εκυκλοφορούσε, παράνομος μεν, ανενόχλητος δε. Το αυτό ισχύει για τον μεγαλοαπατεώνα Βαβύλη. Ποιοι τους καλύβανε; Πρέπει να παταχτούνε οι πρωτεργάτες, οι συνεργάτες, μα και αυτοί που τους καλύβανε. Από τον κληρικό η κοινωνία δεν απαιτεί να γίνει υπεράνθρωπος, μα έχει την απαίτηση να είναι σωστός άνθρωπος μα δεν συμβαίνει αυτό όλες τις φορές.

Κάποια σκάγια πιάνουνε και τον αρχιεπίσκοπο. Προς Θεού όμως κανείς δεν πρέπει να νομίζει ότι αυτός εστόχευε σε σκοπιμότητες. Έπρεπε όμως να ξέρει ο κύριος Χριστόδουλος την παροιμία πως «*Όποιος ανακατεύεται με τα πύτερα τον τσιμπούνε οι κότες*» Τότε που εξεδήλωσε το ενδιαφέρον του για τήν σατανιστή Ασημάκη Κατσούλα ή για τον Αλβανό έμπορο ναρκωτικών θα μπορούσε να διοχετεύσει το πατρικό του ενδιαφέρον σε δυστυχισμένους που η μοίρα τους χτύπησε, και όχι σε αυτούς που με δική τους επιλογή εσκοτώνανε αθώα θύματα για δικό τους κέφι. Για κάτι τέτοιους εγκληματίες έπρεπε να υπάρχει η θανατική ποινή

και όχι να τους κάνει την τιμή ολόκληρος αρχιεπίσκοπος να τους δέχεται. Αυτοί δεν συμπεριλαμβάνονται με τους ανθρώπους.

Με σκεπτικισμό πρέπει να τοποθετούνται τα άτομα στις υπεύθυνες θέσεις και ύστερα από εκτίμηση κριτηρίων. Ποιοι κάνανε το Γιοσάκη αρχιμαντρίτη στα 22 του χρόνια επειδή ήτανε σαλιμπάγκος; Τους εξαγόρασε και αυτούς; Πως κάνανε αρχιμανδρίτη έναν αλητάμπουρα 22 ετών; Ήτανε και αυτοί τσαρλατάνοι και υποβαθμίσανε στα μάτια του λαϊκού στην εκκλησία, τη δικαιοσύνη, μα και τη χώρα διεθνώς. Ευτυχώς που οι δημοσιογράφοι ανακάλυψαν την πορεία του Γιοσάκη και του Βαβύλη και την αποδότησή τους στην δικαιοσύνη. Κανείς δεν συγκινήθηκε όταν ο Γιοσάκης αφαίρεσε 100 εικόνες από τις εκκλησίες. Κανείς δε συγκινήθηκε όταν έκανε παράνομα ανασκαφές. Ασφαλώς εκέρδιζε, ελάδωνε και τα βόλευε.

Ασφαλώς όταν αλωνίζανε οι Γιοσάκηδες και οι Βαβύληδες, οι αρμόδιοι, που είχανε μάτια και αυτιά, μα δεν είχανε ήτομα, είχανε ειδικά συμφέροντα.

«Αγώνας της Κρήτης» 26-2-2005

ΤΑ ΠΟΛΥΒΟΛΑ ΣΤΑ ΖΩΝΙΑΝΑ ΑΝΟΙΞΑΝ ΔΟΥΛΕΙΕΣ

Κατά τις τελευταίες δεκαετίες αναπτύσσεται αντιστρόφως ανάλογα η εγκληματικότητα με την κρατική αντίδραση στον τόπο μας.

Όλοι ξέραμε π.χ. τι γινότανε στα Ζωνιανά. Δεν ξέραμε όλοι λεπτομέρειες μα οι αρμόδιοι ξέρανε. Οι πολιτικοί, αστυνομικοί, δικαστικοί τα ξέρανε όλα μα κρατούσανε κλειστά τα στόματα. Και επί κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, και επί κυβερνήσεων της Ν.Δ. ευδοκίμούσαν τα δενδρύλια και η διακίνηση των ναρκωτικών. Μα «σαν δεν πλεισιάνει το κακό δεν κόβεται». Βέβαια είχε λάβει διαστάσεις προ πολλού, μα χρειάστηκε να χύσει αίμα η αστυνομία για να κάνει το καθήκον της. Αργήσανε να λάβουνε μέτρα μα είναι τα ενδεδειγμένα. Ακόμα και σε δεύτερη φάση φαίνεται ότι θα ενεργήσει σωστά η Κυβέρνηση αφού προτήθεται να ανοίξει έργα και δουλειές για να μπορέσουνε να ζήσουνε (έστω και φτωχότερα) αυτοί που «χάσανε» τις δουλειές τους και χάσανε τη σειρά τους. Ο ελληνικός λαός θα εθεωρούσε εαυτόν ευτυχή, αν θα μπορούσε να ελπίζει ότι στα Ζωνιανά ήτανε το πρώτο βήμα και ότι στη

συνέχεια θα παταχτούνε και όπου αλλού υπάρχουνε εστίες τύπου Ζωνιανών. Ιδιαίτερα θα μας ευχαριστούσε αν θα τολμούσανε να πατάξουνε και τους εθνικούς εχθρούς κουκουλοφόρους και γενικά τους τρομοκράτες που ταπεινώνουνε το κράτος και καταστρέφουνε δημόσιες και ιδιωτικές περιουσίες. Υπάρχει η δύναμη. Ας υπάρξει και η βούληση. Κάποτε θα αναγκαστούνε να τους πατάξουνε, όταν θα γίνουνε περισσότερο ανυπόφοροι, όπως έγινε και με την υπόθεση των Ζωνιανών. Ας κάνουνε νόμο να απαγορεύει να παρουσιάζεται κανείς με κουκούλα, να απαγορεύεται να κρατά σιδερογροθιές και σιδερολοστό μα και να εφαρμοστεί ένας τέτοιος νόμος. Ας μη δίνουνε επιεικείες εκεί που δεν τις δικαιούνται. Δισεκατομμύρια ζημιές έχουνε κάνει και καμιά κυβέρνηση δεν ετόλμησε να αντιπαραταθεί σε μία χούφτα αλήτες. Εθνική ντροπή!!! Πρέπει να καταπολεμηθούνε πάση θυσία. Επίσης γίνεται λόγος για αναθεώρηση της αρχής περί προσωπικών δεδομένων. Δεν ξέρω ποια συμφέροντα και ποιες σκοπιμότητες θέλουνε το νόμο να καλύβει και να προστατεύει, τους παιδραστές, τους πορτοφολάδες, τους απατεώνες και τους εμπόρους ναρκωτικών. Εγώ νομίζω ότι ο νόμος πρέπει να προστατεύει και τους φιλήσυχους και νομοταγείς πολίτες μα όχι τους εχθρούς της κοινωνίας. Θα έπρεπε όχι μόνο το όνομά τους μα και η φωτογραφία τους να δημοσιεύεται. Αφού το κράτος δεν είναι εις θέση να μας προστατέψει, ας μας διευκολύνει να αυτοπροστατευτούμε. Να ξέρομε τους επικίνδυνους να τους κρατούμε σε απόσταση. Ιδιαίτερα τους παιδραστές και κάποιους εμπόρους ναρκωτικών που γυροφέρνουνε στα σκοлеία για να μύησουνε τα παιδιά στα θανατηφόρα ναρκωτικά, αυτούς όλες οι εφημερίδες και όλες οι τηλεοράσεις πρέπει να τους παρουσιάζουνε να τους ξέρει όλος ο κόσμος να τους προσέχει όταν βρίσκονται κοντά σε παιδιά.

Πρέπει να σεβόμαστε τα προσωπικά δεδομένα των ανηλίκων και του καθενός όταν είναι όντως προσωπικό, μα ότι δημιουργεί εσκεμένα και προμελετημένα και βλάπτει την κοινωνία και φιλήσυχους πολίτες αυτό είναι κοινωνικό δεδομένο. Οι ληστές, οι παιδραστές και οι πορτοφολάδες δεν πρέπει να δικαιούνται πενήτημερον άδεια από τη φυλακή διότι αυτές τις 3 μέρες θα ασκήσουνε το «επάγγελμά τους»

Όταν έγινε ο κανονισμός περί πανεπιστημιακού ασύλου ήτανε προσαρμοσμένος στα δεδομένα της εποχής. Τώρα που αλλάξανε τα δεδομένα και ο τόπος μας εγέμισε εθνικούς εχθρούς πρέπει και το

πανεπιστημιακό άσυλο να προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα και όχι να είναι άσυλο κουκουλοφόρων και αντεξουσιαστών.

«Αγώνας της Κρήτης» 24-11-2007

ΠΟΙΟΙ ΦΤΑΙΟΥΝ ΓΙΑ ΤΑ ΖΩΝΙΑΝΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ Ι

Με τα Ζωνιανά καμώματα η κρητική παραβατικότητα προήχθει σε Κρητική μαφία. Οι τελευταίοι υπεύθυνοι είναι οι καλλιεργητές, διακινητές και έμποροι των ναρκωτικών. Όλοι ξέρομε τα πάντα. Πολύ καλά με κάθε λεπτομέρεια ξέρανε οι αστυνομικοί, οι πολιτικοί και οι δικαστικοί μα και οι πνευματικοί άνθρωποι του τόπου. Όσοι από τους παραπάνω δεν φταίνε άμεσα, φταίνε έμμεσα με την ανεκτικότητα τους. Αφήσανε τους ανθρώπους και γλυκαθήκανε στον εύκολο πλούτο. Τους άφησαν και αποθρασύνθησαν και τους άφησαν να πιστέψουνε ότι στα Ζωνιανά υπάρχει το άβατον. Δεν φταίνουν οι Ζωνιανοί μα φταίει το κράτος που άφησε να χυθεί αίμα και μετά ξύπνησε από τον λήθαργο. Οι πολιτικοί εποντάρανε στους ψήφους. Οι αστυνομικοί και οι δικαστικοί, λόγω φόβου ή λόγω λαδώματος απείχανε. Οι πνευματικοί άνθρωποι του τόπου έπρεπε να προλάβουνε την κατάσταση, αν εκινούνταν στον τόπο τους κατάλληλα. Υπάρχουνε και σε άλλα σημεία της επικράτειας τέτοιες εστίες και στην καρδιά της Αθήνας μα η ανεκτικότητα και η ανυπαρξία του κράτους είναι ανεξήγητη. Ανθρωπιστικά βλέπουνε τους θύτες μα όχι τα θύματα.

«Αγώνας της Κρήτης» 19-1-2008

ΠΟΙΟΣ ΦΤΑΙΕΙ ΓΙΑ ΤΑ ΖΩΝΙΑΝΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

Κύριε Διευθυντά

Στην έγκριτον εφημερίδα σας και στο φύλλο της 12-12-2002 στη σελ.2 ένα αρθρίδιο που υπογράφεται με τα αρχικά «Μ.Π.» έχει τίτλο «Δεν φταίει η δικαιοσύνη για την εγκληματικότητα στα Ζωνιανά». Η κοινωνία όμως, εν πολλοίς πιστεύει ότι ευθύνονται οι παράγοντες της περιοχής. Πολιτικοί, αστυνομικοί, δικαστικοί μα ακόμα και οι

πνευματικοί άνθρωποι του τόπου δια της ανοχής τους ενίοτε δε και δια της καλύψεως.

Όσοι δεν συμμετείχαν στα Ζωνιανά εγκλήματα προσωπικώς κάποιοι δια της καλύψεως και δια της προστασίας και οι παράγοντες διά της ένοχης ανοχής τους καθιστούν εαυτούς ηθικούς αυτουργούς. Μεγάλο φάσμα της περιοχής οφείλει να λογοδοτήσει. Οι πνευματικοί άνθρωποι, δεν είναι εξουσία, μα είναι δύναμη. Έπρεπε να κινητοποιήσουνε όλους τους μοχλούς, να ανακόψουνε την πορεία των εγκληματικών δραστηριοτήτων προτού χυθεί αίμα. Οι πολιτικοί εκινούνταν ψηφοθηρικά. Οι αστυνομικοί και οι δικαστικοί, ή που εφοβόνταν, ή που «τα πιάνανε» και δεν άκουγαν», «δεν έβλεπαν».

Πρώτους ένοχους θεωρώ τους πολιτικούς, δεύτερους τους αστυνομικούς τρίτους τους δικαστικούς και τέταρτους τους δράστες. Τους άφησαν και γίνανε «πληρωματικοί δολοφόνοι» έτσι βλέπω εγώ τους καλλιεργητές και τους εμπόρους των ναρκωτικών. Δεκαετίες τώρα διαδραματίζεται αυτή η κατάσταση. Γιατί αφήσανε να ματώσει πρώτα και μετά να ενδιαφερθούνε;

Τώρα και οι Ζωνιανοί γράφουνε ότι τα Ζωνιανά έχουνε ιστορία. Δεν καθαρίζουνε όμως οι προγόνοι τον λεκέ. Ας προσπαθήσουνε στο εξής να μπούνε σε σωστό λούκι και ο λεκές με τα χρόνια θα ξεθωριάσει. Από το μέλλον διορθώνονται τα κακώς έχοντα, όχι από το παρελθόν.

Άλλοι με την έμμεση ή άμεση ενοχή τους και άλλοι με την ένοχη ανοχή τους, εκαταφέρανε να προαγάγουνε την κρητική παραβατικότητα σε κρητική μαφία με έδρα τον ορεινό Μυλοπόταμο.

«Νέος ΚΗΡΥΚΑΣ» 3-1-2008

ΠΡΟΧΩΡΑ ΟΛΟΤΑΧΩΣ Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ασφαλώς θα ήτανε συμφέρον να αυξηθεί η αστυνομική παρουσία. Αφού αυξάνεται επικίνδυνα η εγκληματικότητα και γενικά η παρανομία πρέπει να αυξηθεί και η αστυνομία για να αντιμετωπίσει θα μπορούσε να προλαμβάνονται μερικές ληστρικές και άλλες κακουργηματικές δραστηριότητες των κακοποιών, αν εγίνονταν συχνά αστυνομικές περιπολίες.

Το υπέρβαρο των αλλοδαπών στον τόπο μας, ασφαλώς συνετέλεσε στην αύξηση της εγκληματικότητας. Είναι απόδειξη ο αριθμός των

αλλοδαπών φυλακωμένων που είναι δυσανάλογο με το ποσοστό των αλλοδαπών που ζούνε στον τόπο μας. Ζούνε στην ακρίβεια τον καιρό. Εμείς που είμαστε στα σπίτια μας, στις δουλειές μας στις περιουσίες μας ζοριζόμαστε. Αυτοί που είναι εδώ ξεκάρφωτοι, όταν δεν έχουνε λεφτά και δε βρίσκουνε δουλειά είναι υποχρεωμένοι να κλέψουνε και να ληστεύουνε για να επιβιώσουνε. Άλλωστε αν και η πλειονότητά τους ήρθανε για να δουλέψουνε, είναι ανάμεσα τους πολλοί με σκοπό τις παράνομες μέχρι κακουργηματικές δραστηριότητες. Ακόμα πληρωματικοί δολοφόνοι βρίσκονται μεταξύ τους, ειδικά από τους Βαλκάνιους, γιατί πολλοί απ' αυτούς είναι κακούργοι δραπέτες των φυλακών. Χωρίς να είναι εκ φύσεως κακοποιό στοιχείο ο αλλοδαπός, όπως έρχεται στην ανάγκη να πουλήσει το μάτι του ή τον νεφρό του, ακόμα και το παιδί του, έτσι άμα έρθει στην ανάγκη, βλέπει διέξοδο την παραβατικότητα. Συχνά ακούμε τον λανθασμένο παραλληλισμό ότι και οι Έλληνες ήτανε κάποτε μετανάστες, μα αυτοί δεν ήτανε λαθρομετανάστες... Εμεταναστεύανε βάσει διακυβερνητικών συμφωνιών και πηγαίνανε με τα πιστοποιητικά υγείας, ποινικού μητρώου, οικογενειακής καταστάσεως μα ακόμα τότε και κοινωνικών φρονιμάτων. Όσοι πήγανε στην Αμερική, αρχές του εικοστού αιώνα, τους σταματούσανε στο νησί Ελις, πριν φτάσουμε στην Ν.Υόρκη και τους κάνανε ακόμα ένα έλεγχο και όσοι δεν πληρούσανε τους όρους τους γυρίζανε πίσω. Όμως εδώ, ούτε οι δραπέτες των φυλακών δεν ήτανε απαράδεκτοι ούτε ο αριθμός των εισερχομένων δεν ήτανε ελεγχόμενος και κάποια μέρα η Ελλάδα θα έχει πιο πολλούς ξένους από δικούς της.

Στην νομιμότητα ας είναι δεκτοί και στην εργασία ας είναι με ίσους όρους με τους Έλληνες μα στην παρανομία, όποιος συλλαμβάνεται πρέπει να τον διώχνουμε. Μας επαρκούνε οι δικοί μας κακοποιοί. Τον ξένο κακοποιό πρέπει να τον διώχνουμε και αν έχει πράσινη κάρτα... σίγουρα θα γίνονται πιο προσεκτικοί όταν θα φοβούνται την απέλαση. Εκείνος δε που απελάθηκε για παραβατικότητα να μην είναι δεχτός στην Ελλάδα εφ' όρους ζωής.... Ιδιαίτερα τους βιαστές, τους προμηθευτές ναρκωτικών και τους πληρωματικούς δολοφόνους πρέπει να τους αντιμετωπίζουμε με τον σκληρότερο τρόπο.

«νέος ΚΗΡΥΚΑΣ» 6-1-2007

ΒΑΤΟ – ΠΕΔΙ

(Κρητική διάλεκτος)

Χωριάτης ευρέθηκα ο μαυροκακομοίρης και λίγα τάμαθα τα γράμματα, γιαντ' όντεν ήμουνε εγώ μιτσό κοπελάκι ήσανε τα χρόνια δύσκολα ντίμπις και μονιτάρου, και χωριάτης θα 'μαι όστε να ζιώ. Να δείτε όμως πως μ' αρέσει να θωρώ την τελιόραση (απού οι γι-Ελληνες τηνε λέμενε «χαζοκούτι» μα οι Τούρκοι τηνε λένε «μπανιστήρι ντολάπι») Εδά τον τελευταίο καιρό γιαντ-απού λέτε παρανηρώ ίντα γινήκασινε και ίντα γίνουνται σ' εκείνο γε το βατοπέδι. Ο βάτος είναι γεμάτος τσίτες απού τη ρίζα ως την κορφή και το ξύλο ντου και τα φύλλα ντου ακόμησ είνιε γεμάτα τσίτες απού την ανάποδη μεριά ντωνε. Ότι να αμπερδεχτεί κιαείς στσι βάτους δύσκολα ξαμπερδέχνει. Ακόμησ τα ζα πιάνουνται κιαμιά βολά στσι βάτους και, α δεν τα δει κιαείς να τα ξεμιστέψει, έκεδα πιασμένα στο βάτο ψοφούνε. Ακόμησ και βαρβατόκριγιοι απού μπορούνε σαν τα βούγια πιάνουντε και ψοφούνε στσι βάτους.

Έτσεδά επιαστήκανε στο Βατο-πέδι του Αγίου Όρους βαρβάτοι πολιτικοί και βομβάτοι Κουκοτοκαλόγεροι και, πολλωνώ, ετελειώσεν έκεδα η βασιλεία ντωνε.

Δε γ-κατέω γω μα αυτός απού το ονομάτισενε «Βατοπέδι» πρέπει πως ήτονε μέγας προφήτης κι επροφήτεπενε πως αυτό μοναστήρι θα γενεί βάτος και θα πιαστούνε έκεδά μεγάλα μούτρα.

Μα δε φταίνε δα και μόνο αφοτίνοι απού τα κάμασινε ετούτα δα τα αργαλειά. Φταίνε κι αυτοίνοι απού εδώκασινε εξουσία σε υποκείμενα απού δεν είχανε κιαμιά εμπιστοσύνη. Φταίσινε ακόμη εκείνοι απού, γη εκάνανε στραβά αμάθχια, γη δεν εφέγκανε να δούνε ως τη μύτη ντωνε.

Εδά έχει άλλον ένα πόλεμο το ΠΑΣΟΚ με τη Ν.Δ. και θέλει η κάθε μεριά να ρίξει ούλες τσι ευθύνες στην άλλη μεριά. Μα ούλοι θωρούμενε πως το ΠΑΣΟΚ τηνε εξεκίνησε αυτή την «παληκαριά» και η Ν.Δ. τηνε συνέχισενε.

Εγώ παραξενεύομε με αυτούς τσοι πρωταγωνιστές του σκαντάλου που θέλουνε να τωνε πιστέψομενε πως είνιε λε καθαροί σαν το λαπάντε λάδι. Έτσάνε εδά. Κρατείς τον άλλο απού τη μάνικα και αυτός σου λέει: «Δεν είμαι εγώ».

Θυμούμαι το 1949 απού εκπαιδεύομουνε στο πυροβολικό στα Μέγαρα και μας έλεγεν ο λοχαγός Γκλαβάνης πως το σφάλμα είναι

αθρώπινο μα το να μην παραδέχεται κιανείς το σφάλμα ντου, κι ότι να φανερωθεί, αυτό είναι γαϊδουρινό.

«νέος ΚΗΡΥΚΑΣ» 16-12-2008

ΕΝΑΣ ΚΟΥΚΟΣ ΔΕ ΦΕΡΝΕΙ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ

Η ενέργεια του εισαγγελέα κ. Γεράκη να ελέγξει κάποια αστυνομικά όργανα δεν άρεσε σε μερικούς και τη χαρακτηρίσανε «εισβολή». Άρεσε όμως στον λαό ιδιαιτέρως. Κάτι που δεν άρεσει στον λαό είναι ότι ένας είναι ο Γεράκης.

Θέλομε πολλούς Γεράκηδες και θέλομε να έχουνε στη διάθεσή τους «κυνηγετικά γεράκια» για να φέρνουνε μερικούς επίορκους στη θέση τους που η κακοδιοίκηση τους άφησε και φύγανε από τα όριά τους.

Μα η κόπρος του Αυγείου δεν είναι μόνο ανάμεσα στους αστυνομικούς, είναι γεμάτος ο κρατικός τομέας. Υπάρχει μία μερίδα καλών υπαλλήλων που, άμα μπεις στο γραφείο τους ψάχνουνε να βρουνε τρόπο να σε εξυπηρετήσουνε. Υπάρχουνε οι «μετρίως κακοί» που ψάχνουνε να βρουνε τρόπο να σου δώσουνε την κλοτσιά να σε διώξουνε. Σε βλέπουνε αφ ύψηλού, ενώ θα έπρεπε να σε βλέπουνε εργοδότη. Υπάρχουνε και οι πολύ κακοί που εμπορεύονται το κράτος και τους πολίτες και ξέρομε παραδείγματα που εξυπηρετείται σωστά όποιος «λαδώνει» καλά και αυτός βρίσκει δίκια και αν ακόμα δε έχει δίκιο.

Από το 1915 έκανε ο Βενιζέλος τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων. Θα έπρεπε να ισχύει αυστηρά υπό όρους αυτή η μονιμότητα και όποιος εκμεταλλεύεται τη θέση του, όποιος δεν ανταποκρίνεται στο καθήκον του να αποβάλλεται. Όχι βέβαια όποιος έκανε ένα λάθος, μα όποιος εσκεμένα παραβαίνει το καθήκον του. Ακόμα νομίζω ότι η εξέλιξη του υπαλλήλου θα έπρεπε να είναι ανάλογη με τις ικανότητές του και με την αποδοτικότητά του. Και δίκαιο είναι και κίνητρο θα ήτανε για την καλύτερη απόδοση των υπαλλήλων.

Αυτά επίστευα και όταν ήμουνα σε ενεργόν υπηρεσία. Αυτά νομίζω θα κάμουνε τους υπαλλήλους πιο σωστούς. Είναι αδικία να έχουνε ίσα δικαιώματα σε απολαβές και σε εξέλιξη ο καλός, ο αποδοτικός, ο τίμιος υπάλληλος, με εκείνον που τον βρίσκομε στην αντίθετη όχθη. Η έμπραχτη αναγνώριση της αξίας και της αποδοτικότητας του σωστού υπαλλήλου είναι θετικό κίνητρο για τη βελτίωση γενικά των υπαλλήλων.

Μα δεν συμβαίνουν έκτροπα μόνο στον κρατικό τομέα. Γιατροί επί πληρωμή, κάνουν ψεύτικες βεβαιώσεις για να διευκολύνουν απατεώνες. Επιχειρηματίες κάνουν ψεύτικα τιμολόγια κλέβοντας το δημόσιο και μοιράζονται το κλοπιμαίο ποσό μαζί με τον πελάτη τους.

Οι πιο πολλοί Έλληνες είναι, όσο μπορούνε, απατεώνες. Μας χρειάζονται λοιπόν πάρα πολλοί Γεράκηδες, όχι για να μας διορθώσουνε, γιατί αυτό είναι αδύνατο, μα για να περιοριστεί το κακό.

«Χανιώτικα νέα» 2-8-1998

ΕΧΘΕΣ Η ΒΕΡΡΟΙΑ, ΣΗΜΕΡΑ Η ΕΥΒΕΙΑ, ΠΟΥ ΠΑΜΕ;

Κύριε Διευθυντά,

Στα τραγικά γεγονότα της Βέροιας και σε αυτά της Εύβοιας είδαμε ότι εκτελεστές ήτανε παιδιά. Ηθικοί αυτουργοί όμως είναι οι γονείς, η κοινωνία και το παιδαγωγικό σύστημα. Τα παιδιά που εμπλέκονται σ' αυτά τα γεγονότα είναι θύματα, δεν είναι θύτες. Όταν βλέπομε τον γονέα και ακούει το παιδί του και τον λέει «μ...» και αυτός δεν αντιδρά μόνο γελά, όντως είναι «μ.....». Ο υπερπροστατευτισμός και ο σεβασμός σε όλα τα καπρίτσια του παιδιού, το οδηγεί στην καταστροφή. Είχανε δίκιο οι αρχαίοι που λέγανε ότι όπου δεν πίπτει λόγος πίπτει ράβδος. Σαν εσχάτη των ποινών θα πρέπει να υπάρχει η τιμωρία, μη εξαιρουμένου μήτε του ξύλου. Εμείς σαν παιδιά εφάγαμε ξύλο και στο σπίτι μας και στο σχολείο, και στα βάσανα, και στις πείνες, και στις ξυπολυτιές ζήσαμε. Από 5-6 χρονών παιδιά συμμετείχαμε κατά δύναμη στα βάσανα, μα εβγήκαμε καλύτερη ποιότητα ανθρώπων από τα σημερινά παιδιά. Δεν ξέρουμε ούτε φραγμούς, ούτε συνέπειες. Δεν βγήκαμε κουκουλοφόροι. Δεν βγήκαμε χούλιγκανς, και οι παραβατικότητες γενικώς ήτανε σε ποιότητα και σε ποσότητα πάρα πολύ λιγότερες σε κείνες τις γενιές από ότι στις σημερινές. Στην παιδική ηλικία διαμορφώνεται ο χαρακτήρας του παιδιού και συμβαίνει κάποτε να χρειάζεται η εσχάτη των ποινών. Τότε μοιάζει ο χαρακτήρας του παιδιού με ένα πήλινο κατασκεύασμα που όσο είναι νωπός μπορούμε να του αλλάξομε το σχήμα, μα όχι σαν ψηθεί. Το ξύλο βέβαια μόνο όταν εξαντληθούνε όλα τα μέσα. Πάντως το παιδί στο σπίτι και στο σχολείο πρέπει ή να σέβεται ή να φοβάται. Πρέπει ακόμα να ξέρουνε οι γονείς ότι οφείλομε να διαθέτομε και χρόνο στα παιδιά, όχι μόνο δαπάνες της καταναλωτικής κοινωνίας. Η σημερινή

κοινωνία δεν βλέπει φραγμούς σε τίποτα. Τα κορίτσια όλα τα θέλγητρά τους τα μοστράρουνε, όπως στα καταστήματα εκθέτουνε στις μίστρες τα είδη τους για να τραβήξουνε τον πελάτη. Ειδικά στα σχολεία θα έπρεπε να είναι ευπρεπώς ενδεδυμένα.

Στην Κύπρο οι μαθητές είναι ομοίμορφα ντυμένοι. Μπαίνοντας στην κοινωνία και στη ζωή ο νέος άνθρωπος, καλόν είναι να ξέρει ότι στην ζωή υπάρχουν όροι και όρια. Εδώ και οι μαθήτριες όσο θέλουνε παρουσιάζουνε από το στήθος τους, όσο θέλουνε από την κοιλιά τους και όσο θέλουνε από τα μούτια τους. Μα έτσι φέρνουνε τα αγόρια σε δύσκολη θέση. Πριν μισό αιώνα τα κορίτσια βάζανε ποδιά με άσπρο γιακά. Τα αγόρια βάζανε σκούρο μπλε καπέλο και αντί κορώνα είχανε την κουκουβάγια. Η πρώτη λασκάδα ήτανε που αφαιρέσανε την ποδιά των κοριτσιών, μα το μεγάλο λάθος ήτανε που επιτρέπουνε στους μαθητές να λαμβάνουνε αποφάσεις σχετικές με το σχολείο και να κάνουνε καταλήψεις και καταστροφές στα σχολεία. Θα έπρεπε μόνο οι γονείς των μαθητών να διαχειρίζονται τις ανάγκες των σχολείων μα στους ανήλικους δεν παρέχει το δικαίωμα ο νόμος να υπογράψουνε ούτε για τις ατομικές τους ανάγκες αν δεν υπογράψει ο γονέας τους. Σε ένα νεαρό δεντράκι ο καλός γεωργός του δίνει σχήμα. Τα νεαρά παιδιά αν φεύγουνε από τα όριά τους, στην παιδική εγκληματικότητα, αυτά δεν φταίνε. Αφού οδηγήσανε τη νεολαία στον κατήφορο, δηλώνουνε συμπαράσταση στα θύματα, μα χρειαζόνταν από πριν προληπτικά μέτρα.

«Χανιώτικα νέα» 21-11-2006

ΜΑΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΝΑΣ ΚΟΛΕΤΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΑΪΡΑΧΤΑΡΗ ΤΟΥ

Αφήσανε την Ελλάδα και γύρισε πίσω. Πολύ πίσω, περισσότερο από έναν αιώνα. Μόνο στη Γερμανική κατοχή αισθάνετο ο πολίτης την ανασφάλεια που αισθάνεται σήμερα, μα τότε πόλεμος ήτανε. Μόνο στη δεκαετία του 1890 ήτανε πάλι αναρχία. Τότε τα «κουτσαβάκια» είχανε ορμητήριο του Ψειρή, (όπως τώρα οι αναρχικοί και οι κουκουλοφόροι έχουνε τα Εξάρχεια.) Μα αφού άφησαν και γύρισε τόσο πίσω η εγκληματικότητα, πρέπει να γυρίσει πίσω και η αστυνομία να βρει ένα

Μπαίραχτάρη. Και να του δώσει την εξουσία και την εντολή να μας σώσει από το δύσκολο, στάδιο που βρισκόμαστε, της ανασφάλειας.

Κάποια κ.Γ. Δάμα υπογράφει μια επιστολή από την ελληνική κι ευρωπαϊκή ένωση ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κατηγορεί τον κ. Καραμανλή και τον κύριο Παυλόπουλο για ρατσισμό και ξενοφοβία «Ελευθεροτυπία» Αθηνών 4-6-2009. Πληροφορώ την κ. Δάμα ότι ο ελληνικός λαός δεν είναι από τη φύση του ούτε ρατσιστής, ούτε ξενόφοβος. Σήμερα όμως έχουμε πάνω από 2.000.000 λαθρομετανάστες. Ας πούμε πως οι μισοί βρίσκουνε δουλειά οι άλλοι μισοί τα βολεύουνε κλέβοντας, ληστεύοντας, εκπορνεύοντας και λαθρεμπορεύοντας όπλα, ναρκωτικά και λευκή σάρκα. Επομένως κι η κυρία Δάμα τους φοβάται τους ξένους γιατί και επικίνδunami είναι και αδύστακτοι είναι. Αυτό είναι φανερό και το βλέπει και η κυρία Δάμα. Έχουνε φτάσει το 1/5 του πληθυσμού, μα στις φυλακές μας οι μισή φυλακωμένοι είναι αλλοδαποί και αυτό δείχνει πόσο κυριαρχούνε στην εγκληματικότητα και πόσο είναι επικίνδunami.

Το να αγαπά κανείς τη ράτσα του και να ανησυχί όταν απειλείται η ράτσα του, αυτό είναι πατριωτισμός, δεν είναι ρατσισμός. Αν συνεχίσουμε με αυτό τον ρυθμό να πλημμυρίζουμε τον τόπο μας οι ξένοι σε λίγες δεκαετίες θα είναι μειονότητα οι Έλληνες και στο χάρτη θα φαίνεται μία Ελλάδα μα δεν θα είναι Ελληνική. Αυτά είναι πραγματικότητα δεν είναι ξενοφοβία και ο Πρωθυπουργός της χώρας είναι υποχρεωμένος να το αντιμετωπίσει. Οι αλλοδαποί και ακόμα κάποιες ομάδες που αποζούνε από την παρανομία, δεν θέλουνε αστυνομία, δεν θέλουνε ΜΑΤ, δεν θέλουνε ΕΚΑΜ ούτε κάμερες, μα εμείς που βλέπομε την ανασφάλεια όλα τα θέλομε.

Έχω το θάρρος της γνώμης μου και γράφω την άποσή μου. Όταν έγραφα κάτι που δεν άρεσε στους λαθρομετανάστες έλαβα δύο απειλητικά τηλεφωνήματα. Εγώ θα συνεχίσω να γράφω την άποσή μου και αν μου συμβεί κάτι θα είναι από τους αλλοδαπούς, δεν θα μου υστερήσουνε όμως πολλά χρόνια γιατί είμαι υπέργηρος.

«νέος ΚΗΡΥΚΑΣ» 20/21-6-2009

ΤΟ ΣΤΕΚΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΠΑΡΕΛΑΣΕΙΣ

Κύριε Διευθυντή,

Στην έγκριτον εφημερίδα σας και στο φύλλο της 23-10-08 φιλοξενείτε άρθρο από το Στέκι Μεταναστών Χανίων, διά του οποίου εκφράζουνε την απαρέσκειά τους για το γεγονός ότι γίνονται παρελάσεις στις επετείους μας. Εμείς δεν έχουμε την απαίτηση να προσαρμοστούνε εκείνοι στις δικές μας συνήθειες. Είναι όμως πρόκληση και θράσος όταν αυτοί απαιτούνε να απομακρυνθούμε από τα έθιμά μας, να απομακρυνθούμε από τις ρίζες μας και να πάσουμε να τιμούμε τους ήρωές μας, στους οποίους οφείλομε την ύπαρξή μας σαν ελεύθερο έθνος, γιατί δεν αρέσει στους ξένους μας. Τους παρακαλούμε να μας «ανέχονται» όπως είμαστε.

Όλοι τους ήρθανε εδώ λαθρομετανάστες. Συντελούνε στην παραγωγικότητα. Συντελούνε όμως κατά μεγάλο ποσοστό και στην παρανομία. Είναι που πολλές φορές επιδίδονται στις κλεψιές, στις ληστείες, στην πορνεία στο λαθρεμπόριο όπλων και ναρκωτικών και στο δουλεμπόριο για να επιβιώσουν. Η συμμετοχή τους στην παρανομία φαίνεται από τον αριθμό των φυλακωμένων μεταναστών. Οι μετανάστες έχουνε ίσες και περισσότερες ανάγκες από εμάς. Στην εργασία και στη ζωή έχουνε ίσα δικαιώματα. Δεν επιτρέπεται να τους εκμεταλλευόμαστε. Όμως ακόμα είμαστε πλειονότητα, μα από ότι φαίνεται θα αρχίσουμε να ζητούμε την άδεια από τους μετανάστες για να κάνουμε τις εκδηλώσεις μας.

«Χανιώτικα νέα» 4-11-2008

**«ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ»
ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΕΚΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΧΑΝΙΩΝ**

Το Στέκι Μεταναστών Χανίων, κατά καιρούς, στέλνει κατευθυντήριους οδηγίες ακόμα και στην κυβέρνηση. Στις 23-10-08 εδημοσίευσε στα «Χανιώτικα νέα» ότι δεν πρέπει να κάνουμε παρελάσεις στις εθνικές μας γιορτές. Να αλλάξουμε λοιπόν τρόπο ζωής και να ξεχάσουμε τους ήρωες προγόνους μας. Την 12-12-08 εδημοσίευσε στον «Αγώνα της Κρήτης» με τίτλο «Μην πυροβολείται τη νεολαία» μεταξύ άλλων και τα εξής:

- «Δεν θα επιτρέψουμε στην ένοχη κυβέρνηση να κρυφτεί πίσω από τις θρυμματισμένες βιτρίνες (είχανε γίνει οι Δεκεμβριανές καταστροφές). Δε θα της επιτρέψουμε με μοχλό τα επεισόδια να επιβάλει την ενίσχυση της αστυνομίας».

- «...Να διαλυθούν τώρα τα ΜΑΤ και τα ΕΚΑΜ. Να αποπλιστεί η αστυνομία...

- «.....Στο δρόμο να σπάσουμε τον τρόπο...»

- «.... Βαδίζουμε στο δρόμο με τις κάμερες στο κεφάλι μας....»

Ας μην επιτρέπει το Στέκι στην κυβέρνηση να κινείται ελεύθερα. Ας επιτρέψει σε μένα να γράψω ότι βρίσκονται έξω από τα όριά τους. Ήρθαν στον τόπο μας λαθρομετανάστες αυθαίρετα. Καλά κάνουνε που διεκδικούνε τα δικαιώματά τους και όσοι τους εκμεταλλεύονται είναι απάνθρωποι. Κινούνται όμως σαν πολιτικό κόμμα στη χώρα μας. Από που ορμόμενοι «δεν επιτρέπουνε» στην κυβέρνηση που εψήφισε ο ελληνικός λαός να εφαρμόσει το πρόγραμμά της; Βέβαια έχει κάνει και λάθη η κυβέρνηση, μα έχομε εθνική αντιπολίτευση να αντιδράσει. Το Στέκι δε θέλει ΜΑΤ, δε θέλει ΕΚΑΜ, δε θέλει κάμερες. Είναι αυτά που δε θέλουνε και οι κουκουλοφόροι και οι αναρχικοί γιατί κάπου τους δημιουργούν δυσκολίες.

Πως δε ζητά συγνώμη το Στέκι από την ελληνική κοινωνία για τη μεγάλη συμμετοχή των αλλοδαπών στις φωτιές, στις λεηλασίες και γενικά στην παρανομία; Και όχι να βάζει ξύλα και λάδι στη φωτιά και να «μην επιτρέπει στην κυβέρνηση να ενισχύσει την αστυνομία»;

Εμείς οι φιλήσυχοι θέλομε και αστυνομία και ΜΑΤ και ΕΚΑΜ και κάμερες αφού είναι για την ασφάλειά μας.

Σε πολλά σημεία συμπλέει ο κ. Τσίπρας με το Στέκι. Όπως γράφουνε τα «Χανιώτικα νέα» της 13-12-08 ο κ. Τσίπρας εδήλωσε στη Μυτιλήνη ότι πρέπει να αποπλιστεί η αστυνομία. Τον είδαμε ακόμα από την Τ.Β. να λέει ότι πρέπει να συνεχιστεί ο πόλεμος από τα σχολεία. Μα δε σκέφτηκε ο κύριος Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ ότι υποδαυλίζει εμφύλιο

πόλεμο; Έτσι τα κατάφερε και οδήγησε το κόμμα του στην κατιούσα. Ακόμα και με τον τρόπο που αντέδρασε στα έκτροπα μόνο το 1% τον εγκρίνει, σύμφωνα με τα γκάλοπ. Από τρίτο κόμμα που ήτανε το έκανε τέταρτο.

«νέος ΚΗΡΥΚΑΣ» 25-12-2008

Ο ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΕΧΕΙ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟ

Κύριε Διευθυντή,

Με τον τίτλο «εθνικιστές» edιάβασα στην εφημερίδα σας στη στήλη του κυρίου Σκαρσούλη στις 14-2-09 αρθρίδιο. Επιτρέψτε μου να γράψω την άποψή μου σχετικά με τον εθνικισμό.

Εθνικισμό, με την έννοια που του δίνουνε τώρα, μπορούμε να χαρακτηρίσομε τη συμπεριφορά κράτους που βλέπομε ότι παραβιάζει εδαφικά ή άλλα δικαιώματα άλλου κράτους (Σκόπια). Όμως σκοτεινές σκοπιμότητες, για να κλείσουν τα στόματα του κόσμου λένε «εθνικιστή», «Ελληνάρα» και «ρατσιστή» όποιον τολμήσει να εκφράσει την ανησυχία του για κάποια πράματα που επί δεκάδες χρόνια δεν τα προσέχουνε οι κυβερνήσεις μας. Όποιος αγαπά τη ράτσα των Ελλήνων είναι «ρατσιστής» και αυτό είναι ύβρις. Κανείς δεν αμφιβάλλει ότι υπάρχει το σκοπιανό πρόβλημα γιατί το άφησαν μισό αιώνα ανενόχλητο και απέκτησε δικαιώματα δια της χρησικτησίας. Πολύ καλά θυμούμαι ότι πριν από πολλά χρόνια edιάβαζα στις εφημερίδες που εξέφραζαν την ανησυχία τους, μα οι κυβερνήσεις μας μόνο τα εφήμερα προσέχανε, όπως κάποιους δημάρχους που τους αρκεί που υπογράφουνε τα πιστοποιητικά. Ας κοιτάξουνε και πέρα από τη μύτη τους μια φορά. Μία απειλή για την υπόσταση του ελληνικού έθνους είναι οι λαθρομετανάστες, αν δεν αντιμετωπιστεί άμεσα και αποτελεσματικά η περαιτέρω αύξησή τους. Και τώρα είναι επικίνδυνα υπεράριθμοι, μα έστω υποφέρεται η κατάσταση αφού είναι το 2% του πληθυσμού της χώρας. Αυτοί όμως πολλαπλασιάζονται με γοργούς ρυθμούς, με εισβολές και γεννοβολήματα. Είναι βέβαιο ότι σε 20 χρόνια θα είναι πιο πολλοί οι ξένοι στην Ελλάδα από τους Έλληνες. Τι μέλλον προετοιμάζομε για τα παιδιά και τα εγγόνια μας;

Οι κυβερνήσεις μας ασχολούνται με την αντιμετώπιση των αντιπολιτευομένων κομμάτων που στην Ελλάδα η εκάστοτε

αντιπολίτευση ένα μόνο στόχο έχει, να τορπιλίζει την κυβέρνηση, έστω και αν τα σκάγια πλήττουνε τα εθνικά συμφέροντα και κάπου ασχολούνται με εφήμερα θέματα. Τα μακρόπνοια, όποιοι τα συναντήσουνε ας τα παλαιήσουνε.

Ας μη νομίζομε ότι με τους ξένους θα αυξηθούμε. Είναι επικίνδυνη στον οργανισμό η εισαγωγή ξένης ομάδας αίματος.

Όσους ξένους έχομε, μέχρι να βαδίζει νόμιμα κάθε ξένος να του δώσομε δουλειά και προστασία. Δεν έχομε ανάγκη από εισαγόμενη παραβατικότητα. Τις καινούριες караβιές που έρχονται πρέπει αμέσως να τις διώχομε. Η Ελλάδα είναι μικρή και φτωχή χώρα. Μπορεί να διαλυθεί αν δεν ληφθούνε μέτρα μα δεν μπορεί να σώσει τους δυστυχημένους του κόσμου.

«Χανιώτικα νέα» 21-3-2008

ΤΑΣΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟΥ

Κύριε Διευθυντή

Στην έγκριτον εφημερίδα σας και στο φύλλο της 1-10-08, σελ.6 φιλοξενείτε άρθρο του κυρίου Φ.Ζάχαρη με τον παραπάνω τίτλο. Θα γράψω και εγώ σχετικά μα μόνο για τα ελληνικά δρόμενα.

Πάντα η πλειονότητα του ελληνικού λαού δεν συμπαθεί τα άκρα. Ποτέ δεν ξεχνά τις μαύρες περιόδους που τον διοίκησανε δια της βίας φασιστικά και δεν θα ήθελε ολοκληρωτισμό, ούτε μαύρο, ούτε κόκκινο. Πάνω από 80% ψηφίζουνε οι Έλληνες τα δύο μεγάλα κόμματα. Όχι που είμαστε ευχαριστημένοι. Εγώ 70 χρόνους θυμάμαι τη ζωή και πάντα βλέπω κακοδιαχείριση. Με όλα ταύτα όμως θα το θεωρούσα ολίσθημα αν θα πηγαίναμε προς την μία ή προς την άλλη άκρη. Τελευταία, από ότι μας παρουσιάζουνε οι δημοσκοπήσεις, κερδίζουνε έδαφος τα άκρα. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο ελληνικός λαός έπαψε να είναι δημοκρατικός και δεν πάει προς τα άκρα επειδή τα συμπαθεί, μα πάει από αντίδραση, αφού δεν αισθάνεται άνετα ούτε στα κόμματα της εξουσίας, κατά τις τελευταίες δεκαετίες. Βλέπομε μία ανυπαρξία του κράτους. Ο πολίτης δεν προστατεύεται. Τη σκοπιά του Άγνωστου Στρατιώτου καίνε, τη σημαία μας ταπεινώνουνε, οι κουκουλοφόροι δρύνε καταστροφικά ανενόχλητοι, τα ναρκωτικά κυκλοφορούνε, η παράνομη πορνεία οργιάζει, μα το ανίκανο κράτος είναι αμυνόμενο. Ποιους επιάσανε;

Ποιους επατάξανε; Ποιοί δώσανε λογαριασμό για τις καταστροφές που κάνανε στα καταστήματα και στα οχήματα των πολιτών και του δημοσίου;

Οι μετανάστες περισσότερα προβλήματα δημιουργούνε ~~για~~ ^{μια} ~~δεν~~ λύνουνε, γιατί δεν τους διαχειρίζονται σωστά. Είναι και αυτοί άνθρωποι και έχουνε ανθρώπινες ανάγκες και ανθρώπινα δικαιώματα, όμως κάποιες φορές έρχονται στην ανάγκη και πουλούνε τους νεφρούς τους, και πουλούνε τα παιδιά τους, και επιδίδονται σε παράνομες δραστηριότητες για να επιβιώσουνε. Θα μπορούσε η χώρα να μη δέχεται απεριόριστο αριθμό μεταναστών, μα όσους δέχεται να μπορεί να τους δώσει δουλειά και ψωμί. Ο λαός θα ήθελε λιγότερα σκάνδαλα, περισσότερη διαφάνεια, περισσότερη ασφάλεια και καλύτερη διαχείριση, μα αυτά δεν τα βλέπει και ωθείται προς τα άκρα.

Κακή διαχείριση γίνεται και στη δημοκρατία. Σε άλλα σημεία γίνεται κατάχρηση της δημοκρατίας και σε άλλα είναι ελλειμματική. Απογοητευμένος ο κόσμος από την ανασφάλεια και από την αταξία, συχνά ακούεις να λένε ότι καλύτερη ήτανε η Χούντα από την Αναρχία.

Οι οπαδοί των μικρών κομμάτων βλέπουνε το «δικομματισμό» σαν μπαμπούλα, γιατί θα θέλανε και αυτά να γίνουνε κάποτε έστω δεκανίκι μα στην Ελλάδα μόνο αυτοδύναμες κυβερνήσεις επιβιώνουνε. Οι κυβερνήσεις συνεργασίας ούτε βιώσιμες είναι, ούτε αποτελεσματικές. Το 1950 σε ένα χρόνο 5 κυβερνήσεις συνεργασίας και το 1990 τρεις αλλάξαμε.

«Αγώνας της Κρήτης» 11-10-08

ΟΙ ΚΟΥΚΟΥΛΟΦΟΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ ΤΗΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ

Οι εχθροί του έθνους και του λαού είναι πάντα εφοδιασμένοι με κουκούλες, με σιδερογροθιές, με συντερολοστούς και με βόμβες μολότοφ. Όλα τα παραπάνω είναι απαραίτητα στους αναρχικούς ~~να~~ να δράσουνε. Θα πρέπει να διώκετε αυτεπαγγέλτως όποιος θα βρεθεί να έχει κάτι από τα παραπάνω αντικείμενα στην κατοχή του θα ήτανε προληπτικό μέτρο αν ειδιώκετο η κατοχή των παραπάνω αντικειμένων, μα εδώ δεν διώκονται αυτοί που τα χρησιμοποιούνε και κάνουνε

καταστροφές. Ύστερα από την πολυετή καταστροφική τους δραστηριότητα, ύστερα από τα δισεκατομμύρια ζημιές που έχουν προκαλέσει, τι έκανε η πολιτεία για να προστατέψει εαυτήν και τους πολίτες; Τόσο ανύπαρκτο και τόσο ανίκανο είναι το κράτος και ποτέ δεν πιάσανε, και ποτέ δεν τιμωρίσανε ένα κουκουλοφόρο;

Τελευταία έκαμε τη σκέψη η κυβέρνηση να απαγορεύει τις κουκούλες σε ορισμένες περιπτώσεις, όμως κάποιοι αντιδρούνε. Μερικοί αντιδρούνε από συμπαράσταση ή και συμμετοχή στο κουκουλοφόρο κύκλωμα και κάποιοι άλλοι επειδή είναι αιώνιοι αντιρρισίες, ενεργώντας αντιπολιτευτικά, ακόμα και στις σωστές ενέργειες της κυβέρνησης. Μα ο λαός δίνει εντολή: Η κυβέρνηση να κυβερνά και η αντιπολίτευση να εποπτεύει, μα δυστυχώς ποτέ δεν υπήρξε καλοπροαίρετη αντιπολίτευση στη χώρα μας. Ένας είναι ο στόχος της αντιπολίτευσης εδώ: Να τορπιλίζει την κυβέρνηση έστω και αν αυτό βλάπτει τα εθνικά συμφέροντα. Υπάρχουνε και κάποιες ομάδες που δε θέλουνε να περιοριστούνε τα σύνεργα των κακοποιών και των κουκουλοφόρων, διότι έχουνε τέτοιους στους κόλπους τους. Την 12-12-08 γράφανε για την κυβέρνηση στον «Αγώνα της Κρήτης», «...*Δε θα της επιτρέψομε με μοχλό τα επεισόδια να επιβάλει την ενίσχυση της αστυνομίας...*» Πιο κάτω στο ίδιο άρθρο «*Να διαλυθούνε τώρα τα ΜΑΤ και τα ΕΚΑΜ, να αποπλιστεί η αστυνομία...*» και ακόμα: «...*Βαδίζομε στο δρόμο με τις κάμερες στο κεφάλι μας...*» Δεν θέλουνε εμπόδια στις δραστηριότητες των δικών τους.

Ο φιλήσυχος λαός πρώτ' απ' όλα θέλει να κάνει η πολιτεία ότι μπορεί να γίνει για την ασφάλειά του. Εκατό φορές να είναι κάμερες. Τι έχει να χάσει ο νομοταγής; Μα από την ανασφάλεια και την περιουσία του, μα και τη ζωή του μπορεί να χάσει. Δεν έχει πρόβλημα ο φιλήσυχος αν του πούνε να μην έχει κουκούλες και βόμβες μολότοφ. Η αύξηση της αστυνομίας, τους νομοταγείς προστατεύει, τους κακούργους δυσκολεύει. Αν κάποτε πέσομε σε έλεγχο της αστυνομίας πρέπει να δείξομε κατανόηση. Γίνεται για την τάξη και την ασφάλεια της κοινωνίας.

Τα αντικείμενα που αναφέρομε παραπάνω διευκολύνουνε τα καθάρματα στη «δουλειά» τους. Αν τους τα απαγορέψουνε τους δυσκολεύουνε λίγο.

Επίσης θα περιοριστεί λίγο η αύξηση της εγκληματικότητας, αν περιοριστεί η είσοδος λαθρομεταναστών στον τόπο μας. Είναι μαθηματικά βέβαιο ότι όσοι ξένοι έρχονται πια, αποκλειστικά

αποκλείεται να συντελέσουνε στην παραγωγικότητα. Δεν έχουμε περιθώριο. Θα συντελέσουνε στην εγκληματικότητα, στην ανεργία, στην πορνεία, στο λαθρεμπόριο, μα ακόμα και στην οικονομική κρίση.

Ας μην εθελουφλούμε. Κάποιες μεγάλες δυνάμεις έχουνε στόχο και συμφέρον την παγκοσμιοποίηση για να γίνουνε κοσμοδικτάτορες και μας οδηγούνε στην παγκοσμιοποίηση χωρίς να το καταλάβουμε, ενώ οι ανύπαρκτες κυβερνήσεις μας υπακούνε τυφλά στις κατευθύνσεις τους.

«νέος ΚΗΡΥΚΑΣ» 13-5-2009

ΟΙ ΑΛΒΑΝΟΙ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

Στη χώρα του Ξένιου Διός καλά κάνουμε και δεχόμαστε τυχοδιώκτες από τα 4 σημεία του ορίζοντα. Ειδικά οι εθνότητες που αριθμούνε μέχρι λίγες δεκάδες χιλιάδες, μπορούμε να πούμε ότι προσφέρουνε στην παραγωγικότητα του τόπου μας. Όμως για τους Αλβανούς που η χώρα τους έχει παράλογες εδαφικές αξιώσεις σε βάρος της χώρας μας, θα έπρεπε ο αριθμός τους στη χώρα μας να είναι ελεγχόμενος. Για να φτιάξουνε τη «μεγάλη Αλβανία» έχουνε στόχο ελληνικά εδάφη. Οι πιο πολλοί Αλβανοί ήρθαν σαν οικονομικοί λαθρομετανάστες. Κανείς όμως δεν μπορεί να μας βεβαιώσει ότι μέσα σ' αυτούς δεν είναι και όργανα του Αλή Αχμέτ, του Αλβανού αρχηγού των ανταρτών, ο οποίος από το κρατικό ραδιόφωνο της Ελβετίας τον Μάη του 2001 είπε ότι εκπαιδεύονται Αλβανοί για να επανδρώσουνε την οργάνωση UTK (Απελευθερωτικός Στρατός Τσαμουριάς) και ότι θα δράσουνε στη Βόρειο Ελλάδα. Μα ακόμα ο Σαλί Μπερίσα, όταν ήτανε στην εξουσία έθιξε θέμα Τσαμουριάς στο ΥΠΕΞ της Ελλάδος. Ακόμα η Αλβανική βουλή όρισε την 28 Ιουνίου ως «Ημέρα γενοκτονίας των Τσάμηδων από τους Έλληνες. Οι Αλβανοί αντάρτες δηλώνουνε απερίφραστα ότι άμα τελειώσουνε με το Κόσοβο θα αρχίσουνε δράση στη Βόρειο Ελλάδα. Αυτά δεν είναι ενδείξεις μα είναι αποδείξεις ότι εκκολάπτεται ένα πρόβλημα, που βέβαια δεν έχουνε ούτε ερείσματα, ούτε τη δύναμη να αποσπάσουνε ελληνικά εδάφη. Όμως είναι ικανοί να δημιουργήσουνε πρόβλημα. Πρέπει λοιπόν να το αντιμετωπίσουμε πριν βρεθεί μπροστά μας. Οι ελληνικές κυβερνήσεις κάνουνε στραβά μάτια για να περνά ο καιρός και όπου βγει. Μα το Σπίγκελ κάτι ήξερε όταν έγραφε ότι στις βλέψεις της Αλβανίας είναι ελληνικά εδάφη. Εμείς στραβά μάτια και κουφά αυτιά. Οι Αλβανοί όταν είχαμε πόλεμο με τους Τούρκους ήτανε τα εκτελεστικά όργανα του σουλτάνο εναντίον μας.

(Αλή πασάς, Ιμπραήμ πασάς, Μεχμέτ Αλή [της Αιγύπτου], Χασάν πασάς, Ισμαήλ Ραχμί, Ομέρ Βρυώνης, Χουσεΐν πασάς) και ο Β. Ψιλάκης γράφει στην ιστορία της Κρήτης τ.Γ.σ. 1452 ότι «... Ο αλβανικός τυφών ο οποίος επί εννέα έτη κατηρήμωσεν την Πελοπόννησον...». Επίσης στον ελληνοϊταλικό πόλεμο επολέμησαν εναντίον μας. Προαιώνιος εχθρός και πιθανός μελλοντικός εχθρός. Δεν θα έπρεπε να έχουμε στον κόρφο μας 1.000.000 Αλβανούς. Μέσα σ' αυτούς είναι τουλάχιστον 100.000 που είναι ικανοί να δράσουνε στο εσωτερικό μας αν χρειαστεί. Οπλισμός δεν τους λείπει. Η κυβέρνησή μας πρέπει να διαχειρίζεται διαφορετικά τους Αλβανούς από τους άλλους ξένους, που οι άλλοι είναι και μικρότερες ομάδες και ακόμα δεν έχουνε αξιώσεις εις βάρος μας. Εθνική ανάγκη επιβάλλει να μην αφήσομε να αυξηθούνε περισσότερο οι Αλβανοί στον τόπο μας και να παρακολουθούνται οι κινήσεις αυτών που είναι τώρα εδώ.

Δεν πρέπει να υποτιμούμε ένα φυτό που αν γίνει δέντρο θα κάνει πικρούς καρπούς. Γιατί δεν θέτομε θέμα Βόρειας Ηπείρου;

«ΚΗΡΥΞ» 2-12-2003

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΞΕΝΟΦΟΒΙΑ (ΑΛΒΑΝΟΙ ΘΥΤΕΣ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΑ)

Ένας νεαρός στην Κόρινθο εσκότωσε δύο Αλβανούς γιατί είχανε γδύσει το σπίτι του. Αν των έριχνε στραβά αυτοί θα του ρίχνανε ντρέτα και σκέφτηκε πως «καλλιὰ ειν' η μάνα του φονιά παρά του σκοτωμένου». Κρίμα που χαθήκανε δυο ζωές! Κρίμα που μπήκανε στον κακό δρόμο και δεν είναι σπάνιο, αυτή η επιλογή να έχει μια τέτοια κατάληξη. Μα εγώ λυπούμε και τον νεαρό που και αυτό τον βρήκε συμφορά. Σίγουρα θα αισθάνεται τύψεις που αφαίρεσε δύο ζωές, μα θα έχει τρεχάματα και με την δικαιοσύνη. Μου κάνει εντύπωση όμως ότι θεωρούνται σεβάσμιοι οι ξένοι έναντι των εντοπίων. Ο νεαρός εσκότωσε υπερασπιζόμενος και την περιουσία του αλλά και τη ζωή του, μα οι εφημερίδες χαλάσανε τον κόσμο. Αν αυτοί οι κακοποιοί εσκότωναν τον νεαρό θα το γράφανε με δύο λέξεις και δεν ξέρω γιατί τα ΜΜΕ ωραιοποιούνε την υπερπλυμμύρα των ξένων στον τόπο μας. Ηθικοί αυτουργοί και για τους θανάτους των ξένων, μα και για το μπλέξιμο του νεαρού, είναι οι κυβερνήσεις μας που υπακούοντας στα κελεύσματα των ΗΠΑ και της Ε.Ε. (που θέλουνε

παγκοσμιοποίηση για να ελέγχουμε την οικουμένη) αφήσαν ξέφραγο αμπέλι την Ελλάδα και έβαλε στα σπλάχνα της όλους τους δραπέτες των φυλακών της Αλβανίας. Αν οι κυβερνήσεις μας υπηρετούσαν το εθνικό συμφέρον θα εδέχονταν ελεγχόμενους τους λαθρομετανάστες, ποιοτικά και ποσοτικά. Η ελευθερία που μας άφησαν οι ήρωες πρόγονοί μας, που την έχτισαν με το αίμα τους, βλέπομε ότι συρρικνώνεται. Δεν κυκλοφορούμε άνετα και δεν αισθανόμαστε ασφαλείς στον τόπο μας άμα μας κουβαλήθησαν οι λαθρομετανάστες. Ο κ. Ρωμαίος, σαν υπουργός δημοσίας τάξεως, μας είπε ότι πρέπει να ξεχάσουμε τις εποχές που αφήναμε ξεκλείδωτες τις πόρτες μας και που κοιμόμαστε στις βεράντες, και ακόμα μας συνιστά «να βρούμε τρόπους αυτοπροστασίας».

Σε πρόσφατη συζήτηση που είχα με κάτοικο της Καστοριάς μου έλεγε ότι ήτανε μία ωραία πόλη και είχε ωραίο κόσμο πριν εισβάλουν οι Αλβανοί. Τώρα δεν έχουνε ελευθερία κινήσεως και επικρατεί το αίσθημα της ανασφάλειας. Μα τα φεστιβάλ των εθνοτήτων, τα συλλαλητήρια συμπαραστάσεως των λαθρομεταναστών και η ανεκτικότητα των κυβερνήσεών μας γίνονται μαγνήτης που τους τραβά στη χώρα μας. Μα είμαστε υπερπλήρεις. Όσοι προστίθενται πια δεν θα συντελέσουνε σε παραγωγικότητα, μα μόνο σε εγκληματικότητα και σε ανεργία. Πολλοί είπαμε πως είναι δραπέτες των φυλακών. Πολλοί έρχονται με σκοπό να ζήσουνε με την παρανομία (ληστείες, πορνεία, λαθρεμπόριο όπλων και ναρκωτικών κ.α.) μα είναι και θύματα από το καθεστώς του Εμβέρ Χότζα. Θύματα ήτανε εκεί μα εδώ γίνονται θύτες. Ακόμα και όσοι μπήκανε στη χώρα μας ως τίμιοι άνθρωποι με σκοπό να δουλέψουνε, άμα δεν έχουνε λεφτά, άμα δε θα βρούνε δουλειά, και αυτοί θα αναγκαστούνε να κλέψουνε και να ληστέψουνε για να επιβιώσουνε.

Τους λαθρομετανάστες άμα συλλαμβάνονται σε παραβατικότητα πρέπει να τους απελαύνουμε αμέσως. Και πριν από τη σύσταση του κ. Ρωμαίου «περί αυτοπροστασίας». Άμα ήρθανε οι ξένοι αναγκαστήκαμε και να προμηθευτούμε όπλα και να κάνομε ασφαλέστερες τις πόρτες μα, και τους ξένους τους φοβόμαστε όπως τους φοβούνται και αυτοί που καυτηριάζουνε την ξενοφοβία. Πολλοί έχουνε δίπλα στο κρεβάτι τους το καλάσνικοφ με φυσέκι στη θαλάμη έτοιμοι για την υποδοχή των αδιάστακτων επισκεπτών σε ομαδικά μέτρα προστασίας θα πρέπει να κατατάξομε την απόφαση της κοινότητας Παλιό Κεραμίδι Πιερίας να απαγορεύσει την κυκλοφορία των Αλβανών τις νυχτερινές ώρες στο χωριό τους. Η δε επιδοκιμασία στον εκτελεστή των δύο Αλβανών στην

Κόρινθο φανερώνει ότι η παρουσία τους έκανε δύσκολη τη ζωή του χωριού. Το ότι κυριαρχεί στο έγκλημα η λαθρομετανάστευση αποδεικνύεται α) Από 6.000 φυλακωμένους οι 3.000 είναι Έλληνες. Οι 2.000 Αλβανοί και οι 1.000 από όλες τις άλλες εθνικότητες. Το 1/3 λοιπόν είναι Αλβανοί από τους φυλακωμένους!! Μεγάλο ποσοστό εγκληματικότητας. Η «Ελευθεροτυπία στις 23-10-1998 γράφει ότι από 994 παιδικά αδικήματα τα 626 διέπραξαν Αλβανάκια, τα 271 Ελληνάκια και 94 όλες οι άλλες εθνότητες. Φυτώριο κακοποιών εις βάρος μας. β) Πολλοί Αλβανοί μπαίνουν στη χώρα μας και για εργαλείο της «δουλειάς» τους κρατούνε τα καλάσνικοφ και έχουνε εδώ οργανωμένη μαφία.

Πολλές δουλειές θα ήτανε ακάμωτες αν ελείπανε οι λαθρομετανάστες μα θα ήτανε ακάμωτες πάρα πολλές ληστείες και πολλά κακουργήματα. Μακάρι να λείπανε αυτοί μα θα μπορούσαμε να ζητήσομε εργάτες από άλλη χώρα που να είναι εργάτες και όχι δραπέτες των φυλακών.

Μακρόπνοα θα κάνουνε διάφορα λόμπι και θα εκβιάζουνε τη χώρα μας για τα συμφέροντα των πατρίδων τους. Θα μας δημιουργούνε φυλετικά προβλήματα. Θα τους δώσουνε πολιτικά δικαιώματα και μέσα από το ελληνικό κοινοβούλιο θα διεκδικούνε ελληνικά εδάφη.

Αγαπώ τον τόπο μου και λυπούμε που βλέπω ότι οι ελληνικές κυβερνήσεις και τώρα όπως πάντα ασχολούνται μόνο για εφήμερα προβλήματα και δεν βλέπουνε τι έρχεται από τον ορίζοντα. Δεν βλέπουνε ακόμα ότι, όπως εμείς έχομε υπογεννητικότητα, ενώ οι ξένοι έρχονται παπορές και γεννοβολούνε συνέχεια και σε λίγα χρόνια η Ελλάδα θα έχει πιο πολλούς ξένους και οι Έλληνες απλώς θα μετέχουνε στον πληθυσμό.

Για να κλείνουνε τα στόματα, όποιος τολμήσει να πει αυτά που βλέπει πως έρχονται, τον αποκαλούνε «Ελληνάρα» «ρατσιστή» και «ξενόφοβο».

Εγώ αγαπώ την Ελλάδα και ανησυχώ για το μέλλον της. Αν αυτό είναι έγκλημα είμαι εγκληματίας, και αν είναι ρατσισμός είμαι ρατσιστής.

«Αγώνας της Κρήτης» 17-11-1998

ΟΙ ΣΤΥΓΕΡΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΗΣ 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Οι κανίβαλοι της 17 Νοεμβρίου εφαινοντο στην κοινωνία σαν άτομα ανώτερα πάσεις υποψίας. Δεν είναι σύμπτωση για ανθρώπους που ζούνε τόσο παράνομα να φαίνονται «Θεού κομμάτι». Οποιος επιλέγει να ζήσει σε ένα τέτοιο χώρο πρέπει:

1) Να αποβάλλει την ανθρώπινη ιδιότητα και η καρδιά του να γίνει, όχι σαν του περήφανου λιονταριού που σκοτώνει μόνο για να φάει, μα όπως της αιμοβόρας τίγρης που ότι συναντήσει το σκοτώνει και αν δεν μπορεί να το φάει το αφήνει σκοτωμένο.

2) Να διαθέτει σωματικές και πνευματικές ικανότητες.

3) Να διαθέτει ικανότητα στη χρήση των όπλων.

4) Να διαθέτει ηθοποιικές ικανότητες για να εμπνέει εμπιστοσύνη στην κοινωνία και να κρίνεται σαν ήσυχο ανθρωπάκι.

Σε τέτοιο βαθμό τα καταφέρνανε στο τελευταίο χαρακτηριστικό, ώστε πολλοί που εγνώρισαν αυτούς, τους «καλούς ανθρώπους» πέσανε από τα σύννεφα όταν ακούσανε για τις δραστηριότητές τους. Αυτοί είχανε την ικανότητα να λένε μα και να κάνουνε, όχι ότι θέλανε, μα ότι ξέρανε πως ξεγελά τον κόσμο.

Όλος ο λαός και όλα τα κόμματα αισθάνθηκαν ανακούφιση από τις τελευταίες εξελίξεις, πλην της κυρίας Παπαρήγα που πάντα πάει αντίθετα. Μου θυμίζει η κυρία Παπαρήγα τον Υπουργό των Εξωτερικών της Ρωσίας, τον Μολότωφ που κατά τις συναντήσεις στο «ψυχρό πόλεμο» πάντα έλεγε «νιες» και ακούγετο «κ.Νιές» («νιες» στα ρωσικά είναι το όχι, το ναι είναι «ντα»).

Οφείλομε «ευγνωμοσύνη» στον «ήρωα» Σάββα Ξηρό που προσέφερε άθελά του τεράστια υπηρεσία στη χώρα μας. Έδωσε την άκρη του κουβαριού στην αστυνομία και ελπίζομε ότι θα βρεθεί και η άλλη άκρη. Η βόμβα στα εκδοτήρια των εισιτηρίων, μοιάζει με μικρογραφία της βόμβας που έπεσε στη Χιροσίμα.

Μα ποιους στόχους είχανε, και τι πιστεύανε ότι θα κερδίσουνε και θυσιαστήκανε για να αισθάνονται την ευχαρίστηση, όταν εσκοτώνανε ανθρώπους που δεν τους χρωστούσανε τίποτα; Εσκοτώσαν 22 άτομα. Έκαναν ακόμα μερικές απόπειρες ανθρωποκτονιών. Έκαναν κάμποσες ληστείες, μα και αν καταφέρνανε να κάμουνε ακόμα μερικά, ποτέ δε θα κατάφερναν κάτι περισσότερο από το να κάψουνε τις καρδιές σε κάποια σπίτια και να προκαλέσουνε τρομοκρατία. Η επιτυχία της κυβέρνησης και της αστυνομίας ήρθε λαχείο από το λάθος ενός τρομοκράτη, ύστερα

από 3 σχεδόν δεκαετίες. Ήτανε ακόμα αποτέλεσμα εξωτερικών πιέσεων και συμπαραστάσεων, γιατί αυτοί οι αλήτες επροκάλεσαν Αγγλία και Αμερική, σκοτώνοντας δικούς τους ανθρώπους. Όμως και η ελληνική αστυνομία χειρίστηκε σωστά την υπόθεση και δικαιούνται συγχαρητήρια. Η σωστή αντιμετώπιση της 17 Νοέμβρη επισπεύθηκε από τότε που αυτά α καθάρματα εκσοτώσαν τον στρατιωτικό ακόλουθο της αγγλικής πρεσβείας Σάντερς και αυξηθήκανε οι προσπάθειες μα το πλήρωμα του χρόνου ήλθε όταν ο Σάββας Ξηρός «πέτυχε» να βγάλει την 17 του Νοέμβρη στην επιφάνεια.

«Αγώνας της Κρήτης» 24-7-2002

Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΖΩΗΣ

Από τον «κύριο» Κουφοντίνα εμάθαμε ότι «...η ανθρώπινη ζωή έχει μεγάλη αξία...». Ο μεγαλοδολοφόνος που βαρύνεται για 18 δολοφονίες και για σωρεία ληστειών και άλλων κακουργηματικών πράξεων, έχει το θράσος να μας λέει ότι εκτιμά την ανθρώπινη ζωή. Δεν το ήξερε όταν έστειλε τόσους ανθρώπους στον άλλο κόσμο. Μα επίσης έχει το θράσος να αυτοαποκαλείται «ιδεολόγος». Έχει ακόμα και την αναίδεια (όπως και ο «Λάμπρος», ο Γιωτόπουλος) να απαιτούνε ειδική μεταχείριση στην φυλακή. Πραγματικά τους αξίζει αυστηρά φυλάκιση. Είναι πρώτου μεγέθους πρόκληση και η αξίωση από αυτούς, μα και από τις φυλακές η κατανόηση από τέτοια καθάρματα. Σχεδόν τρεις δεκαετίες εσκοτώνανε, εληστεύανε, ετρομοκρατούσανε και εκθέτανε τη χώρα σε εσωτερικό και εξωτερικό και τώρα θέλουνε χατιρική μεταχείριση. Δεν είναι δυνατό να πιστεύανε ούτε ότι μπορεί κάποτε να ελέγξουνε εξουσία, ούτε ότι μπορούσανε να αλλάξουνε καθεστώς. Απλώς ήτανε εκτελεστικά όργανα σκοτεινών δυνάμεων, μα δεν μπορεί να καταλάβει κανείς αυτοί τι συμφέρον είχανε. Κάποια ακραία κόμματα μπορεί να ευχαριστιούνται που έχουνε γίνει μεγάλο πρόβλημα στις κυβερνήσεις μα κανένα δεν τολμά να τους υποστηρίξει ανοιχτά. Μερικοί δημοσιογράφοι εξακολουθούνε να τους αποκαλούνε «κυρίους» Προς Θεού, ας μη μολύνουμε αυτή τη λέξη. Αυτούς τους ανθρωποφάγους μπορούμε να τους αποκαλούμε κανίβαλους μα όχι και κυρίους, αυτούς που αποβάλανε από πάνω τους κάθε ίχνος ανθρωπιάς.

Είχανε ακόμα το θράσος να έχουνε στη γιάφκα τους τις φωτογραφίες του Άρη Βελουχιώτη, του Μάρξ και του Τσε Γκεβάρα όπου βέβαια αυτή την κακοποίηση σε τέτοιους ιδεολόγους δεν εδικαιούνται να

την κάνουνε. Επίσης εμολύνανε την 17 Νοεμβρίου των φοιτητών του Πολυτεχνείου που τη χρησιμοποίησανε για όνομα της ρεμαλοσυμμορίας τους.

«Αγώνας της Κρήτης» 17-2-2002

ΕΙΔΕΧΘΕΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΚΑΙ ΤΡΑΓΙΚΟΙ ΑΥΤΟΧΕΙΡΕΣ

Πρώτη φορά που προσφέρουμε ναρκωτικά σε ένα παιδί τα δοκιμάζει από περιέργεια, μα αυτή του την περιέργεια την πληρώνει με την ίδια του την ζωή. Ήδη από την πρώτη φορά που θα δοκιμάσει γίνεται αιχμάλωτος των εξαρτησιογόνων. Αυτόν που προσφέρει ναρκωτικά για πρώτη φορά, δεν πρέπει να τον θεωρήσουνε προσφορά από έναν φίλο, μα απόπειρα φόνου και αν το θύμα είναι εύκολο ο φόνος θα πραγματοποιηθεί. Ήδη από την πρώτη δοκιμή ο νέος θεωρείται διαγεγραμμένος από την κοινωνία των σωστών ανθρώπων. Ήδη κατευθύνεται προς τον γκρεμό και είναι παραπάνω από σίγουρη η καταστροφή του. Όποιος δοκιμάζει ναρκωτικά κάνει το πρώτο θύμα προς την αυτοκτονία, μα αν το πήρε απόφαση κάποιος να αυτοκτονήσει, ας επιλέξει έναν πιο ήλιο τρόπο. Αν αυτοκτονήσει με τα ναρκωτικά πρώτα θα ξεφτιλιστεί. Θα κλέψει και από την κοινωνία και από το σπίτι του. Θα πάρει δανεικά και δεν θα τα επιστρέψει. Αν είναι κορίτσι θα αναγκαστεί να εκπορνευτεί για την δόση του.

Συχνά εκαταλήξανε ναρκομανείς να σκοτώσουνε, ακόμα και δικό τους άνθρωπο, για να πάρουνε τα λεφτά του να τα διαθέσουνε στη δόση τους. Είναι γνωστή η περίπτωση ενός πατέρα που ήρθε στην ανάγκη και σκότωσε το γιό του, διότι είχε καταντήσει ανυπόφορη η ζωή και του παιδιού και ολοκλήρου της οικογενείας. Είναι μία φοβερή αθεράπευτη αρρώστια που πλήττει ολόκληρη την οικογένεια και τελειώνει μόνο με το θάνατο. Εδιάβασα προ χρόνια στην «Ελευθεροτυπία» που έγραφε μία μάνα, επωνύμως ότι παρακαλούσε τον Θεό να πεθάνει το παιδί της που είχε μπλέξει με τα ναρκωτικά, διότι και του παιδιού, και της οικογενείας

η ζωή ήτανε εντελώς ανυπόφορη. Ο ναρκομανής πρώτα αυτοκτονεί κοινωνικά και στη συνέχεια βιολογικά.

Οι ναρκομανής καταστρέφουνε εαυτούς και την οικογένειά τους μα είναι επικίνδυνοι για την δημόσια υγεία και για τη δημόσια ασφάλεια αλλά και για την εθνική οικονομία. Είναι άρρωστα άτομα, είναι ανενεργά, είναι επικίνδυνα, όταν δεν έχουνε τη δόση τους.

Οι παραγωγοί, οι έμποροι και οι διακινητές των ναρκωτικών, αφού εμπορεύονται και εκμεταλλεύονται τον θάνατο, άνετα μπορούμε να τους χαρακτηρίσουμε ειδεχθείς φονιάδες.

«Χανιώτικα νέα» 16-5-2004

ΚΟΥΚΟΥΛΟΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ

Οι κουκουλοτρομοκράτες επιβιώνουνε και αυξάνονται και πληθύνονται και αποθρασύνονται, διότι το ανύπαρκτο κράτος τους αντιμετωπίζει αμυντικά. Γιατί δεν υπάρχει η βούληση να τους πατάξουνε. Τους ληστές που αυτοί κινούνται με μεθοδικότητα και με κάθε προφύλαξη καταφέρνουνε και πιάνουνε πολλούς: Οι κουκουλοφόροι ξέρουνε: α)Οι αστυνομικοί θα τους παρακολουθούνε σαν απλοί θεατές και θα τους αφήσουνε να εκτελέσουνε την αποστολή τους. β)Αν αναγκαστούνε να πιάσουνε κανένα σε λίγες ώρες θα τον αφήσουνε ελεύθερο γ)Αν κανένα θα τον περάσουνε από δίκη επειδή έκαψε αυτοκίνητα ή μαγαζιά μετά τη δίκη θα πάει στο σπίτι του. Είναι πολύ μεγάλο το πρόβλημα, επιβάλλεται λοιπόν να ληφθούνε ειδικά μέτρα. Εν ανάγκη να ψηφιστεί ειδικός νόμος που να απαγορεύει τις κουκούλες, τις βόμβες μολότωφ, τους σιδερολοστούς και τις σιδερογοροθιές. Είναι εθνική ντροπή να χτυπάνε το κράτος 100 μπάσταρδα να είναι αυτά επιτιθέμενα και το κράτος αμυνόμενο.

Κατά την δεκαετία του 1890 είχε η πρωτεύουσα περίπου τα τωρινά χάλια της τάξεως. Τότε τα «κουτσαβάκια» είχανε ορμητήριο στου Ψυρρή (τώρα τα καθάρματα έχουνε ορμητήριο τα Εξάρχεια). Είχε όμως τότε η χώρα ένα Κολέτη και ένα Μπαϊραχτάρη, που δυστυχώς δεν τους έχει τώρα. Στον Μπαϊραχτάρη έδωσαν την διεύθυνση της αστυνομίας, την απαιτούμενη εξουσία και την εντολή να επιβάλλει την τάξη και σύντομα το εκατάφερε. Αφού η καμήλα γονατίζει για να την καβαλήσουνε, δεν φταίνε οι καμηλιέρηδες που την καβαλάνε. Αφού το κράτος γονατίζει και το καβαλάνε οι κουκουλοφόροι και οι αντεξουσιαστές, αυτοί δεν φταίνε.

Αν η αστυνομία δεν επαρκεί για να επιβάλει την τάξη ας συμπαρασταθεί ο στρατός.

«Χανιώτικα νέα» 13-7-2007

ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΟΦΟΡΩΝ

Πολλοί θα θέλανε περισσότερη δημοκρατία στον τόπο μας. Ίσως σε κάποια σημεία να έχουμε ελλειμματική δημοκρατία, σε κάποια άλλα σημεία όμως γίνεται κατάχρηση της δημοκρατίας προς μεγάλη βλάβη ηθική και υλική του τόπου και της κοινωνίας, μα και αυτής της δημοκρατίας.

Υπάρχουνε ανάμεσά μας κάποιες εκατοντάδες ελεεινά σκουπίδια ανθέλληνες που αυτοαποκαλούνται «αναρχικοί» και κάποιες φορές βάζουνε την κουκούλα και γίνονται παρεάκια και καίνε και καταστρέφουνε τις περιουσίες του δημοσίου και των πολιτών. Ειδικά άμα γίνονται εκδηλώσεις ανακατεύονται στο πλήθος και δρουνε και στην περίπτωση που δρουνε ανακατεμένοι με τον λαό της εκδήλωσης μολύνουνε και αμαυρώνουνε τους στόχους της. Αυτοί οι Νέρωνες με τις φωτιές που βάζουνε και με τις ζημιές που κάνουνε δηλητηριάζουνε την ατμόσφαιρα και δημιουργούνε πρόβλημα στην εκδήλωση και καταστρέφουνε περιουσίες. Μοιάζουνε με μικρόβια πανώλης και χολέρας στην κοινωνία. Δεν δικαιούνται αυτά τα καθάρματα δημοκρατική αντιμετώπιση. Οι αστυνομικοί, σαν θεατές τους παρακολουθούνε και ανενόχλητοι συνεχίζουνε μέχρι να κουραστούνε να σταματήσουνε και μετά πηγαίνουνε σαν κύριοι και παρακολουθούνε τη δράση τους από την τηλεόραση. Μα που είναι το κράτος; Ξεχνά πως έχει υποχρέωση να προστατέψει τον πολίτη και όχι να ανέχεται τους κουκουλοφόρους; Ότι εδημιούργησε ο άλλος σε μία ζωή, σε μία στιγμή του τα καταστρέφουνε. Μα τι χρωστούσε αυτός; Επιτακτική ανάγκη

είναι να συλλαμβάνονται και να τιμωρούνται παραδειγματικά οι καταστροφείς κουκουλοφόροι και να τους καταλογίζουν τις ζημιές.

«Χανιώτικα νέα» 18-4-2003

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΑΣΥΛΟ

Τότε που καθιερώσανε το πανεπιστημιακό άσυλο ήτανε προσαρμοσμένο στα δεδομένα εκείνης της εποχής, που δεν κυκλοφορούσανε ούτε κουκουλοφόροι και ανθέλληνες. Τώρα που αλλάζανε τα δεδομένα και εκατάλιξε άσυλο και εργαστήριο κατασκευής βομβών μολότωφ για τους κουκουλοφόρους πρέπει να μπορεί η αστυνομία να μπαίνει να τους συλλαμβάνει και να μη χρειάζεται άδεια από την πρυτανεία. Σήμερα ζούμε στον αστερισμό των εσωτερικών εχθρών και η δημοκρατία δεν απαγορεύει να αντιμετωπίζομε τους εχθρούς μας. Δεν είναι μόνο του το Πανεπιστήμιο, έγινε το άσυλο των εχθρών του έθνους και του λαού, μα καταστρέφουνε και πολύτιμους πνευματικούς θησαυρούς. Τα καθάρματα αυτά δε χρειάζονται άδεια και όποτε θέλουνε πηγαίνουνε «στο άσυλό τους». Η αστυνομία για να επέμβει χρειάζεται να συνέλθει επιτροπή για να τους δώσει την Άδεια. Στο στρατό μας λέγανε ότι «Σε κρίσιμους περιστάσεις πρέπει να ενεργούμε δια ιδίας πρωτοβουλίας». Γιατί δεν ισχύει κάτι ανάλογο για την αστυνομία, όταν εχθροί είναι στο Πανεπιστήμιο;

Μα ακόμα καταστρέφουνε και την εικόνα της χώρας μας στο εξωτερικό. Αυτοί, οι αναθεματισμένοι έχουνε κάψει και το Πολυτεχνείο και Νομαρχίες, μα η δημοκρατία τους κάλυπτε αυτούς. Δεν είχε όμως το δικαίωμα να προστατέψει τα ανώτατα πνευματικά ιδρύματα;

Στο Πολυτεχνείο εκάψανε πολυτιμότετους πνευματικούς θησαυρούς. Αν μπορούσε η αστυνομία να επέμβει εγκαίρως ίσως να κατάφερνε να τους σώσει.

«νέος ΚΗΡΥΚΑΣ» 17-2-2007

**ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΠΑΤΑΞΕΙ ΤΟΥΣ ΕΠΙΟΡΚΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΦΟΡΟΥΣ;**

Τον τελευταίο καιρό ήρθανε στην επιφάνεια και συνεχίζονται να έρχονται πολλά και μεγάλα σκάνδαλα. Φαίνεται όμως ότι αυτά είναι η κορυφή του επιπλέοντος παγόβουνου. Ούτε η αστυνομία, ούτε ο κλήρος, ούτε οι δικαστές δεν εμπνέουν πια εμπιστοσύνη. Γενικά είναι λυπηρά αυτά τα φαινόμενα μα είναι ιδιαιτέρως λυπηρό το γεγονός ότι πρωταγωνιστές των σκανδάλων είναι συχνά αυτοί που τους ορίσανε να προστατεύουνε την κοινωνία. Άλλοι από αυτούς, αν δεν είναι πρωταγωνιστές, είναι άμεσα συνένοχοι και άλλοι ενέχονται έμμεσα αφού έκαναν «στραβά μάτια» ή που δεν ελέγχουνε την κάθε κατάσταση. Δεν είναι αμέτοχοι ευθυνών οι αρμόδιοι, μέχρι και του Πρωθυπουργού που τοποθετούνε «από το αυτί και στο δάσκαλο» σε επίκαιρα πόστα.

Ο Μπίλι Μπράντ, σημαντικός καγκελάριος της Δυτικής Γερμανίας επαριτήθηκε από το υψηλό αυτό αξίωμα, όταν απεκαλύφθη ότι στενός συνεργάτης του ήτανε πράκτορας των Ρώσων. Εκαταλόγησε ευθύνες στον εαυτόν του αφού είχε κάνει λάθος στην επιλογή των συνεργατών του. Εδώ δυστυχώς δεν υπάρχει ευθιξία και, όχι μόνο που δεν παραιτούνται, μα τους καλύβουνε τους πρωταγωνιστές των σκανδάλων, καθιστώντας εαυτούς αλληλέγγυους. Ευτυχώς που οι δημοσιογράφοι φέρνουνε κάποια πράγματα στην επιφάνεια, διαφορετικά, όλες τις κλεψιές και τις απάτες θα τις χωνεύανε σαν της μάνας τους το γάλα. Μα και θα συνέχιζαν την κακοποιόν δράση τους εφ' όρους ζωής. Το αδίκημα δε θα πρέπει να χαρακτηρίζεται παράληψη καθήκοντος όταν ανέχονται την παραβατικότητα, μα περιθάλη και κάλυψη εγκληματιών.

Μα η ανυπαρξία και η ανικανότητα του κράτους φαίνεται και στον τρόπο με τον οποίο άφησε να αναπτυχθούνε οι κουκουλοφόροι, οι αντεξουσιαστές, οι χούλιγκανς κ.α. Ένα κράτος που φαίνεται ανίκανο να αντιμετωπίσει λίγες εκατοντάδες καθάρματα, πως ισχυρίζεται ότι μπορεί να αντισταθεί σε εξωτερικό εχθρό; Εγώ ένας απλός πολίτης, δεν μπορούσα να βλέπω τους εχθρούς του έθνους και του λαού τότε που καίγανε τη σκοπιά στον Άγνωστο Στρατιώτη και που καίγανε και καταστρέφανε περιουσίες και οχήματα του κράτους και των πολιτών και έκλεινα την τηλεόραση. Οι αρμόδιοι πως είχανε την ψυχραιμία και παρακολουθούσανε χωρίς να αντιδράσουνε; Γιατί ποτέ δεν τους πιάνουνε; Μα αν τυχόν πιάσουνε κανένα δεν τον χώνουνε στη φυλακή για κάμποσα χρόνια μα μόνο για λίγη ώρα τον κρατούνε και μετά τον διώχνουνε. Έτσι αφήσανε και αυτό το πρόβλημα και έλαβε τεράστιες

διαστάσεις. Αυτό δεν συντηρεί τη δημοκρατία. Απλώς τη σκοτώνει και επί πλέον δημιουργεί νοσταλγούς της δικτατορίας εποχή που δεν είχαμε καθόλου ελευθερία, μα είχαμε περισσότερη ασφάλεια.

«Αγώνας της Κρήτης» 1-12-2005

ΟΙ ΚΑΜΕΡΕΣ (Κρητική διάλεκτος)

Ετσά απού γροικά και λέσινε, εβάλασινε, λε, κάμερες στσι δρόμους και στσι πλατείες για να θωρούνε τσοι παράνομους. Δε γ-κατέω γω γιάντα θέλουνε να τσοι θωρούνε απού τσοι κάμερες απού τσοι θωρούνε κάθα μέρα δίχως κάμερες μα κάνουνε στραβά μάθχια και κουφά αφχιά. Ομπρός στα μάθχια ν-τωνε οι κουκουλοφόροι καίνε και καταστρέφουνε τσοι περιουσίες του κόσμου και του κράτους και μη μασε πούνε πως δεν έχει τη δύναμη το κράτος να τσοι πιάσει και να τσοι πατάξει, μα δεν κατέω γιάντα το κάνουνε. Ανεν πιάσουνε και κιανένα σε λίγο – λίγο τον αμολέρνουνε. Έπρεπε να τσοι πιάνουνε και να τσοι τιμωρούνε βαρέ-βαρέ από μία τζ'αρχής. Μπορεί και να χάντουνε πως έχουνε «ανθρώπινο δικαίωμα» οι εχθροί του κράτους και τση κοινωνίας να καταστρέφουνε, να τσαλοπατούνε τη σημαία μας και να καίνε τη σκοπιά του αγνώστου στρατιώτη, μα το κράτος δεν έχει το δικαίωμα να τσοι πατάξει. Έχουνε όμως το δικαίωμα να τσοι ξανοίγουνε οι χωροφύλακες, να χαζεύουνε την ώρα απού κάνουν τσοι ζημιές. Μα πάντα ήτονε οι Νόμοι λυπούνται τσοι κακούργους και τσοι δικάζουνε αλαφρά, μα δε λυπούνται τσοι κακομοίρηδες απού τσοι κακομοιριάσανε οι κακούργοι. Μπάρε μου τσοι εμπόρους των ναρκωτικών και αυτούς απού τσοι λένε «παιδεραστές» έπρεπε να κάθονται στη φυλακή ώστε να ζιούνε γιατί και 5 ημέρες άδεια να τωνε δώσουνε θα τηνε διαθέσουνε στη «δουλειά» ν-τωνε. Οποιος κυνηγά τα παιδιά πρέπει να τονε βάνουνε ζωντανό στην φυλακή και να βγαίνει μόνο ποθαμένος και να κατάσχεται

η περιουσία του να τηνε διαθέτουμε στο παιδί απού εβλάψενε. Το ίδιο και για όσους δίδουμε ναρκωτικά στα παιδιά. Μα τσοι κάμερες να μη τζοι φοβούνται όποιοι δεν είνιε παράνομοι. Αυτές είνιε για την προστασία μας. Οι παράνομοι δε τζοι θέλουνε, γιατί τωνε κάνουνε χαλάστρα.

«Χανιώτικα νέα» 27-5-2008

ΚΑΤΟΧΙΚΑ ΚΑΛΟΖΩΓΙΑ

Όντεν ήσανιε επαδά οι σκυλοτανυσμένοι οι Ναζίδες η ζωή μας ήτονε τρισχειρότερη απού τη ζωή απού κάνουνε στην κόλαση. Η γι-αλήθεια είναι πως δεν επήγα ακόμησ στην κόλαση, μα ετσά, με το νου μου υπολογίζω πως είναι χίλιες βολές καλιά μια γ-κόλαση απού μία κατοχή και περίτου μου να 'ναι και απού Ναζίδες' γη απού Τούρκους. Μπορεί και να μη μου τα πιστέψεται αυτάνα απού θα σας αναλιγαδιάσω, μα ανε σας αλλάξω λόγο απού την αλήθεια, ν' αλλάξει ο νους μου και σας τα λέω στη γλώσσα απού εμιλούσαμενε.

Η κατοχή γιαντ' απού λέτε μ' εύρηκενε 13,5 χρονά κοπελούρι το Μάη του 1941 γιαντ' εγώ εγεννήθηκα την ύστερη του χρόνου του 1926. Όντεν εγίνεντονε η μάχη τση Κρήτης ήμουνε μαντρατζάκι σ' ένα μητάτο ανάμεσα Νίμπρος και Κομητάδες κι όντεν ήτονε έκεδα η μάχη, εγώ ήμουνε «παρατηρητής». Τα αεροπλάνα αφήνανε τσοι μπόμεπες όντεν ήσανιε απού πάνω μου μα αυτές επχαιάνανε όθεν εκειά απού εξάμονε το αεροπλάνο όντεν τσ' άφηνε και επέφτανε 1.000 και 1.500 μέτρα πιλιά αλάργο. Εθώρου τζι όντεν τσ' αμολέρνανε, εθώρου τζι στον ουρανό απού εσβουρίζανε κι επέφτανε και εθωρού τζι εκειά απού επέφτανε κι εσκούσανε. Εθώρουνε την κατσιφάρα απού εκάνανε τα κανόνια των Εγγλέζων απού εξαμώνανε τω Γερμανώ όθεν τη Νίμπρο και εθώρουνε που πχαιάνανε τσοι Εγγλέζους αιχμάλωτους όθεν τη Νίμπρο εγροίκουνε τον άρβαλο απού εκάνανε με τα πόδια ν-τωνε. Οι αρβύλες τωνε είχανε πετσί και πεταλάκια, για κείνο δα εκάνανε πολύ άρβαλο κι εγροικούντονε

γιατ' ήσανιε χιλιάδες. Μόλις ήρθανε αυτοί οι κακοθάνατοι έπεσενε στον τόπο θάνατος, πείνα, τρομάρες, αγγαρείες, φόβος, ξύλο και που να σας τα λέω. Ύστερες του Οκτώβρη αρχινήξαμενε ζευγάρι μ' ένα μπάρμπα μου. Το πρωί ετρώγαμενε μια μπουκιά κατοχικό φαΐ και το βράδυ απφεί εγιαέρναμε στα πίθχια μας εξανατρώγαμε. Στο ζευγάρι μόνο χαρούπια και νερό επαίρναμε. Σε λίγες μέρες δεν ευρίχεντονε στα μακαλίκα, μούδε αλεύρι, μούδε ρύζι, μούδε μαγερέματα μα μουνδέ αλάτσι, μα και η δραχμή αμέσως εξεφτιλίστηκενε και σε καμπόσο καιρό κιανείς δεν ελογάριαζε τη δραχμή μόνο ανταλλάσαμενε είδος με είδος. Το εμπόριο ήτανε «μαύρη αγορά» και αναλόγως το ζόρε του αγοραστή και του πουλητή ήσανιε οι τιμές. Νύχτα εφεύγαμε για τα βάσανα και νύχτα εγιαέρναμε, όπου δεν ήσαντε Γερμανοί. Εγώ, όπως ήμουνα παιδί, όντεν εγροίκουνε τσοι πρώτους κούκληδες κι εθώρουνε πως κοντεύει να ξεμερώσει έπιανε τρομάρα την παιδική μου ψυχη γιατί θελα πάω στο ζευγάρι κι αυτή τη μέρα. Το βράδυ εγιαέρναμε στα σπίθχια μας κι ετρώγαμενε ένα πιάτο κατοχικό φαΐ (συνήθως χοχλιούς γη χόρτα) και επαίρνανε σειρά τση νύχτας τα βάσανα. Οι άντρες εμπαλώνανε τα στιβάνια ντωνε και τα παπούτσια τω γυναικώ γη εμπελεκούσανε στελιάρια για τα εργαλεία ν-τωνε. Οι γυναίκες, με τη βελόνα ν-τωνε εράφτανε καινούρια ρούχα γη εμπαλώνανε παλιά (δεν είχαμε ραφτομηχανές. Ήσανιε βγαρμένες μα ήσανιε ακριβές) Μα εμπόριενε να κάμουνε ζυμωτά γη πλυτά. Όποια βράδια θέλα περάσουνε με ρόκα γη με πλεχτό εσυννοούντανε σε ποιάς το σπίτι θέλα κάμουνε το νυχτέρι απού να μπορούνε και να κουτσομπολέψουνε, χωρίς να χάσουνε και τη δουλειά.

Πολλές βολές στην κατοχή εδιακόβαμενε τσι νυχτερινές δουλειές για να κάμομεν «αποδείπνι». Εκείνα τα χρόνια δεν εσηκώνουμέστανε απού το τραπέζι βοσκισμένοι και εκάναμε «αποδείπνι» με τα δράβιλα. Το καλοκαίρι εφέρναμε τα καλάθχια με τα σταφύλια, τ' απίδια, τσι μπουρνελιές κ.α. και γιαυτό ελέγαμε, «Αύγουστε καλέ μου μήνα, να 'σουν δυο βολές το χρόνο». Το ψιμοκαίρι πάλι αποκρατούσαμε, ξερά σύκα, σταφίδες, καρύδια, κυδώνια κ.α. και ήτανε καλός ο κατοχικός μπουφές» μα το χειμώνα απού μας αποκάνανε κι αυτάνα, εβάναμε στο τραπέζι μια πηλένια λεκανίδα γεμάτη παστολιές και ένα κόσκινο με χαρούπια και εβάναμε μία δακανέ χαρούπι, και μια δυο ελιές και τα βολεύαμενε ως εκεία απού εφτανε η χέρα μας. ένα πιθάρι ελιές εκάναμε,

μα και τα χαρούπια στα πιθάρια τα στερεύαμε όσα είχαμε για φαΐ και εφουρνίζαμεντα κι όλας για να μη σκουληκιιάσουνε.

«νέος ΚΗΡΥΚΑΣ» 2-11-2008

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ε΄ Π Ο Λ Ι Τ Ι Κ Η

Κ Α Τ Α Χ Ρ Η Σ Η Τ Η Σ Δ Η Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ι Α Σ

Η Ελλάδα είναι μία δημοκρατική χώρα μα η δημοκρατία έχει και αυτή κάποια όρια και η κατάχρηση σε κάθε περίπτωση έχει καταστρεπτικές συνέπειες. Η κατάχρηση της δημοκρατίας βλάφτει εαυτήν και την κοινωνία και την πολιτεία.

Δεν ξέρω εγώ από πότε η δημοκρατία επιβάλλει να κοιτάζουνε ατάραχοι οι χωροφύλακες τους κουκουλοφόρους να καίνε και να καταστρέφουνε τα δημόσια και τα ιδιωτικά αυτοκίνητα και καταστήματα. Εγώ θα ήθελα να μη δέχεται το κράτος να το ταπεινώνουνε 20-30 αλήτες. Ας τους ρίξουνε στα πόδια δυο φορές και έτσι και τα πόδια των κουκουλοφόρων θα θεραπευτούνε, μα και η αρρώστια τους να καίνε θα θεραπευτεί. Θα ήθελα να τους πιάνουνε και να τους τιμωρούνε παραδειγματικά. Καμιά επιείκεια.

Θα ήθελα να υπάρχουνε αντιπυρρικά φυλάκια και παρατηρητήρια και να ελέγχεται κάθε κίνηση που παρατηρείται στα δάση και όταν θα αποδειχτεί ότι κάποιος έδωσε φωτιά εσκεμένα και προμελετημένα να τον χρεώνουνε βαρύ κακούργημα. Ακόμα και θάνατος θα τους άξιζε αφού δε

διστάζουνε να προκαλούνε μεγάλες καταστροφές μα και θανάτους. Δεν πρέπει να βλέπομε ανθρωπιστικά τους κανίβαλους.

Θα ήθελα παράλληλα με τη δημοκρατία να υπάρχει ένα κράτος ζωντανό με οντότητα και όχι να δέχεται να το ποδοπατούνε και να το κουρελιάζουνε μία χούφτα αλήτες κουκουλοφόροι. Δεν αισθάνεται άνετα ο λαός όταν οι ηγέτες του κάνουνε συνέχεια υποχρεώσεις σε εσωτερικό και εξωτερικό. Κατανόηση και επιείκεια σε όσους ήρθανε στην ανάγκη επαρανομήσανε και όχι στους συστηματικούς παραβάτες.

Ο Δράκων είχε γράψει νόμους πριν από τον Σόλωνα στην Αθήνα. Ήτανε τόσο αυστηροί που λέγανε ότι τους έγραψε με αίμα. Μα στο στάδιο που μας φέρανε με τις «αχαμνάδες» τους μόνο δρακόντειοι νόμοι μπορούνε να μας επαναφέρουνε στην τάξη.

Τον Ιούλιο του 1989 το Μικτό Ορκωτό Κακουργοδικείο Αθηνών κατεδίκασε 8 φορές ισόβια τον Χρήστο Παπαδόπουλο, εγκέφαλο της «εταιρείας δολοφόνων» για 8 δολοφονίες που είχε κάνει με τους συνεργάτες του. Υποχρέωναν πρώτα τα θύματά τους και τους άφηναν τις περιουσίες τους με διαθήκη και μετά τους σκότωναν. Ασφαλώς αυτός ελπίζει ότι κάποτε θα βγει να συνεχίσει το έργο του.

Ο Κυριάκος Παπαχρόνης εννιά γυναίκες εβίασε και μετά τις σκότωσε στη Θεσσαλονίκη. Περιμένει να βγει από τη φυλακή.

Οι σατανιστές της Παλλήνης τουλάχιστον τρεις γυναίκες εβίασανε και μετά τις σκότωσαν και στη συνέχεια έκαναν δοξασίες σατανικές στα πτώματά τους.

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, αυτά τα ανθρωπόμορφα σκουλήκια θα έπρεπε να εξετάζεται μόνο αν είναι αυτουργοί και στη συνέχεια έπρεπε, κατ' εξαίρεση για τέτοια εγκλήματα να υπάρχει και να εκτελείται η θανατική ποινή.

Στη δεκαετία του 1920 ανάμεσα Επισκοπή και Δράμια επιχειρήσανε να ληστέψουνε το λεωφορείο του Ερρίκου Συγκελάκη. Ένα παλικάρι, έκαμε να αντισταθεί και το σκοτώσανε. Οι δράστες ήταν 3. Υπηρετούσανε φαντάροι στη φρουρά του Φιρκά. Τους ανακάλυψαν και τους τουφέκισαν επί πρωθυπουργού Α. Παπαναστασίου. Τρεις νέοι άνθρωποι χάσανε τη ζωή τους, όχι άδικα. Μα ήτανε αυτό αιτία και επιβλήθηκε η τάξη.

«Αγώνας της Κρήτης» 28-7-2000

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΣΕΙΡΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΣΕ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Το Σκοπιανό πρόβλημα είναι σε εξέλιξη. Οποια και αν είναι η κατάληξη θα είναι ρίξιμο για τη χώρα μας, γιατί πάνω από μισό αιώνα αντιμετωπίζουν οι κυβερνήσεις μας μόνο τα εφήμερα προβλήματα και εκάστοτε, την πάντα κακοπροαίρετη αντιπολίτευση. Δεν ασχολούνται για διαφαινόμενα μελλοντικά προβλήματα για να τα προλάβουν. Ας τα αντιμετωπίσει όποιος και όταν θα τα βρει μπροστά του με όποιες διαστάσεις θα έχουνε λάβει εν τω μεταξύ. Οτι αφορά στα Σκοπιανά, όταν ο Τίτο εβάφτιζε «Μακεδονία» τη Γιουγκοσλαβική επαρχία Βαρδάνοβα, με ελάχιστη αντίθεση θα αντιμετωπιζέτο αυτό το πρόβλημα όταν ήταν φυτό. Από το 1949 μέχρι το 1990 που σκεφτήκανε να τα αντιμετωπίσουνε είχε περάσει μισός αιώνας και απέκτησε κάποια δικαιώματα δια της χρησικτησίας.

Έστω όμως και τότε η κυβέρνηση δεχότανε την ονομασία «Νόβα Ματσεντόνια» όμως δεν άφησε η τότε αντιπολίτευση. Τότε παρακαλούσαν οι Σκοπιανοί, τώρα παρακαλούμε εμείς και να δούμε τι θα γίνει. Γεωγραφικά, μέρος των Σκοπιών είναι στο χώρο της Μακεδονίας, ανθρωπολογικά αυτοί είναι συνοθήλευμα: Σλάβοι, Αλβανοί, Βούλγαροι και Τσιγκάνοι. Το βέτο σήμερα επιτακτικά επιβάλεται και ακόμα θα έπρεπε να τους κλείσομε τα σύνορα και να τους διακόψομε τις σχέσεις, όχι να μας προκαλεί ένα κρατίδιο που οφείλει την οικονομική του επιβίωση στην Ελλάδα.

Ανάλογο πρόβλημα εκμαιεύουν και οι Αλβανοί για την «Τσαμουριά». Την ώρα που εμείς δε μιλούμε για Βόρεια Ήπειρο. Ο Σαλί Μπερίσα όταν ήτανε Πρωθυπουργός έθεσε θέμα Τσαμουριάς στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ελλάδας. Οι Αλβανοί έχουνε ορίσει την 28^η Ιουνίου ημέρα γενοκτονίας των Τσάμηδων από τους Έλληνες. Το «Σπίγκελ» έγραψε την 10-11-2003 ότι η Αλβανία έχει βλέψεις σε ελληνικά εδάφη. Στο συνέδριο της 30-1-1999 στην Κωνσταντινούπολη με θέμα «Οι μειονότητες στην Ελλάδα συμμετείχε ο σύνδεσμος CAMERYA (Τσαμουριά) όπου σε φυλλάδια που διένημε έγραφε ότι η Τσαμουριά (η§ ελληνική Ήπειρος) είναι Αλβανία. Στα σχολικά βιβλία της Αλβανίας το σχολικό έτος 1999-2000. (Άρθρο του κ.Α.Μαρινάκη στα «Χ.Ν.» της 30-8-2003) γράφει ότι στις αρχές Ιουνίου του 2001 στο

Ντενβέρ των ΗΠΑ Αλβανοί διενήργησαν έρανο για ενίσχυση του UCC (Απελευθερωτικός Στρατός Τσαμουριάς). Στον «νέο ΚΗΡΥΚΑ» της 2-12-2003 διαβάσαμε ότι ο Αλί Αχμέτ, αρχηγός Αλβανών ανταρτών, είπε από κρατικό ραδιοσταθμό της Ελβετίας ότι Αλβανοί εκπαιδεύονται για να επανδρώσουν το UCC

Οι ελληνικές κυβερνήσεις τι κάνουν; Απλώς εδιαβάσαμε στον «νέο ΚΗΡΥΚΑ» της 13-12-2001 ότι «*Με ελληνικά κονδύλια χτίζεται ο αλβανικός στρατός*» και γράφει ακόμα ότι εκεί διετεθήκαν μερικά εκατομμύρια δολάρια. Ο ελληνικός λαός του οποίου ιδρώτας ήτανε εκείνα τα δολάρια, θα προτιμούσε να δοθούνε για την υγεία μας ή για την παιδεία μας παρά να δοθούνε στον Αλβανικό στρατό.

Ακόμα θέλω να τονίσω ότι στην Ελλάδα εισβάλανε σαν λαθρομετανάστες πάνω από ένα εκατομμύριο Αλβανοί. Μερικοί παράγοντες υποστηρίζουνε ότι πρέπει να νομιμοποιήσομε όλους τους λαθρομετανάστες και να τους δώσομε και δικαίωμα ψήφου. Μα εν τοιαύτη περιπτώσει οι Αλβανοί θα βγάζουνε δεκάδες βουλευτές και δεν θα ελληνοποιηθούνε μα θα δίνουνε μάχη για την Τσαμουριά μέσα από το Ελληνικό Κοινοβούλιο.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΜΟΥ ΘΥΜΙΖΕΙ

Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

(Κρητική διάλεκτος)

Παομένος ήμουνε μία βολά στα Χανιά κι έκαμα μιαν εβδομάδα γιατ' είχα αρρωστήρη και έπρεπε να 'μαι κοντά. Τσι ώρες απου δεν εμπόρουνε να 'μαι στο νοσοκομείο έπχαινα και κάθιζα στο Δικαστήριο απού εγίνεντονε Κακουργοδικείο. Πιλιά καλλιιά επέρνανε η γι-ώρα μου εκεδά παρά νάχαν πάω στον κινηματογράφο. Εθυμίζουμουνε όμως την παροιμία απού λέει πως ο «ξένος πόνος χάχαρα» γιατίε εμένα επέρνανε εκεδά η γι-ώρα μου μα αυτοινώ τα μαυροκακομοίρηδα απού είχανε τη δίκη, οι γι-ώρες τωνε ήσανιε μαύρες κι άραχνες. Οι γι-εδικοί του σκοτωμένου εθωρούσανε στα 5 μέτρα το φονιά τ' ανθρώπου ν-τονε. Μα και οι δικοί του φονιά δεν εκατέανε πόσα χρόνια φυλακή θα φάει ο δικός τωνε και ακόμησ δεν εκατέανε κι απού τη βεντέτα ανε ν-τηνε βγάλουνε καθαρή.

Ας είναι δα, αλλά αρχίτηξα γω να σασε πω: Εκειά απού εθόρουν τσοι δικηγόρους τση υπεράσπισης και τσοι δικηγόρους τση κατηγορίας κι ετσακόνουντονε ποιος θα ρίξει τον άλλο, εκειά απού εθόρουνε τους ψευτομάρτυρες να επιμένουν στο νόμο ν-τονε εκειά απού εγρίκουνα τσοι πονεμένους να φωνιάζουνε και να βρύζουνε (κι εφοβέρισέ τσοι ο Εισαγγελέας πως σα δε λογάσουνε θα τσοι βγάλεϊ όζω) μου θυμίσανε τη βουλή των Ελλήνων. Το ίδιο και ο Πρόεδρος τση βουλής, σα γ-και τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου, ότι νάχα βαγιεστήσει τσι φωνές εχτύπανε το κουδουνάκι μα το ίδιο του 'κανενε. Εσκέφτηκα 'γω πως μπορεί να πήγανε στο ίδιο Γυμνάσιο ο Πρόεδρος τση Βουλής με τον Εισαγγελέα γιατί ^{καμ - πικ}κιάνειζ τνε και ο άλλος τνε το ίδιο ελέγανε «Ησυχία παρακαλώ», «ησυχία παρακαλώ».

Δεν κατέω 'γω γη η Βουλή αντιγράφει το Κακουργιοδικείο, γη το Κακουργιοδικείο αντιγράψενε τη Βουλή. Εκείνο απού κατέω είναι πως μόλις ανοίξω την τελιόραση και μου βγορίσει η Βουλή των Ελλήνων θυμίζομε το Κακουργιοδικείο.

«Αγώνας της Κρήτης» 18-9-2008

ΕΞΟΥΣΙΕΣ

Επίσημα οι εξουσίες είναι 3. Η Νομοθετική εξουσία (η Βουλή), η Εκτελεστική εξουσία (η Κυβέρνηση) και η δικαστική εξουσία (τα Δικαστήρια του κράτους). «Τέταρτη εξουσία» αποκαλούνε τα ΜΜΕ. Μα εγώ θεωρώ πέμπτη εξουσία το κεφάλαιο γιατί αυτό κυβερνήσεις ανεβάζει και κυβερνήσεις κατεβάζει. Χωριστή εξουσία μα κυρίως στα του οίκου της, είναι και η εκκλησία.

Κοινά χαρακτηριστικά των εξουσιαστών επί των εξουσιαζομένων.

- 1) Εκμεταλλεύονται τον λαό.
- 2) Εξαπατούνε τον λαό
- 3) Βλέπουνε τον λαό αφ' υψηλού και όχι σαν εργοδότη τους
- 4) Οι εξουσιαστές πολύ συχνά παρανομούνε, μα πολύ σπάνια υφίστανται συνέπειες... κάνουνε «τις λαδιές» μα τη βγάζουνε «λαδι»

α) Κάποιοι δικαστές εμπλέκονται σε παραδικαστικά κυκλώματα. Δεν θα πρέπει να υπάρχει δι αυτούς ούτε οίκτος, ούτε επιείκεια.

β) Οι κυβερνήσεις συχνά αποφασίζουνε μεροληπτικά, ενώ οι αντιπολιτεύσεις στην Ελλάδα πάντα κινούνται κακοπροαίρετα και κεντρικό τους στόχο έχουνε να τσπιλίζουνε την κυβέρνηση διότι

ξέρουνε την παροιμία «Ο θάνατός σου είναι η ζωή μου» ενώ θα έπρεπε να εποπτεύουνε και όχι να καταπολεμούνε.

γ) Τα ΜΜΕ ποτέ δεν είναι αμερόληπτα. Κατά περίπτωση αυξάνουν ή μειώνουνε το αντικείμενο επί του οποίου αναφέρονται. Σχεδόν όλα α ΜΜΕ είναι πiónια πολιτικών ή οικονομικών παραγόντων.

δ) Το κεφάλαιο εξαγοράζει συνειδήσεις, εξαγοράζει πολιτικούς και κυβερνητικούς παράγοντες και τους εξουτελίζει και δημιουργεί σκάνδαλα. Ο Ομηρος έλεγε ότι το χρήμα πύργους χτίζει και πύργους χαλά. Τα κεφάλαια δημιουργούντα από εκμετάλλευση ανθρώπων. Αν έχει κανείς μηχανήματα, αν έχει τεράστιες εκτάσεις, αν δεν εκμεταλλευτεί πάνω σ' αυτά ανθρώπους δεν αποδίδουνε. Έτσι όμως λειτουργεί ο κόσμος. Αν ήτανε όλοι πλούσιοι ποιος θα τους δούλευε; Αν ήτανε όλοι φτωχοί ποιος θα τους έδινε δουλειά; Αυτό βλέπομε στον «Πλούτο» του Αριστοφάνους.

Όλες οι εξουσίες τις αποτελούνε άνθρωποι και δεν είναι απαλλαγμένοι από τις αδυναμίες και από τα ελαττώματα της ανθρώπινης ιδιότητας. Το άσκημο είναι ότι σε πολλές εξουσίες βάζουνε ανθρώπους «από τ' αντί και στον δάσκαλο», ενώ θα έπρεπε να εμπιστεύονται τις εξουσίες μετά από περίσκεψη και εξετάζοντας αν είναι τα κατάλληλα πρόσωπα για την κατάλληλη θέση, και όχι που κάνανε π.χ. από 22 χρονών αλητόπαιδο αρχιμανδρίτη τον Γιωσάκη και του δώσανε εξουσία και εξέθεσε την εκκλησία ολόκληρη. Ο Αίσωπος πάντως έλεγε ότι η χειρότερη κυβέρνηση είναι καλύτερη από την ακυβερνησία.

«Αγώνας της Κρήτης» 1-11-2008

ΟΙ ΕΝ ΠΟΛΛΑΙΣ ΑΜΑΡΤΙΑΙΣ ΓΗΡΑΣΑΝΤΕΣ

Σε επαρχιακή εφημερίδα edιάβασα πρόσφατα ότι δικάστηκαν στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Χανίων ένας κρεοπώλης για καπέλο και ένας βιομήχανος για νοθείες. Τα ονόματά τους αναφέρονται με τα αρχικά μόνο. Σαν μία μονάδα του καταναλωτικού κοινού εστενοχωρήθηκα που ο τύπος καλύπτει τέτοιους «τύπους». Δεν μπορεί να είναι ανήλικοι αυτοί μα μπορεί να είναι «εν πολαίς αμαρτίαις γηράσαντες». Η εφημερίδα έπρεπε να αναγράφει ονόματα και διευθύνσεις για να προστατεύεται η

κοινωνία από την αισχροκέρδεια. Αυτούς που εμπορεύονται την υγεία του λαού και αυτούς που τροφοδοτούν τον πληθωρισμό πρέπει να τους ξέρομε και να τους κρατούμε σε απόσταση. Παρακαλούμε τον τύπο να μας βοηθά να εντοπίζομε αυτούς τους δημόσιους κινδύνους.

Από το Πλημμελειοδικείο φεύγουνε κερδισμένοι αυτοί οι τύποι διότι από τις κομίνες που δεν πιαστήκανε κερδίζουνε εκατοντάδες χιλιάδες δρχ. μα σε μία δίκη έδωσαν κανένα δεκαχίλιανο. Εκείνο που θα φέρει αποτέλεσμα είναι να τους εντοπίζει η κοινωνία να τους κρατά σε απόσταση και σ' αυτό παίζει σημαντικό ρόλο ο τοπικός τύπος.

Η «αλήθεια της Κρήτης» Ηράκλειο 23-7-1979

*Σημ.: Έστειλα στην ίδια εφημερίδα αντίγραφο του παρόντος, μα μπορεί να μην μου το δημοσιεύσει.

Η Ε.Α.Σ., Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Κύριε Διευθυντή

1) Πολύ μελάνι έχει ξοδευτεί τελευταία σχετικά με την επιδότηση του ελαιολάδου. Το βέβαιο είναι ότι δεν γίνεται η διαδικασία με τον καλύτερο τρόπο και ούτε με τον συμφερότερο για τον ελαιοπαραγωγό. Αναμφισβήτητα είναι πολλά τα 65.000.000 δρχ. που μας ζητούνε οι Ε.Α.Σ. Θα ήτανε καλύτερη λύση να απελευθερωθεί η συμπλήρωση των δικαιολογητικών για την επιδότηση του ελαιολάδου. Να δίνει η Διεύθυνση Γεωργίας υπόδειγμα για να συμπληρώνονται τα δικαιολογητικά και να ορίζει ένα εποχιακό υπάλληλο κάθε δήμος και σε μία - δύο μέρες θα βγαίνει η δουλειά στο κάθε χωριό του Δήμου και το πολύ με 25.000.000 θα γινότανε η εργασία και θα εκλείψει η διάσταση μεταξύ Ενώσεως και αγροτών η δε αξιοπιστία απέναντι στην Ένωση θα ήτανε σε καλύτερη θέση. Αφού δεν συμφέρει την Ένωση ας αποσυρθεί που να μην πληρώνει και εκεί διόδια ο αγρότης.

2) Μα η παρανομία αρχίζει από την κορυφή και φτάνει μέχρι την βάση. Κάθε τόσο οι βουλευτές μας αυξάνουνε τα προνόμια και τις απολαβές τους και δεν είναι ανάλογα με την αύξηση του βιοτικού μας

επιπέδου ούτε ανάλογα με την αύξηση των μισθών των Ελλήνων εργαζομένων. Η τελευταία παρανομία των βουλευτών υπέρ της τσέπης των ήταν που χάρισαν εις εαυτούς 2.500.000 που νόμιμα τους είχαν επιβληθεί σαν πρόστιμο. Δεν είναι σημαντική επίπτωση στον κρατικό προϋπολογισμό, μα είναι σημαντική πρόκληση γιατί στους φτωχούς δεν χαρίζουν τίποτα. Απλά τους αυξάνουν τους φόρους.

Ο κ. Βαλυράκης εξέφρασε την αντίθεσή του. Αυτό ασφαλώς είναι προς τιμήν του έστω και αν δεν έφερε αποτέλεσμα

3) Μα και ανάμεσα στην αστυνομία, που πληρώνονται για να επιβάλουν την τάξη και την εφαρμογή των νόμων, βλέπομε απαράδεκτα μεγάλο ποσοστό νονών της νύχτας, λαθρέμπορους και γενικά προστάτες της παρανομίας. Είναι τα άτακτα όργανα της τάξεως, που από αυτά περιμένομε την τάξη.

Αναγνωρίζομε ότι η αστυνομία τελευταία έκανε κάποιους σωστούς χειρισμούς κατά της τρομοκρατίας.

Εγώ 60 χρόνια θυμούμαι τη ζωή και πάντα θυμούμαι κακοδιοίκηση και κακοδιαχείριση. Η Ελλάδα, με όλες τις πληγές της από τους πολέμους και από τον εμφύλιο είχε τις προϋποθέσεις να είναι με τις αναπτυγμένες χώρες, διότι από τον Πλάστη ή από την φύση είναι προικισμένη με πολλά πλεονεκτήματα. Δυστυχώς όμως η κακοδιοίκηση και η κακοδιαχείριση την κάνανε «Ψωροκώσταινα».

«Χανιώτικα νέα» 30-8-2002

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση ζητά δημόσιο διάλογο για τον πολιτισμό. Ελευθέρα είσοδος λοιπόν στη σχετική συζήτηση, ας περάσω κι εγώ.

Ένα σημαντικότερο στοιχείο του πολιτισμού μας είναι η ελληνική γλώσσα. Η μητρική γλώσσα του δυτικού πολιτισμού. Η γλώσσα των επιστημών. Η γλώσσα από την οποία εδανείστηκε η αγγλική άμεσα 50.000 λέξεις και 50.000 έμμεσα (Παπαθεμελής προς Νάσο Αθανασίου στο MEGA GANEL στις 29-3-2000). Είναι ακόμα η γλώσσα που, τιμήν ενέκεν, προτάθηκε για επίσημη γλώσσα των ΗΠΑ όταν ευστάθηκε στα πρώτα του βήματα ελεύθερο κράτος. Μα είναι και η γλώσσα που

κακοποιείται βάνουσα από τα ελληνικά ΜΜΕ και από τους Έλληνες πνευματικούς ανθρώπους. Μα τι θέλουμε να πουλήσουμε, ότι ξέρουμε και άλλες γλώσσες ή ότι είναι μορφωμένοι;

Το ξέρουμε ότι για να βρίσκεται κανείς σήμερα σε κάποιο πόστο και ξένες γλώσσες ξέρει και κάποια μόρφωση πρέπει να διαθέτει. Αυτοί δεν ξέρουμε πόσο κακό κάνουνε στον τόπο.

Τα ΜΜΕ αποτείνονται στον ελληνικό λαό. Πρέπει να του μιλούνε ελληνικά να τα καταλαβαίνει. Όταν μας λένε: «μιλενιουμ, μπαράζ, λίφτινγκ, μανατζερ, φόρουμ, μαρκετινγκ» και τότες άλλες, εδιδρωτήθηκαν πόσοι Έλληνες τις καταλαβαίνουνε αυτές τις λέξεις; Όταν στις 30-3-2000 είδαμε τον κ. Πρωθυπουργό με τον κ. Αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης, ήτανε μία πολιτισμένη αντιπαράθεση, όμως τη βαφτίσανε ντιμπέιτ. Πόλοι Έλληνες την ξέρουμε αυτή τη λέξη; Γιατί δεν την είπανε αντιπαράθεση;

Οι ήρωες πρόγονοί μας, με το αίμα τους εκαταφέρανε να μας κληροδοτήσουνε την πολύτιμη ελευθερία. Έχομε την υποχρέωση να τους λατρεύομε πιο πολύ αυτούς από τους Αγίους της Χριστιανοσύνης. Εμείς έχομε την υποχρέωση να προστατέγομε την εδαφική, την πολιτιστική και την ιστορική ακεραιότητα αυτής της πατρίδας. Μα όταν εισάγομε σωρεία ξένων λέξεων υποβαθμίζομε την γλώσσα μας και βραδέως μα ασφαλώς ακροτηριάζομε τον πολιτισμό μας. Αν εκαθιερόνετο η «εσπεράντο» διεθνής γλώσσα θα ήτανε δεκτό μα να κακοποιούνε οι Έλληνες την Ελληνική γλώσσα είναι απαράδεκτο. Εκαταργήσαμε την καθαρεύουσα και τα αρχαία ελληνικά μα φαίνεται ότι σταδιακά θα καταργήσομε και τα νεοελληνικά.

Δεν ιεραρχούμε σωστά τα ενδιαφέροντά μας και τις ευαισθησίες μας. Πολύ σωστά ενθουσιάζονται οι Έλληνες όταν τα Ελληνόπουλα θριαμβεύουνε στον αθλητισμό. Σωστά ενθουσιαστήκανε όταν ένας Έλληνας σκηνοθέτης επήρε το χρυσό φοίνικα ή όταν μία Ελληνίδα αναγνωρίστηκε η ωραιότερη της υφηλίου. Πολύ κακώς όμως, πολλοί Έλληνες, κακοποιούνε την ελληνική γλώσσα και όλοι οι άλλοι το ανέχονται, επίσης πολύ κακώς.

Το να αγαπούμε την πατρίδα μας δεν είναι ρατσισμός, δεν είναι εθνικισμός, είναι πατριωτισμός και είναι καθήκον και προτέρημα.

«Αγώνας της Κρήτης» 12-4-2000

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟ ΠΟΛΙΤΙΚΑ

Αν προσέξουμε τις κινήσεις και τις προτιμήσεις των Πολιτικών κομμάτων στη χώρα μας θα δούμε ολοφάνερα ότι το κάθε κόμμα αγωνίζεται και υποστηρίζει ότι θα ωφελήσει το κόμμα και τους δικούς του και όχι αμερόληπτα το εθνικό συμφέρον. Σήμερα το ΠΑΣΟΚ π.χ. βλέποντας και τις δημοσκοπήσεις και πιστεύοντας ότι θα κερδίσει τις εκλογές, με όλες του τις δυνάμεις θέλει εκλογές. Η Ν.Δ. αγωνίζεται με όλες της τις δυνάμεις για να κρατηθεί στην εξουσία, φοβούμενη ότι και αν γίνουνε τώρα εκλογές θα τις χάσει, το πιθανότερο. Μα οι καρέκλες τις εξουσίας είναι νόστιμες.

Ο «κυρίαρχος» λαός δε θέλει εκλογές διότι ξέρει ότι θα δαπανηθούνε πάνω από μισό δισεκατομμύριο ευρώ, από τον ιδρώτα του και η δική του μοίρα δεν θα αλλάξει. Κάποτε είπε ο Κολοκοτρώνης ότι αλλάξανε οι βιολιτζήδες μα δεν άλλαξε ο χαβάς. Ξέρομε κι εμείς ότι μπορεί να αλλάξει η κυβέρνηση μα ο χαβάς δεν θα αλλάξει και πολύ και ο λαός δε θέλει εκλογές.

Τα μικρά κόμματα τα πληγώνει ο «δικομματισμός». Μα αυτά επέλεξαν τις άκρες. Ο ελληνικός λαός στην πλειονότητά του δεν συμπαθεί τις άκρες και τα μικρά, πάντα θα είναι μικρά. Επίσης δε θέλουνε αυτοδύναμη κυβέρνηση οι μικροί, αποβλέποντας ότι αν δεν μπορούνε οι μεγάλοι να κάμουνε αυτοδύναμη, μπορεί να δώσουνε κανένα υπουργείο σε κάποιον τους για να τον κάνουνε δεκανίκι, μα ο λαός έχει και μνήμη και κρίση. Το 1950 σε ένα χρόνο αλλάξανε 5 κυβερνήσεις: 22-3-1950 κυβέρνηση Σ. Βενιζέλου, 15-4-1950 Κυβέρνηση Ν. Πλαστήρα, 19-8-1950 κυβέρνηση Σ. Βενιζέλου, 13-8-1950 Κυβέρνηση Βενιζέλου – Παπανδρέου με συμμετοχή Λαϊκών. Αρχές Νοεμβρίου 1950 Κυβέρνηση πάλι Βενιζέλο – Παπανδρέου. Στα ελληνικά δεδομένα, στην ελληνική νοοτροπία οι κυβερνήσεις συνεργασίας εκ πρωιμίου είναι καταδικασμένες σε αποτυχία, αλλά δεν είναι και βιώσιμες.

Εύχομαι όποτε γίνουνε εκλογές να καταφέρει το πρώτο κόμμα να σχηματίσει αυτοδύναμη κυβέρνηση, διότι επαναλαμβάνω ότι στη χώρα μας οι κυβερνήσεις συνεργασίας είναι μικρές εθνικές περιπέτειες.

Το κάθε κόμμα στην Ελλάδα είναι εχθρικό με όλα τα άλλα κόμματα, γιατί νομίζει ότι, αν καταφέρει να τορπιλίσει όλους τους άλλους αποτελεσματικά θα επιλεύσει εκείνο. Δεν προσπαθούνε να περάσουνε με την αξία τους μα προσπαθούνε να «σκοτώσουνε για να περάσουνε». «Ο θάνατός σου είναι η ζωή μου»

«Χανιώτικα νέα» 4-5-2009

Η ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ

Κύριε Διευθυντά,

Το 80% του ελληνικού λαού ψηφίζει εδώ και ένα αιώνα τα κόμματα στην κεντροδεξιά ή την κεντροαριστερά που είναι πάντα τα ίδια έστω και αν κάποιες φορές παρουσιάζονται με διαφορετικά ονόματα. Δεν είναι ο κόσμος ευχαριστημένος, ειδικά τις τελευταίες δεκαετίες από τα μεγάλα κόμματα, μα εκεί ψηφίζει διότι δεν του αρέσουνε οι ακρέες θέσεις και πιστεύει ότι οι ακραίοι έχουνε ακόμα χειρότερες αρχές. Τα μικρά κόμματα μάχονται κατά του δικομματισμού γιατί πιστεύουνε ότι αν φθαρούνε σε βαθμό που να μην μπορούνε να κάμουνε αυτοδύναμη κυβέρνηση, μπορεί να χρειαστεί και κανείς μικρός για δεκανίκι. Δεν ευδοκμοούνε όμως στην Ελλάδα οι κυβερνήσεις συνεργασίας. Ούτε βιώσιμες δεν είναι ούτε αποτελεσματικές. Αν ένα μεγάλο κόμμα έχει ανάγκη από 3-5 βουλευτές, αυτή θα κρατούνε τα ινιά και αυτό δεν αρέσει, και εξ' αυτού δεν θα αργήσει να σταματήσει η συνεργασία. Ακόμα και από τη θέση αυτή οι 3-5 βουλευτές δημιουργούνε προβλήματα και μόνο το πρόγραμμά του δεν μπορεί να εφαρμόσει το μεγάλο κόμμα. Δεν εκτελούνε σωστά την εντολή του αφού τα κόμματα. Από τα κόμματα της εξουσίας δεν είναι ευχαριστημένος ο ψηφοφόρος και για τον λόγο αυτό μικραίνουνε. Θα απαριθμήσω εδώ κάποιες «αμαρτίες»:

1) Το σκοπιανό πρόβλημα δεν ήτανε από την αρχή του μεγάλο. Το 1947 εβάφτισε ο Τίτο Μακεδονία την Βαρδάνοβα. Τότε το πρόβλημα ήτανε φύτρο και εύκολα θα μπορούσε να υποχωρήσει, όμως στο διάστημα μισού αιώνα απόκτησε δικαιώματα δια της «χρησικτησίας» μέχρι το 1990, όπως γίνεται με τα κτήματα. Τα Σκόπια γεωγραφικά

κρατούνε λίγη Μακεδονία, τι ζητούνε όμως εθνολογικά; Και πως διεκδικούνε τον Μέγα Αλέξανδρο; Αυτοί είναι Σλάβοι, Βούλγαροι, Αλβανοί και Τσιγκάνοι. Οι Μακεδόνες είχανε ελληνικά ονόματα και οι αρχαιότητές τους μόνο ελληνικά γράμματα έχουνε. Άλλα γράμματα υπάρχουνε μεταγενέστερα.

2) Όταν επαρουσιάζονταν οι κουκουλοφόροι, αν τους αντιμετώπιζανε σωστά δεν θα λαμβάνανε τις σημερινές διαστάσεις, όπως σήμερα έχει γίνει εθνικό πρόβλημα. Καίουνε και καταστρέφουνε περιουσίες, υβρίζουνε τη σημαία μας, εκάψανε τη σκοπιά στον Άγνωστο Στρατιώτη. Ούτε τώρα δεν συγκινείται το κράτος ή δεν είναι εις θέση να τους αντιμετώπισει. Εγώ δεν μπορούσα να βλέπω αυτές τις σκηνές οι αρμόδιοι όμως είχανε την ψυχραιμία και κοιτάζανε ατάραχοι.

3) Τα Ζωνιανά τα έβλεπαν οι αρμόδιοι πως εργάζονται μα και αυτά τα βλέπανε ατάραχοι μέχρι που χύθηκε αίμα. Ήτανε όμως κρίμα ένα Μυλοπόταμο που έκανε την Κρήτη περίφανη να την κάνει τώρα να ντρέπεται. Φταίει το κράτος που άφησε τα πράγματα και λάβανε τέτοιες διαστάσεις.

4) Μόνο ο χρόνος και ο χώρος δεν έχουνε όρια. Η αντοχή της χώρας μας σε υποδοχή λαθρομεταναστών είναι υπερκορεσμένη. Άλλες χώρες μεγαλύτερες, πλουσιότερες με λιγότερο ποσοστό ξένων λαμβάνουνε μέτρα. Εδώ και αυτό το πρόβλημα θα το αφήσομε να λάβει ανεξέλεγκτες διαστάσεις και να δημιουργήσει αζεπέραστα προβλήματα.

5) Εδιαβάσαμε στις εφημερίδες ότι ο Διευθυντής της ΔΕΗ παίρνει μισθό 15.000 ευρώ και θα πάρει και μία αυξησούλα 10.000 ευρώ και ότι 7 μεγαλοστελέχη της ΔΕΗ παίρνουνε από 14.000.000. Είναι πρόκληση!!!

«Χανιώτικα νέα» 14-11-2007

ΟΙ 300 ΕΘΝΟΠΑΤΕΡΕΣ

Από το λαό είναι βγαλμένοι οι βουλευτές μας, μέρος του λαού αποτελούνε και με ένα ψήφο του λαού γίνονται βουλευτές. Θα έπρεπε λοιπόν χέρι – χέρι να προχωρούνε. Όμως όταν ο εργαζόμενος των 600 ευρώ παίρνει 3% αύξηση θα πάρει 18 ευρώ. Μα οι βουλευτές μας δεν καταδέχονται τα ψύχουλα. Όπως διαβάσαμε στον «Αγώνα της Κρήτης» την 18-9-1997, 1.800.000 Έλληνες ζούνε κάτω από τα όρια της φτώχειας,

όταν όμως τα «περίφανα γηραιά» ετόλμησαν να ζητήσουν αύξηση των συντάξεών τους, αντί για αύξηση εισέπραξαν ξύλο, γιατί δεν υπήρχαν χρήματα. Όμως, βρεθήκανε το 1997 για αναδρομική αύξηση της χορηγίας των βουλευτών από το 1991, 25.000.000 δρχ.. Μα όση ήτανε η αναδρομική αύξηση τω 5-6 χρόνων για τον κάθε βουλευτή, πολλές οικογένειες δεν τα πιάνουνε σε μία ζωή.

Όπως έγραψε η «Ελευθεροτυπία» 20-4-2005, η ολομέλεια της Βουλής αποφάσισε να παίρνουνε οι υποψήφιοι βουλευτές που δεν καταφέραν να επανεκλεγούν, 3.300 ευρώ τον μήνα για 2 χρόνια. Δεν τυγχάνουνε όμως ανάλογης μεταχειρίσεως οι απλοί πολίτες άμα θα χάσουνε τη δουλειά τους.

Ο βουλευτής που θα είναι στη βουλή 4 χρόνια θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα και από νέος, ενώ ο απλός πολίτης μόνο άμα συμπληρώσει 25 χρόνια εργασίας και τη δικαιούται στα 65 του έτη.

Ο βουλευτής μετά διάφορα επιδόματα, τα διάφορα προνόμια, με τις ατέλειες στοιχίζει στον έλληνα φορολογούμενο πάνω από 10 χιλιάδες δολάρια τον μήνα και είναι πολλά «στης ακρίβειας τον καιρό». Βέβαια δικαιούνται οι βουλευτές μία άνετη ζωή, γιατί και αυξημένες υποχρεώσεις έχουνε, όμως είναι φανερό ότι πολύ το κάνουνε το άδικο υπέρ εαυτών.

Όπως έχουνε κάνει τον κανονισμό, ο βουλευτής πρέπει να έχει ίσες απολαβές με τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Τώρα λοιπόν ετοιμάζονται να αυξήσουνε τις απολαβές των δικαστικών κατά 80%. Καταλαβαίνουμε εύκολα τι σημαίνει για τους βουλευτές. Μα όταν ο στρατός του Μεγάλου Αλεξάνδρου σε μία έρημο της Ασίας υστερήθηκε το νερό και όταν βρήκανε λίγο νερό και το προσφέρανε στο βασιλιά τους, αυτός το 'χυσε χάμω και είπε: «Όταν ο ναύαρχος Χατζικουριάκος, σαν Υπουργός Ναυτικών επήγε να παραλάβει ένα αντιτορπιλικό από αγγλικό ναυπηγείο, και όταν του έδιναν ένα 5% επί της αξίας του πλοίου για προμήθεια, αυτός δεν το δέχτηκε μα εξήτησε να γίνει έκπτωση 5% υπέρ του ελληνικού δημοσίου».

Όταν ο Μανώλης Κελαϊδής που προηγουμένως εχρημάτισε και αρχηγός της Πολεμικής αεροπορίας, μα και Υπουργός τότε που ήταν για 70 μήνες Διευθυντής του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς δεν πήρε ούτε δραχμή μα είπε: «Η σύνταξη που μου δίνει η πατρίδα με αρκεί για να ζήσω». Μα και εξυγίανε τον ΟΛΠ από τις ατασθαλίες των προκατόχων του.

Όταν δίδα ένας δολαίης πρηνι ντ⁹⁶ δίδα και ο βοσκός κ. γ.

Το 2007, νέος Πρόεδρος της Νικαράγουα ανέλαβε το Ντανιέλ Ορτέγκα, μα αυτός δεν ήταν «Φαταούλας» όπως οι προκάτοχοί του και τα 8.000 δολάρια που παίρνανε αυτοί, εκείνος τα περιόρισε στα 3.200 «στα πλαίσια του προγράμματος λιτότητας» και ακόμα η σύζυγός του Ροσάριο Μαυρίλιο που ήταν σύμβουλος σε θέματα επικοινωνίας εργαζότανε αμισθί.

Δε ζητούμε από τους πολιτικούς μας να εργάζονται αμισθί, καλό θα ήτανε όμως, όχι να μας κάνει όλους ίδιους η κρίση, μα να έχει επιπτώσεις σε όλα τα στρώματα μα προ πάντων θα θέλαμε να μην τοποθετούνε στα διάφορα πόστα τους «φαταούληδες», γιατί και την εθνική οικονομία διαλύουνε, και σκάνδαλα δημιουργούνε και τη χώρα εκθέτουνε διεθνώς.

«Αγώνας της Κρήτης» 21-8-2008

ΔΕΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΝΤΑΙ ΣΩΣΤΑ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΜΑΣ ΘΕΜΑΤΑ

Μετά την απελευθέρωση από τους Ναζί, όλα τα θέματα, μεγάλα και μικρά αντιμετωπίζονται παθητικά και αμυντικά. Μα ακόμα και στους αλήτες κουκουλοφόρους, αμυντικά στέκεται το κράτος. Δεν τολμούνε να τους πιάσουνε και αν αναγκαστούνε να πιάσουνε κανένα σε λίγο τον αφήνουνε ελεύθερο να συνεχίσει να καίει και να καταστρέφει. Ίσως και να του ζητούνε συγνώμη που τον διαταράξαν όμως τίποτα δεν κερδίζεται με την άμυνα και την παθητική αντίδραση. Δεν χρειάζεται σε τέτοια ρεμάλια επιείκεια και σε κάθε περίπτωση χρειάζεται να έχει και το κράτος οντότητα. Όσο σκύβει το κράτος τόσο καβαλούνε μέχρι και οι αλήτες.

Μα και στα εξωτερικά προβλήματα περιορίζεται το ΥΠΕΞ σε «αυστηρά μηνύματα». Μα κάπου – κάπου χρειάζονται αυστηρές

χειρονομίες. Ακόμα και σε κρατίδια που οικονομικά στηρίζονται στην Ελλάδα δεν πρέπει να δίνουμε την εντύπωση ότι τους παρακαλούμε. Διακοπή διπλωματικών σχέσεων, κλείσιμο συνόρων στα Σκόπια. Η Αλβανική κυβέρνηση με ένοχη ανοχή βλέπει παρακρατικές οργανώσεις και ετοιμάζουν αγώνα για να διεκδικούν την «Τσαμουριά» (την ελληνική Ήπειρο) ενώ εμείς δεν παρουσιάζουμε καμία κίνηση για τη Βόρεια Ήπειρο που ήτανε εκεί μισό εκατομμύριο Έλληνες.

Μόνο το 1897 αντιμετώπισε σωστά τους Τούρκους ο Α. Παπανδρέου όταν έβγαλαν ωκεανογραφικό σκάφος στο Αιγαίο και έβγαλε το στόλο μας έξω ο Αντρέας και ο Πρωθυπουργός της Τουρκίας Οζάλ από το εξωτερικό που βρέθηκε έδωσε εντολή στο ωκεανογραφικό και αποσύρθηκε. Ενώ όταν έλεγε από τη θέση της αντιπολιτεύσεως ο Αντρέας: «*Βυθίσατε το Χώρα*» δεν ήτανε η κατάλληλη στιγμή.

Μα και στους εσωτερικούς εχθρούς (κουκουλοφόροι, χούλιγκανς, αντεξουσιαστές κ.α.) και εστίες τύπου Ζωνιανά, τα στραβά μάτια και οι επιείκειες τους επέτρεψαν και θεριέψανε. Μα και οι νόμοι μας, σε κάποια σημεία προστατεύουν τους κακοποιούς και όχι τους φιλήσυχους. Όταν αναγνωρίζουνε «προσωπικό δεδομένο των παιδεραστών αυτή τους την ιδιότητα», μα και τους βιαστές των γυναικών και δεν μας παρουσιάζουνε το όνομά τους για να τους προσέχομε, τους καλύβουνε αυτούς μα τους φιλήσυχους αφήνουνε ακάλυπτους. Ούτε άδειες από τη φυλακή δεν δικαιούνται αυτοί οι τύποι, διότι θα τη χρησιμοποιήσουνε στην «ιδιότητά τους».

Το Πανεπιστημιακό άσυλο πρέπει να προσαρμοστεί στα σημερινά δεδομένα και να μην είναι άσυλο για κάθε είδους παράνομους.

«Αγώνας της Κρήτης» 6-9-2008

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΠΑΙΖΟΥΝ ΣΕ ΔΥΟ ΤΑΜΠΛΟ

Οι Έλληνες κατά 90% ψηφίζουνε το ένα από τα δύο κόμματα που ανταλλάσσουνε την εξουσία τώρα και πολλές δεκάδες χρόνια. Δε νομίζω ότι κατά 90% ο ελληνικός λαός δεν έχει κρίση. Τα μεγάλα αυτά κόμματα είναι πιο κοντά στο κέντρο και «στη μέση είναι η αλήθεια». Είναι αλήθεια όμως και ότι δεν είμαστε ευχαριστημένοι ούτε από το ένα, ούτε

από το άλλο από τα κόμματα της εξουσίας μα είναι για τους περισσότερους καταναγκαστική προσγείωση αφού δεν θα θέλαμε να πάμε προς τις άκριες αφού νομίζαμε πως ένα λάθος θα διορθώνεται με άλλο λάθος.

Στα μικρά κόμματα δε δόθηκε η ευκαιρία να κάμουνε λάθη εξουσίας. Έχουνε όμως την ευκαιρία να παρουσιάζονται προστάτες των φτωχών των εργατών και ενίοτε και των κουκουλοφόρων με «κουκούλα», βέβαια στους τελευταίους, ποντάροντας στους ψήφους τους.

Αν θα τους δινότανε η ευκαιρία κάποτε να κυβερνήσουνε, είναι παραπάνω από βέβαιο ότι και αυτοί θα κυβερνούσανε «ελληνικά» αν προσέξομε όμως θα δούμε ότι και τα μεγάλα κόμματα, όταν βρίσκονται στην αντιπολίτευση υποδαυλίζουνε τα συλλαλητήρια και τις απεργίες, όχι από συμπάθεια στην εκδήλωση, μα για να δημιουργούνται προβλήματα στην κυβέρνηση. Μα πόλεμο έχουνε μεταξύ τους ιδίως αυτοί που διεκδικούνε την εξουσία και στους πολέμους χρησιμοποιούνται όλα τα μέσα. «Κάψτε τα όπλα, σπάστε τα όλα» αρκεί να φθαρεί η κυβέρνηση, και ας έχει βλαφτικές επιπτώσεις την εθνική οικονομία ή ακόμα και στην Εθνική υπόσταση.

Δεν βρίσκομε σημαντική διαφορά μεταξύ των δύο μεγάλων κομμάτων. Κάποια πράγματα που καυτηριάζει η σημερινή αξιωματική αντιπολίτευση τα έκανε όταν ήτανε κυβέρνηση και θα τα έκανε και πάλι αν ήτανε στην εξουσία. Η σημερινή αντιμετώπιση των απεργών από την κυβέρνηση είναι ακριβές αντίγραφο της συμπεριφοράς της αντιπολίτευσης, όταν ήτανε στην εξουσία. Αυτοί που σήμερα παρουσιάζονται προστάτες στα δικαιώματα των απεργών. Όταν μας λένε π.χ. ότι υπάρχει και άλλος δρόμος, το ξέρομε πως υπάρχει αφού τον έχουμε περάσει.

Τα μικρά κόμματα καλό είναι να υπάρχουνε στη βουλή, δεν είναι όμως καλό να συμμετέξουνε σε κυβέρνηση. Στον τόπο μας οι κυβερνήσεις συνεργασίας ούτε βιώσιμες δεν είναι ούτε αποτελεσματικές. Εμείς οι μεγάλοι θυμούμαστε ότι το 1950 σε ένα χρόνο αλλάξαμε κυβέρνηση 5 φορές και το 1990 αλλάξαμε κυβέρνηση 3 φορές.

Είναι ακόμα λυπηρό ότι μετά την δικτατορία δεν αφήνουνε τα κόμματα τον λαό να κάμει την επιλογή του ποιο θα βγάλει δήμαρχο ή πρόεδρο στο συνεταιρισμό, στο σύλλογο ή στο συνδικάτο του. Τα κόμματα παντού θέλουνε αυτόν που τους βολεύει, αυτός που θα κάνει τα

χατίρια τους, μα δεν είναι πάντα δικός τους το ίδιο άτομο ικανό και πρόθυμο να δουλέψει για την αποστολή που τον θέλει ο τόπος και να του εμπνέει εμπιστοσύνη.

«Αγώνας της Κρήτης» 28-3-2006

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ 16-9-2007

Στις 16-9-2007 θα έχουμε βουλευτικές εκλογές. Δεν ελπίζει ο Ελληνικός λαός πως θα αλλάξει η μοίρα του από τις εκλογές αυτές. Όποιο κόμμα πάρει την Κυβέρνηση θα λέει και θα κάνει περίπου ότι θα έλεγε και ότι θα έκανε και το άλλο κόμμα αν έβγαινε αυτό. Όποιο κόμμα θα είναι στην αντιπολίτευση θα λέει και θα κάνει ακριβώς ότι θα έκανε και το κόμμα της κυβέρνησης, αν ήτανε αυτό αντιπολίτευση. Ευχόμαστε πάντως να βγει από την κάλπη ότι καλύτερο για τον ελληνικό λαό, στις επόμενες εκλογές.

Καλά θα κάνει ο κάθε ψηφοφόρος να ψηφίσει αμερόληπτα ότι νομίζει πως είναι σωστότερο.

Μόνο κάποια ονόματα βουλευτών μπορεί να αλλάξουν. Μπορεί ακόμα να αλλάξει και το κόμμα της κυβέρνησης «ο κυρίαρχος λαός» πάντα ίδιος θα είναι. Θυμάμαι καλά τη ζωή τώρα και 70 χρόνια και εκτός από την κατοχή και τις δικτατορίες, οι κυβερνήσεις αλλήλες αντιγράφουνε και οι αντιπολιτεύσεις αλλήλες αντιγράφουνε. Η εκάστοτε κυβέρνηση σέβεται την εδωτολή του λαού από 40%-60% μα η εκάστοτε αντιπολίτευση, το πολύ 10%. Όπως στους συνεταιρισμούς έχουμε Διοικητικό και Εποπτικό Συμβούλιο, έτσι και από τις εκλογές ο λαός θέλει την κυβέρνηση να κυβερνά και την αντιπολίτευση να εποπτεύει. Όποιο κόμμα θα πάει στην αντιπολίτευση, παρακούοντας την εντολή του λαού δεν θα εποπτεύει μα θα τορπιλίζει την κυβέρνηση, αδιαφορώντας αν τα θραύσματα των τορπιλών θα πλήττουνε τα εθνικά συμφέροντα ή και την εθνική υπόσταση. Ποτέ δεν είδα καλοπροαίρετη αντιπολίτευση στην Ελλάδα. Θέλει να περάσει στην εξουσία δια της φθοράς του αντιπάλου κόμματος και όχι δια της δικής του αξίας και εφαρμόζει: «Ο θάνατός σου είναι η ζωή μου».

Η δε κυβέρνηση αντιμετωπίζει τα εφήμερα προβλήματα υπηρετεί τα κομματικά συμφέροντα και τα προσωπικά των δικών της και αυτό αρκεί δι' αυτήν μα για μας δεν αρκεί.

Στη Σουιδία όταν κάποτε έλαβε κάποια αντιδημοτικά μέτρα η κυβέρνηση τα υποστήριξε και η αντιπολίτευση όπου ο αρχηγός της αντιπολιτεύσεως είπε: «Αυτά επιβάλλει το συμφέρον της χώρας, το βλέπει και ο λαός. Αν τα καταψηφίσω πηγαίνω κόντρα και στο εθνικό συμφέρον και στην αξιοπιστία μου». Δεν είδαμε στον τόπο μας ποτέ κάτι ανάλογο. Εδώ, ένα νομοσχέδιο π.χ. μας λέει η κυβέρνηση ότι είναι κυριολεκτικά σωσμός, μα η αντιπολίτευση μας λέει ότι για το ίδιο νομοσχέδιο ότι είναι τέλεια καταστροφή. Ο λαός έχει μνήμη και κρίση και βλέπει ότι δεν είναι όπως λέει η κυβέρνηση, μα δεν είναι ούτε όπως λέει η αντιπολίτευση. Είναι όπως το βλέπει ο λαός με τα δικά του μάτια.

Έχουμε την παράλογη απαίτηση τα κόμματα να πιστεύουμε αυτά που μας λένε μα που δεν τα πιστεύουν αυτοί.

«Αγώνας της Κρήτης» 27-8-2004

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Κατ' αρχήν εύχομαι ολόψυχα και ειλικρινά στους νεοεκλεγέντες και στους επανεκλεγέντες τοπικούς άρχοντες επιτυχία στην αποστολή τους, που βέβαια η επιτυχία στην αποστολή τους θα είναι και δική μας επιτυχία.

Ιδιαίτερα συγχαίρω και εύχομαι στον νεοεκλεγέντα Νομάρχη μας κ. Αρχοντάκη και τους επανεκλεγέντες Δημάρχους κ. Λύκο του Δήμου Σφακίων και κ. Βιρβιδάκη του Δήμου Χανίων. Όμως θέλω να συγχαρώ και τον απερχόμενο Νομάρχη μας κ. Κατσανεβάκη, διότι κόντρα σε συμπολίτευση και αντιπολίτευση έλαβε 28.000 ψήφους με την προσωπική του αξία. Ενώ ήτανε παρακαλετός σε όποιο κόμμα θα ήθελε να ακουμπήσει και θα είχε υπερσίγουρη τη νίκη, επροτίμησε να το διακινδυνεύσει και, ή χάσει ή κερδίσει, να μην έχει χρέος.

Συγχαίρω ακόμα και τους συνεργάτες του, μα και τους ψηφοφόρους του που κινήθηκαν σαν ελεύθεροι πολίτες και όχι τηλεκατευθυνόμενοι. Η επέμβαση των κομμάτων στα αυτοδιοικητικά δεδομένα είναι αντιδημοκρατική, αντιαυτοδιοικητική και αντιλαϊκή. Τα

κόμματα στις δημοτικές εκλογές, κάθε φορά παίζουνε σκάκι και για πόνια τους έχουνε τις νομαρχίες και τους δήμους. Στόχο έχει το κάθε κόμμα να βάλει δικούς του ανθρώπους στα πόστα για να εξυπηρετούνται δικές του σκοπιμότητες. Προσόν για το κόμμα είναι να είναι υποτακτικός τους ο υποψήφιος. Οι ικανότητές του για την αποστολή που θα αναλάβει είναι δευτερεύουσας σημασίας.

Θα άξιζε να ανήκουνε οι τοπικοί άρχοντες αποκλειστικά στην τοπική αυτοδιοίκηση γιατί όσοι βγαίνουνε με τις σημαίες των κομμάτων δεν μπορούνε να είναι αμερόληπτοι, κάποιες φορές....

Στις βουλευτικές εκλογές να ψηφίσομε με κομματικά κριτήρια μα στις δημοτικές με τοπικά κριτήρια.... Σταυρό προτιμήσεως και στις δημοτικές και στις βουλευτικές, να βάζομε σε ικανούς, δραστήριους και πρόθυμους για προσφορά, ασχέτως φύλου. Μόνο ανατομικά διαφέρει το ένα από το άλλο φύλλο. Μπορεί πολλές φορές, να είναι ανώτερη μία γυναίκα από τους άντρες. Ακόμα και τους ηλικιωμένους δεν πρέπει να τους απορρίπτομε. Άμα είναι ακμαίος ο ηλικιωμένος, προ πάντων πνευματικά, σίγουρα διαθέτει εμπειρίες.

Και πάλι θα ήθελα να τονίσω ότι θεωρώ απαράδεκτη επέμβαση των κομμάτων την ανάμιξή τους στα εσωτερικά των νομαρχιών των δήμων και των διάφορων σωματίων. Φυσικά το ενδιαφέρον τους δεν είναι για την πρόοδο του Νομικού Προσώπου, μα κάποιες κομματικές σκοπιμότητες, μα εκεί που φτάσαμε είναι αδύνατο πια να μούμε σε σωστή γραμμή.

Δεν κατακρίνω όσους εδεχτήκανε την υποστήριξη κάποιου κόμματος στις εκλογές, κατακρίνω τα κόμματα που δημιουρήσανε αυτή την κατάσταση τώρα και πολλά χρόνια.

«Χανιώτικα νέα» 28-10-2006

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Την 1^η Σεπτεμβρίου 1946 είχαμε δημοψήφισμα για την επάνοδο του Βασιλιά Παύλου υπέρ 68%.

1) Οι πρώτες βουλευτικές εκλογές μετά την απελευθέρωση έγιναν την 31 Μαρτίου 1946. Δεν θυμούμαι τι δύναμη έλαβε το κάθε κόμμα. Εσχηματίσανε κυβέρνηση το Λαϊκό κόμμα με το κόμμα των

Φιλελευθέρων με Πρωθυπουργό τον Θ. Σοφούλη που άμα πέθανε αυτός ανάλαβε ο επίσης φιλελεύθερος Αλέξανδρος Διομίδης.

2) Το 1950 στις 5 του Μάρτη έγιναν βουλευτικές εκλογές. Εγώ υπηρετούσα στρατιώτης στο Πρωτόπαπα (προάστιο των Ιωαννίνων). Στις μονάδες μας, μας φέρανε ψηφοδέλτια από όλους του νομούς της χώρας. Το εκλογικό σύστημα επέτρεπε να ψηφίσαμε το κόμμα που θέλαμε, είχαμε όμως δικαίωμα να προσθέσουμε με δικά μας γράμματα και ένα υποψήφιο από άλλο κόμμα. Εγώ εψήφισα Κέντρο, επρόσθεσα όμως και από το Λαϊκό κόμμα του κ. Τσαλδάρη έναν ακόμα επαρχιώτη μου. Οι αξιωματικοί μας ανοιχτά μας πιέζανε να ψηφίσαμε Λαϊκό κόμμα ειδικά τον Ν. Πλαστήρα, τον ωραίο πατριώτη, τον θεωρούσαν «συνοδοιπόρο» των κομμουνιστών. Εγώ τον θεωρούσα ήρωα και του στρατού και της πολιτικής. Προεκλογικό σύνθημα του Γεωργίου Παπανδρέου, αρχηγού του «Δημοκρατικού Σοσιαλιστικού Κόμματος (Δ.Σ.Κ.) ήτανε «5 Μαρτίου Κυβερνήτης της Ελλάδος ο Γεώργιος Παπανδρέου». Μέσα από τον ηλεκτρικό το διαβάζαμε αυτό το σύνθημα, με τεράστια γράμματα στη μία μεριά του ηλεκτρικού. Τελικά όμως έλαβε μόνο το 10,6% και ο Σοφοκλής Βενιζέλος είπε: «Ο κ. Παπανδρέου που θεωρούσε τον εαυτό του Κυβερνήτη στις 5 Μαρτίου δε βγήκε ούτε κλάσμα κυβερνήτου». Ο δε Παπανδρέου σχολιάζοντας το σχόλιο του Σοφοκλή είπε: «Πολύ έξυπνο αυτό, πως το είπε ο Σοφοκλής;» Στην εκλογή αυτή έλαβαν τα κόμματα της δεξιάς:

- Λαϊκό κόμμα υπό κ. Τσαλδάρη 62 έδρες.
- Πολιτική Ανεξάρτητη Παράταξη (Κοτζιάς – Μανιαδάκης – Τουρκοβασίλης της μεταξικής δικτατορίας) 16 έδρες.
- Μέτωπο εθνικής Αναδημιουργίας, υπό Παν. Κανελόπουλο 7 έδρες.
- Νέο κόμμα υπό Σπύρο Μαρκεζίνη 1 έδρα.

Κόμματα του Κέντρου

- Εθνική Προοδευτική Ένωση Κέντρου (ΕΠΕΚ) Ν. Πλαστήρας Εμμανουήλ Τσουδερός 45 έδρες.
- Κόμμα Φιλελευθέρων, υπό Σοφοκλή Βενιζέλο 56 έδρες.
- Δημοκρατικό Σοσιαλιστικό Κόμμα (ΔΣΚ) υπό Γεώργιο Παπανδρέου 35 έδρες
- Αριστερά Δημοκρατική Παράταξη υπό Αλ. Σβώλο 18 έδρες.

3) Το 1951 στις 9 Σεπτεμβρίου είχαμε βουλευτικές εκλογές. Ο Αλέξανδρος Παπάγος επαραιτήθηκε από τη θέση του στρατάρχη και ίδρυσε τον «Ελληνικό Συναγερμό». Εκεί προσεχώρησαν πολλοί βουλευτές από το Λαϊκό Κόμμα, από το κόμμα του Κανελόπουλου και από του Μαρκεζίνη όπου είχαν την υποστήριξη και του ΙΔΕΑ (μυστική στρατιωτική οργάνωση, σε αντίβαρο της οποίας κάνανε και οι Παπαντρεϊκοί τον ΑΣΠΙΔΑ). Στις εκλογές αυτές από τις 258 έδρες πήρανε:

- Ελληνικός Συναγερμός υπό Παπάγο 114 έδρες
- Δημοκρατικό Σοσιαλιστικό Κόμμα υπό Παπανδρέου δεν έβγαλε έδρα κόμμα φιλελευθέρων 57 έδρες.
- Δημοκρατικό Σοσιαλιστικό Κόμμα υπό Παπανδρέου δεν έβγαλε έδρα.
- Κόμμα Φιλελευθέρων 57 έδρες
- Ενιαία Δημοκρατική Αριστερά (ΕΔΑ) 10 έδρες.

Ο Παπάγος δεν δεχότανε να συνεργαστεί με κανένα κόμμα και σχεδόν όλοι, οι άλλοι μαζί κάμανε κυβέρνηση με 131 βουλευτές με πρωθυπουργό τον Ν. Πλαστήρα. Το αποτέλεσμα των εκλογών δεν άρεσε στον Σ. Βενιζέλο και είπε: «*Εύχομαι να μη μετανοήσει ο Ελληνικός λαός για τις επιλογές του*». Ο Βαν Φλιτ, υποστράτηγος, αρχηγός της αμερικανικής στρατιωτικής αποστολής στην Ελλάδα, έστειλε επιστολή στον βασιλιά Παύλο και του επεσήμανε ότι η Κυβέρνηση του Πλαστήρα δεν ήτανε αντικομμουνιστική όσο θα ήθελε η Αμερική και ότι μία κυβέρνηση υπό τον Παπάγο θα έσωζε την κατάσταση.

4) Στις 19-11-1952 είχαμε πάλι βουλευτικές εκλογές όπου ο «Ελληνικός Συναγερμός» επέτυχε μεγάλη νίκη. Επήρανε:

- Ελληνικός Συναγερμός 247 έδρες (από τις 300 που ήταν τώρα). Στην κυβέρνηση του Παπάγο ήτανε Υπουργός Συντονισμού ο Σπύρος Μαρκεζίνης. Είχε πολλές αρμοδιότητες και τον απολακούσανε «υπερπρωθυπουργό». Το 1953 έκαμε συγχώνευση τραπεζών, αποσυμφόρηση Δημοσίων υπαλλήλων και από το χιλιάρικο αφαίρεσε τα τρία μηδενικά και το έκανε δραχμή.

Στις 4-10-1955 επέθανε ο Παπάγος και την ίδια μέρα ο βασιλιάς έδωσε εντολή σχηματισμού κυβερνήσεως στον Κωνσταντίνο Καραμανλή ενώ ο κόσμος εθεωρούσε πρωτοκλασάτα στελέχη του Ελ. Συν/σμού τον Στεφανόπουλο και τον Κανελόπουλο. Ήτανε υπουργός συγκοινωνιών ο Καραμανλής.

Πρώτη φορά εψηφίσανε οι γυναίκες το 1952 και πρώτη γυναίκα βουλευτής στην Ελλάδα εβγήκε η Ελένη Σκούρα.

5) Στις 19-2-1956 είχαμε βουλευτικές εκλογές. Ο Κ.Καραμανλής εκατέβηκε με δικό του κόμμα την ΕΡΕ (Εθνική Ριζοσπαστική Ένωση). Όλα σχεδόν τα κόμματα της αντιπολίτευσης, συμπεριλαμβανομένης και της ΕΔΑ εκάμανε μαζί τη Δ.Ε. (Δημοτική Ένωση) μα και πάλι ο Καραμανλής με την ΕΡΕ επήρε 165 έδρες από τις 300. Είχε με το μέρος του το παλάτι, το στρατό και τον «αμερικανικό παράγοντα». Στις εκλογές αυτές ήτανε κατά μεγάλες εκλογικές περιφέρειες διαφορετικό εκλογικό σύστημα (Κρήτη, Πελοπόννησος, Μακεδονία κ.α.) Την άνοιξη του 1958 ο Γ. Ράλης με 15 βουλευτές (μεταξύ των οποίων και ο Σφακιανός Πρ. Γ. Παπαδερός έριξαν την Κυβέρνηση Καραμανλή. Η διαφωνία τους για τον εκλογικό νόμο. Γ. Παπαδερός

6) Στις 11-5-1958 είχαμε βουλευτικές εκλογές. Είχανε κάνει ειδικό νόμο για να χτυπήσουνε την ΕΔΑ μα αυτός ο νόμος την ευνόησε και έβγαλε με τους συνεργαζόμενους 79. Επήρανε:

- ΕΡΕ 171 έδρες
- ΕΔΑ 79 έδρες
- Κόμμα Φιλελευθέρων 36 έδρες
- ΠΑΔΕ 10 έδρες και
- ΕΛΚ 4 έδρες

7) Στις 29-10-1961 είχαμε βουλευτικές εκλογές. Έβαλαν:

- ΕΡΕ 176 έδρες
- Ο Συνασπισμός Ένωση Κέντρου – Προοδευτικοί 100 έδρες
- ΕΔΑ 24 έδρες.

Όμως ο Γεώργιος Παπανδρέου εχαρκτήρισε τις εκλογές αυτές σαν αποτέλεσμα «βίας και νοθείας» και άρχισε τον «ανένδοτο αγώνα» μάλιστα εκυκλοφόρησε και εφημερίδα με τον τίτλο «Ανένδοτος». Τον Μάη του 1963 εδολοφονήθηκε από το παρακράτος ο βουλευτής της αριστεράς Γρ. Λαμπράκης. Το βασιλικό ζεύγος ήθελε να κάνει ταξίδι στο Λονδίνο μα ο Καραμανλής το θεωρούσε επικίνδυνο (όπως απεδείχθει διότι η σύζυγος του εξόριστου κομμουνιστή Μπακατσέλου που ήτανε Αγγλίδα επιτέθηκε της βασίλισσας Φρειδερίκης και την αναμάλλιασε). Ο Καραμανλής ήθελε να κάνει τροποποίηση του συντάγματος μα ευρήκε μεγάλη αντίδραση από όλη την αντιπολίτευση και συνεπεία των παραπάνω εξελίξεων έφυγε στο εξωτερικό.

8) Στις 3-11-1963 είχαμε πάλι εκλογές βουλευτικές και ήρθε πρώτο κόμμα η Ένωση Κέντρου με αρχηγό τον Γεώργιο Παπανδρέου με τέλη Δεκεμβρίου επαρετήθη και προκηρυχτήκανε εκλογές για τις 16 Φεβρουαρίου. Λίγο πριν τις εκλογές επέθανε ο Σοφοκλής Βενιζέλος στο καράβι όπως πήγαινε από Ηράκλειο για Πειραιά.

9) Στις 16 Φεβρουαρίου είχαμε πάλι βουλευτικές εκλογές. Έλαβε:

- Η Ένωση Κέντρου 171 έδρες
- Η ΕΡΕ 99 έδρες
- Η ΕΔΑ 22 έδρες και Υπό Ηλιού
- Το Κ.Π.Θ. έδρες, υπό Μαρκεζίνη.

Κίνδυνοι ελλοχεύανε για την Ένωση Κέντρου. Πρώτα-πρώτα, όσο ζούσε ο Σοφοκλής Βενιζέλος ήτανε ο φυσικός διάδοχος στην ηγεσία του κόμματος, όμως με τη νέα τάξη των πραγμάτων «θδελφινοποιήθηκαν» κάποια στελέχη του κόμματος. Από την άλλη ενώ ο Γεώργιος Παπανδρέου έλεγε ότι κανείς δεν θα γίνει υπουργός αν δεν είχε γίνει και προϋγουμένως έστω υφυπουργός και κανείς δε θα γίνει υφυπουργός αν δεν έχει βγει βουλευτής και άλλη φορά. Ότι και αν έλεγε όμως μόλις έφερε το γιο του Ανδρέα τον έκανε υπουργό άνευ χαρτοφυλακείου. Απόδειξη ότι όλοι οι άλλοι αδελφινοποιούνται. Εβγήκε στην επιφάνεια και η μυστική οργάνωση ΑΣΠΙΔΑ στους κόλπους του στρατού και ελέγανε πως ήτανε ο Ανδρέας Παπανδρέου ιδρυτικό μέλος και αυτά ήτανε μαύρα σύννεφα στο χώρο της Ε.Κ. με συνέπεια την αποστασία του 1965. Πρώτο πρωθυπουργό οι αποστάτες ορίσανε τον Γ. Αθανασιάδη – Νόβα μα δεν επέτυχε ψήφο εμπιστοσύνης. Δεύτερος ο Αλ. Τσιριμώκος μα και αυτός δεν πήρε ψήφο εμπιστοσύνης, όπως δεν δόθηκε ούτε στον Στέφανο Στεφανόπουλο που τον ορίσανε τρίτο. Με την στήριξη των αποστατών εσχημάτισε κυβέρνηση ο Παναγιώτης Κανελόπουλος με προορισμό να γίνουνε εκλογές το Μάη του 1967. Δεν προβήκανε όμως διότι έγινε το πραξικόπημα των συνταγματαρχών την 21-4-1967. Μόλις επικράτησε το πραξικόπημα συνέλαβαν τους αρχηγούς των κομμάτων και όσους ακόμα θεωρούσανε επικίνδυνους για τους σκοπούς τους. Ο αξιωματικός που εφρουρούσε τον Παπανδρέου για να τον παρηγορήσει του είπε: «*Ελπίζω κ. Πρόεδρε ότι σύντομα θα σας απελευθερώσουνε*» μα αυτός είπε «*Ε τώρα πια και έξω θα είναι φυλακή*».

Εγώ ήμουνα γραμματέας κοινότητας κατά την δικτατορία. Κατά τις 10 του Μάη ελάβαμε διαταγή από τη Νομαρχία να αναρτήσομε σημαίες την 21 του Μάη για την ονομαστική γιορτή του βασιλιά

Κωνσταντίνου όμως στις 25 του μήνα ^{1. α. 1973} ελάβαμε τις εικόνες των βασιλέων γιατί πια έχουμε αβασίλευτη δημοκρατία.

10) Την 19-7-1973 είχαμε δικτατορικό δημοψήφισμα δια του οπαδού εκαλούμαστε να εγκρίνομε την αβασίλευτη δημοκρατία μα και να εγκρίνομε Πρόεδρο της Δημοκρατίας των Γεώργιο Παπαδόπουλο.

Εγώ ήμουνα γραμματέας της εφορευτικής επιτροπής. Επικεφαλής της φρουράς ήτανε ένας αρχιλοχίας της αεροπορίας. Σύμφωνα με τον κανονισμό, καθήκον και δικαίωμα η φρουρά έχει έξω του εκλογικού τμήματος μα «δικτατορική αδεία» αρχιλοχίας εμπήκε μέσα και αυτός άνοιγε τους φακέλους με τα ψηφοδέλτια και από τα 25 ΟΧΙ εχαρακτήρισε άκυρα τα 10, ενώ από τα ΝΑΙ κανένα δε χαρακτήρισε άκυρο, γιατί έτσι ήθελε. Αφού το δέχτηκε η εφορευτική επιτροπή, εγώ δε μπορούσα να αντιδράσω. Μετά το φτιαχτό αποτέλεσμα εδήλωσε ο Γεώργιος Παπαδόπουλος: «Είμαι υπερήφανος διότι έτυχα ο πρώτος εψηφισμένος Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας». Για την διεξαγωγή του δημοψηφίσματος αυτού μας φέρανε στην δική μου κοινότητα 14 κιλά διαφημιστικού και προπαγανδιστικού υλικού χαρτιά.

11) Στις 29 Σεπτεμβρίου 1968 είχαμε δημοψήφισμα δικτατορικό για τροποποίηση του συντάγματος. Πάλι με βία και νοθεία εκέρδισε το «ΝΑΙ». Ο Παπαδόπουλος εδήλωνε σε φυλλάδιο που εκυκλοφόρησε με το σχέδιο του συντάγματος ότι ο λαός μπορεί να το κρίνει ελεύθερα. Όμως εννοούσε ότι μπορεί ελεύθερα να το επιδοκιμάζει. Μα όταν από την «Χριστιανική Δημοκρατία» εκυκλοφόρησε φυλλάδιο που αποδοκίμαζε αυτό το σχέδιο συντάγματος και το χαρακτήριζε «τέρας συντάγματος» όποιος το κρατούσε και το ασπαζότανε αυτό το φυλλάδιο της «Χ.Δ.» εδιώκετο.

Στις 24-7-1974 που έπεσε η Χούντα, δια τηλεγραφήματός της η Νομαρχία μας κοινοποιούσε απόφαση που εκαταργούσε τους Προέδρους των κοινοτήτων, διότι οι περισσότεροι ήτανε διορισμένοι από τη Χούντα. Για ένα εικοσιτετράωρο όλες οι κοινότητες ετελούσανε υπό την διοίκηση των γραμματέων τους. Επακολούθησε όμως άλλο τηλεγράφημα δια του οποίου ορίζονταν Προέδροι τους οι δασκάλοι των σχολείων τους για 6 μήνες, μέχρι που βγάλαμε Προέδρους με τις δημοτικές εκλογές.

12) Στις 17-9-1974 είχαμε τις πρώτες Βουλευτικές εκλογές μετά τη Χούντα. Έλαβαν: ο Καραμανλής με τη νεοϊδρυθείσα Νέα Δημοκρατία 219 έδρες. Η Ένωση Κέντρου υπό τον Γεώργιο Μαύρο 60 έδρες. Το

Για ένα βιβλίο

8) Στις 3-11-1963 είχαμε πάλι εκλογές βουλευτικές και ήρθε πρώτο κόμμα η Ένωση Κέντρου με αρχηγό τον Γεώργιο Παπανδρέου μα τέλη Δεκεμβρίου επαρετήθη και προκηρυχτήκανε εκλογές για τις 16 Φεβρουαρίου. Λίγο πριν τις εκλογές επέθανε ο Σοφοκλής Βενιζέλος στο καράβι όπως πήγαινε από Ηράκλειο για Πειραιά.

9) Στις 16 Φεβρουαρίου είχαμε πάλι βουλευτικές εκλογές. Έλαβε:

- Η Ένωση Κέντρου 171 έδρες
- Η ΕΡΕ 99 έδρες
- Η ΕΔΑ 22 έδρες και Υπό Ηλιού
- Το Κ.Π.Θ. έδρες, υπό Μαρκεζίνη.

Κίνδυνοι ελλοχεύανε για την Ένωση Κέντρου. Πρώτα-πρώτα, όσο ζούσε ο Σοφοκλής Βενιζέλος ήτανε ο φυσικός διάδοχος στην ηγεσία του κόμματος, όμως με τη νέα τάξη των πραγμάτων «αδελφίνοποιήθηκαν» κάποια στελέχη του κόμματος. Από την άλλη ενώ ο Γεώργιος Παπανδρέου έλεγε ότι κανείς δεν θα γίνει υπουργός αν δεν είχε γίνει και προϋγουμένως έστω υφυπουργός και κανείς δε θα γίνει υφυπουργός αν δεν έχει βγει βουλευτής και άλλη φορά. Ότι και αν έλεγε όμως μόλις έφερε το γιο του Ανδρέα τον έκανε υπουργό άνευ χαρτοφυλακείου. Απόδειξη ότι όλοι οι άλλοι αδελφίνοποιούνται. Εβγήκε στην επιφάνεια και η μυστική οργάνωση ΑΣΠΙΔΑ στους κόλπους του στρατού και ελέγανε πως ήτανε ο Ανδρέας Παπανδρέου ιδρυτικό μέλος και αυτά ήτανε μαύρα σύννεφα στο χώρο της Ε.Κ. με συνέπεια την αποστασία του 1965. Πρώτο πρωθυπουργό οι αποστάτες ορίσανε τον Γ. Αθανασιάδη – Νόβα μα δεν επέτυχε ψήφο εμπιστοσύνης. Δεύτερος ο Αλ. Τσιριμώκος μα και αυτός δεν πήρε ψήφο εμπιστοσύνης, όπως δεν δόθηκε ούτε στον Στέφανο Στεφανόπουλο που τον ορίσανε τρίτο. Με την στήριξη των αποστατών εσχημάτισε κυβέρνηση ο Παναγιώτης Κανελόπουλος με προορισμό να γίνουμε εκλογές το Μάη του 1967. Δεν προβήκανε όμως διότι έγινε το πραξικόπημα των συνταγματαρχών την 21-4-1967. Μόλις επικράτησε το πραξικόπημα συνέλαβαν τους αρχηγούς των κομμάτων και όσους ακόμα εθεωρούσανε επικίνδυνους για τους σκοπούς τους. Ο αξιωματικός που εφρουρούσε τον Παπανδρέου για να τον παρηγορήσει του είπε: «*Ελπίζω κ. Πρόεδρε ότι σύντομα θα σας απελευθερώσουνε*» μα αυτός είπε «*Ε τώρα πια και έξω θα είναι φυλακή*».

Εγώ ήμωνα γραμματέας κοινότητας κατά την δικτατορία. Κατά τις 10 του Μάη ελάβαμε διαταγή από τη Νομαρχία να αναρτήσομε σημαίες την 21 του Μάη για την ονομαστική γιορτή του βασιλιά

έδρες, ο Συνασπισμός 28 έδρες. Η Δημοκρατική Αναγέννηση (Κ. Στεφανόπουλος) 1 έδρα και το κόμμα Εμπιστοσύνης του Τούρκου Αχμέτ Σαδίκ 1 έδρα.

18) Στις εκλογές 5-11-1989 Ν.Δ. υπό τον Μητσοτάκη 148 έδρες. Το ΠΑΣΟΚ 128 έδρες, Συνασπισμός 21 έδρες, Οικολόγοι Εναλλακτικοί 1 έδρα, Κόμμα Εμπιστοσύνης 1 έδρα και κόμμα Πεπρωμένο 1 έδρα.

19) Επήρε η Ν.Δ. υπό τον Μητσοτάκη 150 έδρες, ΠΑΣΟΚ 123 έδρες, Συνασπισμός 19 έδρες, Οικολόγοι Εναλλακτικοί 1 έδρα, Δημοκρατική Αναγέννηση (Στεφανόπουλος) 1 έδρα, Κόμμα Εμπιστοσύνης του Τούρκου Αχμέτ Σαδίκ 1 έδρα. Κόμμα Πεπρωμένο του Τούρκου Αχμέτ Φαϊκογλου 1 έδρα. Εσχημάτισε κυβέρνηση ο Μητσοτάκης μαζί με τη μία έδρα της Δημοκρατικής Αναγέννησης. Στις εκλογές 8-4-1990.

10) Στις εκλογές της 10-10-1993 επήρε το ΠΑΣΟΚ 170 έδρες με ~~Α~~ Παπανδρέου. Η Ν.Δ. με Κ. Μητσοτάκη 111 έδρες. Το ΚΚΕ με Αλέκα Παπαρήγα 9 έδρες. Πολιτική Άνοιξη υπό Α.Σαμαρά 10 έδρες.

21) Στις εκλογές της 22-9-1996 επήρε το ΠΑΣΟΚ υπό Κώστα Σημίτη 162 έδρες. Η Ν.Δ. υπό Μιλτιάδη Έβερτ 108 έδρες. Ο Συνασπισμός Αριστεράς και προόδου 10 έδρες. ΔΗΚΚΙ υπό τον Δημήτρη Τσοβόλα 9 έδρες.

22) Στις εκλογές 9-4-2000 έλαβαν ΠΑΣΟΚ 158 έδρες, υπό ~~Ανδρέα~~ Παπανδρέου, Ν.Δ. υπό Κ. Καραμανλή (τον νεότερο) 125 έδρες, ΚΚΕ υπό Παπαρήγα 11 έδρες, Συνασπισμός υπό Ν. Κωνσταντόπουλο 6 έδρες.

23) Στις εκλογές 7 Μαρτίου 2004 έλαβαν Ν.Δ. 165 έδρες, ΠΑΣΟΚ 117 έδρες, ΚΚΕ 12 έδρες, Συνασπισμός 6 έδρες.

24) Στις εκλογές 16-9-2007 ελάβανε Ν.Δ. 152 έδρες ΠΑΣΟΚ 102 έδρες, ΚΚΕ 22 έδρες, ΣΥΡΙΖΑ υπό Α. Αλαβάνο 14 έδρες και ΛΑΟΣ υπό Γ. Καρατζαφέρη 10 έδρες.

«Αγώνας της Κρήτης» 26-9-2007

*Σημ. Τα στοιχεία είναι από εφημερίδες του αρχείου μου.

ΤΑ ΣΥΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΗΝ ΤΟΥ «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ»

Η συνένωση των Κοινοτήτων σε Δήμους, με τον «Καποδίστρια» επαληθεύει την παροιμία: «Η ένωση φέρνει τη δύναμη». Οι δήμοι έχουνε

ασύγκριτα καλύτερη οντότητα και ασύγκριτα καλύτερη οργάνωση. Μα υπάρχει η παροιμία: «Ουδέν κακό αμιγές καλού και ουδέν καλό αμιγές κακού». Τα χωριά που αναγνωριστήκανε έδρες δήμων αναβαθμιστήκανε, μα τα χωριά που ήτανε έδρες κοινοτήτων υποβαθμιστήκανε. Όταν είχαμε τις κοινότητες εμοιάζαμε με τα παιδιά που ζούνε στο ίδιο σπίτι με τους γονείς τους και τα καλύβανε άμεσα. Ο Πρόεδρος της Κοινότητας εντόπιζε τις ανάγκες του κάθε οικισμού και αγωνιζότανε για την ικανοποίησή τους. Έκαναν κάθε χρόνο πρόγραμμα εκτελεστέων έργων. Εφρόντιζε κατά τις εθνικές γιορτές για την εμφάνιση της πλατείας του χωριού. Να προσφέρει ένα κέρασμα. Να δώσει μία εντύπωση, ειδικά για τους δασκάλους που είναι ξένοι. Τώρα μοιάζομε με σπίτι που είναι χωρίς νοικοκυρά. Δεν παρατηρείται αυτό μόνο στο χωριό μου ή μόνο στο Δήμο μου, αναφέρομαι σε γενικότητες.

Επιβάλλεται να συνειδητοποιήσουνε οι Πρόεδροι των τοπικών Συμβουλίων ότι αυτοί είναι πια οι επικεφαλής των τέως κοινοτήτων και, μαζί με τους συμβούλους που βγαίνουνε από την τέως κοινότητα να εντοπίζουνε τις ανάγκες και τα δικαιώματα των οικισμών και να πιέζουνε στο δήμο για την ικανοποίησή τους. Το δίκιο ούτε στα άτομα ούτε στα χωριά δεν ξέρει το δρόμο για να πάει από μόνο του. Ο Δήμαρχος δεν εντοπίζει τις ανάγκες του χωριού με το που θα περάσει κάποιες φορές. Ο Πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου και οι σύμβουλοι πρέπει να ξέρουνε ότι τα προβλήματα δεν αντιμετωπίζονται κυρίως ανάλογα με την αναγκαιότητα, μα κυρίως, ανάλογα με τον αγώνα που γίνεται για τη λύση τους. Και πρέπει ακόμα να ξέρουνε ότι μία θέση ή ένας τίτλος, δεν σε τιμά μα σε ξεπέφτει, αν δεν ανταποκρίνεσαι.

Στο χωριό μου, τον Βουβά Σφακίων έχω εντοπίσει πολλές ανάγκες και θα αναφέρω εδώ μερικές θέτοντάς τις υπόψη των αρμοδίων.

1) Μπροστά από το φούρνο του Χομπίτη άρχισε ένα τοιχίο προ 25ετίας. Έμεινε στα μισά. Από εκεί που εσταμάτησε το τοιχίο και πέρα δε χωρούνε δύο αμάξια και υποχρεωτικά σταματά αυτό που τραβά ανήφορο μέχρι να περάσει το άλλο που συναντιόνται. Είναι επιτακτική ανάγκη να αποπερατωθεί αυτό το τοιχίο. Νομίζω πως δεν έγινε επειδή δεν το απαίτησε κανείς.

2) Από το δυτικό μέρος στο μνημείο των Δεληγιαννάκηδων είναι μία «Τσουρίστρα». Από εκεί περνά το μισό χωριό και κάθε τόσο γλιστρούνε και πέφτουνε. Είναι ανάγκη να γίνουνε 5-6 πλατύσκαλα και εξυπηρέτηση θα είναι και εξωραϊσμός.

3) Στη δυτική πλατεία του Βουβά, ανατολικά του μνημείου των Δεληγιαννάκηδων πρέπει να γίνει ένα υποστεγάκι, στάση για τα λεωφορεία. Το καλοκαίρι στεκόμαστε στον ήλιο και το χειμώνα με τις ομπρέλες περιμένουμε τα λεωφορεία. Μα εκεί περιμένουν και οι μαθητές μας στους ήλιους και στις βροχές περιμένοντας τα σχολικά λεωφορεία.

Πότε θα περάσει και από εδώ ο 21^{ος} αιώνας;

Ο Κοινοτικός Σύμβουλος και αν έλλειπε από μία συνεδρίαση τα προβλήματα της κοινότητας τα αντιμετώπιζανε οι παρόντες, αφού ήτανε ίδιοι για όλη την κοινότητα. Όμως ο Δημοτικός Σύμβουλος πρέπει να συμμετέχει για να πιέζει για τα επί μέρους θέματα που αφορούνε την Κοινότητά του όπως οι βουλευτές αγωνίζονται για την περιφέρειά τους.

«Χανιώτικα νέα» 15-11-2007

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Σ Τ' **Π Ε Ρ Ι Ε Ξ Ω Τ Ε Ρ Ι Κ Η Σ Π Ο Λ Ι Τ Ι Κ Η Σ**

Ο ΘΡΑΣΥΣ ΚΑΙ ΚΑΚΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ

Τι ρόλο, μπορεί να έχει η άποψη ενός απλού πολίτη πάνω σε μεγάλα εθνικά θέματα; Έστω όμως ας φαίνονται και οι απόψεις του απλού λαού.

Ο αιώνιος βάρβαρος και θρασύς εξ' ανατολών γείτονας μου θυμίζει μία φράση του μεγάλου ήρωα και φλογερού πατριώτη Γ. Καραϊσκάκη ο οποίος, καθώς ήτανε και αθυρόστομος είπε κάποια φορά: *«Ο Τούρκος και ο μπ..... όσο τον χαϊδεύεις σηκώνεται»*

Πολύ μεγάλη αξία θα είχε αν υπήρχε ειλικρινής φιλία και συνεργασία ανάμεσα σε δύο λαούς που η μοίρα τους έταξε να ζούνε δίπλα – δίπλα. Θα ήτανε κοινό συμφέρον ο αμοιβαίος σεβασμός των εκατέρωθεν δικαιωμάτων. Δεν αρκεί όμως να το θέλει μόνο η μία πλευρά. Η μονόπλευρη ανεκτικότητα και υποχωρητικότητα δεν ωφελεί και δεν φέρνει καλά αποτελέσματα.

Τώρα που η Τουρκία παρακαλεί να έχει την υποστήριξη και της Ελλάδας και της Κύπρου για την είσοδό της στην Ε.Ε. είναι θρασύτατα προκλητική. Είναι παραπάνω από βέβαιο ότι θα γίνει θρασύτερη όταν θα την εξευρωπαϊσομε. Ο «κουμπάρος» μας ο Ερντογάν βαφτίζει όπως θέλει τα γεγονότα. Όταν από αέρα και από θάλασσα παραβιάζει τα κυριαρχικά μας δικαιώματα, με όλο το ασιατικό του θράσος λέει ότι αυτές είναι συνήθειες εκπαιδευτικές δραστηριότητες του Τουρκικού στρατού. Επίσης το σύστημα διακυβέρνησης της χώρας του και τον τρόπο που αντιμετωπίζει τις μειονότητες τα βαφτίζει δημοκρατικά και δηλώνει έτοιμος για «να γίνει ευρωπαϊός». Μα η Τουρκία πηγαίνει τουλάχιστον μισό αιώνα πίσω από την Ευρώπη, ενώ η παροιμία μας λέει: «Άμα ταιριάζομε συμπεθεριάζομε». Αφού τώρα που παρακαλεί παρουσιάζει τόση θρασύτητα, τι θα γίνεται άμα θα έχει «το γάϊδαρό της δεμένο;»

Τη γενική συμπεριφορά της χώρας του ο Ερντογάν την βαφτίζει άσχετη με την είσοδο της Τουρκίας στην Ε.Ε. Μα η Ε.Ε. θέτει όρους και προϋποθέσεις από τους οποίους πολύ απέχει η Τουρκία, και τίποτα δεν είναι άσχετο. Ακόμα η υποστήριξη της Ελλάδας και της Κύπρου δεν είναι δεδομένη άνευ όρων.

Την προκλητικότητά της η Τουρκία τη στηρίζει πρώτον ότι θεωρεί εαυτήν ισχυρότερη στρατιωτικά και ποντάρει στην παροιμία ότι το δίκιο πάει στον ισχυρό και δεύτερο στο γεγονός ότι είναι το αγαπημένο παιδί της Αμερικής. Μα και ο Ντούτσε έβλεπε εαυτόν πολύ

πιο ισχυρό από την Ελλάδα όταν μας χτύπησε από την Αλβανία, δε σκέφτηκε όμως ότι το δίκιο κάνει γίγαντες και τους μικρούς και γιαυτό στην Αλβανία, τους επέλεξετους «Λύκους της Τοσκάνης», οι Έλληνες τους κάνανε λαγούς.

Ο Ερντογάν μιλά για ελληνοτουρκική (λυκο)φιλία μα δεν παύει να είναι ο προαιώνιος εχθρός, που παραμένει πάντα ίδιος.

«Χανιώτικα νέα» 30-10-2004

ΔΕΝ ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣ ΜΟΝΟ ΔΟΞΑΖΕΙΣ (ΣΠΕΥΔΕ ΒΡΑΔΕΩΣ)

Σχετικά με την ελληνοτουρκική φιλία. Όταν έχουμε τελειωμένη και δεμένη μία δουλειά λέμε «δόξα το Θεό» μα όταν η κατάσταση είναι ρευστή, ακόμα παρακαλούμε τον Θεό να βάλει το χέρι του. Από ότι λένε τα ΜΜΕ γίνεται μία κίνηση για να τροποποιήσουμε τα βιβλία της ιστορίας μας, χάριν της ελληνοτουρκικής φιλίας. Εγώ νομίζω ότι βρισκόμαστε στο στάδιο να παρακαλούμε τον Θεό να βάλει το χέρι του και όχι να θεωρούμε δεδομένη την ελληνοτουρκική φιλία που να λέμε «δόξα το Θεό». Ναι. Λέμε πως έπεσε ο σπόρος μα ας περιμένουμε να φυτρώσει, να βλαστήσει να ανθίσει και να ωριμάσουν οι καρποί, και τότε βλέπουμε. Ο τουρκικός λαός, όπως και ο ελληνικός δε θέλουνε να λυθύνε οι διαφορές μας με όπλα, μα ποιός τους ρωτά τους λαούς. Όλους τους λαούς τους κοροϊδεύουνε οι κρατούντες και τους λένε «κυρίαρχους», μα αυτοί ξέρουνε πόσο τους πληγώνει συχνά ο ζυγός της αντιλαϊκής εξουσίας.

Μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας υπογραφήκανε δευτερεύοντα και τριτεύοντα θέματα. Για τις βασικές ελληνοτουρκικές διαφορές δε φαίνεται να είναι διατεθειμένη η Τουρκία να μετακινηθεί ούτε κατά κεραία και δε θα πρέπει να ικανοποιήσουμε κι εμείς τις απαιτήσεις της. Δυο μεγάλοι σεισμοί, που προκάλεσαν μεγάλες ζημιές, ένας στην Τουρκία και ένας στην Ελλάδα, μας έκαναν να πλησιαστούμε ανθρωπιστικά και να λιώσει αρκετός πάγος. Όμως κάποια πράγματα κάνουνε τους «φίλους» μας να σκέφτονται εθνικιστικά και δεν αποκλείεται να βρεθούμε στην προσεισμηκή ή και σε χειρότερη κατάσταση. Ας αφήσουμε λοιπόν την ιστορία μας όπως είναι γιατί, αν την

τροποποιήσομε δεν θα είναι εύκολο να την επαναφέρουμε στη θέση της, αν αποδειχτεί στην πορεία ότι είναι άνθρακες ο θησαυρός της ελληνοτουρκικής φιλίας.

«Χανιώτικα νέα» 20-2-2000

ΟΙ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ ΣΥΡΡΙΚΝΩΝΟΥΝΕ ΚΥΡΙΑΡΧΙΚΑ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1) Τζαμί στην Αθήνα. Θα ήταν ενδεδειγμένο να γίνει τζαμί στην Αθήνα αν υπήρχε ανάλογη κατανόηση και εκ μέρους της Τουρκίας για τις εκκλησίες μας στην επικράτειά της. Χιλιάδες χριστιανικές εκκλησίες μετατράπηκαν εκεί σε τζαμιά. Οι Έλληνες που είχαν μείνει στην Τουρκική επικράτεια ήταν πάνω από 2.000.000 και τώρα, ύστερα από σκληρές καταπιέσεις και σκληρούς διωγμούς, έχουν περιοριστεί σε μονοψήφιο αριθμό, ενώ οι Τούρκοι που μείνανε στην Ελλάδα μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών πολλαπλασιαστήκανε. Οι εκκλησίες των Ελλήνων ακόμα και τα νεκροταφεία τους αντιμετωπίζουν βανδαλισμούς στην Τουρκία.

2) Στα Χανιά δεν άφησε ο καταραμένος ναζισμός να επιζήσουν Εβραίοι. Από άλλες περιοχές όμως ήρθαν και φτιάξαν συναγωγή. Σύμφωνα με σχετικό κανονισμό, άμα είναι 50 οικογένειες Εβραίων δικαιούνται να έχουν συναγωγή στον τόπο μας. Δεν υπάρχουν Εβραίοι στα Χανιά, δεν εξυπηρετεί η συναγωγή ούτε θρησκευτικές ούτε κοινωνικές ανάγκες. Όπως ο μεγάλος εχθρός του Ισραήλ και γενικά της ανθρωπότητας, ο Χίτλερ έκανε πλύση εγκεφάλου στους Γερμανούς και είχε στόχο να επικρατήσει στην οικουμένη, έτσι και ο σιωνισμός έχει μεγαλόπνοους στόχους. Ασφαλώς ποτέ δεν θα έχουν τις προϋποθέσεις, όμως από ότι φαίνεται, έχουν τις προθέσεις, και η συναγωγή μόνο θρησκευτική σκοπιμότητα δεν έχει. Που είναι ο ραβίνος και που το εκκλησίασμα; Το 1990 οι Εβραίοι προέβησαν σε καταλήψεις των κτηρίων του Πατριαρχείου στα Ιεροσόλυμα και η κυβέρνησή τους δεν αντέδρασε. Εμείς γιατί τους κάνομε συναγωγές, χωρίς να έχουν τις προϋποθέσεις ή αντάλλαγμα;

3) Δεν μου αρέσει ο τρόπος που αντιδρούν οι κυβερνήσεις μας στις παράλογες αξιώσεις που παρουσιάζουν οι γείτονές μας εις βάρος μας.

γιατί εμείς δεν αντιδρούμε που έχουμε ισχυρότατα και εγκυρότατα επιχειρήματα για ελληνικότατα εδάφη; Να τους πληρώνομε με πιο σκληρό νόμισμα. Χρόνια τώρα οι κυβερνήσεις μας πιπιλίζουνε τη φράση: «Δεν παραχωρούμε τίποτα. Δεν διεκδικούμε τίποτα.» Αφού διεκδικούνε αυτοί αδικαιολογήτως, να διεκδικούμε εμείς δικαιολογημένα.

4) Δεν μου αρέσει ακόμα που λαός και εξουσία αντιμετωπίζουν με επιπολαιότητα την πλημμύρα του λαθρομεταναστευτικού ρεύματος. Θα έπρεπε να είναι ελεγχόμενη και η ποιότητα και η ποσότητα. Εμείς τους δεχόμαστε με καλοσύνη και κατανόηση και συμπόνια και οι πιο πολλοί τους τα δικαιούνται αυτά, όχι όμως όλοι. Είναι ανάμεσά τους κακοποιά στοιχεία, δραπέτες των φυλακών, που δεν έγιναν καλά παιδιά με το που ήρθανε στην Ελλάδα. Είναι μεταξύ τους άτομα που συστηματικά αποζούνε από την παρανομία. Ληστείες, κλεψιές, μαστροπεία, λαθρεμπόριο όπλων και ναρκωτικών. Με το που ήρθανε στον τόπο μας αυξήθηκε η εγκληματικότητα. Άλλη ήτανε η χώρα μας πριν το 1990 και άλλη έγινε από τότε που ήρθανε οι λαθρομετανάστες και μια απόδειξη περί της συμμετοχής τους στην εγκληματικότητα είναι το ποσοστό των ξένων φυλακωμένων. Όταν είχαμε γύρω στις 300.000 εσυντελούσανε πάρα πολύ στην παραγωγικότητα, τώρα συντελούνε και στην οικονομική κρίση διότι αυξήθηκε η ανεργία. Αυξήθηκαν οι ληστείες και οι κλεψιές και κατά συνέπεια αυξήθηκαν οι ανάγκες για να δημιουργούμε ασφαλιστικά μέτρα στα σπίτια μας και στις δουλειές μας. Οι τόσο πολλοί λαθρομετανάστες που μαζευτήκανε στον τόπο μας είναι αβάσταχτο φορτίο γιατί δεν έχουμε να τους δώσομε δουλειά και ψωμί και αναγκάζονται να παρανομούνε για να επιβιώσουνε.

5) Η επιπολαιότητά μας και η ανεκτικότητά μας δημιουργεί πρόσφορο έδαφος για τη μεταφύτευση τόσο της Αλβανικής όσο και της Ρωσικής Μαφίας, θύματα των οποίων είναι οι Έλληνες πολίτες.

6) Μακρόπνοα με ανησυχεί το ενδεχόμενο να υπεραυξηθούνε οι Αλβανοί στον τόπο μας, γιατί αυτοί αυξάνονται ιλιγγιωδώς ενώ εμάς συρρικνώνεται ο πληθυσμός μας και, καθώς έχουνε βλέψεις εις βάρος μας δε διστάζω να πω ότι θα είναι φίδι στον κόρφο μας.

Τα παραπάνω δεν αποτελούνε επίθεση εναντίον κανενός, αποτελούνε άμυνα ενός πολίτη που βλέπει μακρόπνοα απειλές για την πατρίδα του. Ακόμα και το γεγονός ότι κινδυνεύει η Ελλάδα να γίνει ένα συνονθύλευμα λαών εμένα με ανησυχεί.

«Αγώνας της Κρήτης»

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΑΜΥΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΙΘΕΣΗ

Η κάθε κυβέρνηση στην Ελλάδα παίρνει από την προηγούμενη το συνηθισμένο: «Δεν διεκδικούμε τίποτα, δεν παραχωρούμε τίποτα» για να το παραδόσει στην επομένη. Δεν κερδίζουμε τίποτα με την παθητική αυτή στάση. Θα τους αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικότερα αυτούς που έχουνε στόχο κυριαρχικά μας δικαιώματα αν θα περάσουμε στην επίθεση.

Όταν ο αρχιπαρτιζάνος Τίτο εβάφτιζε Μακεδονία την τότε Βαρδάνοβα, εσκόπευε μακριά με αυτή τη βάφτιση, σε εθνολογικές και εδαφολογικές καταπατήσεις σε βάρος της χώρας μας. Αυτός έβλεπε μακριά μα οι δικοί μας ηγέτες ήτανε κοντόφθαλμοι και δεν αντιδράσανε τότε που η αντίδραση θα ήτανε αποτελεσματική. Τώρα δια της χρησικτησίας του ονόματος διεκδικούνε και αυτό και παράλληλα δικαιώματα. Τα Σκόπια γεωγραφικά κρατούνε ένα μέρος της Μακεδονίας. Εθνολογικά τι ζητούνε; Έχουνε το θράσος να περιλαμβάνουνε στο χαρτί τους τη Θεσσαλονίκη και ένα μέρος της Μακεδονίας μα και η Θεσσαλονίκη και η Μακεδονία έχουνε καθαρόαιμο και παρελθόν και παρόν και μέλλον. Πιο πολύ ευσταθεί να διεκδικούμε εμείς μέρος από τα Σκόπια παρά να ζητούνε αυτοί από εμάς, μα εμείς «Δεν διεκδικούμε τίποτα».

Η Βόρειος Ήπειρος απελευθερώθηκε όχι μόνο μία φορά και πάντα με πολύ αίμα και πολλές θυσίες, μα οι καταραμένες οι μεγάλες δυνάμεις τη δίνανε όπου θέλανε και όπου τις βόλευε και όχι όπου ανήκε. Όμως οι Αλβανοί δεν αρκούνται που έχουνε κατοχή τη Βόρεια Ήπειρο, μα έχουνε και αυτοί τον χάρτη τους που περιλαμβάνει τη Δυτική Μακεδονία και σχεδόν όλη την Ήπειρο. Έχουνε δε ιδιαίτερη αδυναμία στην «Τσαμουριά» (όπως λένε αυτοί ένα μέρος της Ηπείρου). Για την ώρα το επίσημο κράτος της Αλβανίας, επίσημα δε δραστηριοποιείται για το ζήτημα αυτό, δεδομένου ότι η οικονομία τους κρατιέται όρθια από την Ελλάδα. Το θέμα για την Αλβανία είναι ανοιχτό, μα ανάλογα ανοιχτό πρέπει να είναι και για την Ελλάδα το θέμα Βόρεια Ήπειρος. Θα μπορούσαμε να λέμε «δεν διεκδικούμε τίποτα που να μην το δικαιούμαστε, μα τα δικαιώματά μας τα διεκδικούμε. Ενώ και σαν επίσημο κράτος η Αλβανία: σαν Πρωθυπουργός ο Σαλί Μπερίσα έθεσε θέμα Τσαμουριάς στο Ελληνικό Υπουργείο των Εξωτερικών.

Η Τουρκία έχει το θράσος να προβάλλει αξιώσεις μέχρι την Γαύδο που ποτέ δεν κατοίκησε Τούρκος εκεί μόνο είχανε φούρνους και ψήγανε εκεί «διπυρήτη άρτο» για τους πειρατές που κουρσεύανε τα τουρκικά πλοία.

Το 1894 είχανε πάει 7 Τούρκοι στρατιώτες στη Γαύδο μα πήγε ο περιβόητος Λιαποσήφης και τους σκότωσε όλους και δεν ξαναπήγανε σ' αυτό το νησί. Η Τουρκία που λέει πως δεν προβλέπεται από τις διεθνείς συνθήκες να έχομε όπλα στα νησιά του Αιγαίου, δεν λέει όμως από ποιες διεθνείς συνθήκες προβλέπεται να έχει κατοχή την μισή Κύπρο, η μοναδική περίπτωση κατοχής ξένων εδαφών στην Ευρώπη. Η Τουρκία που με γενοκτονίες και με διωγμούς για εθνοκάθαρση, από τις 200.000 Έλληνες που μείνανε κατά την ανταλλαγή των πληθυσμών άφησε μόνο λίγες χιλιάδες, εν αντιθέσει με τους Τούρκους που μείνανε στην Ελλάδα και ήδη έχουνε πολλαπλασιαστεί. Για την εθνοκάθαρση του Μιλόσεβιτς κινδυνεύει να γίνει παγκόσμιος πόλεμος, μα για την εθνοκάθαρση των Τούρκων κανείς δεν κινείται, κανείς δεν συγκινείται γιατί έχουνε προστάτες.

Σε θέματα που αποφεύγει το επίσημο κράτος να δραστηριοποιηθεί, φοβούμενο διπλωματικές συνέπειες, ο λαός μπορεί να αναλάβει πρωτοβουλίες.

«Χανιώτικα νέα» 28-5-1999

«ΔΕΝ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΤΙΠΟΤΑ.....» ΕΙΜΑΣΤΕ ΞΕΦΡΑΓΟ ΑΜΠΕΛΙ

«*Δρυός πεσούσης πας ανήρ ξυλεύεται*». Φαίνεται πως οι γείτονές μας θεωρούνε «*πεσούσα δρυ*» τη χώρα μας και προβάλουνε παράλογες και αστήριχτες αξιώσεις εις βάρος μας. Είναι που τα εθνικά μας προβλήματα τα αντιμετωπίζουνε οι κυβερνήσεις μας παθητικά και από θέση αμύνης. «*Δεν διεκδικούμε τίποτα, δεν παραχωρούμε τίποτα*» είναι το πάγιο σύνθημά μας. Είναι καιρός να αφυπνισθούμε. Να διεκδικούμε τη Βόρεια Ήπειρο. Να αντιδρούμε επιθετικά για τις παραβιάσεις των Τούρκων και για τις καταπιέσεις των δικαιωμάτων του εναπομείναντος ελληνισμού στην επικράτεια της Τουρκίας. Να αντιδρούμε επιθετικά για τις προκλήσεις του βόρειογειτονικού μας κρατιδίου. Οι Αλβανοί (αν και όχι επίσημα το κράτος), έχουνε την οργάνωση UGG (Απελευθερωτικός Στρατός Τσαμουριάς) διεκδικούνε μεγάλο μέρος της Βόρειας Ελλάδας.

Αφήσαμε τους Σκοπιανούς, τώρα και πάνω από μισό αιώνα και παριστάνουνε εθνολογικά τους Μακεδόνες και διεκδικούνε μέρος από

την ιστορική μας κληρονομιά, μα παράλληλα και μέρος της Μακεδονίας. Η όψιμη αντίδρασή μας προσκρούει στην χρησικτησία του ονόματος, απειλώντας την τρισχιλιετή ιστορία.

Η Βουλγαρία, όπως διαβάζουμε στις εφημερίδες, ίδρυσε οργάνωση κι αυτή με την ονομασία «Βουλγαρικά ανθρώπινα δικαιώματα στην Μακεδονία» Χαρακτηρίζουνε τρομοκράτη τον Π. Μελά και διεκδικούνε πολύ μεγάλα ποσά για περιουσίες, όπως γράφει το «ΕΘΝΟΣ» της 7-8-2001. Εμείς για Φιλιππούπολη και Ανατολική Ρωμηλία «δεν διεκδικούμε τίποτα».

Η Τουρκία έδωσε με τις κακοποιήσεις και τις καταπίεσεις 150 χιλιάδες Έλληνες μόνο από την Κωνσταντινούπολη που είχανε μείνει μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών, ενώ αρκετές χιλιάδες έδωξαν από Σμύρνη, Ίμβρο και Τένεδο και ακόμα διεκδικεί νησάκια μας.

Για να υποστηρίζουμε την άμυνά μας πρέπει να περάσουμε στην επίθεση για να τους αντιμετωπίσουμε με ίδιο νόμισμα, αφού διαθέτομε πιο ισχυρά επιχειρήματα από αυτούς.

Μα και στο εσωτερικό μας έχουνε συρρικνωθεί τα δικαιώματά μας από τους εισβολείς λαθρομετανάστες. Δέρνουνε, σκοτώνουνε, βιάζουνε, απαγάγουνε, εμπορεύονται λαθραία, όπλα, ναρκωτικά και λευκή σάρκα, ενώ αυξήθηκε η εγκληματικότητα από τότε που μας ήρθανε. Θα μπορούσαμε να δεχτούμε ανώδυνα 200-300 χιλιάδες μα τώρα έχομε πάνω από 1.000.000 και συνέχεια θα αυξάνονται και θα μας κάνουνε Κόσοβο.

Κάτι είχα γράψει προ καιρού και δεν άρεσε στους λαθρομετανάστες και δέχτηκα απειλητικά τηλεφωνήματα. Ως εκεί έχει φτάσει το θράσος τους και έχουνε την αξίωση να τους ρωτούμε τι τους άρεσει να γράφομε. Ας θυμούνται οι νέοι μας στις επόμενες δεκαετίες και θα δούνε τις συνέπειες, όχι που δεχτήκαμε λαθρομετανάστες, μα που δεχτήκαμε πολλαπλάσιους από όσους θα άντεχε η μικρή και φτωχή χώρα μας.

Ο Αλβανικός εθνικισμός αποτελεί απειλή για την ευρύτερη περιοχή. Όπως αυξάνονται στη χώρα μας κάποτε θα γίνουνε μεγάλο λόμπι και θα επηρεάζουνε την τύχη και τη γραμμή της Ελλάδας. Δεν μας χρειάζονταν 700.000 Αλβανοί, 100.000 μας φτάνανε. Πάνω από όλα πρέπει να είναι το συμφέρον και το μέλλον της χώρας μας. Αν κάποιος βρίσκουνε φτηνά εργατικά χέρια, αυτό δεν είναι εθνική ανάγκη. Αν είχαμε λογικό αριθμό θα συντελούσε πολύ στην παραγωγικότητα, όμως η υπερκατάχρηση υποδοχής ξένων συντελεί στην παραβατικότητα και στην

εγκληματικότητα, διότι και ο φιλήσυχος λαθρομετανάστης, άμα δεν έχει λεφτά και δεν βρίσκει δουλειά, θα καταφύγει στην παραβατικότητα για να επιβιώσει. Ήδη στη χώρα μας έχουμε μία μικρή Αλβανία. Ο Αλβανικός εθνικισμός θα μεγαλώσει στον τόπο μας και μελλοντικά θα κάνει πικρούς καρπούς για τον τόπο. Οι επόμενες γενιές θα βλαστημήσουνε τα κόκκαλα αυτών που τους δεχτήκανε μα δε θα διορθώνεται το κακό.

«Αγώνας της Κρήτης» 29-8-2001

Γ Λ Ω Σ Σ Α Ρ Ι

-Α-

Άβια = άτεκνη
 Αβιζιαίρνω = παραγγέλλω επίμονα
 Άγαρμπα = άτακτα
 Αγγέλαμος = αγριοταγή
 Αγγρίζω = (σε παιδιά) τα άνω να κλαίνε
 Αγέτητος = ανέκτικός, αέτητος
 Αγίδα = βοήθεια
 Αγκαλέ = δεμάτι ατάχνα
 Αγκανάδα = παραγεμισμένα
 Αγκανάρω = καταπιέζω
 Αγκινιάζω = εγκαινιάζω
 Άγκουρος = νεαρός, κούρος
 Αγκυνάρι = μεταλλικό σκουφάκι στο αρδάχτι
 Αδρομιάζω = δίνω δρόμο για βοσκή σε ζώα
 Άζουδος = άτυχος, δεν έχει ζώδιο
 Αθάλη = καρβουνοσιά
 Αθιβολή = κουβέντα για ένα άτομο
 Άθος = ατάχτη
 Αθός = άνθος
 Ακάτεχος = ανήξευρος
 Ακούει μου = αντέχω
 Αλάι = δόση
 Αλεκατισιά = μαλλί για στιμόνι
 Αλέτι = αλάργο, μακρία
 Αλυταγάδα = αραιάδα δάσους
 Αμέντες = προσοχή
 Αλουσιά = νερό που έβρασε σε στάχτη
 Αμολέρνω = απελευθερώνω, μα και φεύγω
 Αμπάσος = αργός Αμπελωνέ = λίγη κλωστή
 Αμπέρδουκλο = εμπόδιο

Αμπαθώ = απωθώ
 Αναβόλεμα = ανήφορος
 Αναγαλιάζω = αισθάνομαι ευχαρίστηση
 Αναγελώ = περιπαίζω
 Ανάδοση = υγρασία
 Αναθιβάλω = υπενθυμίζω
 Ανάκαρα = αντοχή
 Ανακερώνομαι = μου έρχεται εμετός
 Αναλυγαδιάζω = αραδιάζω για γεγονότα
 Αναμαλάδος = ο καιρός είναι για νερό
 Αναμούρδουλος = άβολος
 Αναμουταλέ = απότομη σπρωξιά
 Αναντρονιάζω = ανασηκώνομαι
 Αναχουρδισμένος = αναμαλλιασμένος
 Αναστεναμένος = ανίκανος, άχρηστος
 Ανατζούμπαλος = αταχτοποιήτος
 Ανατσαρώνω = αντιστέκομαι
 Ανεριάζομαι = άρχισα να συχνάζω
 Ανηφοράς = καπνοδόχος
 Αντέτι = συνήθεια
 Αντίντειρα = επέρασα απέναντι
 Αντροκαλιούμαι = προκαλώ
 Απαλλαγή = προβατίνα με αρνί
 Απατός σου = προσφώνηση σε μεγαλύτερο
 Αποδέλοιπα = υπόλοιπα
 Αποζάουρο = πολύ σκάρτο
 Απίοιθ = αγιάζι
 Αποκοτώ = τολμώ
 Αποκολώνω = προχωρώ πολύ που δε φαίνομαι
 Απολυταρώ = πετώ με μανία κάτι
 Απομονάρια = απομεινάρια
 Απονούμαι = οργίζομαι

Αμπέτι = στήθος
 Αμπολιάζω = καταφέρνω κάτι για δικό μου
 Αποπαίρνω = επιπλήττω
 Αποστάθηκα = δεν αντέχω άλλο
 Αποταχιάς = παραλίγο
 Απού = αντωνυμία (απού 'χει...)
 Απού = Σύνδεσμος (απού σου 'λεγα)
 Απού = πρόθεση (απού το πρωί)
 Αραλίκι = βόλεια
 Άρβαλος = θόρυβος
 Άρκαλος = ασβός
 Αροδαμός = τρυφερά βλαστάκια
 Αρόλιθος = λακάκι στην πέτρα φυσικό
 Ασκελαμίδα = παραφυάδα
 Ασκοντάβλα = γουβάς από δέρμα ζώου
 Ασφεντουρώ = εκσφενδονίζω
 Άταρος = τσαπατσούλης
 Άτζεμα = άραγε
 Ατζί = γάμπα
 Ατονιασμένος = καχεκτικός
 Άτσαλος = ανεπιτείδευτος
 Ατσετέρνω = καταδέχομαι
 Ατσιποδιά = κακοτυχία
 Αφορούμαι = υποψιάζομαι
 Αφουρκάζομαι = ακούω, υπακούω
 Αχαμνός = λάσκος

-B-

Βαγιεστώ = απογοητεύομαι
 Βάλη = βάσανα
 Βαρβάτος = επιβήτορας
 Βαρεμένη = έγκυος
 Βαρονιά = οχλαγωγία
 Βασμός = συνήθεια
 Βαταλαλώ = φλιαρώ
 Βεντέμα = πλούσια παραγωγή

Βλασερό = νερουλό
 Βολά = φορά
 Βορθακός = βάτραχος
 Βορόσκι = σκιάζει ο αέρας
 Βοσκισμένος = χορτάτος
 Βουλοπλέω = είμαι σε δίλημμα
 Βούρια = μεγάλο σακκούλι της πλάτης
 Βουτσές = περιττώματα ζώων
 Βρόχι = παγίδα
 Βρούχος = θόρυβος
 Βώλακας = μεγάλη πέτρα
 Βωλόσυρος = αλωνιστικό εργαλείο

-Γ-

Γαλόπετρα = χάντρα για τις εγκύους για να βγάζουνε πολύ γάλα
 Γαμαρισμένος = λερωμένος
 Γαμπάς = ράσο, κάπα
 Γάστρα = σπασμένο πιθάρι
 Γαργερός = λερωμένος
 Γδέχεται = περιμένει
 Γδούρης = ρακένδυτος
 Γεμιτζής = ναυτικός
 Γέμη = τροφή των ζώων
 Γκαλονόμος = βλέπει τα έγγαλα πρόβατα
 Γερά = δυνατά
 Γερά - γερά = γρήγορα
 Γέρα = γεράματα
 Γιαλιά = παραλία
 Γιουρουντώ = εφορμάω
 Γκάρδας = φάρυγγας
 Γκώνω = με πειράζει το φαΐ
 Γλυκοσάλιση = ευχαρίστηση
 Γλιτέρα = σωσμός
 Γνώθω = ξυπνώ
 Γομάρι = φορτίο

Κερεστές = υλικά για κατεργασία
Κηδεύω = φυλάω
Κιας = τουλάχιστον
Κλι όντες = κι όμως
Μάλαμα = αλωνεμένα στάχυα
Μάλι = θυσαυρός
Μαλισαπήδες = συνεταιίροι στο μητάτο
Μανάρι = τσεκούρι
Μανίζω = θυμώνω
Μάντακας = τσιπούρι
Μαντραμπάξης = έμπορος χοντρών ζώων
Μαξούλι = εισόδημα
Μαριόλος = πονηρός
Μαργώνω = κυρώνω πολύ
Μαρτί = οικόσιτο ζώο
Μάρτσο = πύο
Μαστέλο = δοχείο με νερό στο ρακιδιό
Ματζιαδούρα = εκεί που τρώει ο γάδαρος
Ματσιπέτια = οι πιο πάνω πέτρες στον τοίχο
Μελίζω = κομματιάζω
Μεραμπούτης = αταχτοποιήτος
Μητάτο = τυροκομείο στο βουνό
Μίστατο = δέκα οκάδες υγρό
Μοιράσι = μερίδιο
Μανιάρου = μαζεμένβα
Μονοκόρδι = χωρίς διακοπή
Μουρίδα = φίμωτρο
Μουστερής = πελάτης
Μουχριάσματα = σκοτεινιάσματα
Μόφωτα = όταν αρχίζει να φέγγει το πρωί
Μπάρεμου = τουλάχιστον
Μπασαλντίζω = καταφέρνω
Μπεγεντίζω = συμπαθώ
Μπελί είναι = φανερό είναι
Μπιζικάρω = πιέζω
Μπατάρω = αναγνωρίζω

Μαθώς = πράγματι
Μποτζάλια = το στόμιο της στέρνας
Μπούγιος = όγκος
Μικρατάδα = γεμάτα

-N-

Νάμι = φήμη
Νήλες = βάσανα
Νούρι = σπουδαία ομορφιά
Νταγιαντώ = αντέχω
Νταμακιάρης = πλεονέκτης
Νταμάχι = πλεονεξία
Ντελόγο = αμέσως
Ντιλικάτο = εύθραυστο
Ντρακέρνω = αρχινώ
Νωγώ = νιώθω

-Ξ-

Ξαθέρι = εκλεκτό
Ξαργουτού = επίτηδες
Ξεικάζω = έχω ιδέα
Ξεμποργέρνω = ξαλαφρώνω
Ξέφλημα = απόλητη καταστροφή

-Ο-

Ομπλή = ίχνος
Όμπυος = πύο
Ουλιά = δόση μικρή

-Π-

Παγανέ = το μέρος που βίσκετε το ζώο
Παρακατσεύω = κρυφακούω
Πούρι = πράγματι
Πώδε = προς τα εδώ

-Ρ-

Ρεβαΐσι = φουλ δουλειά

Μπορώ = υποφέρνω, δεν μπορώ = είμαι άρρωστος

Μπιλώθω = σπρώχνω

Μπίρμπιαση = αποβολή της εγκύου

Ριζικάρει = τυχαίνει

Ροζονάρισμα = ευχάριστη συζήτηση

-Σ-

Σάικα = δίχως άλλο

Σαμά = σημάδεμα των ζώων

Σανάδα = θηλυκό αγρίμι

Σάντουλος = νονός

Σιργουλεύω = καλοπιάνω

Σκαμπάζω = έχω ιδέα από τέτοια

Σκραφνί = κλήρωση

Σκύβαλα = χοντρά άχυρα

Σμαρδεμένο = νοθευμένο

Σουλούσια = περιουσίες

Σουσούμια = εξωτερικά γνωρίσματα

Σταμαρίζω = επιθυμώ κάτι που μου λείπει

Στέργω = συμβάζομαι

Συναλλίκι = συναλλαγή

Συσιλέ = όλο το σόι

Σύσιλο = πολλή ζέστη

Σώντας = αφού είναι έτσι

Σώρτε = καταντία

-Τ-

Τάνιο = πολύ καχεκτικό

Ταϋτέρου = αύριο

Τζέλομαι = επιθυμώ

Τζιρίτι = τρέξιμο

Τόμου = μόλις

Τοπάνω = εντοπίζω

Τραϊτοριά = απάτη

Τριμιντίνα = τρομάρα

Τσαϊρια = ξερά χόρτα

Ρεμέδιο = λύση

-Φ-

Φιλιότσος = βαφτισμιός

-Χ-

Χάβρα = πολύς θόρυβος

Χαζίρικο = έτοιμο

Χαλιμπουρδίζω = μιλώ ακαταλαβίστικα

Χιλές = απάτη

Χυνοβολώ = εφορμώ

-Ψ-

Ψαλιμουδίζω = μουρμουρίζω

Ψιάκα = πικρό

Ψιμίθι = καλλιτέχνημα

-Ω-

Ωφου = επιφώνημα πόνου

Τσάκνα = ξερά χόρτα	
-Υ-	
Υστεριό = στο τέλος	

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΑΔΙΑΦΟΡΑ ΘΕΜΑΤΑ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Αφιέρωση	2
Προλογος	3
Τα δράβιλα	4
Η εγκυμοσύνη της αγρότισσας σε παλιούς καιρούς.....	5
Το κουκολόι.....	6
Ο χειρόμυλος κι ο καφεδόμυλος.....	7
Το κακαναθρεμένο γαϊδουράκι.....	8
Τα καθαρομούσια.....	9
Ο σκύλος ο καλός «ορτάκης» του βοσκού.....	11
Ο μικρός ζευγάς.....	12
Διαλεκτικά	13
Αρρώστιες – κηδείες – μνημόσυνα.....	14
Η κατάληξη «άκης» στα κρητικά επίθετα.....	15
Παροιμίες	16
Λέξεις που επιβίωσαν σε παροιμίες και σε μαντινάδες.....	17
Η ελιά, το αιώνιο βάθρο στην οικονομία της Κρήτης.....	18
Η αύξηση της ζουρίδας.....	21
Η κατάχρηση του τσιμέντου.....	22
Αντικατάσταση πινακίδων.....	23
«Οι μωρή αζουδη».....	24
Ομόφυλλα ανδρόγυνα.....	25
Αγροτική ασφάλεια 1.....	26
Είχαμε κάποτε αγροτική ασφαλεία και αγροτικά επιδόματα	26
Αγροτική ανασφάλεια.....	27

Ο διωγμός του Επισκόπου Ειρηναίου.....	28
Περί μητροπολιτών.....	29
Η πλήρωση της Ι. Μητροπόλεως Κυδωνίας και Αποκορώνου.....	30
Το σκήνωμα του πάτερ Βισαρίωνα.....	31
Ο Κρητικός σιδηρόδρομος.....	31
Επώνυμα ανέκδοτα και επώνυμες φράσεις.....	33
Ο κόσμος ξαναείχε τα σημερινά του χάλια.....	37
Χριστούγεννα σε ξερολίμανο της Μήλου.....	38
Δύσκολοι καιροί.....	39
Και οι υπερδυνάμεις έρχονται και παρέρχονται.....	40
Γιατί οι γυναίκες καπνίζουνε περισσότερο;.....	43
Τα μουσεία των Χανίων.....	44
Λαογραφικό μουσείο Χανίων, αξίζει τη στοργή μας.....	44
Η τρίτη ηλικία.....	45
Στρατιώτης στα χρόνια του εμφυλίου πολέμου.....	47
Οι γεωργοί και οι κτηνοτρόφοι πριν από Δαρβίνο και Μέντελ.....	49
Η απομόνωση του σύγχρονου ανθρώπου.....	50
Στη χώρα των αντιθέσεων.....	52
Η Ελλάδα να είναι μόνο Ελλάδα.....	53
Εκεί που σπουδάσαμε στα παιδικά μας χρόνια.....	53

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΕΙΣ – ΚΑΦΤΗΡΙΑΣΕΙΣ

Η Οικονομική κρίση.....	55
Η συμπαράσταση στα ζώα του τσίρκου.....	56
Ο καντάρ παρά, ο καντάρ μπογιά.....	57
Ο τουριστικός οδηγός του Νομού Χανίων για το έτος 2000.....	59
Μικρές ληστείες.....	61
Αρχή προσωπικών δεδομένων.....	61
«Αγρότες αιώνια πληγή».....	63

1.....	Η βιβλιοθήκη του Δήμου Χανίων	64
2.....	Η βιβλιοθήκη του Δήμου Χανίων	65
ρεκόρ.....	Ελληνικά αρνητικά	65
Οι κούμοι των Λευκών	Ορέων.....	66
Ασκοποι πυροβολισμοί.....		68
Τα παληκαράκια του γλόμπου και της πινακίδας.....		69
Πάσχει το εκπαιδευτικό μας σύστημα.....		69
Ελλάδα πολιτιστικές ανά τους αιώνες διαδρομές.....		71
Το Εφετείο.....		71
Η κυβέρνηση διχάζει την Κρήτη.....		73
Υποβαθμίζεται ο ρόλος της Κρήτης στο Μακεδονικό Αγώνα.....		74
Άλλα μειστοποιούνε και άλλα ελαχιστοποιούνε.....		76
Η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων.....		77
Πολυτεχνικό επίδομα.....		78
Διατί εγκαταλείπουν την ύπαιθρο οι αγρότες;.....		78
Πολλά από τα ΜΜΕ είναι ΜΜΠ.....		81
Απόστολοι του κακού.....		82
Μεισερές ειδήσεις.....		83
Το ιστορικό αρχείο Κρήτης.....		84
Η επιδότηση του ελαιολάδου.....		85
Η πολύτιμη τηλεόραση χρησιμοποιείται και αρνητικά.....		86
Αγροτικά προβλήματα.....		87
Τα σκουπίδια της Τ.Υ.....		88
Ξένες πολυεθνικές επιχειρήσεις.....		89
Το σακουλόσημο.....		90

Οι	συντάξεις	των
αγροτών.....		91
Αστυνομικοί	έλεγχοι	1
.....		91
Αστυνομικοί έλεγχοι 2.....		92
Άτακτα	όργανα	της
τάξεως.....		93
Ο		αντίχριστος
επροπάτηξε.....		94
Η	στρογγυλή	θεά
εξαρτησιογόνο.....		96
Ευθανασία.....		97
Ο άνθρωπος κακοποιεί γη, αέρα και θάλασσα.....		98
Οι φωτιές στα δάση μας.....		100
Πολυτεχνείο Κρήτης 1.....		101
Πολυτεχνείο Κρήτης 2.....		101
Η παραμελημένη Νότια Κρήτη.....		102
Η αδικημένη και κακοποιημένη ιστορία της Κρήτης.....		103
Η σφαγή των ωραίων δένδρων.....		104
Ο τάφος της διαφάνειας.....		105
Κάποια πράγματα πόσο είναι σωστά και πόσο λανθασμένα.....		106

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Ο Αμερικανικός γιατρός Σαμουέλ Χάου.....		108
Σύντομα	στοιχεία	ιστορικών
προσώπων.....		109
Οι		αρχαίες
εταίρες.....		111
Πικρές αναμνήσεις.....		113
Το	ξεπούλημα	της
γης.....		115
Το κακό πουλί.....		116
Το κακό πουλί και η κακή κοπρά.....		117
Ουσιαστικά συγκεκριμένα και ουσιαστικά αφηρημένα.....		118

Από τον HOMO ERECTUS στον HOMO ELECTRONIC.....	120
Η αμφισβήτηση της Ελληνικότητας των Ελλήνων.....	122
Βασίλης Ραφαηλίδης.....	123
Φορολογικά συστήματα επί τουρκοκρατίας.....	125
Τον πρώτο καιρό της απελευθέρωσης.....	127
Η Αμερικάνικη βοήθεια, οι οικονομική υποδούλωση, το NATO...	129
Οι Κυβερνήσεις της Αγγλίας αιωνίως βλαφτικός σύμμαχος.....	131
Ο Οδυσσέας και η Ελληνική σημαία.....	135
Το λιοντάρι του Πειραιά (Πόρτο Λεόνε).....	136
Αλέξανδρος Ραγκαβής.....	137
Αγχαρεία στους Ναζί.....	137

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Οι άνθρωποι εκάμαν πράμα, μα οι δαιμόνοι το ξεκάμα.....	139
Η βεντέτα στην Δυτική Κρήτη.....	142
Το ποδόσφαιρο και οι χούλιγκανς.....	144
Η αλλαγή των αστυνομικών ταυτοτήτων.....	145
Το περίσσιο φως δεν βλάπτει.....	147
Η αποφυλάκιση του «δράκου» Παπαχρόνη.....	148
Άνομοι δικαστές και αθεόφοβοι κληρικοί.....	150
Τα πολυβόλα στα Ζωνιανά άνοιξαν δουλειές.....	151
Ποιοι φταίνει για τα Ζωνιανά καμώματα (1).....	153
Ποιος φταίει για τα Ζωνιανά καμώματα (2).....	153

Προχωρά ολοταχώς η εγκληματικότητα.....	154
Βατοπέδι.....	156
Ένας κούκος δε φέρνει την άνοιξη.....	157
Εχθές η Εύβοια, σήμερα η Βέρροια, που πάμε;.....	158
Μας χρειάζεται ένας Κολέτης με τον Μπαϊραχτάρη του.....	159
Το Στέκι των μεταναστών δεν θέλει παρελάσεις.....	161
Κατευθυντήριες οδηγίες από το Στέκι μεταναστών.....	161
Ο εθνικισμός έχει σύνορα με τον πατριωτισμό.....	163
Τάσεις ολοκληρωτισμού.....	164
Οι κουκουλοφόροι και οι προστάτες της κουκούλας.....	165
Οι Αλβανοί στον τόπο μας.....	167
Ρατσισμός ξеноφοβία (Αλβανοί θύτες και Θύματα).....	168
Οι στυγεροί δολοφόνοι της 17 Νοέμβρη.....	170
Η αξία της ανθρώπινης ζωής.....	172
Ειδεχθείς δολοφόνοι και τραγικοί αυτόχειρες.....	173
Κουκουλοτρομοκράτες.....	174
Στη δημοκρατία των κουκουλοφόρων.....	175
Πανεπιστημιακό άσυλο.....	175
Ποιος θα πατάξει τους επίορκους και τους κουκουλοφόρους.....	176
Οι κάμερες.....	178
Κατοχικά καλοζώγια.....	179

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Κατάχρηση της δημοκρατίας.....	181
Οι ευθύνες σειράς κυβερνήσεως σε εθνικά θέματα.....	182
Κακουργιοδικείο μου θυμίζει η Βουλή των Ελλήνων.....	184
Εξουσίες.....	185
Οι εν πολλαίς αμαρτίαις γηράσαντες.....	186

Η Ε.Α.Σ. Η Βουλή και η Αστυνομία.....	187
Δημόσιος διάλογος για τον πολιτισμό.....	188
Τα πολιτικά κόμματα εργάζονται μόνο κομματικά.....	189
Η απουσία του κράτους τις τελευταίες δεκαετίες.....	190
Οι 300 εθνοπατέρες.....	192
Δεν αντιμετωπίζονται σωστά τα εθνικά μας θέματα.....	194
Τα κόμματα εξουσίας παίζουν σε δύο ταμπλό.....	195
Οι εκλογές της 16-9-2007.....	196
Οι εκλογές αρχόντων τοπικής αυτοδιοικήσεως.....	197
Βουλευτικές εκλογές και δημοψηφίσματα μετά την απελευθέρωση...	199

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄ ΠΕΡΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ο θρασύς και κακός γείτονας.....	208
Δεν παρακαλείς μονό δοξάζεις. Σπεύδε βραδέως.....	209
Οι παραχωρήσεις και οι υποχωρήσεις συρρικνώνουνε κυριαρχικά δικαιώματα.....	210
Η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση.....	212
«Δεν διεκδικούμε τίποτα...» Είμαστε ξέφραγο αμπέλι.....	213
Γλωσσάρι.....	216
Πίνακας Περιεχομένων.....	222

«Στην κόνια και στη φασκιά»

1. Το παιδί στην κούνια. 2. Το παιδί στη φασκιά. 3. Δεν ήτανε τότε μήτε στρατάρες μήτε παρκάκια για τα "Ξεπετασιαράκια" παιδιά. Γυρίζανε μια καρέκλα, της βάζανε μια πέτρα για σταθεροποίηση και έβαζαν το παιδί να στέκει εκεί, όχι μόνο για να συνηθίσει να στέκει, μα κυρίως για να μην απασχολεί κάποιον που τότε όλοι είχανε τα βάσανά τους. Όταν ήτανε πολύ μικρό, το δένανε από τα μασκαλάκια για να κρατιέται όρθιο. 4. Ο λυχνοστάτης ήτανε απαραίτητο εξάρτημα. 5. Κρατά το σκοινάκι και κουνά το παιδί. 6. Αυτή δεν είναι "απαλλαγή" (δεν έχει μωρό. Κυρίως η λέξη αυτή λέγεται για τα ζώα που έχουνε μικρό) και έχει την ευκαιρία να κλώθει. 7. Οι δυο γυναίκες φορούνε μποξάδες.